

INLEIDING

Rond ons is een voor ons onbekend gebied. Wij noemen dat gebied de Kosmos. Wij nemen aan, dat het een geheel is. In deze opblekende werkelijkheid, waarin de aarde rondtolt, zijn entiteiten, zijn krachten, zijn grote invloeden. En al deze tezamen hebben invloed op het leven van de mens, maar evengoed op bepaalde geestelijke facetten van het bestaan. Zij kunnen de mens stoffelijk beïnvloeden. Het is daarom belangrijk, dat wij rekening houden met alles wat die kosmos brengt.

Er zijn voortdurend vele relaties tussen de mens en de kosmos, maar de doorsnee-mens heeft geleerd deze te zien als een normaal deel van het stoffelijke, het aardse milieu.

Wij zullen in deze cursus proberen om juist die kosmische invloeden iets duidelijker af te tekenen tegen de normale milieuomstandigheden van de aardse mens. Daarnaast zullen wij trachten de nadruk te leggen op de persoonlijke contacten, die er kunnen bestaan tussen deze onbekende invloeden, krachten en persoonlijkheden ergens in het onbekende en de mens, die temidden van een enorme krioelende hoep mensheid op aarde bestaat.

Wij zullen beginnen met aan te tonen, dat een persoonlijke relatie tussen de mens en het onbekende denkbaar is en daarom gaan wij over naar het eerste deel van onze reeks lezingen en geven dit de titel:

LES I - PERSOONLIJKE CONTACTEN

Het "ik" van de mens kent een groot aantal verschillende facetten. Daarbij zijn er verscheidene van zuiver materiële aard, er zijn er van mentale aard en daarnaast zijner nog bovenbewuste en onderbewuste invloeden. Er zijn geestelijke contacten mogelijk. Bovendien heeft het "ik" van de mens, dat nu eenmaal geestelijke voertuigen mede bevat een relatie met verschillende sferen. Hierdoor zijn zuiver persoonlijke ervaringen voor de mens geen uitzondering. Ervaringen, waarin hij dus met ongeziene, z.g. paranormale of bovennatuurlijke invloeden te maken krijgt.

In de kosmos nu zijn er een aantal krachten, die wij - bezien vanuit een menselijk standpunt - het best nog met persoonlijkheden kunnen omschrijven. Ofschoon hun wezen ruimtelijk niet volledig omschreven kan worden, hun persoonlijkheid meer dimensies omvat dan de door de mens gekende, hebben zij nl. iets wat op denken lijkt. Zij hebben een enorm vermogen tot invoelen of sympathie en kunnen contact opnemen met grote delen van de ruimte, met andere persoonlijkheden van hun eigen soort, maar ook met alle andere wezens, waarin het denkend vermogen zich ontwikkeld heeft. Dit is een stelling. Bewijsbaar is ze niet. Maar indien wij uitgaan van dit voor het doel van deze lezing als axioma gestelde, dan kunnen wij de volgende feiten onder ogen zien

1. Mensen zullen soms, zonder dat ze weten hoe of waarom, in zeer korte tijd niet alleen hun lot maar ook hun gedrag zich zeer sterk zien wijzigen. Vaak zijn ze zich daarvan op dat ogenblik niet bewust, maar zien ze later met enige verwondering terug naar die periode, die - zoals ze dan zeggen - voor hun leven bepalend is geweest.
2. Mensen hebben vaak inzichten, die het menselijke ver te boven gaan. Zij komen met denkbeelden, die gedurende een lange tijd door een ieder zullen worden verworpen als zijnde onmogelijk en fantastisch. Toch blijkt soms zeer lange tijd later dat zij gelijk

hebben gehad. In dit verband wil ik u wijzen op de Chinese dichter Liem Pioe, die in 3700 v. Chr. een gedicht schreef, waarin hij het had over "de wervelende zonnen verborgen in de materie." Hij heeft het daar kennelijk over het atoom. Men heeft dit als een, dichterlijk beeld gezien; het bleek werkelijkheid te zijn.

3. Een ieder, die denkt, zal ontdekken dat in zijn denken soms vreemde hiaten voorkomen. Het lijkt, of een gedeelte van zijn kennis verdwenen is. Op andere ogenblikken wordt hij overweldigd door een vloed van gegevens en vooral ook van opmerkelijke details, die hem in staat stellen iets duidelijk te beredeneren op een wijze, die hij zelf onmogelijk had geacht. Laten wij van deze drie punten uitgaan.

Een mens denkt. Zijn denken betekent voor hem niet harmonie of afstemming, maar eenvoudig een realisatie in het "ik" en van het "ik". Hij kan echter nooit denken, zonder dat hij de buitenwereld in zijn gedachtenleven betreft. Het is voor een mens onmogelijk zo te denken, dat het geheel van de wereld, zoals deze buiten hem bestaat of kan bestaan, buiten beschouwing wordt gelaten. Dit betekent, dat zijn aandacht is gericht, op een groot aantal feiten en verschijnselen. Die feiten en verschijnselen kunnen op een gegeven ogenblik de aandacht hebben van één van de door ons axiomatisch gestelde kosmische persoonlijkheden. Indien een kosmische persoonlijkheid een gedachtenstroom ontdekt, hoe miniem ook, zal ze geneigd zijn daarop te reageren zolang die stroom zich bevindt in een brandpunt van de huidige belangstelling. Als een kosmische kracht aan de aarde denkt en daarmee contact heeft of zelfs maar met de ruimte rond het zonnestelsel, dan zullen de gedachten van een mens, betrekking hebbend op datgene wat die entiteit op dat moment beweegt, een antwoord uit die entiteit verkrijgen. Dat is praktisch een automatisch beginsel, waarbij de bewuste actie van de kosmische persoonlijkheid over het algemeen niet aanwezig is of pas in een veel later stadium kan worden gerealiseerd. Het "ik" kan dus door zijn denken alleen reeds een zekere mate van contact krijgen met een kosmische persoonlijkheid, een kosmische kracht die buiten de wereld staat. Maar dan zal het voorstellingsvermogen van die mens bepalen in hoeverre hij in staat is de indrukken en invloeden, die in het besef van de kosmische persoonlijkheid aanwezig zijn, in zich op te nemen:

Om nu aanvaardbaar te maken dat het persoonlijk contact tussen mens en kosmische kracht of persoonlijkheid mogelijk is, moeten wij aannemen dat vele kosmische krachten: te gelegener tijd - soms gelijktijdig, soms misschien in duizenden jaren geen van hen- de aandacht zullen richten op de aarde, op ruimte of op energieën, die zich in de buurt van de mens bevinden.

Nu zou ik hiervoor graag eerst het een en ander willen zeggen over deze kosmische persoonlijkheden. Ik blijf u erop wijzen, dat dit een stelling is, die volgens mij volledig op feiten berust, maar die op aarde onbewijsbaar is en dus ook geen enkel logisch-wetenschappelijke overtuigingskracht bezit.

Een kosmische kracht of persoonlijkheid die. denkt waarin dus bewuste processen zich afspelen, heeft de neiging zich te oriënteren op massa: Dit in tegenstelling tot alles wat wij weten van bewustzijn onder de mensen. Wij zullen ons echter moeten realiseren dat persoonlijkheden, die het best kunnen worden uitgedrukt als energie, die voor een deel ook in de drie-dimensionale ruimte mede, tot uiting komt en daar contacten heeft, aan andere regels en wetten plagen te. gehoorzamen dan de mens.

Als de aandacht op massa wordt gericht, dan is de kans zeer groot dat die massa zich niet geheel bevindt binnen het u bekende driedimensionale stelsel, waarin als vierde factor de z.g. factor "tijd" optreedt. Maar er zijn ogenblikken, dat delen van uw ruimte tijdelijk een brandpunt worden, omdat in andere dimensies massa of energie (dat is heel moeilijk om dat vanuit stoffelijk standpunt precies te definiëren) in zo grote mate aanwezig is, dat zij zich hiertoe aangetrokken voelt. Zou men een vergelijking met mensen willen maken, dan zou men misschien het best kunnen spreken over de reactie van een mens, die een oploop ziet. Hij ziet vele mensen bijeen en verandert zijn baan en zijn belangstelling, omdat hij eerst wil zien wat er in die oploop eigenlijk aan de hand is; Dit is zeer simplistisch en uit de aard der zaak niet geheel juist uitgedrukt, maar toch kan men om er een voorstelling van te krijgen het gedrag van een kosmische persoonlijkheid hiermee enigszins vergelijken. Waar een grote massa of

energie (al dan niet in stoffelijke vorm) aanwezig, is, daar zal de aandacht tijdelijk op deze opeenhoping van energie of van massa gevestigd zijn.

De zon is een instabiele ster. Zij heeft de neiging te fluctueren in een ander dimensionaal stelsel. Dat wil dus zeggen, dat een deel van de uitstralingen en krachten van de zon mede plaatsvindt in een andere ruimte, die wel tot uw kosmos behoort, maar niet tot de kenbare wereld daarvan. Er zijn daarin vele andere krachten aanwezig. En omdat de ruimtelijke verhoudingen daarin zeer sterk variëren, is het mogelijk, dat de kracht van uw zon op een gegeven ogenblik gelijk valt met de kracht van b.v. de kern van het Melkwegstelsel of misschien zelfs met het ontstaan van een nieuwe sterrennevel. Dan zal de aandacht van kosmische persoonlijkheden daarop gericht zijn. In dit gericht-zijn ontmoeten zij veelal elkaar, maar hun belangstelling is op het verschijnsel gericht. Daarbij zijn natuurlijke ontwikkelingen en krachten voor hen van minder belang. De stem van sterren en planeten wordt verstaan, maar dit behoort tot het normale; het is de normale wereld. En omdat het niet exceptioneel is, zijn juist de betrekkelijk zwakke gedachtenpatronen van mensen en andere denkende wezens, soms zelfs van dieren, van bijzonder belang. Het is alsof men onder de microscoop kijkt naar enkele verschijnselen uit het leven van deze grote massa.

Het zal u duidelijk zijn, dat hier de aandacht getrokken dient te worden. En waar een gelijkheid van belangstelling of gerichtheid bestaat - op welke wijze - of op welk niveau dan ook - daar neemt de kosmische entiteit dit minieme krachtje tijdelijk onder -de loep. Er ontstaat dan wat wij noemen een contact. Dit contact is moeilijk te omschrijven vanuit menselijk standpunt. Het is geen bezetenheid: Het heeft eigenlijk ook nog niets te maken met gesprek of zelfs met bidden óf een goddelijk antwoord. Het is eerder een tijdelijk aangesloten zijn op een circuit. Als ik een vergelijking mag maken; het is moeilijk dit duidelijk te formuleren - dan zou ik willen zeggen; het is, alsof u een radio met een enorme bandbreedte heeft en plotseling zeer vele verschillende stations zou kunnen horen. Het feit, dat u zelf bent ingesteld in de richting van een van die stations in het bijzonder, betekent dat u de complete uitzending afluistert, ook al is de zender zich daarvan niet bewust en zal het toestel evenmin daarvan besef hebben. Het resultaat is, dat u a.h.w. toegang krijgt tot het besef van de kosmische persoonlijkheid, maar daaruit alleen kunt aflezen wat voor u verstaanbaar is. Van de andere aanwezige waarden krijgt u soms fragmenten, zonder dat er een samenhangend geheel ontstaat. Daardoor zal een dergelijk contact bij een mens ook aanleiding kunnen geven tot een soort warrigheid. Want de mens is geneigd om dan dergelijke fragmenten in een samenhang te brengen, ofschoon dat niet de originele is.

Vele zogenaamde openbaringen zijn mede hieraan te danken. Op het ogenblik, dat het contact bestaat, zal de mens aflezen. En nu krijgen wij een wonderlijk verschijnsel. Als de mens een wens heeft (laten we zeggen om b.v. een betere lucifer te vervaardigen, een doodgewoon ding dus), dan is het beeld van de vele mogelijkheden in die richting aanwezig in de kosmische persoonlijkheid, die een voortdurend contact heeft met zeer vele werelden en een voortdurende belangstelling voor allerlei verschijnselen: De kans is zeer groot, dat je dan a.h.w. afleest uiteen veelheid van mogelijkheden op welke manier je verlangden verwezenlijkt zou kunnen worden. Je moet dat dan omzetten in zuiver materiële termen.

Op deze wijze kan een uitvinder dus werkelijk geïnspireerd worden. Hij zal zich bij zijn inspiratie laten leiden door de mogelijkheid tot verwezenlijking van dat ogenblik. Het is bekend dat Edison, toen hij de grammofoon uitvond, zich een tijdlang heeft beziggehouden met de vraag, of dat op band of op metaal kon worden. afgedrukt. Hij had de middelen daartoe niet. De schetsen en tekeningen - een deel daarvan zijn nog in de congresbibliotheek van de Ver. Staten aanwezig - wijzen er echter op, dat de man heeft gedacht in de richting van de moderne tape-recorder. Alleen, hij had het denkbeeld. wel, maar hij had de kennis niet om dit te verwezenlijken. Hij wist b.v. niets van lampen; van oscillatoren had hij een beperkte kennis en zo kun je doorgaan. Hij koos dus uit de vele mogelijkheden om geluid te reproduceren die ene, welke voor hem technisch het meest benaderbaar was.

Dit voorbeeld is misschien wel veelzeggend. Want hoe dikwijls heeft u zelf niet een vraag of een behoefte waarvoor u geen oplossing weet te vinden. Als u nu met een kosmische persoonlijkheid in contact komt, leest u alle mogelijkheden, die daarin bevat zijn af, voor zover

ze een oplossing van uw probleem kunnen inhouden. Maar slechts enkele daarvan zijn voor u volledig begrijpelijk. Van die enkele zal er misschien één - en dan nog onder voorbehoud -realiseerbaar zijn.

Uit het hierboven gestelde blijkt, dat een kosmische persoonlijkheid zich niet noodzakelijk bewust op een mens behoeft te richten en dat een kosmische invloed niet noodzakelijk van zich uit bewust en overwegend het lot van een mens zal veranderen. In heel veel gevallen is het contact, gezien vanuit de kosmische persoonlijkheid toevalsproduct, meer niet. Voor de mens is het echter wel een contact. En soms komt hij ertoe dit contact een mate van wederkerigheid te geven.

Als de mens in zich een besef draagt dat voldoende kosmisch van aard is en dus beantwoordt aan de spelregels, die de kosmische persoonlijkheid kent, dan is het mogelijk dat daarover een soort dialoog ontstaat.

De mens denkt; er ontstaan nieuwe denkbeelden. Deze nieuwe denkbeelden worden weer veranderd en in enkele gevallen kan het zelfs gepaard gaan met bepaalde hallucinaties. Het is naar ik meen interessant in dit verband te wijzen op het ontstaan van vele bedevaartplaatsen waanwonderen heten te geschieden. Wij zullen het met elkaar eens zijn dat de verschijning van heiligen en andere voorstellingen nu niet bepaald op waarheid behoeven te berusten. Als wij b.v. de Lourdes-geschiedenissen nemen en wij kijken naar het beeld, dat Bernadette beschreef als dat van de H. Maagd, die zij had gezien, zo blijkt dat dit in overeenstemming was met een afbeelding van de H. Maagd, die ongeveer 80 jaar tevoren door een schilder was ontworpen en die in de dorpskerk ter plaatse aanwezig was. Ik meen, dat de man er zijn kost mee had betaald.

Hier is het béeld op zichzelf iets wat een hallucinatie kan worden genoemd. Maar daar staat tegenover dat er werkelijke wonderen zijn gebeurd en dat er zekere invloeden aan de plaats kleven, ook al zijn die door de bedevaartgangers voor een groot gedeelte weer verstrooid en van mindere betekenis gemaakt. De waarde, die bij de grot van Lourdes aanwezig is, blijkt in de eerste plaats een sterk suggestieve te zijn. Deze sterk suggestieve waarde neigt in de richting van een gemeenschappelijk bewustzijn, dat zich kan ontladen op een of méér personen. In het begin waren er echter niet zoveel personen aanwezig. De eerste bijeenkomst waar een werkelijke genezing zou plaatsvinden van iemand, die ongeneeslijk werd geacht, bedroeg zeker niet meer dan 40 à 50 personen: Toch, geschiedde "het wonder", zoals men het noemt.

Indien wij aannemen, dat het kind Bernadette de behòefte, had genezingen of hulp aan mensen tot stand te brengen, dan is de kans zeer groot dat zij hiermee het kosmisch principe van harmonie en evenwicht heeft beroerd, dat voor een kosmische persoonlijkheid van groot belang is. Dan zal de inspiratie ten aanzien van plaats en de wijze van handelen zijn voortgekomen uit de kosmische persoonlijkheid, desnoods als een bewust antwoord. Het kind zal niet geweten hebben hoe dat te vertalen en daardoor is er een soort legende ontstaan. Dit zou onzin lijken, indien dergelijke oorden ook niet elders bestonden. Er zijn bepaalde plaatsen waar indianen, negers, ja zelfs Chinezen, Tibetanen en Indiërs samenkomen en waar zij onder heel andere omstandigheden, met een geheel andere geloofsachtergrond eveneens genezing vinden. Opvallend is wel, dat er steeds aan het begin een persoonlijkheid staat, die een visioen heeft gehad of in meditatie verzonken is geweest en daaruit besloten heeft dat deze plaats genezing kon brengen.

Dit voorbeeld maakt alweer duidelijk, dat de dialoog niet altijd door de mens verstaan behoeft te worden. Dit is het contact van enkelingen, maar de invloed zal uit de aard der zaak ook vaak op de massa zijn gericht.

Nu behoeven wij hier niet speciaal te denken aan een bepaalde bijeenkomst op aarde, maar wij kunnen rustig denken aan de miljarden mensen, die gezamenlijk dan toch worden gedreven door bepaalde driften van zelfbehoud, voortplanting, geloof, behoefte tot zelfverheffing. Van een planeet met zoveel denkende wezens gaat een gemiddelde invloed uit. Op die gemiddelde invloed kan de kosmische persoonlijkheid antwoorden. Dat antwoord zal nimmer worden ervaren door de eenling als een zuiver persoonlijk contact, maar hij ondergaat

de stemmingen ervan. Je zou kunnen zeggen, dat een dergelijk contact door het uitstralen van b.v. wrevel alle verschijnselen van onbeheerstheid wekt, die bekend zijn in de kosmische persoonlijkheid. Dit kaatst terug en sommige mensen reageren erop, alsof het een suggestie ware. Ze weten niet, dat er een dergelijk contact is.

Maar nu kan er één zijn, die een toppunt van wrevel bereikt; een zodanig zichzelf verliezen in b.v. zelfbeklag, haat tegen de mensheid, dat hierdoor de relatie er niet meer één is met de gehele mensheid, maar dat deze persoon tijdelijk gaat optreden als representant van de mensheid. Diens denkbeelden zijn dan bepalend voor de wisselwerking tussen kosmische persoonlijkheid en mensheid. Een dergelijke persoon wordt dan tijdelijk een soort nucleus, een brandpunt van actie. Rond hem speelt zich alles af, terwijl hijzelf meestal enigszins onberoerd blijft. De situatie houdt dan in, dat de persoon zijn wrevel haat of angst of wat de originerende emotie ook geweest moge zijn, in stand houdt. Op het ogenblik dat deze verandert, verandert ook het contact met de kosmische entiteit.en gaat het vaak zeer snel teloor.

Dan begint er nu langzamerhand voor u een beeld te rijzen omtrent de mogelijkheid van een contact met een kosmische persoonlijkheid. Het is niet zo vleidend voor de mens, die ongetwijfeld liever heeft dat de een of andere hoge hemelse geest zich in het bijzonder tot hem alleen zal richten. De werkelijkheid is enigszins anders.

Er is in de kosmos een principe van wat men noemt harmonie; men zegt ook wel eens spiegeling of weerklank. Dat wil zeggen, dat gelijke waarden alle zullen reageren - zij het met verschillende invloed en sterkte - op een kracht, die in één van hen optreedt. Het bekende beeld hiervan is de piano. Eén snaar wordt aangeslagen en vele klinken mee.

De situatie, waarbij de invloed. van een kosmische entiteit (wij hebben het nog steeds over de persoonlijkheden) weerklank vindt en die weerklank velen zal beroeren. Er moet een eerste résonance zijn. Vanuit deze eerste résonance volgt een reeks résonances. Het is onmogelijk,-dat een invloed, die haar gelijke - hetzij in inhoud, hetzij in kracht - ergens in het Al aantreft, haar persoonlijk beleven niet daarin projecteert. Ook dit is een stelling, maar deze zal - gezien de ontwikkeling van de moderne psychologie en parapsychologie - waarschijnlijk dichter bij de bewijsbaarheid staan dan het voorgaande.

Nu hebben wij nog niet gesproken over kosmische .krachten. Er zijn krachten, die niet beantwoorden aan het menselijke beeld van persoonlijkheid. Ze zijn energie met een specifieke eigenschap, Zij bewegen zich vaak door de ruimte en zouden misschien nog het best vergeleken kunnen worden met een soort magnetische of electronische wervelstormen. Dit voor zover hun uiting in de u bekende ruimte in het geding is. Dergelijke krachten stralen ook energie uit en deze zal een ieder beroeren, die daarmee in contact komt. Wanneer zij werkzaam zijn op een bepaald terrein, dan zal de omgeving, de gehele ruimte een soort inductieproces mogelijk maken. Indien er zich in die ruimte massa bevindt, die binnen de inductiegrens; is, zal daarin de kracht, die dus in de kosmische kracht zelf aanwezig is, gaan pulseren en wel in overeenstemming met de transmissie-mogelijkheid.

Dit klinkt erg ingewikkeld, maar denkt u aan een gewone transformator. Je stopt er 220 volt in en er komt 6 volt uit. Dat is te danken aan het verschil tussen primaire en secundaire wikkelingen. Zo zou je kunnen zeggen, dat het verschil tussen energie, de energetische mogelijkheid van een mens en een kosmische kracht a.h.w. het hoge voltage van deze kracht ergens reduceert, totdat ze voor de mens nog net dragelijk is.

Indien een dergelijke kracht de mens beroert, dan zal dat niet op bewust niveau geschieden. Er is geen sprake van iets, waarop geestelijk kan worden gereageerd. Er is sprake van iets wat mentaal kan worden geconstateerd, maar waarbij een dialoog of interpretatie zelfs heel moeilijk valt. De eerste reactie ligt hier voor de mens in het lichaam zelf.

Wij kunnen constateren, dat veranderingen van dergelijke kosmische omstandigheden bij de mens resulteren in een verandering van zijn intern evenwicht, de interne secreties veranderen. Een van de meest voorkomende is een verhoging van de adrenaline-afscheiding, vaak gepaard gaande met euforie of angsttoestanden. Er zijn echter vele andere werkingen mogelijk.

Hier wordt het lichaam beïnvloed en wordt het gedrag van de mens via stoffelijke veranderingen beïnvloed. En daar zijn denken altijd gebaseerd is op 'n rationalisering van zijn gedrag, zal daarmee ook zijn denken veranderen. Hier is geen sprake meer van een bewuste communicatie, dat is duidelijk.

Een laatste punt, dat wij in dit verband naar voren moeten brengen, is het bestaan van de z.g. gerichte brachten of gerichte kleuren. Hierover is al meer gezegd in vorige lezingen en ik meen mij dus tot de hoofdzaken te mogen beperken.

Er zijn krachten, die een deel van het AI als een zoeklichtbundel doorklieven. Misschien kan men hier denken aan een observatorium, dat in een bepaalde baan onderzoekt. Alles, wat binnen het bereik van deze lichtbundel komt, zal worden waargenomen. En waarneming betekent een geestelijke impuls van kosmische grootorde. Deze impuls zal dan automatisch ook degenen beroeren - denk aan het voorgaande - die op dit moment worden beschouwd. Deze werkingen worden over het algemeen - om ze voor de mens enigszins bevattelijk te maken - beschouwd als de zevenkleuren. De waarnemers waarover wij spreken noemen we dan de Heren van de zeven kleuren.

Hier is sprake van een bepaalde impuls, waarop men reageert. Niet iedere mens echter reageert even sterk. Ook hier is een zekere harmonie noodzakelijk. Een mens die harmonisch is met de straal, die hem op dat moment bereikt, zal onder invloed van die straal en binnen de karakteristiek van die straal tot zeer vele bereikingen kunnen komen. Zijn denken functioneert beter. Hij heeft plotseling toegang - evenals bij het persoonlijk contact met een kosmische entiteit - tot vele gegevens, die normaal voor hem gesloten zijn. Een groter deel van zijn onderbewustzijn wordt aan het werk gezet. Hij krijgt hierdoor dus de mogelijkheid om zich te uiten. Een mens, die tot een straal behoort, zoals dat vaak wordt uitgedrukt, is vaak een persoonlijkheid, die op aarde door eigen instelling, eigen denken binnen het kader van die straal bijzonder scherp kan reageren, of die - zo men zegt - harmonisch is. Is dit het geval, dan kun je binnen die straal hoogtepunten bereiken. Valt die straal weg, dan kun je echter niet door een andere straal gelijkwaardig worden beïnvloed.

Daarom zegt men wel: Iemand, die tot een bepaalde straal behoort (waarmee men dan bedoelt dat hij harmonisch is met deze bepaalde waarnemer ergens in de kosmos, zal altijd worden beïnvloed door deze straal en slechts in zeer geringe mate door andere stralen. Zijn eigen bewustwording en ontwikkeling zullen in overeenstemming zijn met datgene wat in de beschouwer van het geheel in die straal aanwezig is.

Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken, dat er invloeden zijn. Ik heb dat moeten stellen; het bewijzen zonder meer is moeilijk. Ik heb u hopelijk wel kunnen aantonen, dat indien men het gestelde voor waar aanneemt, er op aarde vele symptomen te vinden zijn van een dergelijk contact, waarbij inderdaad mensen door kosmische persoonlijkheden, kosmische krachten, Heren van stralen en dergelijken a.h.w. worden beroerd. Ik geloof, dat u de verschijnselen, die daarop wijzen zelfs in uw eigen omgeving regelmatig zult kunnen vaststellen. Wij zouden er echter niet goed aan doen te besluiten zonder op te merken, dat deze invloeden alle slechts één factor zijn in een menselijk milieu, dat door vele factoren wordt bepaald. Wij kunnen hier spreken van de z.g. astrologische invloed, waarbij wij te maken hebben met o.m. krachtvelden, zwaarteverdelingen in het zonnestelsel zelf. Iets wat ook voor de mens en zijn gedragingen, zijn karakteristiek a.h.w. van betekenis is. Wij moeten denken aan het milieu, dat de mens voor zichzelf heeft opgebouwd. De wereld waarin hij leeft, de maatschappij waarin hij leeft. Ook deze hebben een bepaalde karakteristiek en deze is mede beïnvloedend. De kosmische invloed is dus niet dominerend. Zij is een variërende factor temidden van de voor de mens voortdurend aanwezige krachten en krachtsverschuivingen, die veel dicht bij zijn eigen bestaan liggen.

Indien ik hiermede aanvaardbaar heb kunnen maken, dat het gestelde theoretisch denkbaar is, zo hoop ik u in de volgende lessen duidelijk te maken dat kosmische krachten en invloeden wel degelijk direct kunnen ingrijpen in de mens en de reacties van een mens kunnen bepalen.

Om deze les af te ronden heb ik een tweede spreker voor deze avond verzocht u het een en ander duidelijk te maken over z.g. lotsbeïnvloedingen, zodat u een aansluitende tweede lezing krijgt.

LOTSBSCHIKKING

Een mens heeft wat hij noemt zijn noodlot. Hij bedoelt hiermee te zeggen, dat er in het leven vele dingen zijn, waarop hij zelf geen enkele invloed kan uitoefenen. Degenen, die noodlot en lotsbeschikking zeer sterk op de voorgrond schuiven, zijn over het algemeen hen, die ze gebruiken als een verontschuldiging voor hun falen. Maar hoe moeten wij dan lot, noodlot, lotsbeschikking bezien?

Een mens wordt geboren op aarde. Hij wordt geboren in een bepaald jaar, onder de invloed van bepaalde planeten, onder de invloed van een bepaald ras, onder de invloed bovendien nog van een bepaald ouderpaar. Dit betekent, dat hij in zijn wezen en mogelijkheden voor een zeer groot gedeelte bestemd is. Hij heeft wel degelijk een lot, dat wordt bepaald door de mogelijkheden, die hij in zijn stoffelijk voertuig bezit en de gevoeligheid voor invloeden, die aan dit stoffelijk voertuig is meegegeven. Velen zijn zich hiervan bewust.

Er zijn landen op deze wereld waar mensen eerst met elkaar huwen, indien de horoscopen eerst vergeleken zijn en dan nog op een ogenblik, dat de stand van de sterren gunstig is. Maar ook hiermede blijkt men niet altijd in staat te zijn het lot te bedwingen, want het aantal malen dat zij, die - astrologisch gezien - gehuwd zijn onder de gunstigste omstandigheden, toch onder de pantoffel zijn komen te zitten, zeer groot. Terwijl ook de teleurstelling voor de andere sexe, ofschoon er een veelbelovend begin was, heel vaak geregistreerd moest worden.

Want, mijne vrienden, in het leven zijn vele zaken in jezelf verankerd; en daaraan kunnen de sterren en kan de kosmos niets veranderen.

Als je op aarde bent, ben je een instrument dat afgesteld is. En als je eenmaal op G gestemd bent, dan kun je niet in harmonie spelen met instrumenten, die op een andere toon zijn afgestemd. Zo is ons lot bepaald.

Maar is er dan een kracht, die dit alles beschikt? Het zou dwaas zijn aan te nemen dat er iemand is, die u beziet, u verder in een lichaam hult en zegt: Zo, deze zal zijn leven slechts doorbrengen met mislukkingen. Het is de mens zelf, die zijn voertuig kiest. Het is de mens zelf, die bewust en willend als geest, de tocht door de materie aanvaardt in de hoop daaruit iets wijzer terug te keren. Hier is dus een eigen lotsbestemming misschien wel de meest juiste aanduiding.

Maar dan zijn er zaken, die u evenmin kunt beheersen. Stel, dat er krachten zijn (noem ze goden, noem ze de wijzen van het voorgeslacht), die hun denkbeelden, hun werkingen naar de mens uitstralen. Dit zijn geen bindende invloeden. Als iemand u zegt: "Verdrink uzelf", dan kunt ge zeggen: "Vriend, doe het mij voor." Maar in het noodlot, zoals de mens het noemt, zijner invloeden die zeggen: verdrink uzelf. En de mens vraagt zich dan niet af: waarom? Hij voelt dit als een gedrevenheid en gaat over tot een zelfvernietiging terwijl hij redenen bedenkt om dit voor zichzelf noodzakelijk te verklaren. Hier is sprake van een invloed, die hij alleen kan beheersen, indien hij zich weet los te maken van de gewoonten en geplogenheden van zijn persoonlijkheid, zijn tijd en zijn omgeving. Maar ook hieraan onttrekt hij zich zelden.

Dan, zijn er krachten, die in het Al onnoemelijk grote invloed kunnen hebben. We denken hierbij aan de grote meesters: een K"ung fu tze, een Lao tze of misschien een Jezus Christus, een Mohammed of één van de vele Boeddha"s, persoonlijkheden die op aarde leven en denkbeelden geven, waarmee de mens voor zich een zekere vrijheid kan verwerven. Vrijheid, wel te verstaan, van lotsbestemming, van noodlot, van een gebondenheid aan omstandigheden. Maar als zij deze kracht brengen, dan zal een mens haar moeten aanvaarden.

Als ik u zeg, dat u van hieruit het gebouw het eenvoudigst verlaat door een bepaalde deur door te gaan en dan een tweede deur te openen, zodat ge u -n de buitenlucht bevindt, zo betekent dat nog niet dat ge deze weg zult kiezen.

Als een meester u een lering geeft ten aanzien van de plaats waarop gij u bevindt in het leven, de wijze waarop gij u kunt bewegen in het leven: zo betekent dit nog niet dat ge, daaraan gehoor geeft. Dit wel of geen gehoor geven is een kwestie waarover u zelf heeft te bestemmen. Er is dus geen gebondenheid aan deze hoge krachten. Gij zijt in dit opzicht vrij, maar gij zijt geneigd u te laten leiden door datgene, wat u als beginsel is ingegeven. En daarmee bindt ge uzelf aan een lot, zelf de koorden knopende aan de martelpaal van het onontkoombare.

Het lijkt misschien overdreven, als ik u zeg dat het z.g. noodlot dat de mensen achtervolgt in de meeste gevallen door hen zelf is bepaald; dat zijzelf de situaties tot leven wekken, waarover zij zich later beklagen. Maar dat komt, omdat een mens altijd denkt dat hij het toch wel zal redden. Laat ons trachten iets te zien over noodlot en lotsbestemming, zoals een mens dat ziet.

Een mens is geboren in het jaar van de Draak; en dus zal hij moedig zijn. Als hij de kans krijgt om moedig te zijn. Maar misschien zijn zijn ouders bang dat hij krijgsman zal worden en ze voeden hem op als een dochter. Dan zal hij misschien zeer goed zijn in schone borduurwerken, maar zijn krijgsmanschap zal niet meer naar voren komen.

Iemand kan geboren zijn in het jaar van de Ever en als een gevaarlijk zwijn rondrazen, vernietigende de mensen rond zich volgens de historie. Maar is het een noodzaak? Alleen indien men het van hem verwacht. Een mens heeft de neiging aan verwachtingen te beantwoorden. Deze verwachtingen komen niet alleen uit zijn omgeving. Er zijn ook andere krachten, die iets van u kunnen verwachten: Er is een geest, die - niet meer beschikkend over een lichaam, maar vrezend voor het geestelijk bestaan - zich in uw nabijheid ophoudt en voortdurend tegen u zegt: "Ik verwacht van u dat ge het onrecht zult wreken, dat mij is aangedaan." Gij begint dan alle onrecht te wreken: En de wereld wreekt zich op u, omdat wat gij onrecht noemt niet altijd onrecht is geweest. Op deze wijze kan een noodlot ook tot stand komen. Maar wij zijn daaraan alleen gebonden door wat wij zelf zijn.

Er zal u in de loop van deze reeks lezingen ongetwijfeld worden voorgehouden, dat wat de kosmos brengt altijd een antwoord is op wat er in u leeft. Maar wat er in u leeft, kunt ge zelf voor een deel bepalen.

Er was eens iemand, die rondging door het land, verwachtende dat hij door rovers zou worden uitgeschud. En zie, zo geschiedde het: En als de rovers hem dan hadden uitgeschud, geranseld en blauw geslagen, zo sprak hij: "Ziet, mijn verwachtingen zijn uitgekomen. Ik ben wijs, maar ongelukkig;!" Had hij verwacht, dat de rovers hem niet zouden aanvallen, hij zou misschien een enkele keer toch het onheil hebben ondergaan, maar in vele gevallen zou hij zich wat sneller, wat vreugdiger en minder bezorgd door donkere plaatsen hebben bewogen waar rovers zich schuilhielden. Deze zeer eerbiedwaardige rovers zien dan iemand zich angstig en bezorgd gedragen en nemen aan, dat hij angstig en bezorgd is om de schatten, die hij bij zich draagt.

Zo gaat het menigeen in het leven. Hij zegt dat het lot hem de onaangenaamheden bescheert, die hij voortdurend ondergaat. Maar hij heeft ze aldoor gevreesd, hij heeft ze verwacht., hij heeft, kortom, zelf overal de aandacht gevestigd op deze verwachting en een ieder uitgenodigd haar waar te maken.

Er zijn er die zeggen: "Daar, waar de sterren zijn, is de mens machteloos." Maar dan kan ik ook zeggen: Als ik in een theehuis zit en iemand zet mij een rijke schotel voor, zo is indigestie onvermijdelijk. Het is even dwaas om aan te nemen, dat de sterren door wat zij u aan mogelijkheden voorzetten uw onheil kunnen oproepen als het dwaas is om aan te nemen, dat het de schuld van de herbergier is, die u een schaal voorzet, waarvan gij teveel eet, Gij hebt vrijheid. Maar in die vrijheid zult ge moeten leren om te selecteren, om "neen" te zeggen, als het nodig is om eerst uzelf te zijn en dan pas aan de verwachtingen van 'anderen te beantwoorden..

Sommige mensen zeggen: Deze tijden zijn zeer somber. Zij hebben gelijk, want hun eigen somberheid maakt hen blind voor alle licht dat er nog bestaat.

Indien gij zoekt naar de grootmachten van hemel en aarde, die u zullen redden, zo moet ge eerst beginnen te stellen, dat ge gered zult zijn; niet dat ge in nood verkeert. Want hij, die in de verwachting van de nood hen aanroept, hij roept de nood zelve aan. Een ieder maakt waar wat hij zelf oproept. Dat is zijn lotsbeschikking.

Er gaat een verhaal over een heer, die verheven was tot een belangrijke plaats aan het hof van de Hemelse Keizer. Fong Yoe, zoals hij heette, ging vaak naar de aarde om het schone der aarde te genieten. Bij deze vluchten droeg hij nagelschilden, die het magische vermogen hadden, waardoor ze hem onzichtbaar konden maken of hem als mens in een willekeurige gedaante doen verschijnen. Hij sprak over zijn noodlot, toen hij eens in een wat te vurig liefdesspel zijn nagelschilden had verloren. De Hemelse Keizer, die hem verweet zo grote krachten te hebben achter gelaten, besloot hem een lering te geven. Zo nam hij één der raketten van de noordenwind en bond deze daar waar bij het dier het staartbeen pleegt te zitten, stak die aan en sedertdien is de arme Fong Yoe een voortdurend terugkerende komeet aan de hemel van de wereld, waarop hij zijn nagelschilden had achtergelaten. Hij beklagt zich over het onrecht hem aangedaan. En toch, indien hij eerst had nagedacht over zijn magische noodzaken en kundigheden, voorwaar hij zou een vererenswaardige plaats bij de troon van de Hemelse Keizer nog steeds kunnen innemen.

Zo is het noodlot voor de mens. Hij, die vergeet wat hij werkelijk is en welke attributen voor hem onvermijdelijk daartoe behoren, hij zal eens ergens in de duisternis dwalen, gedreven door het pijnlijke vuur, dat hem voortjaagt in een oneindigheid en het hem onmogelijk maakt zijn eigen weg te bepalen. Maar hij, die zichzelf weet te vinden, krijgt uit alle werelden en sferen het antwoord, dat hen past en hem behoort. Hij verkrijgt al wat voor hem noodzakelijk is.

Er is eens gezegd door een wijze volgeling van de leraar K'ung fu tze "Alle dingen hebben hun plaats in de eeuwigheid zo goed als op de aarde. Indien wij weten, dat zij hun plaats hebben, laat ons voorzichtig zijn dat wij ons niet stoten aan dingen, die wij niet van plaats kunnen doen veranderen." Dit is juist. Wij moeten weten waar onze mogelijkheden liggen. Wij kunnen geen eeuwigheid veranderen, maar wij kunnen uit de krachten van de eeuwigheid veel vinden, dat ons wel in staat stelt ons eigen lot te veranderen.

Wij zijn niet in staat om te bepalen wat een grote geest ons zal geven of onthouden, maar wij zijn wel in staat om harmonie te vinden met die geest of om die harmonie af te wijzen, Wij zijn niet in staat om het gebeuren van de dag voortdurend en in elke minuut volgens onze eigen wil te bepalen, maar wij zijn wel instaat te voorkomen dat de onbevredigdheid van onze dagen ons steeds achtervolgt, zodat wij niet zien welke mogelijkheden er nog bestaan.

Mogelijk schiet ik tekort in mijn betoog zo ik reeds vreesde en had u van mij andere - en zoals de westerling zegt -meer concrete gegevens verwacht. Maar wat is er concreter dan de werkelijkheid, die in jezelf bestaat? Hij, die drinken wil, moet zijn gezicht niet opheffen naar de wolken en zeggen: Geef mij regen. Hij moet de vijver zoeken, waarin het heldere water hem lokt om zich te laven. Zo moeten wij zoeken naar onze plaats.

Wij moeten vanuit onszelf voortdurend de harmonieën scheppen, die noodzakelijk zijn. Wij moeten rekening houden met de bepalingen, die wij hebben gekregen van onze ouders, van de wereld waarin wij leven, van de sterren waaronder wij geboren zijn. Maar wij moeten dit niet zien als de onvermijdelijke grens, die wij niet kunnen overschrijden, maar als de bepaling van da bekwaamheden die wij bezitten, zodat wij door die bekwaamheden juist te gebruiken alle grenzen kunnen doorbreken.

Een dwaas is een mens, die verwacht dat hij voor niets alles kan krijgen. Er was eens een oud man, die zijn gehele leven in een loterij had gespeeld en nimmer een prijs had gekregen. Toen hij eindelijk een winnend lot had, bleek de verkoper verdwenen te zijn en het lotspapier, dat zo kostbaar scheen te zijn, vervalst.

Vele mensen spelen voortdurend met wat zij het noodlot noemen. Maar hun noodlot is vervalst; het is geen werkelijkheid. Het is een illusie. En als het lijkt, of deze illusie eens betaald zal worden, of zij eens de verlangde waarde van het leven zal inhouden, dan blijkt eerst dat zij niet werkelijk was.

Wij moeten leven in de werkelijkheid. Misschien is dit ons lot, want we kunnen ons daaraan niet ontworstelen. Wij moeten uit de werkelijkheid opbouwen volgens ons eigen innerlijk. Wat voor ons noodzakelijk is, dat is onze noodlotsbeschikking. En datgene, wat wij zelf oproepen, zullen wij moeten ondergaan; dat is ons noodlot.

EVENWICHT

Kan er evenwicht zijn, indien er slechts één is? Evenwicht kan alleen bestaan, indien er tenminste twee zijn, Zo is ons evenwicht niet het bereiken van een toestand, maar het bepalen van ons standpunt tussen twee bestaande zaken. Evenwicht wordt bepaald mede door de balans. En een balans kan alleen bestaan, indien er een niveau is ten aanzien waarvan de evenwichtigheid wordt bepaald. Maar er is geen niveau, waarop wij dit kunnen bepalen, tenzij vanuit onszelf. Zo zijn wij onszelve weegschaal en registrerende wijzer; Maar het evenwicht, dat wij meten, ontstaat uit zaken buiten ons.

De kosmos is evenwichtig. Want daar waar licht is, is duister; daar waar vreugde is, is smart. De kenbaarheid der dingen kan slechts uit de wederkerigheid der waarden ontstaan. Maar dan moeten wij ook bereid zijn het evenwicht te zoeken vanuit onszelf.

Wij moeten de plaats zoeken waar onze vreugde een glimlach en onze smart een frons is. Wij moeten zoeken naar het ogenblik waarin het licht onze erkenning en het duister nog slechts onze erkenning van het onbekende betekent.

Wij moeten zoeken naar geluk in onszelf. Maar kunnen wij geluk verwerven, indien wij niet gelijktijdig lijden ook aanvaarden? Evenwicht is zonder dit niet mogelijk. En daar waar wij slechts één zijde kiezen en alleen het geluk willen, daar zal het lijden ons voortdurend overvallen en ons geluk verteren. Maar daar waar wij beseffen, dat lijden en geluk samengaan, daar zal het lijden ons slechts stimuleren om het geluk intenser te vinden en zal in het geluk het besef van het lijden ons ervoor behoeden om ons eraan over te geven als een recht dat eeuwig zal bestaan.

Evenwicht is de waarheid, die wij vinden in onszelf door te beseffen dat wij bepalen wat een evenwicht voor ons is. In een kosmisch evenwicht kunnen wij niets bepalen. Het is een bestaande toestand. Maar wat het evenwicht voor ons betekent, bepalen wij door de wijze, waarop wij onszelf plaatsen temidden van het bestaande.

Zo laat ons zoeken naar de plaats, die ons past, niet verwerpende de tegenstelling en de wederkerende beïnvloeding, maar zoekende naar die plaats, waarin de wederkerigheid der waarden voor ons is een steeds sterkere onthulling van onszelf en de wereld, waartoe wij behoren.

LES 2 - HET "IK" EN DE KOSMOS

Het ego van de mens ondergaat natuurlijk alle invloeden, die uit de kosmos de gehele wereld bereiken. Daarnaast heeft deze mens zijn persoonlijke relaties met allerlei invloeden en krachten, die in de kosmos bestaan en die niet slechts hem maar ook anderen soms kunnen beroeren. Er zijn er nogal wat op te noemen. Ik zal trachten mij tot de hoofdzaken te beperken.

Wij kennen in de eerste plaats de z.g. lijn van origine. De lijn van origine, poëtisch wel een bepaalde straal genoemd, geeft aan dat men behoort tot een bepaalde ontwikkeling, die in de kosmos heeft plaats gehad. Men stelt daarboven de Heren der stralen, die u zich het best kunt voorstellen als zeer wetende entiteiten, die vormend inwerken op alles wat tot hen behoort. Hoe zit dat alles nu in elkaar? In het begin is er het ogenblik van creatie, het moment van ontstaan van de persoonlijkheid. Het "ik" is geboren; het heeft nog geen concept van zichzelf of van de wereld. In deze periode heeft het de neiging de aangename ervaring te zoeken. Er wordt onderscheid gemaakt tussen aangenaam en niet-aangenaam. Maar niet iedereen vindt hetzelfde aangenaam en dat is nu het wonderlijke van de zaak. Er komt dus op grond van deze voorkeur een zekere sortering. Bij deze sortering ontstaat er een bijna gelijkluidende ontwikkeling voor zover dat de geestelijke sferen en het eerste afdalen in vorm betreft. Vanaf dat ogenblik word je in eventuele incarnaties beïnvloed door natuurgeesten, door de krachten waaronder je valt, de rassen- en soortgeesten. Toch is die eerste geneigtheid bepalend geweest voor de instelling, die je geestelijk hebt. Het is a.h.w. de ervaringswijze, die voor het ego in zijn totaliteit bestaat; het punt van uitgang, van waaruit elke verdere bewustwording zal plaatsvinden. Je kunt als mens misschien uiterlijk wel van de ene naar de andere straal overgaan, maar je kunt je geestelijke origine nooit zover verloochenen, dat je werkelijk geen contact meer hebt met de oerlijn, waaruit je nu eenmaal bent voortgekomen.

Maar op het ogenblik van de schepping van de ego's werd niet slechts mensheid geschapen. Er werd kosmos geschapen en met die kosmos een groot aantal krachten. Deze krachten zijn het geweest, die inwerkten op dit primaire ego en dus de aangename en onaangename impulsen voortbrachten. De ontstane selectie werd mede veroorzaakt door impulsen, die op dat ogenblik in de kosmos aanwezig waren en die ten aanzien van het bewustzijn van het ego voortdurend vormend hebben ingegrepen.

Daarbij hebben wij dus gekozen vóór bepaalde krachten en tegen andere. Stellen wij nu de mens op aarde. Hij leeft normaal als mens. O zeker, hij staat onder invloed van een bepaalde straal, maar zijn bewustzijn wordt toch hoofdzakelijk beheerst door de totaliteit der mensheid. Hij ondergaat de gemeenschappelijke invloeden over het algemeen veel bewuster dan datgene wat er op hemzelf inwerkt, want van jezelf ben je altijd ten dele onbewust. Nu komen er op de wereld invloeden voor die uitvloeisels zijn van iets wat wij vroeger eens als onaangenaam hebben ervaren. Dat betekent, dat wij daartegen in verweer worden gebracht. Wij kunnen onszelf niet beheersen (het is een instinctieve reactie en dus ontstaat er spanning. Andere invloeden zijn voor ons zo volledig aanvaardbaar, dat wij ze prettig vinden. Wij voelen ons daarin geborgen, wij accepteren die er ontstaat geen spanning. Integendeel, we hebben een gevoel van vitaliteit. We kunnen gemakkelijk verdergaan, we hebben succes, we hebben een zeker voordeel. En dat is belangrijk. Onze lijn van origine, bepaalt, onze persoonlijke relatie met de krachten, die uit de kosmos op aarde inwerken en - dat is nevenbij met heel veel krachten, die op aarde in de een of andere vorm manifest zijn. En dan blijkt alweer dat de invloeden, die uit de kosmos de gehele mensheid beroeren niet voor iedereen een gelijke betekenis kunnen hebben. Wij hebben een persoonlijke relatie met de kosmos. Deze drukt zich voor ons over het algemeen uit in verweer en gespannenheid, indien het onaangename van vroeger ons weer beroert of in een gevoel van ontspanning, van gemakkelijk verder kunnen gaan, indien wij worden beroerd door dingen, die ons aangenaam aandoen.

Nu: wil ik hier graag een noot bij plaatsen, voordat wij verdergaan.

Het zal u duidelijk zijn, dat deze gevoelens niets te maken hebben met uiterlijke verschijningsvorm. Er zijn dingen, die voor iedereen volgens de stoffelijke maatstaven onaangenaam zijn, maar bepaalde mensen vinden daarin een ontspanning, waardoor zij er eigenlijk van profiteren. En er zijn dingen, die voor iedereen volgens de stoffelijke norm aangenaam zijn, maar bepaalde mensen worden er door in spanning en verwarring gebracht. Het resultaat voor hen is, dat daaruit strijd, ongeluk, mislukking kan worden geboren. U moet dus niet meten met stoffelijke normen van aangenaam of onaangenaam. U moet uitgaan van de eens gedane keuze t.a.v. aanvaardbaar - niet-aanvaardbaar, aangenaam - onaangenaam:

Naast de lijn van origine hebben wij onze z.g. ontwikkelingsverwantschap. De meeste mensen realiseren zich niet hoeveel vormen zij hebben bekleed en in hoeveel werelden zij hebben bestaan, voordat zij als mens op aarde kwamen. En dat is misschien maar goed ook. Stel, dat je een bepaalde lijn hebt gevolgd. Je bent b.v. via een vis, die zich met infusoriën heeft gevoed, gegaan naar een boomsoort. Van die boomsoort ben je overgesprongen in de richting van b.v. een roofdier. Dan zal in het latere leven de sympathie en antipathie door die verwantschap mede kunnen worden bepaald. En dat houdt in dat als een natuurgeest, behorende tot de boom waartoe wij eens hebben behoord, in onze nabijheid is, wij daarmee 'n zeker rapport hebben: Daaruit kan iets voortkomen. Indien wij te maken hebben gehad met de katachtigen als familie, dan voelen wij ons daarbij thuis, terwijl wij voor andere dieren bang zijn. Maar er zijn ook mensen, die tot de reptielen hebben behoord. Voor hen is de slang aanvaardbaar, terwijl ze voor de katachtigen bang zijn.

Als je dit alles in de termen van incarnatie zet, dan blijkt reeds, dat er uit de vorige vorming een zekere preferentie en ook een zekere afkeer kan voortvloeien. Wij hebben echter niet alleen maar geleefd in stoffelijke vormen. Wij hebben ook in allerlei sferen geleefd, in werelden van de geest. En werelden van de geest staan heel vaak in verband met kosmische entiteiten. Misschien mag ik hier ook een noot bij plaatsen.

Sferen, vooral van de meer onbewusten, worden meestal gedomineert door één enkele bewuste entiteit, die voor die sfeer zo ongeveer optreedt als een groeps- of rassegeest op aarde, maar dan met dien verstande dat hij vorm en gestalte geeft aan die wereld. Dergelijke grote geestelijke krachten of entiteiten hebben daarnaast vaak functies in de meer stoffelijke kosmos. Het is b.v. denkbaar dat een kracht, die een ster bezielt, gelijktijdig ook nog dominant is in een bepaalde geestelijke wereld, dus op een bepaald bewustzijnsniveau in de geest. Heb je tot die wereld behoort, dan bestaat er tussen jou en die entiteit een rapport; en dat kan stoffelijk betekenis hebben. Want al zal dat misschien niet in een geboortehoroscoop tot uiting komen, de stralingen van die bepaalde ster of planeet, ja, van een bepaalde kracht ergens, zal indien ze de aarde beroert jou bijzonder sterk beroeren. Je bent a.h.w. daarop afgestemd.

Er ontstaan dan zeer grote geestelijke invloeden, die meestal tot uiting komen in een toename van geestkracht, maar gelijktijdig ook in een in het gedachtenleven terugdromen naar die voorstellingswereld, zoals ze je door die entiteit eens werd opgelegd. En daaruit komen ook weer vreemde strijdigheden voort.

Er zijn mensen, die dromen bepaalde dromen, die nooit waar kunnen worden. Die dromen hebben allerlei onlogische en meestal zelfs aan de materie vreemde elementen in zich. Die dromen keren bij tijden terug en zijn soms misschien 3 of 4 dagen, een week of zelfs 'n maand lang een soort vervolghaar. Dan breekt de zaak af, maar jaren nadien pak je ineens datzelfde verhaal, diezelfde situatie, diezelfde droom weer op en heb je de neiging om dat naar buiten toe waar te maken. Je gedrag wordt beïnvloed door deze verwantschap.

Ik meen, dat ook dit punt duidelijk genoeg is gesteld. Ik wil u erop wijzen, dat een groot deel van de krachten, die er in de kosmos bestaan ofwel direct bezielt zijn, dus een geheel eigen ego hebben, dan wel - wat, ook kan voorkomen - een projectie zijn uit verschillende ego's. En daarmee komen wij vanzelf tot de derde invloed, die het "ik" op aarde bijzonder sterk kan beroeren. Er bestaan projecties. Wat is een projectie? Dat is heel eenvoudig dit: Indien een aantal ego's zich gezamenlijk richten op een stuk materie of een stuk ruimte (het behoeft dus niet stoffelijk definieerbaar te zijn; het kan ook een stofwolk zijn), dan ontstaat daarin een

soort composietbeeld, zoals dit gevormd kan worden als mensen gezamenlijk denken of mediteren. Wat er ontstaat is een beeld (we zeggen: een astraal beeld om het eenvoudig te maken) dat een composiet is van al wat wallen hebben bijgedragen. Het is een compromis aan de ene kant en een overeenkomst aan de andere kant.

Nu zijn dergelijke invloeden voor heel veel mensen vaak van belang, want op grond van wat ik in het vorige punt al heb gezegd over de wereldverwantschap in de geest met bepaalde grote entiteiten, zal er bij hen ook een bijzondere gevoeligheid bestaan voor hun projecties en dat heeft een invloed, die stoffelijk gezien nu niet zo prettig is. Misschien kan ik dat het best als volgt formuleren: Een composietbeeld, ontstaan door werkingen van hoge entiteiten in de kosmos, waarvan een van die entiteiten eens een van onze leefwerelden van het ego heeft beheerst, zal op ons onmiddellijk inwerken en tijdelijk ons werkelijkheidsbesef ten dele verdringen.

En daar zit nu het haakje. Een kosmische invloed kan dus een soort hallucinatie tot stand brengen. Wij zien dingen zoals zij niet zijn. Wij beleven dingen, die niet werkelijk bestaan. Die vervreemding van de stoffelijke feiten zal op een bepaald ogenblik ophouden, want het is een kosmische invloed. Ze kan misschien een dag, een jaar, misschien tien jaar bestaan, maar eens is ze ten einde. Op het moment dat ze ophoudt, staan we plotseling weer geconfronteerd roet een werkelijkheid, die wij dan niet kunnen verwezenlijken, waarin wij niet meer kunnen leven, waaruit we willen wegtrekken. Dit is één van de verschijnselen, die u in deze tijd vaak kunt waarnemen.

Er zijn nu verschillende grote kosmische invloeden aan de gang en daaronder zijn er enkele van composieten. Deze werken vooral in op de idealisten. De mensen, die eerst idealen hadden, welke op de materie waren gebaseerd, maar die nu ineens de werkelijkheid, de feiten niet meer kunnen zien. Het resultaat is een werkelijkheidsvervreemding, waardoor hun acties in strijd zijn met de feitelijke mogelijkheden. Iets wat voor henzelf en voor anderen soms fatale gevolgen kan hebben en dat kan leiden tot een volkomen afwijkend gedragsniveau; maar daarnaast en dat is toch ook belangrijk - leidt tot een aantal vreemde belevingen, die voor de bewustwording alleen belangrijk kunnen zijn, indien je je onjuistheid t.a.v. de feiten van de wereld, waarin je leeft, kunt accepteren. U ziet, de kosmos heeft voor het ego heel wat in de melk te brokkelen.

We zouden natuurlijk ook op heel eenvoudige dingen kunnen wijzen. De maan b.v. De maan heeft invloed op het menselijk lichaam, - evenals op praktisch alle organismen. Misschien vindt u de maan zo dichtbij dat u ternauwernood "kosmisch" kunt zeggen tegen een dergelijke invloed. Maar dan moeten wij ons toch eens afvragen, hoe het komt dat sommige mensen bijzonder sterk maangevoelig zijn, terwijl anderen die fasen praktisch onbewust en zonder uiterlijk erkennen of verschijnsel aan zich voorbij laten trekken. Wij kunnen dat verklaren met genetische afwijkingen, maar als wij alle gevallen op de keper beschouwen, klopt het niet. Wij kunnen spreken over epilepsie, hysterie, die door het gepolariseerde maanlicht wordt veroorzaakt, maar het is wel vreemd dat diezelfde verschijnselen ook voorkomen, als de volle maan helemaal niet schijnt, omdat ze achter een wolkendek verborgen is. Er is hier dus sprake van een lichamelijke gebondenheid aan een invloed van buitenaf. Ook daarover wil ik nog een paar opmerkingen maken.

Wat de maan doet, is hier op aarde nogal goed merkbaar. Wij weten, dat we de instabiliteit, waardoor die maangevoeligheid optreedt lichamenlijk voor een groot gedeelte kunnen onderdrukken. We kunnen die gevoeligheid echter niet volledig wegnemen; dat is medisch vastgesteld. Maar we kunnen ons niet goed realiseren hoe het komt, dat de maan dat doet. Wij kunnen spreken over aantrekkingskracht, maar dat is niet voldoende, want de afwijkende gedragsbeelden, welke onder die maaninvloed ontstaan, zijn bijna overal dezelfde en komen dan vreemd genoeg tot uiting in vormen van: a strijdlust; b zelfbestrijding; c vruchtbaarheid. Drie facetten, waarin de maan een rol speelt.

Gaan we kijken wat de maan geestelijk doet, dan ontdekken wij ook weer wat vreemds. De maan scheidt nl. helderheid van denken bij veel mensen. Maar met de maanfasen verandert die helderheid van denken in een zekere verwarring en op een gegeven ogenblik is die mens wel daadactief, maar kan niet meer komen tot een nieuw denken. Hij kan alleen repeteren wat

er al is en dat vaak nog zeer fragmentarisch. Hier moet dus een invloed zijn, die het mentaal vermogen van de mens bereikt. Je kunt ook hier weer zeggen, Er zijn stoffelijke invloeden. Maar eerlijk gezegd: emotie en denken alleen zijn niet voldoende om nu alles te verklaren. Wij zien nl. ook het geestesleven, de uitstraling van sommige mensen sterk meefluctueren. Nu zou u denken dat dat alleen maar een lineaire gebondenheid is, waarin de maan een rol speelt. Er is nog iets anders.

Als u op aarde bent, dan leeft u op één kind van de familie. Die familie heeft bloedbanden met alle andere planeten. Daardoor is de onderlinge evenwichtigheid en de onderlinge beïnvloeding aanmerkelijk groter dan de invloeden, die van buitenaf komen voor zover het materieel althans belangrijk is. Maar de geestelijke beïnvloeding is gebaseerd op de afstemming, die deze planeten naar buiten toe hebben. U zult wel eens hebben gehoord over het "spreken van de sterren". Dat zijn stralingen, die zij uitzenden. Eén woord kan een jaar duren; maar de vibraties van dat woord beïnvloeden alle organismen. Wat meer is, de gedachte daarvan kan dominerend zijn voor de ontwikkeling. Daaraan zijn zelfs rassen- en groepsgeesten tijdelijk onderworpen. En dan wordt het duidelijk.

De harmonie, die er bestaat tussen een deel van het zonnestelsel en een deel van de kosmos, schept een stoffelijke beïnvloeding. De geestelijke beïnvloeding echter zal in vele gevallen mede worden bepaald door de eigen afgestemdheid. Hierdoor kunnen bij een conversatie van laten we zeggen 20 sterren 2 sterren eruit springen. Deze twee worden dan in je leven uitermate belangrijk. Waarom? Eigenlijk alleen maar, omdat ze op je denken invloed hebben. Dit denken is dan de weerspiegeling van hoofdzakelijk geestelijke processen, die zich op onderbewust niveau plegen af te spelen, maar die de eigen relatie van de mens met het gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mensheid bepaalt en tevens invloed heeft op zijn beleving van eigen contact met geestelijke werelden. Een typisch verschijnsel. Zou die mens dan verder vrij zijn? Was dat maar waar!

Stel, dat u op aarde heeft geleefd en u bent eens een kever geweest, een insect. Er zijn kevers van de soort, waartoe u heeft behoord, aanwezig. Het zijn eenvoudige dieren, die door een drangbegeerte, eventueel angstpatroon worden beheerst. Hun impulspatroon bereikt u. Het is bekend, dat als de soldados (de trekmier in de Amazonegebieden) trekken, er indianen zijn die op een afstand van vele kilometers precies kunnen zeggen waar de mieren heen trekken, of ze buit vinden of niet, of ze hongerig zijn of niet. Dat is dan die sympathie. Houdt u dit even voor gesteld.

De mensheid denkt. Nu kan de zon of een andere grote entiteit, misschien een Heer van een straal, ons weliswaar onder zijn vleugelen hebben, maar wij zijn deel van de mensheid. En dat- betekent, dat we deelhebben aan die grote entiteit. Die hoge. kracht wordt door ons beïnvloed. Niet dat het "ik" zelf in staat is de kosmos te bepalen, maar door zijn persoonlijke relatie met bepaalde hoge geestelijke krachten of kosmische krachten, stromingen en stralingen draagt de mens de inhoud van de mensheid - en wel zoals hij deze beleeft of ondergaat - over aan de kosmische entiteit. Er is een wisselwerking die misschien niet eens bewust wordt gerealiseerd. Maar wat doet u als u jeuk heeft en er geen gezelschap is? Denkt u na? Neen u krabt.

Maar als zo'n grote geest zich gaat krabben, dan is dat een reorganisatie van begrippen. Op grond hiervan kan worden gesteld:

Kosmische invloeden, die de aarde beroeren en waarmee van de aarde uit - hoe beperkt dan ook - een zekere harmonie bestaat, reageren op de spanningen op aarde door hun invloeden, hun wereldbeeld, hun denkbeelden, hun straling te wijzigen.

Wij spreken zó vaak ook over de kleur, die op een gegeven moment de aarde vanuit de kosmos beroert. Dat is alleen maar een codering van invloeden, die anders moeilijk te beschrijven zijn. Het houdt in, dat b.v. de kleur rood, die helderheid en levenskracht brengt alleen doordat er een harmonie met de wereld bestaat. Maar als op de wereld die . kracht verkeerd wordt gebruikt, dan kan dat overslaan in toorn, razernij, of misschien plotseling wegvallen in een totale matheid. Als u dat begrijpt, dan gaat u ook begrijpen hoe belangrijk het soms voor de mens kan zijn om zijn harmonieën juist te bepalen.

De mens leeft op aarde op een bepaalde manier. Hij heeft zijn eigen leefwijze, zijn eigen filosofie. De een is hip en de ander orthodox. De een is homo, de ander hetero en de derde zoekt nog weer iets anders. Ieder heeft zijn eigen wijze van bestaan en dat is best. Daartegen is geen bezwaar. Maar die wijze van leven en bestaan gaat uit van een harmonie met een kracht, met een geestelijke wereld, met bepaalde scheppende kosmische krachten, met rassengeesten of misschien met bepaalde soorten. Op het ogenblik, dat er in die mens een heel grote spanning ontstaat - dat kan wel eens voorkomen - hebben wij te maken met wat wij noemen; de bewustzijns crisis.

De bewustzijns crisis speelt zich af op geestelijk niveau. Indien de crisis hevig genoeg is, kan ze bepaalde secundaire banden verbreken en zelfs daarvoor in de plaats andere harmonieën stellen. Het gehele gedragspatroon van de mens, het beïnvloedingspatroon waarin hij bestaat verandert hierdoor, ofschoon hij zijn eigen lineaire lijn niet kan onderbreken. Daarmee blijft hij verbonden, want daaruit is hij voortgekomen en daaraan zal hij gebonden blijven praktisch tot het einde van zijn dagen. Hij kan wel eens wisselen, maar die wisseling brengt hem toch altijd weer terug tot die oude harmonie, die hij niet geheel van zich kan afschudden,

Hieruit volgt weer, dat een mens onder bepaalde omstandigheden niet alleen een stoffelijke verandering ondergaat, maar dat hij ook geestelijk een totale verandering ondergaat, waardoor zijn harmonieën en zelfs de werelden en sferen, waarmee hij in contact kan komen en waarmee hij harmonisch kan zijn, worden gewijzigd. Dit is voor de mensen vaak onbegrijpelijk. Men vindt dat dan een psychologisch fenomeen, Het is in feite heel natuurlijk. Je leeft de kracht, waarmee je in harmonie bent, want die beïnvloedt je, die geeft je stimuli, die neemt energie van je af of voegt energie aan je toe op bepaalde momenten en in relatie met bepaalde gebeurtenissen, toestanden, zelfs bepaalde stoffelijke vormen en normen.

Hier heb ik dan de mens zelf getekend als een brandpunt van kosmische krachten. Niet dat hij daarin alleen staat. Maar voor zichzelf en vanuit zichzelf denkende bestaan er directe relaties en wisselwerkingen met zeer hoge krachten, met vreemde werelden, met ruimtelijke toestanden, waarin een bezieling plaatsvindt. Zou het een wonder zijn, indien wij daaruit nog enkele conclusies konden trekken t.a.v. gevoeligheid?

Sommige mensen zijn voor bepaalde frequenties gevoelig. Dat klinkt op zichzelf wat dwaas. Waarom zou de een op Cis beter reageren dan op C en omgekeerd? Maar de gevoeligheid is er. Er is wat men noemt een trillingsharmonie. Die trillingsharmonie wordt in de magie heel veel gebruikt, als men werkt met incantaties, het uitzenden van krachten, ja: zelfs als men zich instelt via meditatie en andere zaken op ontvankelijkheid van buitenaf. Hier is een eigen trillingsgetal, waardoor de gevoeligheid en ook de contactmogelijkheid worden bepaald.

Dan kunnen wij nog een stap verdergaan. Want indien dit zelfs zuiver stoffelijk al juist is, dan moet dit ook juist zijn voor elke uiting van de mens en voor elke innerlijke mogelijkheid. En dan komen wij vanzelf op het trillingsgetal terecht.

Trillingsgetal is een mooie term, die wij gebruiken om aan te geven welke gemiddelde fluctuatie er plaatsvindt in een bepaald deel van de aura. Maar die fluctuatie betekent gelijktijdig, dat alle gelijksoortige fluctuaties worden versterkt. Ons normale "ik" verscherpt alle pieken en dalen van de vreemde invloed, terwijl invloeden die niet harmonisch zijn ten dele worden genivelleerd, dus afgezwakt. Dat geldt ten aanzien van wat er op onze wereld bestaat. Het kan zelfs je vermogen om met een bepaalde materie te werken bepalen, Zo zal de ene mens beter werken met metaal, de andere beter met klei en een derde met steen of hout, terwijl nog een andere eigenlijk alleen maar kan werken met illusies of met delen van het menselijk denken. Het is een soort collage-mentaliteit. Dit alles t.a.v. delen van de materie, van mensen erg van hogere krachten.

Nu blijkt, dat wij - ongeacht onze lineaire afstamming - in alles wat ermee samenhangt nog buitengewoon selectief kunnen zijn. Wij hebben een geestelijk patroon, dat zo persoonlijk is als een vingerafdruk. Het is maar zelden, dat er een gelijkheid wordt gevonden tot 9,99, als wij 10 als maximum aannemen. Hierdoor kunnen wij uit de kosmos onze eigen specifieke krachten ontvangen, ontstaat er in ons een versterking van elementen, die voor onszelf

belangrijk zijn en versterken wij bepaalde delen van ons wezen, als zij naar buiten treden. Denkt u maar aan de wisselwerking.

Nu krijgt u iets heel vreemds. Sommige mensen kunnen bidden en krijgen nooit antwoord. Andere mensen bidden en er is een onmiddellijk antwoord. Hoe komt dat? Men zegt dan, dat God de een wel antwoorde geeft en de ander niet. Ik vraag mij af, of God tijd heeft om zo te selecteren en wel of niet antwoord te geven. Maar de een heeft een trillingsgetal dat in overeenstemming is met datgene wat hij in zijn bede uitdrukt. Dientengevolge projecteert hij scherp en zuiver wat er in hem leeft en wekt in de kosmos reflexen: Deze echo's keren tot hem terug en vormen een antwoord. De ander kan niet met deze overgave en eenheid van persoonlijkheid bidden. Dientengevolge krijgt hij geen reactie.

Als u bidden hier te vroom vindt klinken, zegt u dan maar: het je beroepen op de geest, het zoeken naar een geestelijke Meester of iets dergelijks. Het is dus niet je eigen schuld, als een gebed niet wordt verhoord. Het is niet je eigen schuld, als de een altijd rond geestelijke Meesters loopt - als ze echt zijn - en de ander er nooit één kan vinden. Het is een kwestie van; waar ben ik voor geschikt? Wat ben ik? Wat is de sleutel tot mijn wezen? Want de hele kosmos is vol met krachten en invloeden en het "ik" kan die alle tot zich trekken, ze ondergaan, ja, ze in zich omzetten tot een kracht, die voor dat "ik" op zijn eigen wereld bruikbaar is. Maar dan moet er een harmonie bestaan en deze is alleen dan mogelijk, indien er een reëel contact tot stand komt.

Iemand, die zijn harmonische mogelijkheden wil proberen te bepalen - dat lijkt mij belangrijk - zal met de volgende factoren rekening moeten houden:

1. Ik heb een lineaire afstamming. Welke deze is (dus hoe ik die moet noemen is niet belangrijk. Wel is belangrijk, dat ik beseft dat de grondeigenschappen zoals ze in mijn persoonlijkheid bestaan mede de sleutel vormen tot alle krachten en werelden, waaruit ik ben voortgekomen, want ze zijn het product daarvan. Vooral de innerlijke werkingen en de geestelijke gevoelens zijn hierbij natuurlijk zeer belangrijk.
2. Ik kan slechts werkelijk krachten projecteren - hetzij naar een wereld van de geest, hetzij naar de hoogste krachten, hetzij naar God zelf - indien ik dit doe op een wijze, die in overeenstemming is met mijn trillingsgetal, met mijn wezen.
3. Wat is mijn trillingsgetal? De een zegt g.v.d. soms tot de 25e macht, als hij eigenlijk wil zeggen: God, ik dank U voor wat Gij mij hebt gegeven. Als je God wilt aanspreken, moet je niet proberen plechtige woorden te gebruiken, want dan word je niet: gehoord. Zo eenvoudig is het. Sommige mensen proberen een geest op te roepen met allerlei plechtige gebaren en magische bijkomstigheden, terwijl het eigenlijk voor hen voldoende is om naar die geest toe te denken, om zich daarmee verbonden te gevoelen. Hoe ze die verbondenheid dan verder uitdrukken, doet ook nog niet eens ter zake. Alleen die verbondenheid is belangrijk. De formule kan dienen om het "ik" verder af te stemmen of vooral het denkvermogen te richten, maar in heel veel gevallen is het gelijktijdig hinderlijk voor het werkelijke contact.
4. Wat kan ik daarmee doen? Je kunt niet je leven ermee veranderen. Je kunt wel de geestelijke inhoud van je leven aanmerkelijk wijzigen en daarnaast bepaalde facetten van je bestaan een andere inhoud geven. Je kunt hiermede niet de kracht krijgen om anderen te overmeesteren, maar je kunt hierin wel de kracht vinden om meer en juist tot uitdrukking te brengen wat je bent. Je kunt niet een ander trillingsgetal krijgen, maar wel je eigen trillingsgetal op harmonische wijze versterken en daardoor de krachten, daartoe behorende, ook gemakkelijker, juist en beter gericht gebruiken.

Wat er niet allemaal aan dat "ik" . en die kosmos vastzit! Niet alleen een kosmische bewustwording, die ergens in een wat vreemde oneindigheid begonnen is, een gang door vele vormen en werelden heen, die voor u tot resultaat heeft uw ogenblikkelijk verblijf op aarde, maar daarnaast de vermogens die u bezit, de impulsen en de krachten die voor u van betekenis en van belang zijn. Ja, zelfs uw reactie op wat u geestelijk, mentaal en zuiver zintuiglijk aan feiten ontvangt. Het is goed dit te overwegen. Mijn betoog besluitend, moet ik toch wel opmerken dat het "ik" veel meer banden heeft met de kosmos dan men over het

algemeen beseft en dat het "ik" juist door te trachten zijn eigen wezen te doorgronden ook zijn harmonie en zijn mogelijkheden vanuit die harmonie met de kosmos aanmerkelijk vergroot.

DE DRIE KARAKTERS VAN DE MENS

Uiterlijk schijnt de mens een eenheid te zijn, maar innerlijk is hij drie persoonlijkheden. Hij is de dromer van het avontuur, hij is de strever van het alledaagse en hij is degene, die wegvlucht voor de duivels, die hem kwellen. Elk van deze facetten van de persoonlijkheid heeft de neiging de mens mede te bepalen. Toch zijn de eigenschappen vaak strijdig. De avontuurlijke kant van de mens geeft hem een doorzettingsvermogen en een moed, die regelrecht in strijd zijn met zijn karakteristiek van vluchtende. En datgene, wat hij als vluchtende in zich beleeft en vreest, is vaak in tegenstelling met de aldag waarin hij bestaat, zodat hij niet meer realistisch die aldag kan ondergaan. Zo leeft de mens met gescheiden karakteristieken in zijn wezen.

Nu bestaat er een magisch woord, dat eigenlijk uit de kracht en de leer van Manu stamt, waarin wordt gesteld:

"Indien ik in mijzelf mijn moed gebruik om mijn angst te begrijpen, zal ik mijn dagen beheersen." Hierin ligt een groot gedeelte van de werkelijkheid. Want wij kunnen het alledaagse bestaan niet aanvaarden zoals het is, tenzij wij eerst in onszelf harmonie en eenheid hebben gevonden.

Hierin spelen uit de aard der zaak ook invloeden van buitenaf een grote rol. Want als ik heb geleefd in een lichtende wereld, dan zal in mij de kracht van het avontuur, het zoeken naar het onbekende, de uitbreiding van mijn wereld mij innerlijk zodanig verrukken, dat ik hiermede mijn angsten kan overspelen. Maar hij, die gevluht is uit een bestaan van halfduistere kwellingen naar een stoffelijk leven als mens, zal het moeilijk hebben om deze angsten, deze beperkingen, die hij zichzelf uit vrees voortdurend heeft opgelegd, te overwinnen. En zo zal hij komen tot een te beperkte uiting van de persoonlijkheid, die hij in feite zou moeten zijns de persoonlijkheid, die de kosmos leert kennen en daarin opgaat.

In vele gevallen zijn wij met één van de delen, één van de karakters van ons stoffelijk wezen in het bijzonder gebonden aan de hogere machten en krachten, die er in het Al bestaan. Soms ben je door je zoeken naar nieuwe velden en oorden verbonden met sferen, die onmetelijk ver boven je verheven zijn en klinken er in je stemmen, die je ternauwernood begrijpt. Soms ben je ook door je alledaagsheid blind geworden voor vele krachten, die hoog boven het menselijk bestaan liggen en word je voortdurend belaagd door de krachten van de natuur en zijn de natuurgeesten wezens, die in de aldag tot je spreken en die je kunt begrijpen. En soms word je ook zozeer door je angsten belaagd, dat je harmonie er één is met demonen.

Maar demonen zijn niet slechts wezens, die leven in een enkele sfeer of bestaan op een enkele wereld. Er zijn sterren met glorieuze en schitterende entiteiten, die vanuit menselijk standpunt demonen moeten worden genoemd. Dergelijke sterren vreten dan met hun invloed op de mens in, die ze moet ondergaan.

Het is wonderlijk, hoe de mens in zijn verdeeldheid vaak verbonden is met de krachten van een grote wereld, die hij met zijn menselijk denken niet eens kan omschrijven. Soms weet hij iets daarvan terug te brengen naar zijn eigen wereld.

Japanners plegen met wat korrels zand, een steen, een enkele plant, een klein beetje water misschien, met een enkele goudkarper een landschap na te bootsen van onmetelijke grootheid. Een paar stenen worden tot een Fuji yama. Een enkele boom wordt tot een woud en zandkorrels zijn de oneindigheid van een woestijn. Zo bouwen wij soms uit de complexiteit van onze verbondenheid voor onszelf een wereld op, die zo ze wel niet de werkelijkheid is en in wezen daaruit vervreemd - dan toch op zichzelf een complete weergave is van alles wat kosmisch kan leven en kan bestaan. De woestijnen waarin wij met onze angsten worstelen, de hoge bergen waarop wij met onze lust tot avontuur alle dingen overzien, de bomen die het

woud zijn van de dagelijkse gebeurtenissen, wij hebben ze alle uitgetekend in miniatuur. Ons leven wordt gekentekend door kleine,-schijnbaar onbelangrijke feiten, die in ons leven beslissend zijn geworden. Dergelijke mensen reageren op een wijze, die moeilijk te verstaan is. Soms zijn ze door één woord, dat misschien niet eens kwaad bedoeld was, oneindig beledigd. Soms zijn ze gelukkig met iets, waaraan zelfs een kind nog voorbij zou gaan.

De intensiteit van het kleine speelt zich vooral daar af waar de drie karakters, die de mens in zich draagt, zijn samengekomen en gezamenlijk niet slechts een temperament hebben omschreven, maar een werkelijk wereldbeeld hebben geschapen: Want van buitenaf dringen soms in de tuin zaken binnen, die niet op schaalgrootte zijn.

Als je naar een Japanse tuin kijkt, klein en vol schoonheid, en een grote vogel vliegt daar binnen, dan is het ineens een miniatuur; en met een enkele stap van zijn poten kan hij misschien bergen uitwissen, die een ogenblik tevoren voor jou in volle grootte bestonden.

Zo kunnen kleine woorden, kleine daden, kleine impulsen, die tot een flits van gedachten worden in een evenwichtig mens grote veranderingen veroorzaken. En misschien is dit wel het meest kentekende: niet zij, die onevenwichtig zijn, die tegen zichzelf verdeeld blijven, zijn kwetsbaar, maar juist zij, die zich een innerlijke eenheid van persoonlijkheid hebben opgebouwd, zonder dat zij die op de schaal hebben weten te brengen van de werkelijkheid, waarin zij bestaan.

Soms denk ik aan een mens als aan de draak van een legende. Overdag gaat hij rond; een edel en waardig heer, handeldrijvend misschien, in de theetuinen rustend en genietend. Maar in de avond wordt hij een enorm monster dat zich neerlegt over een rivier om een overstroming te veroorzaken. In de mens zijn de strijdigheden zo groot. Maar je kunt die 'mens pas begrijpen, indien je zijn innerlijke verdeeldheid ziet:

In oude legenden wordt wel eens gezegd, dat er in één mens vele persoonlijkheden kunnen huizen. Daarmee bedoelen ze niet alleen maar die karakters, ze bedoelen een verveelvoudiging van die karakters en een verveelvoudiging van de persoonlijkheidsstructuur. Ook daar is harmonie mogelijk. Maar waar vele persoonlijkheden samen komen tot de eenheid, de landschappelijke eenheid a.h.w. van al wat er in hen bestaat, daar is het miniatuur niet meer aanwezig, daar is het op volle grootte... Dan staat het in de wereld, dan leeft het er in en past het er in; Maar indien zij tegen zichzelf verdeeld zijn, dan is dit een verdeeldheid zo groot en zo ernstig, dat zij daaraan meestal te gronde gaan.

Soms trekken dergelijke personen uit en jagen ze met een drom volgelingen als een storm over de landen, of ze nu Attila heten of Djenghis Khan, Napoleon, Alexander of Adolf. Dergelijke mensen dragen meestal vele persoonlijkheden in zich. Daarom is hun persoonlijke uitstraling groot en sterk, maar de karakters in hen zijn niet slechts de drie, welke in elke mens plegen te bestaan, ze zijn een veelvoud daarvan. Misschien zou men voor deze mensen een woord uit het Evangelie kunnen aanhalen, Want als je vraagt: Wat is je naam, zo zouden zij moeten antwoorden: legio. Want zij zijn velen.

Ook in u huist niet die simpele eenvoud, die ge denkt dat er in u bestaat. Ook in u is niet die eenheid, waardoor ge ten aanzien van invloeden uit de kosmos en gebeurtenissen in de wereld voortdurend zuiver en juist reageert. U bent in uzelf verdeeld. U handelt vaak tegen uw angsten of tegen uw werkelijke behoeften in. U handelt vaak tegen uw alledaagsheid in, omdat ge zoudt willen breken met een sleur, die toch uw bestaan vormt.

Drie zijn de karakters van de mens. En waar het avontuur en de angst een verbond hebben gesloten, daar moet de aldag nog een plaats vinden. Want hij, die zich buiten de aldag plaatst, gaat ten onder aan de verschillen tussen zijn leven en de werkelijkheid.

Je moet jezelf tot eenheid maken. Om één te kunnen zijn met jezelf moet je de plaats weten in de wereld, die je werkelijk toekomt. Of dat nu een plaats is die je graag hebt of een wereld die je zou willen veranderen, omdat je zoniet zou willen leven. Je moet aanvaarden wat je bent. Je moet jezelf aanvaarden in de verdeeldheid van je wezen. Pas als je uitgaat van de aanvaarding van al wat er bestaat, is het mogelijk dat de eigenschappen, die uit andere karakters komen, samensmelten met de uiterlijkheid en de vorm.

Men heeft eens gezegd: "Als je een vrouw ziet, is zij uiterlijk een droom van stille verrukking, innerlijk is zij een verslindende draak vol kwaad en gelijktijdig een angstige vogel, die wegvlucht voor elk gerucht." U zult me vergeven, dat ik een spreuk aanhaal over de vrouw, want daarover is meer gesproken door vele filosofen dan over de man. Voor de man zou men ook iets dergelijks kunnen zeggen.

Verdeeld ben je hulpeloos. Als de uiterlijke schoonheid gepaard gaat met de vurigheid, de vernietigende kracht van de draak, is de schoonheid zonder betekenis en verliest zij op den duur elke werkelijke mogelijkheid. En als de schuwheid niet in staat is zich inde celdag te integreren in het gedrag, in de reactie, dan zal zij de mens voortdurend dwingen dingen te doen, die niet bij hem passen, die anders zijn dan hij verlangt. Komen tot eenheid is één van de grote dingen.

Soms zegt men: Een mens heeft een lot en dat lot kan hij niet ontgaan. Maar ik zeg u: De mens is zijn eigen lot door de karakters, die erin hem leven. Hij is in de bepaaldheid, die kosmisch ken bestaan, vrij om zichzelf te zijn, indien hij de eenheid in zichzelf weet te vinden. Zo kan men ook zeggen dat eerst hij, die in zichzelf de eenheid heeft gevonden, waarlijk kan spreken tot de goden en kan opgaan tot het hof van de Hemelse Keizer om daar duidelijk te zeggen wat zijn wensen en verlangens zijn. Maar hij, die tegen zichzelf verdeeld is, valt uiteen, als hij probeert de grenzen van zijn bestaan te overschrijden. Hij gaat ten onder aan zijn verdeeldheid.

Daarom wilde ik ditmaal wijzen op de drie karakters van de mens. Want wij allen, als wij mens zijn en soms nog lange tijd als wij in de geest leven, kennen deze verscheidenheid van eigenschappen, die in ons verborgen zijn: de afgeronde en aan elkaar tegengestelde eenheden, die toch tezamen ons "ik" vormen. Eerst als wij begrijpen, dat wij onszelf erkennende in onszelf een eenheid moeten bereiken, voordat wij verder kunnen gaan, zullen wij in staat zijn de grootste krachten uit de kosmos tegemoet te treden met onbevanging, met eerlijkheid. Eerst dan zullen wij in staat zijn de pijlen, die op ons worden afgevuurd door de onzichtbare boogschutters aan de hemel, af te weren met het schild van onze niet-aanvaarding, of de vruchten (de zilverklompen die zij ons toewerpen) op te vangen in de handen, die wij dan tot een beker kunnen vormen.

VOORTVARENDHEID

Welk een westers woord! Het voortgaan zonder het overdenken van de daden. Het voortstormen door de tijd, zonder een ogenblik van bezinning en werkelijkheidsbesef in jezelf te vinden.

Voortvarendheid is slechts dan zinvol, indien wij weten waar te gaan en hoe te gaan, uit welke kracht te leven, met welke werkelijkheid te worstelen. De voortvarendheid, die dit alles niet kent, is als de aanloop van een dwaas die in de ruimte springt, omdat hij niet ziet hoe hij een andere weg kan inslaan.

Zeker kan voortvarendheid ons soms helpen, want de mogelijkheden rond ons zijn vastgesteld en neergeschreven. en wij maken soms per ongeluk een mogelijkheid waar, die goed en juist is. Toch raad ik u geen daadloosheid aan, maar bedachtzaamheid. Want waarlijk, hij die wetend wat zijn doel is, wetend wat zijn mogelijkheden zijn - voortvarend is, bereikt grote resultaten. Maar hij, die uit angst of beraad achterblijft, als hij weet wat waar en noodzakelijk is, gaat te gronde aan zichzelf. En hij, die in zijn voortvarendheid zich niet afvraagt wat zijn doel, zijn behoeven en werkelijk kunnen is, gaat ten onder aan de wereld, die hij bestormt met wapens die niet geschikt zijn.

Zo laat ons zeggen: Mens-zijn betekent de beperkingen van je menszijn kennen, te leven uit die beperking en je mogelijkheden in een voortdurend streven, daarbij harmonisch te zijn met alle krachten, die rond je zijn, zodat je in de volheid van deze harmonie moogt bereiken, zelfs indien dat bereiken soms menselijk eenogenblik onmogelijk mocht lijken.

Ik hoop, dat ik in mijn betoog gelijktijdig bedachtzaam en voortvarend genoeg ben geweest. Zo dit niet het geval is geweest, als gebruikelijk mijn excuses. Zo u vindt: dit is een wijs woord, misschien kunt ge dan die wijsheid voor uzelf gebruiken, al is het maar om voor mij een verbinding te vinden tussen. de drie verdeelde karakters, die zo menig mens nog plagen.

LES 3 - KOSMISCHE EVENWICHTEN

Er bestaat een wet van evenwicht, die door de gehele kosmos, voor zover mij bekend althans, geldt. Ze luidt;

Als ter ener zijde het evenwicht wordt verstoord, zal ter anderzijde een soortgelijke verstoring optreden, zodat het evenwicht herontstaat. Dat komt er op neer, dat - ofschoon alles in beweging is - elke beweging wordt gecompenseerd. Elke invloed die werkzaam is wordt gecompenseerd door een andere invloed. Zelfs geestelijk geldt:

Elke inwerking op het ene punt; zal op het andere punt kunnen worden opgeheven. En dat werkt. Maar het werkt niet voor de gedachten van de mens. En daar zit dan voor de mens op aarde de grote moeilijkheid; Kosmische evenwichten bestaan wel degelijk.

Als wij te maken hebben met b.v, de ecologie, dan weten we dat elke verstoring van evenwicht - of dat nu door een strenge winter is of door iets anders - toch weer wordt gecompenseerd doordat de dingen anders gaan groeien en bloeien, dat er misschien een rijker jaar zal zijn, dat eventueel het landschap verandert en daarmee de gehele structuur;

Ook voor de mens en het menselijk leven is dat normaal waar . Er zit alleen een haakje aan. De mens ziet de wereld -dat hebben wij al eens meer gezegd - niet volgens de feiten, maar volgens zijn interpretatie daarvan. En dat betekent; dat als er een evenwichtsverstoring ontstaat, die voor hem op dat ogenblik en op dat punt niet aanvaardbaar is, hij aanneemt dat dit een blijvende invloed, is. Hij begrijpt niet, dat ze door de compensatie onmiddellijk teniet zal worden gedaan. Hij neemt dus aan, dat hij het volste recht heeft erop te vertrouwen dat voortaan de situatie die is ontstaan zal worden gecontinueerd. Je zou dan bijvoorbeeld kunnen zeggen: In Nederland denkt iemands er is nu eenmaal een zeper evenwicht in de economie ontstaan, dus dat zal wel zo blijven En als er dan factoren komen, waardoor dat evenwicht zal worden verstoord, zegt men; Maar daarmee hebben wij geen rekening gehouden; dat is onrechtvaardig, dat is onjuist.

Toch is het heel logisch, dat als je welvaart creëert, die is gebaseerd op toenemende besteding, er een ogenblik komt, dat er meer geld is dan koopwaar; en dat betekent devaluatie van het geld en daarmee in feite een toenemend tekort op het punt spaarfonds. Het geld dat gespaard is, wordt elk jaar 1& minder waard, bij wijze van spreken: En dat betekent dus, dat als je tien jaar hebt gespaard, je eigenlijk meer dan 40 % tekort komt. Als men dat zo narekent, is dat een krankzinnige zaak, want ik heb bij mijn berekening ook nog rekening gehouden met interest e.d.

Maar als wij weten, dat op een bepaald punt iets toeneemt, dan weten wij ook dat er gelijktijdig een factor werkzaam wordt, die dat effect weer opheft, zodat de natuurlijke balans wordt hersteld.

In de economie kunt u dat nog betrekkelijk eenvoudig bekijken. U kunt zich realiseren, dat een voortdurende uitbreiding van besteding gepaard moet gaan met een ontwaarding van geld. Maar dan kunt u zich ook realiseren, dat het optreden van een kosmische kracht op aarde dus ook een toestand schept. Een toestand, waar de mensen op rekenen en waar ze van uitgaan. Zodra die kosmische invloed wegvalt, komt er een andere, die compenserende ontwikkelingen tot stand brengt. Dat is iets wat men gewoonlijk over het hoofd ziet.

Als wij op het ogenblik te maken hebben met een aantal invloeden, waarbij de tegenstellingen sterk toenemen (wit licht, er zijn ook rode factoren bij, waardoor de hartstocht en de overgave waarmee men de tegenstellingen probeert te bestrijden nog groter worden), dan denkt u dat blijft zo, dat gaat niet meer teloor. Maar de invloed verdwijnt.

Als wij eens kijken naar India- Pakistan, waarover iedereen nu praat, dan kunnen wij constateren dat de tegenstelling op zichzelf tot uiting is gekomen bij het optreden van een

sterk rode invloed met intermitterend wit licht. Wij kunnen daarnaast constateren, dat er nog een ogenblik van bezinning is geweest; daar was toen blauw licht, Daarna kwam het rode licht weer op en we kregen de onbegrensde actie in Oost-Pakistan. Vanaf dat ogenblik werden de tegenstellingen scherper en met het toenemen van het witte licht ontstond het conflict India - Pakistan. Dat was bijna onvermijdelijk.

Nu zijn die invloeden binnenkort weer verdwenen. Er is dan in de beschouwing van het probleem door de gehele wereld zowel als in de houding van de combattenten zelf een grote verandering. Maar houden ze daarmee rekening? Ze doen dat niet. Ze gaan verder met hun strijd, omdat ze nu eenmaal begonnen zijn te strijden en dus elke andere oplossing (b.v. die in half januari met de blauw-invloed merkbaar zou moeten worden) terzijde wordt geschoven.

Wij zijn al bezig. Wij kunnen niets anders doen. De mens verwerpt in zijn gedachtenleven vaak de herstellende invloed en vormt zo hernieuwd een verstoring van een evenwicht, dat ofschoon het op aarde plaatsvindt, toch enigszins van kosmische geaardheid blijkt te zijn.

Het resultaat is duidelijk. Er zal dus door de kosmos zelf weer één nieuwe factor moeten worden ingevoerd. Er zal een nieuwe werking moeten komen, waardoor het evenwicht wordt hersteld, totdat, er weer een actie is, waardoor de aarde als een redelijk geheel kan worden beschouwd.

Wat zal dat zijn? Wij kunnen denken aan het optreden van natuurinvloeden, maar evengoed aan het uitbreken van een enorme ziekte. We zouden ons zelfs kunnen voorstellen, dat er op een gegeven ogenblik heel veel mensen plotseling allerlei fobieën gaan vertonen, waardoor ze eenvoudig niet meer geschikt zijn voor het voeren van strijd. Dat er daarbij slachtoffers vallen, kan de natuur niets schelen, want voor het leven dat hier teloor gaat, herontstaat elders leven. Dat is helemaal geen zorg. En als dat leven stoffelijk niet bestaat, dan bestaat het toch geestelijk en valt de nadruk weer aan de andere kant. Dat geeft allemaal niet. Maar wat wel. geeft, is vaak de onmogelijkheid voor de mens zich helemaal aan te passen aan een kosmisch ritme, een kosmische invloed, die bij herhaling optreedt.

Wij hebben wel eens getracht dat ritme uit te duiden in de levensspiraal. U kent het verhaal wel: Die spiraal begint hier, zij loopt naar het middelpunt toe en hoe dichter je bij het middelpunt komt, hoe sneller je dezelfde invloeden achtereenvolgens ondergaat, omdat elk punt op de spiraal een invloed vertegenwoordigt. De beweging versnelt, omdat je dezelfde omloop, die je in het begin nog langzaam maakt, in het midden heel snel maakt, want de bewegingssnelheid blijft gelijk. De invloeden komen dus sneller, totdat je het middelpunt hebt bereikt waar alle invloeden samenvallen en er alleen nog maar een transit naar een nieuwe wereld kan zijn, waarna de spiraal weer naar buiten toe gaat tot het punt waar de beweging dreigt op te houden. Op dat punt gaan we weer omhoog en beginnen we weer aan hetzelfde proces. Het is een soort stapelspiraal.

Nu is deze levensspiraal maar een zeer beperkte voorstelling van de invloeden, die je ondergaat. Want als je dat voor een mensenleven. zegt, kun je dat evengoed voor de aarde zeggen.

De aarde doorloopt een bepaalde baan. In die baan krijgt ze achtereenvolgens bepaalde invloeden door te maken. De korte frequenties worden vaak voorgesteld als een spiraalwikkeling, waaruit de gehele spiraal is opgebouwd. Maar in dat grote ritme komt er een ogenblik, waarin de aarde weer hetzelfde klusje invloeden afdraait, en weer en weer. Ook hier zou theoretisch dat versnellingsproces moeten plaatsvinden,

De ritmen, die bij de grote spiraal betrokken zijn, lopen over het algemeen over duizenden jaren. Ik geloof, dat de kortste ongeveer, 12.500 jaar is. De, langste is ongeveer 242.000 jaar. Deze tendensen keren steeds terug. Als je als mens op aarde leeft, maak je natuurlijk niet al die tendensen mee, maar alleen een bepaald stukje daarvan. Daardoor ben je niet in staat tot vergelijking van, ontwikkelingen te komen.

Als wij de oerzee zien, die enorme brijige zoutoplossing; die als het dikke, wolkendek dat er als een korst bovenop ligt een ogenblik scheurt, plotseling een hevige straling krijgt waarin leven ontstaat, dan zijn wij niet geneigd te zeggen: Dat is iets wat weer kan gebeuren. En toch

is het denkbaar, dat op een gegeven ogenblik in de historie van de aarde datzelfde moment weer aanbreekt. Dan zullen de verschijnselen misschien enigszins anders zijn, maar ook dan zal een nieuwe vorm van leven, een nieuwe mutatievorm ontstaan en zullen de andere levensvormen verouderd zijn. Er zijn reeds van die momenten geweest in de geschiedenis van de aarde.

De mens zegt: Ja, dat kan wel waar zijn, het is een mooie theorie, maar ik kan er zo weinig mee doen. Dan moet je terug naar de kleine evenwichtigheden en zeggen: Wat er in die lange termijn van de wereld gebeurt, is een milieu-bepalende invloed, waaraan je je niet kunt onttrekken. Als je in een bepaalde cyclus incarneert, dan zul je de omstandigheden van die cyclus moeten doormaken.

In elke cyclus treden vanuit de kosmos invloeden van velerlei soort en aard op: van hoog-geestelijke tot de zuiver op. zwaartekracht en straling gebaseerde invloeden, die van stoffelijke aard zijn. Al die invloeden onderga je. Al die invloeden, omdat ze weer kunnen optreden op korte termijn, dragen echter in zich reeds een compenserende werking. En dat betekent: als ik arm ben, kan ik misschien tijdelijk rijk worden, maar ik zal weer arm worden. Het betekent: als ik rijk ben en deze rijkdom een actief deel van mij is (het gaat hier dus niet om bezit maar om iets waar je zelf deel aan hebt, dan kan ik tijdelijk arm zijn, maar die rijkdom keert terug. Ik kan er dus geen eind aan maken. Zo geldt ook, dat als ik in het begin van een mensenleven een invloed zie optreden (laten we zeggen: de grote liefde die misloopt), dan kan ik er wel zeker van zijn, dat iets dergelijks zich herhaalt. Het herhaalt zich misschien niet met gelijke intensiteit en het verloop kan door onze eigen interpretatie er voor ons een beetje anders uitzien, maar de feiten blijven ongeveer gelijk en de invloeden die meespelen ook.

Kijken wij in het verleden en vinden wij een voor ons positieve en een negatieve invloed en zien wij dat die beide elkaar compenseren, dat ze ertoe neigen een bestaande toestand hernieuwd tot stand te brengen, dan weten we zeker dat ze ook verder in het leven weer zullen voorkomen. Daar zijn regels voor. Eén daarvan is:

Als ik een periode van een week heb tussen positief en negatief, dan zal in de tweede fase de tijd anders kunnen zijn. De periode kan dan twee weken zijn, maar dat betekent ook dat de tussenruimte, die er was tussen de eerste en de tweede maal dat de periode optrad, eveneens wordt verdubbeld.

Dat vinden wij ook met onze krachten. Er is prana (levenskracht) op de wereld. Deze levenskracht is niet altijd even sterk. Nu zijn er perioden - vaak zelfs jaren - dat je zegt; Dit jaar was ik veel vitaler. Ik heb veel meer gedaan, ik had veel meer zin in de dingen. Dan komen er een paar jaren dat dat niet zo is, en dan komt het weer terug. Dan heb ik weer zo'n intens jaar. Dat is ook een ritme. U moet er dan wel rekening mee houden. Die levenskracht krijgt u. Wat u daarmee doet, bepaalt u zelf. U kunt het bij wijze van spreken in het eerste jaar gebruiken om er ruzie mee te maken, in het tweede jaar een er een huis mee te bouwen en in het derde misschien om er een grote geestelijke scholing mee te volgen. De manier, waarop iets wordt gebruikt, is uw zaak. Het optreden van de invloed is kosmisch:

Als een invloed optreedt, moet een compenserende invloed eveneens optreden. Dat is misschien ook goed om in je leven eens te onthouden.

Als u iets doet wat goed is, dan impliceert dit dat er ergens op de wereld iets gebeurt dat vanuit uw standpunt kwaad is. Als u iets doet waarvan u zelf zegt. Ik vind het dubieus, dan zal er elders ook iets gebeuren dat op een tegengestelde manier even dubieus is. Het is interessant na te gaan in hoeverre deze kosmische evenwichten in de menselijke relaties een rol spelen. Je komt dan tot vreemde ontdekkingen.

Als wij zien dat een bepaald deel van de wereld rechts is in de politiek, dan zien wij gelijktijdig, dat naarmate rechts extremer wordt, elders een extremer links ontstaat. Wat is nu de afstand tussen die twee? Dan blijkt, dat in het verleden die afstand groot was. Zelfs nog een paar honderd jaar geleden was die afstand ruimtelijk uit te drukken in duizend en meer kilometers. Als je nu gaat kijken, kom je tot de conclusie dat de onderlinge afstand meestal niet veel meer is dan 20 kilometers van het centrum van de linkse tot het centrum van de rechtse groepering.

Dat kan dan de plaats van samenkomst zijn, het kan ook de plaats zijn waar de meeste van die mensen wonen. Dat houdt in dat de dingen, die elkaar in feite bestrijden en daardoor een zeker evenwicht tot stand brengen, steeds dichterbij elkaar komen.

Wat is de logische conclusie uit al het voorgaande t.a.v. het gestelde voorbeeld? Dat er een moment komt dat links en rechts bij dezelfde mensen vertegenwoordigd zijn en op één plaats optreden. Als dat is gebeurd, ontstaat er iets nieuws. Het permanente evenwicht, dat kosmisch wordt veroorzaakt, brengt de tegenstellingen naar elkaar toe. Maar, op het ogenblik, dat de tegenstellingen elkaar hebben bereikt en a.h.w. samensmelten tot een nieuw geheel, ontstaat er elders (en dan zit daar waarschijnlijk weer die grote afstand tussen) een andere fusie met een tegengestelde inhoud. Een krankzinnige situatie.

Dan hebben we datzelfde ook nog met. afstand in tijd. Als we nagaan hoe de moralistische beschouwing van het menselijk bestaan functioneert, dan vinden wij precies hetzelfde. Er zijn perioden van liberalisme, zo niet van libertinisme. Een dergelijke periode duurt over het algemeen niet erg lang, 40 á 50 jaar. Is die tijd afgelopen, dan wordt ze opgevolgd door een periode van toenemende orthodoxie. Die orthodoxie zal niet alleen slaan op het gedrag, maar evenzeer op de geestelijke waarden van de mens, zijn benadering van de Godheid én van de problemen van het leven. En dat is ook het geval met het libertinisme.

De mens balanceert in de tijd a.h.w. voortdurend tussen dingen, die je zou kunnen vergelijken met nihilisme en directionalisme; van een absolute ontkenning van alle waarden van gezag en samenhang tot een absoluut geleid worden door het gezag. Ook deze wederkerigheid is steeds aan de gang. Maar als op één plaats die wisseling kan geschieden, dan zal op een andere plaats hetzelfde proces zich voltrekken in een tegengestelde richting. En dat is het interessante ervan.

Misschien zegt u. Ach, dat zijn allemaal ritmen en dat. heeft met de kosmische werkingen én de kosmos niet zoveel te maken. Ik zou u gelijk kunnen geven, indien wij deze dingen niet kosmisch zouden kunnen afmeten.

Als je het jaar 1972 aan de hand van kosmische invloeden bepaalt, dan zeg je: Dit is een jaar van absolute omwenteling. Er moet enorm veel aan ellende, aan staking, aan oorlog e.d. bijna onvermijdelijk zijn. Is dat waar? Ja en nee tegelijk. Het is waar, dat de invloeden, die daartoe leiden niet te ontgaan zijn. Wat er ook verder aan de hand is, aan het einde van 1972 en begin 1973 wordt u geconfronteerd met een wereld, waarin verhoudingen en waarden aanmerkelijk zijn veranderd. Of die verandering inderdaad zal plaatsvinden door een wereldoorlog, mijnentwege door de vernietiging van een groot gedeelte van de mensheid of iets dergelijks, dan wel alleen maar door een versnelde mentale ontwikkeling, kan niemand zeggen.

Willen we proberen daarover iets meer te weten, dan kunnen we niet meer blijven staan bij de eenvoudige evenwichtsfuncties, zoals die in de stoffelijke kosmos optreden en de stralingen, die we toch ook als door de materie georgineerd kunnen beschouwen. Dan moeten we gaan kijken naar de hoge geestelijke krachten en de hoge geestelijke stralen. We komen dan met verbazing tot de ontdekking, dat die geestelijke stralingen - voorzover zij het jaar 1972 betreffen - een vreemde afremmende en stimulerende werking hebben in een ritme dat bijna 2-maands is. Er zijn dus 6 concrete wisselingen van tendens. Die 6 wisselingen doen ons dan weer afvragen: Hoe zal de mens reageren? Want het ene ogenblik is er een absolute neiging tot enorm geweld en nog geen 45 dagen later begint diezelfde mens weer te neigen naar vrede en in Godsnaam alles maar aanvaarden.

De kosmische krachten van geestelijke oorzaak moeten ook rekening houden met het evenwicht. Zij kunnen zich daaraan niet onttrekken. Ze kunnen geen onevenwichtigheid tot stand brengen, maar ze kunnen er wel, voor zorgen dat de voortdurend optredende tegengestelde krachten, die geestelijk worden geleid, elkaar a.h.w. aanvullen.

Nu mag ik hier een voorbeeld gebruiken, dat thuishoort in de heel primitieve electro-techniek.

Elke batterij heeft een plus en een min. Als er een plus is geweest, komt er een min en als er een min is geweest, komt er een plus. Nu kunnen we zeggen: die dingen heffen elkaar op. Dan hebben we veel batterijen en geen stroom. We zijn niet in staat om alle plussen naast elkaar

te zetten en evenmin alle minnen. Dan zouden wij een enorme potentie krijgen, een zeer groot vermogen in stroom en een zeer beperkt vermogen inspanning. Kosmisch is dat niet mogelijk. Maar die geestelijke krachten kunnen wel één ding doen, zij kunnen de periodiciteit, waarmee de plus en de min optreden, een grotere tussenruimte verschaffen dan de min en de plus. Het vreemde is dan, dat min aan plus is gebonden. We krijgen een toenemende spanning, een steeds hoger voltage.

Dat is nu wat wij in het jaar 1972 zien. Dan zou je tot de conclusie moeten komen, dat er een veel grotere geladenheid en gespannenheid zal zijn aan het einde van het jaar dan in het begin van dat jaar. En laten we dat jaar in dit geval maar astrologisch bepalen en dus beginnen bij het lentepunt tot het volgende lentepunt, want dan zitten we. in de tijd het. meest juist georiënteerd.

Dan zijn mijn conclusies in dezen, dat geestelijk geleide krachten. zich niet aan de wet van kosmisch evenwicht kunnen onttrekken, maar dat zij wel de krachten zodanig kunnen verbinden of onderling hiaten daartussen scheppen, dat grote spanningen worden opgebouwd, dan wel coat juist elk optreden van spanning wordt vermeden. Deze zaken, omdat ze voor het merendeel in de menselijke geest (de mentaliteit van de mens tot uiting komen en niet onmiddellijk in feiten, zijn aan de wet van kosmisch evenwicht niet volledig onderworpen.

Nu zult u zeggen: Dat is mooi, nu hebben we een kosmische wet, die overal geldt, behalve bij de mentaliteit. Waarom zou dát nu het geval zijn? Dat is eigenlijk betrekkelijk eenvoudig.

Wat de mens denkt, is geen werkelijkheid: Omdat het geen werkelijkheid is, wordt de totale samenhang en waarde daarvan bepaald door zijn eigen persoon. Uw denkwereld wordt opgebouwd uit de kosmos, maar is op zichzelf niet van kosmische geaardheid en als zodanig niet gebonden . aan de wetmatigheden, die de gehele kosmos bepalen. Eerst op het ogenblik, dat u uw innerlijke wereld, uw denkwereld, gaat omzetten in feiten, zullen deze weer onderworpen zijn aan de wetten van evenwicht en daarmee ook aan elke beïnvloeding van meer materiële geaardheid.

Dan hebben wij de mogelijkheid om positieve krachten in onszelf te scheppen, die niet worden gecompenseerd. Als wij innerlijk een positieve stap doen, dan volgt daar niet noodzakelijk ook een negatieve op. Alleen zodra het naar buiten treedt, wordt het anders. En dat betekent het volgende:

De mens kan aan de hand van het zodiacteken, waartoe hij behoort en eventueel ook de planeet, waaronder dat teken staat (die kan ook invloed hebben en mede de straal, waartoe hij behoort, bepalen wat zijn werkelijke mogelijkheden zijn, (De straal moeten wij dan als hoofdafdeling zien. Het zodiacteken en de planeet als onderverdelingen.) Hij kan dus, onderworpen aan de daaruit voortvloeiende condities in zich een maximum aan vermogen opbouwen. Hij kan dat vermogen dan ontladen en daardoor een voor zijn innerlijke wereld volledig positieve vooruitgang, desnoods inwijding bereiken, zonder dat hij zelf wordt getroffen door de antithese van de kracht, die door het kosmisch evenwicht altijd weer ergens wordt gecreëerd en op gelijksoortige wijze manifest wordt gemaakt. Daarin zit nu één van de geheimen van de menselijke bewustwording. Onze bewustwording is niet gebonden aan de wet vare evenwicht.

Indien voor ons kosmische krachten optreden (uitgezonderd de directe goddelijke Kracht; die zullen we even buiten beschouwing laten, omdat ze zo theoretisch is in eigenschap en kwaliteit, dat wij er geen weg mee weten, maar wel alle andere krachtén, die in de kosmos optreden, van de hoogst-geestelijke tot de laagst-stoffelijke, dan maken ze -deel uit van de vorming van onze persoonlijkheid en tevens van de inhoudsmogelijkheid van ons bewustzijn. Maar hoe wij dit innerlijk ook construeren, wat wij er innerlijk van maken, de eenheid die wij daaruit voor onszelf smeden is onaantastbaar. Zij kan door die invloeden niet worden vernietigd, opgeheven of geperverteerd.

Naarmate het eigen bewustzijn positiever is en daarin meer positieve kracht aanwezig is, bestaat voor de mens in grotere mate de mogelijkheid om vanuit zichzelf ongewenste toestanden te compenseren. Hij zal hiermede de toestanden niet teniet doen. Hij zal er echter wel aanleiding toe zijn, dat elders compenserende werkingen ontstaan. Maar u moet één ding

niet vergeten: Er zijn landen waar ze graag een beetje zon hebben en landen waar ze graag wat regen hebben: Het zou dus mogelijk zijn, dat u in Nederland besluit nu willen wij graag een paar droge dagen hebben en dat ze daardoor in de Sahara de veelbegeerde regendagen krijgen. Een uitwisselingssysteem. Dat is alleen mogelijk, indien die kracht bewust wordt gemanipuleerd. We kunnen ons aan het ontstaan van het evenwicht niet onttrekken, zodra het gaat om zaken buiten ons. Maar wij kunnen in grote mate de wijze bepalen, waarop de compenserende factor tot stand komt.

Mag ik nu overschakelen naar een terrein, dat onder bijgeloof pleegt te vallen, namelijk de magie.

In de magie kennen wij ook een dergelijk principe, dat te herleiden is tot het "zo boven, zo beneden" (Uit de tabula smaragdina van de Hermetica).

Als ik een actie doe - stoffelijk of geestelijk - dan schep ik daardoor de tegengestelde waarde elders. Als ik hier een overvloed schep, dan zal ik ergens anders een tekort scheppen. Als ik hier vruchtbaarheid tot stand breng, dan moet elders onvruchtbaarheid of dood - beide zijn mogelijk - daaruit resulteren. De situatie van de magiër is eigenlijk zo, dat als hij de doodspijl wil afschieten, hij alle levenskracht moet opwekken. En door het richten van de pijl geeft hij het punt aan waar alle levenskracht aan wordt onttrokken en dat zou dood tengevolge kunnen hebben, mits, dat punt voor hem bereikbaar is.

Waarom zouden wij nu, zonder direct naar de :doodspijl e.d. te grijpen, deze wet, die toch ook te maken heeft met. kosmische krachten, niet in het gewone menselijke leven kunnen gebruiken?

Als wij iemand goed toewensen, kunnen wij dat alleen doen door iemand anders kwaad toe te wenseren. Dat klinkt vreemd, maar het is waar. Laten wij een eenvoudig voorbeeld nemen

U wilt, dat uw nichtje voor het examen slaagt. Dan moet u hopen, dat de examinatoren verwarder zullen zijn dan uw nichtje. Zo heeft u grote kans dat het werkt. Als u alleen maar trilt, dat zij buitengewoon goed in haar feitenkennis zal zitten, dan is de kans heel groot dat een examiner juist een veel sluwere bui heeft.

Dit kun je op elk terrein toepassen. Als je dus geluk toewenst op een bepaald gebied (b.v. aan een zakenman, die je concurrent is), dan veroorzaak je ook een compenserende werking. En als je nu maar zorgt, dat die jezelf niet treft, dan kun je door de ene concurrent te bevoordelen de ander uitschakelen. Dat hebben trouwers de grote zaken allang geleerd als deel van wat zij noemen: economische politiek. Er zit echter een magisch beginsel achter.

Ik geloof niet, dat je het zover moet doorvoeren, dat je daarmee mensen, wilt kwelen of vernietigen: Maar in heel veel gevallen wil je voor jezelf b.v. een bepaalde toestand beëindigen. Dat kun je nooit doen door haar te bestrijden. Je moet die toestand aanvaarden, maar dan moet je daarin iets opbouwen dat tegengesteld is aan de dingen buiten je. Als je zelf miljonair wilt worden, dan moet je bij wijze van spreken je proberen voor te stellen wat het voor een miljoenair is om arm te zijn. Dan kom je nl. in een evenwichtssituatie terecht. En als daar voor de miljoenair ook maar een klein verlies is, dan is het bijna zeker dat er voor jou winst is. Dat is geen magie, dat is in feite gebruik maken van een kosmische wet.

Maar het is duidelijk, dat kosmische wetten onder verschillende invloeden, gezien vanuit menselijk standpunt, een beetje anders reageren.

Als u te maken heeft met een rode tendens, dan weet u; hieronder treden moed, maar ook hartstocht op de voorgrond, Als u nu net een kerk wilt gaan bouwen, dan geloof ik niet dat u dan op dat moment uw magie moet gaan uitstralen van; " er is hier geen godshuis", want dan komt er aan de andere kant een kroeg in plaats van een kerk te staan. Dat garandeer ik u. In oude dorpen kun je zien dat dat ook gebeurd is. Je moet dus wachten op een passende tendens. Voor een kerk is een blauwe invloed ideaal, ook voor een universiteit of een school. Dat zijn dingen, die je het best geestelijk kunt benaderen en desnoods via symbolische acties kunt versterken, wanneer er een blauwe invloed heerst. Op dat ogenblik zijn geloof en weten inderdaad harmonisch. We zitten dan in een kosmische tendens, waarin elke invloed op dat moment ons a.h.w. optilt. We kunnen dan iets bereiken. En hebben wij wat bereikt, dan zullen

er wel weer dingen teloor gaan. Ons ideaal is onbereikbaar, want de zaak gaat weer naar beneden, maar die school, universiteit of kerk staat er dan toch maar. En dan kunnen wij van de volgende tendens misschien weer gebruik maken om een beetje helderheid en licht te brengen, een beetje duidelijkheid in de situatie.

Daarvoor moeten wij een periode hebben van wit licht. Of we willen misschien juist een rustpunt en vrede scheppen. Dan kiezen we daarvoor in de eerste plaats een periode, waarin het gouden licht domineert. Op deze manier kun je iets bereiken, indien je tenminste weet, wanneer die verschillende perioden optreden. En dat is voor veel mensen het zieke punt. Ik wil proberen u daarvoor een tip te geven.

Rode invloeden zijn frequent. Een rode invloed treedt gemiddeld op 1 keer per 40 dagen. Sterke rode invloeden treden altijd op na elk 5-voud en elk 12-voud. Dus als wij 5 keer een rode invloed hebben gehad, dan komt er één invloed, die sterker is; ongeveer 3 keer zo sterk vergelijkend gesproken. Maar hebben we het 12-voud, dan komt er een enorme explosie, waarbij de invloed van rood ongeveer 17 á 18 keer zo sterk is dan normaal. Houdt u er rekening mee, dat het 10-voud (dat is 2 x 5) ook sterker is. Als ik voor de aanloop gebruik heb gemaakt van een paar kleine rode tendensen, dan moet ik die crisisperiode nemen en daarin het maximum aan kracht leggen voor de bereiking, die daarmee in overeenstemming is.

Voor blauw ligt de zaak wat anders. Blauw-tendensen komen betrekkelijk weinig voor. Ze treden op aarde gemiddeld eens per 90 dagen op in zwakke tendens, maar werkelijk krachtige blauw-perioden treden ongeveer eens per 81 perioden op. En de heel sterke blauw-invloed, die zelden voorkomt, maar meestal wel langere tijd duurt - de inwerking daarvan ligt tussen de 50 en 100 jaar - komt gemiddeld pas na 721 cycli, waarin blauw heeft gedomineerd.

Het ouden licht is ook niet zo vaak aanwezig. Het gouden licht treedt op aarde op in de kleine tendensen eens per 65 dagen; in de grote tendensen gemiddeld eens per 700 dagen. Als wij 6 grote cycli hebben gehad, krijgen wij de periode van maximale levenskracht.

De wit-invloeden zijn frequenter. De wit-invloed herhaalt zich op aarde gemiddeld eens per 25 dagen. Hier kunnen wij aannemen, dat sterke wit-invloeden voorkomen, wanneer ongeveer 20 kleine cycli voorbij zijn gegaan, terwijl de super-witinvloeden wonderlijk genoeg komen, wanneer een grote en een kleine invloed samenvallen; dus wanneer de tendensen volledig samenvallen. En dat betekent, dat gemiddeld in elke 20e periode van de grote cyclus het maximum bereikt is, maar dat eens per 2 jaar een maximum cyclus van wit onvermijdelijk is.

Typerend voor u is daarbij, dat de wit-invloeden in het noordelijk deel van de wereld gemiddeld liggen tussen ongeveer 27 november en 10 januari. In deze periode komt altijd de maximum invloed van het jaar voor. Dan valt alles samen: de invloed op de mentaliteit van de mensen, de invloed van de sterren en vele andere dingen om zo een maximum te scheppen van wit licht, dat reinigend is, dat bijzonder veel inzicht geeft en dat verscherpt, maar dat ook de tegenstellingen bijzonder scherp tegenover elkaar zet. Je zou haast kunnen zeggen: elke keer na kerstmis komt de uitverkoop. Daar lijkt het wel wat op, ook wat de idealen betreft.

Dan zouden wij nog kunnen spreken over het z.g. zilveren licht, wat in feite een menging is van blauw en wit. Dat treedt op elke keer, als de wit- en blauw-perioden elkaar dekken; d.w.z. dat de punten, waarop ze werkzaam zijn binnen 3 dagen van elkaar verwijderd liggen.

Dan wil ik u er nog op wijzen, dat wij op het ogenblik (7 december 1971) zitten in het aflopende deel van een rood-periode van meer dan normale sterkte en ons gelijktijdig bevinden in een aanlopende reeds werkzamen wit-periode, waarvan - als ik mij niet vergis - het punt van grootste sterkte ligt rond 17 december. Nu heeft u dan twee punten om u te oriënteren. Al deze dingen zijn eigenlijk bijkomstig. Het is alleen maar om u een inzicht te geven in de mogelijkheid om ermee te werken.

Wat kunnen wij nu veronderstellen aan de hand van de kosmische inwerkingen op geestelijk terrein? Die zijn weliswaar ook gebonden aan evenwicht, maar niet sterk gebonden aan het optreden van de verschillende stralen. Wij zeggen nu - en dat is dus een benadering van de waarheid, niet de volledige waarheid - dat de bezieling van bepaalde hemellichamen en van de daarmee vergelijkbare entiteiten, die in de niet-stoffelijke wereld bestaan, op zekere

ogenblikken harmonisch zijn. Waar deze harmonisch optreden, kan de grootste omwenteling door geestelijke inwerking tot stand worden gebracht. En om daar weer een eenvoudig voorbeeld van te geven:

Stel, dat Jezus (een kosmische persoonlijkheid buiten deze wereld) zijn invloed op de wereld op een gegeven moment harmonisch maakt met de maan: Arcan. Dan zal dus in de periode van volle maan plotseling de gehele waarheid van Jezus een nieuw leven krijgen. Dan zal die geestelijke wereld de denkwereld van de mens kunnen veranderen.

Hier zien wij dat er in de geest ook een zekere afhankelijkheid bestaat. Je kunt niet zeggen: Hier is een Heer van wijsheid en die zal de mens op aarde wel even inspireren. Die Heer van wijsheid kan het pas goed doen op het ogenblik, dat ook Neptunus met hem en met de aarde harmonisch is. Men zou er misschien een nieuw soort astrologie voor moeten ontwerpen. Daar zit echter én moeilijkheid bij: men kent de omlooptijden van de hoge geestelijke entiteiten niet.

Alles wat zo werkt heeft - laten we dat niet vergeten - twee kanten. Als ik de harmonie van Jezus Arcan heb genoemd, dan krijg ik een op mystiek gebaseerde Christus-beleving op aarde. Maar dat betekent gelijktijdig, dat daardoor een grotere vijandschap tegen of afbraak van andere vormen van christendom onvermijdelijk wordt. Ze bestaat dus nooit uit één functie van zo'n kracht, maar altijd uit twee functies. En omdat we deze over het algemeen te weinig beseffen, indien wij zelf aan één daarvan deel hebben, wil ik u nog één regel leren:

Wanneer wij komen tot een hetzij mystieke -of andere eenheid met een groot-geestelijke invloed - op een ogenblik, dat deze ook met bepaalde in de materie werkzame entiteiten harmonisch is, moeten wij de innerlijke werking daarvan volledig doorleven. De uiting daarvan echter - en dat is een heel belangrijk punt!-- moeten wij altijd relativeren, opdat wij niet aan de innerlijke beleving de voorwaarde van een uiterlijke vervulling zonder meer verbinden. Doen wij dit namelijk, dan zal door de feiten buiten ons de innerlijke beleving van haar kracht en waarde worden beroofd. Relativeren wij de zaak echter, dan zal ons nieuw gezichtspunt ons ondanks de vele tegenstellingen, die gelijktijdig tot stand zijn gekomen, in staat stellen om daarin de door het innerlijk besepte en als juist erkende weg te volgen naar nieuwe bereikingen.

Ik denk, dat ik u daarmee heel wat heb verteld omtrent kosmische evenwichten en invloeden. Er zijn natuurlijk ook nog andere dingen waarover we kunnen spreken. We zouden ook de.z.g. spiraal van de sferen en de kringloop door de sferen nog een keer moeten, bezien in dit verband, maar voor heden acht ik dit voldoende.

ONGEVALLENDIENST

Als op aarde de zaak een klein beetje in het honderd loopt, moet de geest met alle kracht en invloed ten beschikking staan om uit het vele slechte toch nog het beste te kiezen en te verwezen lijken. Wat wezenlijk een grote plaag is voor de geest, aangezien de mensen over het algemeen het beste als het slechtste beschouwen. Dat komt, omdat de mens als zwartkijker gewoonlijk in zijn beschouwingen datgene wat erg is interessanter vindt dan datgene wat minder erg is, zodat hij zijn aandacht niet richt op wat het best zou zijn. Dit is dan het beste wat wij kunnen doen:

Als wij weten dat er oorlog is, dan moeten wij zorgen voor een afhaaldienst. Doorgaans nemen wij daarvoor oud-sergeants: Die kunnen de overgeganen in het gelid zetten, dan marcheren ze wel verder... Voorts moeten wij ervoor zorgen dat degenen, die de werkelijke schuldigen zijn, onder druk worden gezet. Dat betekent voor ons heel veel inspiratie en ook veel transpiratie. Daarnaast - en dat is misschien wel het belangrijkste - moeten wij een soort weerkaart opmaken van de te verwachten invloeden. Als je dat eenmaal hebt gedaan, dan weet je: er komt op het ogenblik een hogedrukgebied van wit aangekropen van rechts. Wij moeten er dan rekening mee houden, dat de tegenstellingen het scherpst zullen komen in die gebieden waar

rechtse denkbeelden werken. En dat betekent, dat wij nu de zaak het hardst moeten aanpakken in Pakistan. Daar is het werkelijk; Pakistan, pak. es an. Daar heeft men de meest rechtse instelling.

De wit-invloed, die nu aankomt, is in haar werking op dit moment nog voornamelijk harmonisch met rechts. Dus moet rechts eerst op zijn kop krijgen en dan kunnen wij zo dadelijk nog zien wat wij voor links kunnen doen.

Zo'n weerkaart opbouwen is betrekkelijk eenvoudig, indien je je losmaakt van de wereld. In de kosmos zie je al die krachten als een soort schijnwerpers, die zich in een bepaalde richting bewegen. Dan kijk je maar op welk punt ze de aarde zullen raken en ook ongeveer op welke tijd. Van daaruit kun je verder dan berekenen wat de mogelijkheden zijn voor een arme geest, die ook nog wat invloed wil geven op een bepaald ogenblik.

Hebben we de taken zo verdeeld, dan komt misschien wel de grootste moeilijkheid. Wie moeten we inzetten om een bepaalde groep of een bepaald mens vanuit de geest een beetje op de vingers te tikken?

Indien wij te maken hebben met iemand uit de islám, dan zou het natuurlijk ideaal zijn, als we Mohammed zouden kunnen laten verschijnen. In ieder geval moeten we geen hamfabrikant nemen. En als we te maken hebben met het Vaticaan, dan hebben we meer aan 'n bisschop (mits die niet onlangs als niet-heilig is verklaard, zoals Nicolaas), die daar in de gewijde sfeer dan misschien de nieuwe invloed in de juiste termen kan gieten. Want een van de redenen, waarom ze mij voor dat soort werk zo weinig gebruiken, is geloof ik wel dat mijn vermogen tot formulering in tegenstelling is tot de diplomatieke gebruiken, die een mens bij een dergelijke inspiratie op prijs stelt.

Als ik zo kijk wat er op dit moment wordt gedaan, dan kan ik opsommen: Grote activiteit in Pakistan; voorbereiding van twee grote acties van India; voorbereiding van een sterke actie tegen Zuid-Korea; voorbereiding van een nieuwe omwenteling in China; voorbereiding van een politiek debacle in de Ver. Staten en daarnaast nog het voorkomen van twee economische déblâcles in West-Europa. Dan hebben we nog de zielszorg voor velen. Is het een wonder, dat we er zo nu en dan wat zielig uitzien?

Dus je bent bezig. Je probeert stoffelijke dingen te beïnvloeden en ook geestelijke zaken. Je houdt rekening met alle krachten en toestanden en dan moet je nog op een gegeven ogenblik kijken waar je nu eigenlijk het juiste woord kunt vinden. Momenteel is een van de slagzinnen in de komende tendens al bijna "Uw Koninkrijk kome": Daar gaan we nu echt naar toe. En dan bedoel ik niet van wege de luchtvervuiling. Als we twee maanden verder zijn, dan zou je dat het best kunnen uitdrukken met: amen.

Op het ogenblik is het de wens naar verandering. De lijnrechte tegenstelling, die langzaam maar zeker begint te verflauwen, wordt gevolgd door de idee van een vastenrelatie, een vast huis en daarop volgt dan inderdaad bevestiging. Dus allerlei dingen, wie werden vermoed, worden dan zekerheid. En daar moet je als geest dan maar in meeploeteren.

Ik kan u vandaag geen zekerheid geven, omdat het daarvoor de tijd niet is. Ik kan u wel dingen zeggen, die zeker zijn; maar dat gelooft u toch niet. Want op het ogenblik, dat zekerheden werkelijk tellen, zal één woord meer uitwerken dan twintig woorden vandaag.

De moeilijkheid ligt voor ons natuurlijk op geestelijk vlak, want we zitten in een sfeer. Nu kan het in een sfeer buitengewoon aangenaam zijn. Maar ook in die sfeer werken invloeden: Die invloeden zijn niet helemaal gelijk aan die van uw wereld. Het kan zijn, dat ik in mijn wereld een maximum aan lering kan krijgen en in uw wereld gelijktijdig een maximum aan bezigheid. Dan zeg ik de ene keer: Nu ga ik leren, de volgende keer ga ik wel bezig zijn. Ik ben zo iets als de "bezige bij" zo nu en dan. U weet het: vlieg er eens uit met een boek: Dat kun je altijd gemakkelijk krijgen uit de geestelijke restanten.

Heel vaak is datgene, wat je op aarde tot stand wilt brengen, eigen een restant. Het is datgene, wat de mensen al hebben opgegeven of wat eigenlijk alweer ouderwets lijkt. Je kunt als geest niet beginnen met b.v. de opvolgers van Oranje-Vrijstaat op de voorgrond te duwen. Integendeel, wij bevinden ons nog in het provo-tijdperk. Daarvan zijn op het ogenblik de

invloeden het meest merkbaar en daarmee kan het meest worden gedaan. Kaar ja, als je nu geen provo bent, dan heb je het wiel erg moeilijk. Je kunt niet in de taal van een notaris provo-gedachten verder uitdragen. En je kunt, geloof ik, ook niet een ambtelijke noodzaak in de wat vage termen van een Oranje-Vrijstaat vertalen. Deze moeilijkheid brengt je ex dan ook toe om bepaalde perioden te kiezen voor bepaalde werkzaamheden.

Ik kan over het algemeen tamelijk goed uit de voeten in een tijd dat het witte licht of het blauwe licht heerst. Is er rood licht, dan ben ik veel minder zuiver in hetgeen in wil brengen. Mijn uitdrukkingsvermogen schijnt eronder te lijden. Kort en goed, heb ik in een dergelijke periode een toch wel ernstig gemeend en goed geformuleerd vermaan uitgesproken, dan is de reactie van de goegemeente vaak niets daar kon hij wel eens gelijk in hebben, maar: Henri was vandaag een beetje vervelend. Dat neem ik u niet kwalijk, want ik weet waar het vandaan komt. Maar het is duidelijk, dat als ik werkelijk exact iets tot stand wil brengen, ik de periode moet kiezen die het best past bij mijn persoonlijkheid, bij de manier waarop ik pleeg te denken, te reageren etc.

Dat geldt voor alle geesten. Daarom krijg je ook bepaalde groepen entiteiten, die bij een bepaalde invloed aan het werk zijn. Ze zijn er doodgewoon aan gewend. In vele gevallen zou je het kunnen vergelijken met vliegen.

Kijk eens, als je het toestel van de gebroeders Wright goed kunt besturen, betekent dat nog niet dat je in een straaljager geen ongelukken maakt. Zonder mij tot de allereerste piloten te willen rekenen, geef ik toe dat ik niet pas in een tempo dat te snel gaat. Daarom kan ik mij in hoogtepunten van actie op aarde niet voldoende weren. Evenmin kan ik dat doen bij hoogtepunten van geestelijke energie. Wel weer kan ik mij weren, indiener sprake is van een zekere beschouwelijkheid, bezinning, van enige levenskracht of van een duidelijk begrip voor tegenstellingen.

Wat ik voor mijzelf zeg, geldt voor andere geesten in andere termen en op andere voorwaarden. Ook wij zijn sterk afhankelijk van datgene, wat u, in het onderwerp in de eerste helft van de cursus heeft gehad. Ook wij weten, dat er evenwichten zijn. In vele gevallen heb ik het idee, dat ze mij naar beneden sturen om een soort evenwicht te vormen voor iets wat misschien een beetje te zwaar is geweest. En nu voel ik mij toch werkelijk niet als een licht kereltje en is het nog een geluk, dat ik in mijn laatste incarnatie geen meisje ben geweest: Het gaat er doodgewoon om een zeker evenwicht te hanteren en dat zoveel mogelijk te laten bestaan. Ideeën, denkbeelden zijn voor een groot gedeelte tolvrij. Maar als er een onevenwichtigheid in stemming ontstaat, dan heeft die een directe weerslag op datgene wat er op aarde gebeurt.

Wij hebben eigenlijk wel een soort ongevallendienst als je het zo bekijkt. Overal waar een lichte verstoring van evenwicht optreedt die in de resultaten niet helemaal aanvaardbaar is, daar moeten wij proberen de zaak af te remmen. Soms rijdt iemand met zijn goede bedoelingen in het water en wij uit de geest maar weer takelen om hem uit zijn wanhoop tot een zekere positiviteit te krijgen. Elders hebben wij iemand, die het een beetje te hoog in de bol is gestegen en die op de toppen van zijn hoog-geestelijke eenzaamheid Uebermensch-gedachten krijgt, die gevaarlijk worden. Dan moet je zorgen, dat hij naar beneden komt, zonder dat, hij zijn pootjes breekt. En dat kan heel erg moeilijk zijn, juist omdat we door onze eigen instelling en afstemming sterk gebonden zijn aan allerlei condities van tijd, van ruimte, ja, zelfs van de mensen of de geest, die wij kunnen helpen.

U dacht misschien, dat ik een grapje maakte, toen ik zei dat in een oorlog de beste man om bij de overgang van soldaten te helpen een sergeant is. Dat is geen grapje, want dat sluit onmiddellijk aan bij de situatie waarin ze verkeren. Het is in overeenstemming met hun gewoonte, met hun mentaliteit. En ook als dat schijnbaar wat minder positief is en misschien ertoe kan leiden dat een peleton een hele tijd door Schaduwland marcheert, is het altijd nog beter dan geen hulp of een individuele hulp, die niet harmonisch is. Want dan heb je grote kans dat ze zonder leiding en begeleiding eenvoudig op hol slaan.

Zo ziet u, dat het leven van een geest niet altijd over rozen loopt. Wij zien de toekomst niet altijd even rooskleurig in en onze relatie met uw wereld is zeker niet altijd rozengeur en

maneschijn. Maar één ding is wel zeker; onze relatie met uw wereld is in geen geval schijn. Want datgene wat wij uw wereld brengen en wat uw wereld van ons krijgt is wel degelijk werkelijk. Wij brengen wezenlijke veranderingen tot stand, maar wij mogen het weer niet zo doen dat iedereen zegt: Daar heeft de geest aan zitten knoeien. Wij moeten het voorzichtig doen.

.Wij moeten ervoor zorgen, dat heel veel mensen met grote ego's -hun kostbare eigenwaan niet te zeer beschadigen. Wij moeten ervoor zorgen, dat heel veel mensen met goede bedoelingen niet al te gefrustreerd geraken, als wij trachten de invloeden ietwat meer in de voor de plaats en de tijd juiste richting te sturen,

Soms heb ik wel eens het gevoel, dat ik zo'n duvelstoejagertje benen dat als de ongevallendienst uitrukt, ze tegen mij zeggen: Veeg jij de scherven even bij elkaar en neem die paar dan alvast maar mee. En ja; dan ga je, maar weer met een paar geesten. Niet dat ik er bezwaar tegen heb.: Er zijn soms heel aardige geesten bij. Maar er zijn ook van die verongelukte ellendelingen bij. En dat mag je dan nog niet eens zeggen. Want als ik tegen hun zegt: Jij bent een ellending, dan lopen ze weg en ben ik nog verder van huis, want ik moet er achteraan.

Neen, vrienden, als we al die inwerkingen uit de geest zien en als we de manier beschouwen, waarop wij proberen dat aan te passen aan de menselijk behoeften, noodzaken, de eigenschappen, de kosmische kwaliteiten die rond ons zijn, evenals de gewone stoffelijke omstandigheden, dan heb ik wel eens het idee dat het toch eenvoudiger is om potten pannen, veters etc: te verkopen: Maar aan de andere kant, juist omdat de taak zwaar is, ben je vaak erg tevreden, als ze goed is volbracht. En soms kun je je tevredenheid en je geluk weer aan anderen meedelen.

Zeker, er zal wel weer iets tegenover staan, dat geloof ik graag. Vroeger was je met kleinigheden een tijdje blij. Nu ben je met heel veel werk en ellende soms een heel lange tijd blij. Ik heb zo het gevoel, dat dat voor de mensen op aarde precies hetzelfde is. Er zijn ook kleine dingen, waarbij je je even prettig kunt voelen. Maar soms zijn er moeilijke dingen; en indien je daarin bent geslaagd, dan voel je je pas werkelijk happy.

Nu weet ik uit ervaring, dat je om in die grote dingen te kunnen slagen rekening moet houden met alles: met de straal die werkzaam is, met de kosmische tendens die op aarde heerst, met de werkingen die begonnen zijn en de daaruit ontstane tegenwerkingen. Zolang je probeert met alles rekening te houden en toch voortdurend actief te zijn, zul je later zeker veel resultaten hebben, wanneer je bij de ongevallendienst komt en via invloeden uit de geest kunt proberen de mens te helpen beter te leven, juist te sterven en zijn wereld gezonder achter te laten.

VUURDOOP

Als een mens wordt geconfronteerd met strijd, dan is het eerste ogenblik, dat hij die strijd werkelijk ondergaat - naar men zegt - zijn vuurdoop. Hij wordt a.h.w. gedoopt in het vuur en zal voortaan een ander mens zijn.

Ik geloof, dat we soms ook worden gedoopt door het geestelijk vuur en dat kan ons zwaar veranderen. Heel vaak valt dat de omgeving tegen. Maar als wij onze vuurdoop krijgen door de plotselinge nieuwe erkenning van geestelijke waarden, dan zijn we ook ineens in staat om veel meer te verdragen en kunnen we veel verder gaan.

Wanneer een mens sterft, kan dat heel vaak ook een soort vuurdoop voor hem zijn, want hij komt in een nieuwe wereld terecht; en dan zijn de eerste ogenblikken de meest belangrijke. Want indien hij in die eerste ogenblikken contact kan krijgen met de anderen, indien hij de waarheid omtrent zichzelf kan accepteren, dan gaat de rest vanzelf, ook al gaat het dan niet altijd van een leien dakje, omdat we bij ons geen leidekkers hebben.

Altijd weer is er een beslissend ogenblik. Een ogenblik dat je voor jezelf moet uitmaken: kan.ik dit aan of niet. En elke keer dat je "ja" hebt gezegd, volgt de vuurdoop. Want de dingen, die je meent te kunnen doen, zijn altijd zwaarder dan je denkt. Al de .dingen, die je meent te weten zijn toch nog iets meer en iets anders dan je dacht. Dan moet je je krachten samen nemen en doorzetten, doorbijten, totdat je in die nieuwe omstandigheden weer normaal kunt functioneren:

Dat is de vuurdoop, die elke mens telkenmale weer in zijn leven zal moeten doormaken. Dat is de vuurdoop, die de mens wacht aan het einde van een stoffelijk bestaan zo goed als aan het begin daarvan.

Laten wij ons daarom voorbereiden op het feit, dat we elke keer weer een krachtproef moeten leveren: een proeve van beheersing, van doorzettingsvermogen. Een proeve van op onszelf betrouwen en onze afhankelijkheid van anderen tijdelijk terzijde stellen. Want alleen, indien we dat op het juiste ogenblik steeds weer weten op te brengen, zullen we verder gaan van bewustzijn tot nieuwe bewustwording, van sfeer tot sfeer, van geestelijke en stoffelijke mogelijkheid tot nieuwe zelferkenning en nieuwe ontplooiing.

LES 4 - DE GEEST EN OORZAAK EN GEVOLG

Als wij de situatie van het leven bezien, dan valt ons op dat de feiten zich niet herhalen en de tendensen wel. Proberen wij dat verder na te gaan, dan komen wij waarschijnlijk terecht bij de historische spiraal, waarmee wij kunnen bewijzen, dat met eigenlijk gemakkelijk te berekenen tussenruimten voortdurend dezelfde situaties en tendensen weer optreden.

Maar, die spiraal moet een oorzaak hebben, want het gehele verloop op de wereld is een oorzaak-en-gevolgverloop.

Het is niet zo dat de zaken spontaan tot stand komen; er is altijd een voorgeschiedenis. Er is een zekere keuzemogelijkheid bij en zelfs de invloeden, die optreden zijn verklaarbaar. Hoe onregelmatig het weer in Nederland ook schijnt te zijn, het is toch altijd weer iets wat men kan berekenen en waarop de meteorologen zo langzamerhand aardig kijk hebben gekregen. Men weet; indien dit hier is, dan komt dat daar. Waarom zou ik vandaag met u de oorzaak-en-gevolgwestie, de tijdstendensen en het werk van de .geest eens in één verband willen beschouwen.

Wij hebben de beweging van de sterrennevel en de t.a.v. het middelpunt eigenlijk iets versnelde beweging van de arm, waartoe de aarde en ook de zon behoren. Door deze beweging wordt een aantal invloeden uit het Melkwegstelsel afwisselend ontvangen. Ook indien wij ons op een heel andere manier oriënteren (b.v. aan de hand van de sterrenbeelden), impliceert dat nog niet dat die invloed nu direct van die sterrenbeelden afkomstig is: Het is natuurlijk aardig om te zeggen: Iedereen heeft beren, want dat is de invloed van de Grote Beer, maar dat klopt niet. Wát wij wal kunnen doen, is om aan de hand van de loop van die sterrenbeelden (hun stand t.a.v. de zon) iets te zeggen omtrent hun ruimtelijke situatie, waarin de zon zich op dat moment bevindt: En dan zijn wij nog niet eens in staat om zonder meer te zeggen hoe de arm van het nevelstelsel, waarin wij ons bevinden, zich verhoudt tot de kernmassa -daarvan. De stralingen, die kosmisch optreden, zijn van allerlei aard. Er zijn stralingen bij, die een bijna magnetisch karakter hebben. Andere hebben een karakter, dat meer doet denken aan zeer hoog-frequente trillingen. Er zijn stralingen van verschillende hardheid. Er zijn dempingen bij. Wij kennen er heel wat. Er zijn zelfs verschillende nevels, die voor die demping aansprakelijk zijn, denkt u maar eens aan de Kolenzak. En dat alles bij elkaar betekent voor ons voortdurend een andere beïnvloeding. Deze zuiver materiële inwerking vanuit de kern van het Melkwegstelsel naar de rand, waarin wij ons bevinden, is dus berekenbaar. Het is de oorzaak. Als wij die oorzaak eenmaal hebben geconstateerd, zien wij ook welke keuzemogelijkheden er zijn voor de gevolgen.

Het zal u duidelijk zijn, dat niet alleen vanuit zuiver materiele aard die invloeden ontstaan. Wij kennen daarnaast de geestelijke kosmos, waaruit allerlei vormen van bewustzijn op de wereld inwerken. Maar die inwerking wordt niet alleen bepaald. door datgene wat de geest doet. Het wordt wel degelijk mede bepaald door de situatie, waarin de aarde op dat moment verkeert en de invloed, die dan op de wereld inwerkt. Daarom kunnen wij stellen, dat voor het bereiken van een geestelijke beïnvloeding van de aarde er al tijd een zekere synchronisatie van geestelijk pogen t.a.v. stoffelijke kosmische beïnvloedingen tot stand moet komen.

Nu keren wij terug naar de spiraal. Als wij vanaf deze tijd ongeveer 6 à 700 jaar teruggaan, dan vinden wij een wereld, waarin nieuwe wetenschappen zich ontwikkelen, waarin nieuw denken zich ontwikkelt en grote storingen zijn in de toen bestaande situatie. Niet alleen dat de oorlogen tussen de verschillende rijkjes een heel andere uitwerking hadden, maar ook het begin van reformatieve gedachten in de godsdienst werd kenbaar. Daarnaast was er een nieuwe ontwikkeling in de burgerij, waardoor de situatie van de adel en van de door God uitverkoren gezagshouders wat moeilijker werd. Wij zien zelfs een financiële crisis in die tijd. En de vorsten van toen deden ongeveer het omgekeerde van wat de vorsten van vandaag doen. Tegenwoordig gaan ze naar de radio en doen een oproep voor het welzijn van hun volks

dat iedereen a.u.b. zal betalen. Vroeger gingen ze ergens op bezoek en dan moest men betalen. Maar als je de situatie ziet, dan zeg je; Die invloed is ongeveer dezelfde, maar was het noodzakelijk dat de gevolgen zo zouden zijn. Want daar gaat het om.

Als wij kijken naar de reformatorische invloeden, dan: blijkt inderdaad dat binnen de kerken van die tijd een omwenteling onvermijdelijk begon te worden. Er was sprake van een te sterk misbruik maken van de goedgelovigheid van de mens, van oplichterij met een vroom gezicht en van een materiële machtsstrijd, waarbij het toch vooral ging om het behoud van wereldlijke goederen. Dat de reformatie buiten de kerk kwam door een afscheidingsbeweging in de verschillende landen was niet noodzakelijk, want gelijktijdig was er in de kerk van Rome wel degelijk een partij aanwezig, die ook voelde voor het uitroeien van de misstanden. Men. was er echter te laat mee. Hier is dus oorzaak-en-gevolg zichtbaar.

Die invloed was aanleiding tot het erkennen van een toestand. De reactie op die toestand echter was voor een groot gedeelte vrije keuze. Het is zelfs zo, dat indien Maarten Luther een andere reactie had gekregen van zijn kerkoversten, de bekende Artikelen nooit buiten aan de kerk zouden zijn aangeslagen en dus de Reformatie zich waarschijnlijk binnen de kerk had kunnen voltrekken, zeker voor zover het de toch zeer belangrijke omwenteling van Luther zelf betrof. En dat zou ongetwijfeld op het calvinisme een grote invloed hebben gehad. Want ook Calvijns werk zou daardoor in een ander daglicht komen te staan.

Wie maakt nu uit wat er zal gebeuren? Natuurlijk de mensen. De mensen hebben een zekere vrijheid van beslissen. Maar wie heeft dan het denkbeeld geopperd, dat je de bijbel op een andere manier moest hanteren? Niet meer als het gezagsapparaat, waaruit een priester dicteert wat er moet gebeuren, maar als iets waarin je zelf, de waarheid van God zoekt. Want - laten wij het niet vergeten - dat was niet het kernthema dat de aanleiding was tot de reformatie. Het was een gevolg ervan.

Men komt tot de conclusie, dat hier kennelijk geestelijke invloeden aan het werk zijn geweest. Er is hier sprake van allerlei inspiraties. En dat inspiratieve karakter blijft door de tijden heen zich voortdurend weer openbaren.

Swedenborgh b.v. is een ziener, een mysticus. Toch kan hij in zijn tijd niet een voldoende sterke indruk maken. Hoe komt dat? De invloeden van de historie zijn daarvoor niet voldoende. Gelijktijdig geeft hij echter wel een stoot in de richting van wat men zou kunnen noemen een soort mystieke vrijzinnigheid, die binnen het christendom tot ontwikkeling komt en die vooral in het noorden een heel grote invloed heeft gehad, zelfs op de structuur van de religieuze gemeenschap. Hier is dus kennelijk noodzakelijks de tijd; de inspiratie en een bepaalde basistoestand.

Waar wij ook kijken in het verleden, we zullen altijd weer moeten constateren, dat de dingen samenvallen. En dan is het helemaal niet zoals het in 1521 is geweest toen de mensen zeiden: Het teken Vissen en bepaalde constellaties, nu krijgen we de ondergang van de wereld. Men voorspelde toen een tweede zondvloed. Dat is weer bijgeloof. Maar het is wel zo, dat wij ons op de hemel kunnen oriënteren en althans enigszins kunnen weten welke invloeden er stoffelijk zijn.

Dan moeten wij ons gaan afvragen, of er krachten zijn die de richting en de kracht van een inspiratie uit de geest verder kunnen bepalen.

Wij hebben al gesproken over de Heren der stralen. Het zal u, naar ik meen, heel geloofwaardig in de oren klinken, als ik u zeg dat het inwerken van een bepaalde straal op aarde afhankelijk is van zekere harmonieën in de sferen en in de materie. Je kunt niet zeggen, dat een kosmische straal van geestelijke waarde zich op aarde openbaart op een ogenblik, dat men deze niet kan ontvangen. Dan kan de straal er wel zijn, maar de uitwerking is nil. Op het ogenblik, dat de aarde harmonisch daarmee is (dus ontvankelijk is), zal alles wat er aan geestelijke beïnvloeding binnen die straal valt een heel grote invloed hebben. Ook hier weer een kwestie van synchronisatie.

Als wij deze januarimaand van het jaar 1972 nemen, dan kunnen wij ons afvragen: In welk deel van de historische spiraal valt deze tijd? En dan blijkt, dat wij analogieën kunnen vinden

ongeveer met het jaar 20 v. Chr., het jaar 820 en ook nog met een dichterbij liggende periode, namelijk het jaar 1810. Waarom? Wel, wij zien in die tijd verschijnselen, die met deze periode stroken: Houden we rekening met de bekende periodiciteit van 2166 jaar, dan blijkt dat die perioden niet helemaal zuiver liggen. Maar gaan we interpreteren aan de hand van de feiten, dan komen we wel tot een voldoende gelijkkluidendheid en mogen we hoogstens veronderstellen dat inwerkingen, die vroeger directer kenbaar waren, misschien in een complexer wereld wat trager kenbaar worden.

We zitten nu in een periode van komende anarchie, van revolte. Maar die revolte is nog niet gedefinieerd, zoals ze in de door mij genoemde perioden ook nog niet gedefinieerd was. Men wist nog niet precies wat men zou gaan doen en was zelfs niet helemaal zeker van de omstandigheden en de situatie,

Nu is er op dit moment (4 januari 1971) wit licht. Dat duurt nog een dag of tien. Dan krijgen we een periode, waarin rood licht een grote rol speelt. In de eerste periode van de maand januari moeten we dus aannemen, dat er een grote agressiviteit bij de mensen is en dat voor de rest een grote rechtlijnigheid ontstaat. Voor de meeste mensen zal bovendien de gemiddelde activiteit iets toenemen. Dan zeg je; Hier is wit licht, welke inspiratieve kracht kan hier het best werken. En dan blijkt, dat wij hier het best kunnen werken met inspiratie t.a.v. feiten, onthullingen. Het is in uw wereld niet goed mogelijk een onthulling te stimuleren en dan ook te zorgen dat ze meteen publiek wordt. Dat zal nog duren tot februari en in sommige gevallen zelfs tot maart. Maar er komen een aantal vreemde publicaties vrij; dat kan ik u wel garanderen. Die worden op dit moment geïnspireerd. En omdat de agressiviteit er is, dus de neiging om er fel tegenin te gaan, om eens precies te zeggen wat er aan de hand is, omdat gelijktijdig de tegenstellingen in de materie veel harder worden ervaren en daardoor vaak harmonischer dan normaal, moet er in deze eerste periode voor de geest de mogelijkheid bestaan onthullingen te doen in een richting, die voor haar wenselijk is. Hóe de mens daarop reageert, kan de geest niet zonder meer bepalen. of dicteren, maar ze kan ermee werken.

Dan krijgen we de tweede periode, die ongeveer 17 januari begint. Ze heeft verschillende kleuren licht. Er is ook blauw licht bij, maar het rode licht is voor onze doeleinden nu belangrijker als illustratie, omdat het nl. een zekere hartstochtelijkheid opwekt, maar daarmee ook een eigenschap als moed. Het is duidelijk, dat in de tweede helft van ,deze maand de mensen geneigd zullen zijn risico's te nemen, dat ze in vele gevallen eindelijk eens loskomen uit een sleur, juist omdat eerst het witte licht is geweest, waardoor de denkbeelden en het inzicht kunnen worden veranderd en nu de moed komt, de hartstochtelijkheid, waarmee men die verandering probeert door te zetten. Dan moet de tweede helft van de maand de aanleiding worden tot een aantal veranderingen en acties, die verandering beogen.

Wat zou de geest in dit geval willen? In de eerste plaats harmonie. Maar als je geen harmonie kunt krijgen, dan is het misschien beter om maar eens even de mensen op te jagen. Laat hen.dan maar eens precies zeggen wat ze denken: Laat hen eens precies duidelijk maken waar ze staan. De tweede helft van de maand zal daartoe aanleiding geven en dat zal eveneens bepalend zijn voor o.a. het politieke en economische klimaat in februari en maart. Ik neem nu een voorbeeld uit het heden.

We hebben geconstateerd: de historische tendens is aanwezig. Er is een kosmische straal of invloed: Maar we zijn er nog niet, want onder bepaalde omstandigheden heersen dwaasheid of de negatieve werking van de Heren van wijsheid en in andere omstandigheden hebben wij te maken met de wijsheid pur sang, waardoor enorm diepe inzichten en begrippen worden verkregen. Die kunnen soms optreden, maar niet altijd. In deze periode van wit licht is het niet erg waarschijnlijk, dat ze voldoende weerklank vinden. Op zichzelf zouden ze kunnen werken. Maar als we de tweede periode nemen, dan blijkt dat er een tijd is (dat zijn ongeveer de laatste 5 dagen van de maand en nog enkele dagen aan het begin van de volgende maand dat de wijsheid bij de mens werkelijk aanslaat, dat er een nieuw inzicht kan komen.

De Heren van wijsheid zouden in verschillende stralen kunnen werken, maar zijn afhankelijk van de respons, die er op aarde is. Nu is elke straal in feite de aanduiding van een soort hiërarchie, waarin vele geesten van allerlei soort en gehalte aanwezig zijn en waartoe ook mensen behoren, mensen die zijn overgegaan en die nog op aarde leven. Ja, zelfs dieren en

planten behoren tot een bepaalde straal. Die straal zal dus bij heel veel mensen en ook bij andere wezens sneller een weerklank vinden. Dan is de vraag; Waarom is het witte licht op dit moment niet harmonisch met de straal van wijsheid? Want de Heren van wijsheid, ofschoon de kleuren doorsnijdend, dus algemeen werkzaam, hebben toch wel een zeer speciale relatie met elk van die kleuren. Dan blijkt, dat het witte licht problemen forceert., omdat het bestaande toestanden snel ontwikkelt. U kunt dat ook in het overlijden van veel mensen waarnemen: ziektebeelden die normaal lang slepend zouden kunnen blijven, komen ineens tot uiting, soms met als gevolg het succumberen van iemand. U heeft daarvan in Nederland ook een paar bekende figuren gehad; ook elders gaan ze heel behoorlijk in tempo. Hier is de materialistische reflex sterk. Waar materialistische, drangverschijnselen sterk zijn en er verder geen harmonische waarden inwerken, kan wijsheid over het algemeen niet doordringen.

En als er wijsheid doordringt, dan is het nog de vraag in welke vorm. Wijsheid kunnen wij namelijk onderscheiden in drie verschillende takken

a. het inzicht in feiten, ook wel genoemd de stoffelijke wijsheid, waarmee men het complexe zo kan vereenvoudigen dat het benaderbaar en begrijpelijk wordt;

b. de geestelijke wijsheid, waardoor de diepere zin der dingen kenbaar wordt;

c. de goddelijke wijsheid, die voor de mens niet meer in een mentaal proces te volgen is, maar die a.h.w. als een glas champagne prikkels afgeeft, waardoor er een soort gloed in je wezen komt en je ineens de dingen anders beleeft, want verder kom je met je wijsheid niet. Dan is het duidelijk, dat indien er al wijsheid zou werken in deze maand (wij nemen aan, dat dat in de 2e helft gebeurt) dat zeer waarschijnlijk de stoffelijke wijsheid zal zijn. Gaan wij naar maart, dan hebben wij te maken met een rood-tendens en een aflopende blauw-tendens, met daarnaast een opkomende periode van geel licht. Dat is erg mooi. In deze periode blijkt dat de geestelijke wijsheid een veel grotere kans krijgt. De mens is bereid dieper na te denken. Plotseling zijn esoterische waarden voor veel mensen belangrijker. Het klimaat op aarde is hetzelfde, maar het is net alsof er een soort gewenning, een laissez-faire ten aanzien van de materiële ontwikkeling bij de meesten ontstaat.

Wij hebben nu een paar factoren aangesneden, die mede bepalend zijn voor de ontwikkeling. Want wij kunnen nu wel zeggen: Kosmische invloeden zonder meer, maar deze invloeden blijken uiteen te vallen in een aantal waarden, die soms gelijktijdig en harmonisch kunnen optreden en die in bepaalde gevallen niet gelijktijdig en goed kunnen optreden.

Dan zijn er in de historie perioden, die gemiddeld eens per 2100 jaar voorkomen, waarin b.v. de drie Heren van wijsheid kunnen optreden, terwijl drie kleuren afwisselend verschijnen en altijd in een periode van overwegend wit licht. In dergelijke gevallen zien wij geestelijke omwentelingen plaatsvinden; men krijgt b.v. een geboorte van het christendom of iets dergelijks; Om de 700 jaar blijkt de stoffelijke wijsheid (de wereldwijsheid niet zo gemakkelijk aan bod te komen: Er zijn echter wel perioden te noemen, waarin goddelijke wijsheid en geestelijke wijsheid samenkomen. In dergelijke perioden zien wij ook godsdiensten ontstaan, maar deze hebben een heel ander karakter; ofwel ze wijzen de materie af, dan wel ze zien de materie alleen als ondergeschikt aan een bepaalde stelling, een bepaald doel. Boeddhisme en islam zijn hiervan voorbeelden.

In de huidige tijd verwachten we binnenkort ook weer iets dergelijks. Dan is er een samentreffen van twee wijsheden en goud, wit en rood licht. Dat wijst inderdaad op een revolutie, die voornamelijk geestelijk georiënteerd is en die daardoor waarschijnlijk heel strijd lustig ook een stoffelijke omwenteling veroorzaakt, die men niet berekent, overziet of maar enigszins kan aanvoelen. Komen de drie stralen tezamen, dan krijgen wij een selectieproces in het begin, waarvan de groei traag is. Hebben wij te maken met goddelijke wijsheid en geestelijke wijsheid alleen, dan blijkt heel vaak dat er massabewegingen zijn. Het is dus aan te nemen, dat er binnenkort een massabeweging zal zijn. Op die manier kan men dus aan de hand van de kosmische invloeden heel veel zien.

Maar de geest is er ook nog. En, die geest - al zal ze misschien tot een bepaalde straal behoren - kan vooral als er een harmonisch verband is, zoals de Witte Broederschap, voortdurend actief zijn. Bij die activiteit kan men als geesten toch wel tot een gezamenlijk doel

komen, dat ieder misschien een beetje anders benadert en uitwerkt, maar waarvan het streven toch zodanig centraal op één punt is gericht, dat in elke wisseling van licht en in elke wisseling van invloed van het optreden van wijsheid dat doel mede door de geest bevorderd wordt. En dan blijkt de geest - juist door haar vermogen om onder alle stralen en bij de inwerking van alle wijsheden mede op te treden - vaak in staat te zijn oorzaak-en-gevolgwerkingen aanmerkelijk goed te bepalen.

De geest kan de mens niet dwingen iets te doen. Maar als je 1000 mensen hebt en er is een inspiratie, dan is het allicht zo, dat één daarvan reageert. En die ene kan genoeg zijn voor de geest. Je kunt te maken hebben 10.000.000 mensen en als daarvan een kleine groep van misschien 30 of 40 mensen harmonisch zijn, dan kun je vandaaruit een zodanig suggestieve invloed uitoefenen, dat heel veel mensen in hun keuze een klein beetje bevooroordeeld raken. Meer gebeurt er niet. Maar als dat gebeurt, wordt daardoor de historische trend toch in een bepaalde richting gedwongen. Je kunt het verloop van de invloed niet veranderen, maar je kunt de resultaten daarvan veranderen: Daarom heb ik boven mijn onderwerp de titel gesteld: De geest en oorzaak-en-gevolg.

Oorzaak-en-gevolg is keuze. Bij die keuze kan soms toeval een rol spelen. Eén van de meest bekende feiten is Berthold Schwartz met zijn uitvinding van het buskruit. Het was gewoon een toeval. De man wilde heel iets anders maken. Ik meen, dat hij het levende goud wilde maken.

Het toeval, dat bepaalde stoffen bij elkaar doet komen, kan door een geest worden geïnspireerd. Zij kan een bepaalde menging inspireren; en zekere stoffen kunnen onder de juiste kosmische omstandigheden vaak actief reageren en dus sneller een resultaat geven.

Het is krankzinnig om aan wetenschapsmensen te vertellen dat tendensen invloed kunnen hebben op moleculair-hechtingen, moleculairrotatie. Toch is dit voor bepaalde stoffen waar. En hechtingen van atomen tot moleculair-structuren zullen niet altijd even vlot verlopen en even hecht zijn. Het is duidelijk, dat je zelfs de materie enigszins kunt beïnvloeden, ook al heb je daarvoor soms een mens, een dier of een natuurgeest nodig als agens (actief werkzaam principe).

Bij de mensen kun je precies hetzelfde doen. Je kunt een oorzaak-en-gevolgwerking niet ongedaan maken. Indien er op dit moment een economie is; die tot een voortdurend ernstiger wordende crisis neigt, dan kun je niet zeggen: We maken die crisis ongedaan. Maar crisis veroorzaakt reactie; en deze reactie kun je wel beïnvloeden. Je kunt b.v. zeggen: absoluut-verzet. Je kunt ook zeggen: beperkte samenwerking. Als je zegt "absoluut verzet" en je krijgt 20 % mee, dan maak je daarmee van de hele zaak een chaos. Zeg je "beperkte samenwerking" en je krijgt 20 % mee, terwijl de rest vaag blijft, dan kunnen die 20 % beslissend zijn. Op die manier is het mogelijk het gebeuren vanuit de geest te dicteren: Maar als het gevolg eenmaal optreedt, ben je daaraan als geest gebonden.

Dat is in de tijdsfilosofie natuurlijk niet helemaal zuiver. Zoals u weet, bestaat de tijd uit een groot aantal tijdsparallellellen. Bij de keuze, die wij doen op basis van een oorzakelijkheid, bewegen wij ons in feite naar een van de parallelle tijdslijnen. Maar een eenmaal gedane stap terugnemen - hoezeer dat theoretisch mogelijk kan zijn in bepaalde filosofieën - is praktisch niet te verwezenlijken; en wel om een heel eenvoudige reden:

Als wij ons iets herinneren als een feit, dan zullen wij de invloed van dat feit op ons wezen niet meer kunnen ontkennen en al onze volgende reacties, onze gedachten en daden zullen door die herinnering mede worden bepaald. Daarom is het voor de geest soms zelfs mogelijk om bepaalde denkbeelden uit het verleden te veranderen.

Je kunt een interpretatie van iets uit het verleden suggereren, waardoor de betekenis verandert. Je kunt b.v. het optreden van Lenin een andere betekenis geven. Maar die andere betekenis die je geeft, de andere interpretatie van hetgeen Lenin feitelijk heeft gezegd en gedaan, kan betekenen dat er een politieke omwenteling komt in Rusland, ook al treedt die naar buiten niet zo zichtbaar op. Het betekent, dat er heel andere controversen tussen verschillende groepen kunnen ontstaan dan er op het ogenblik zijn. En als ze eenmaal bestaan, ben je eraan gebonden. Men weet dat het zo is. Maar als het ver genoeg verwijderd is, kunnen we de zaak weer ombuigen door de herinnering, die dan niet meer een zuiver persoonlijke is,

a.h.w. een tikje te vervalsen. Zo werkt de geest met oorzaak-en-gevolg en wordt het geheel van de kosmische invloeden dus ook voor de geest een dankbaar en vruchtbaar werkterrein.

De geest heeft natuurlijk een doel. Daarover heeft u genoeg gehoord. De Witte Broederschap streeft de geestelijke bewustwording na. Men zou kunnen zeggen: evolutie van de mensheid als geheel, inhoudende het totaal der op aarde levenden, allen die op aarde hebben geleefd en het merendeel van hen die nog op aarde zullen leven. Als je een dergelijk algemeen doel stelt, dan is het natuurlijk ook weer de vraag: Wat beschouw je als een geestelijke evolutie? Daarover heeft u misschien nog niet nagedacht. Een geest zegt: Op aarde moet men geestelijk rijper worden. Maar wat verstaat zij daaronder? En wat blijkt er nu?

Elke geest zal haar beeld van rijpheid en rijping deels ontlenen aan de straal, waartoe zij behoort. Met zo goed als mensen dat doen. Op het ogenblik, dat vele geesten samenkomen, ontstaat er een synthese waarin de rijpingsbegrippen van alle stralen zijn vertegenwoordigd. Daarom zegt men wel, at in de perioden van verblindend wit licht (dat niet het gewone witte licht is maar een bijzonder fel optreden daarvan, wat gemiddeld eens per 20.000 tot 22.000 jaar plaatsvindt) een totaal ingrijpen van de geest mogelijk wordt. In die tijd kan de geest zelf als oorzaak optreden. In alle andere gevallen kan zij slechts in oorzakelijkheden een bias (vooroordeel) scheppen en daardoor de keuzemogelijkheid van anderen beïnvloeden. Dat is heel typisch, als je het zo bekijkt.

Dan zit u met uw tijd en vraagt u zich af: Waar gaat het met ons naar toe?

Als ik zo kijk wat er in de komende maand gaat gebeuren, dan zeg ik: U gaat een niet al te rustige periode tegemoet. Ik vermoed, dat de uitwerking van hetgeen er in deze maand gebeurt ongeveer 20 tot 35 dagen nodig heeft. Er zouden dan een aantal onverwachte gebeurtenissen moeten plaatshebben. Van welke aard? Dan moeten wij ons afvragen: Wat is de inwerking op het ogenblik? Is het hoofdzakelijk materieel in de eerste helft, dan moet een groot gedeelte van die gebeurtenissen te maken hebben met mechanismen. Er kunnen vliegtuigongelukken zijn, het kunnen storingen zijn in electriciteitscentrales, het falen van een deel van het fabricageproces in een fabriek enz. Dat falen zit er bij. In de 2e helft van de maand hebben wij bovendien te maken met een rood-invloed. Wat kan die rood-invloed nu betekenen voor de gevolgen?

De geest wil de mens daarmee helpen. Dan zal ze de technisch zwakke punten misschien gebruiken om de mens te confronteren met bepaalde overbodigheden of noodzaken. Op het ogenblik, dat het gaat vanuit de rode invloed (moed), neem ik aan dat hier vooral een sterke definitie van standpunten zal plaatsvinden en die zullen dan wel tot uiting komen in verklaringen. Ik verwacht in die tijd allerlei verklaringen van staatslieden, die wat eigenaardig zullen aandoen. Ik meen zelfs dat een bepaalde groep, die op het ogenblik haar ontbinding heeft aangekondigd, dán zal komen met verklaringen waaruit blijkt, dat die ontbinding een formele, maar geen reële zaak is; wat dan weer allerlei repercussies zal hebben.

Als ik het jaar verder naga, dan kom ik tot de conclusie dat de geest in dit jaar heel veel mogelijkheden heeft om de mens te helpen bij het kiezen van de juiste gevolgen. De oorzaken, zoals ze hebben bestaan in het verleden, kunnen wij niet wijzigen, omdat ze grotendeels nabij verleden zijn. Die zijn onaantastbaar. Ze leven in teveel mensen als een werkelijkheid. Maar wat wij wel kunnen doen, is de reactie op grond daarvan iets afbuigen. Dan zou ik tot de conclusie moeten komen dat wij, wanneer er in de 2e helft van het jaar nog eens een heel felle witte invloed zal zijn, onmiddellijk bijna gevolgd door een paars-invloed, zoals er ook in de komende periode even een paarsinvloed zal zijn die voor de bewustwording interessant kan zijn, in de 2e helft.van dit jaar en vermoedelijk tegen november te maken krijgen met het mystiek beleven en interpreteren van de feiten. Een werkelijkheidsvervaging t.a.v. de feiten voer een ogenblik, maar gelijktijdig een terugrijpen naar innerlijke begrippen en waarden. Dat dit misschien resulteert in bepaalde krijgshandelingen, is bijkomstig. Maar de oorzaak ligt dan in een mystiek. Dat kun je van tevoren zien:

Als wij die oorlogshandelingen zien en weten dat wij er niet helemaal.aan kunnen ontkomen, dan kunnen wij natuurlijk wel zorgen dat de zaak goed verloopt; d.w.z. dat die die strijd de juiste gevolgen heeft. Dat betekent niet, dat ze weinig slachtoffers zal vergen, maar wel dat ze

tenslotte een oplossing voor spanningen zal brengen en nieuwe begrippen en een nieuwe samenwerking mogelijk, zal maken. Ik denk, dat aan het einde van dit jaar wel zal blijken, dat ik - wat dat betreft die kosmische invloeden - juist heb geïnterpreteerd.

De gevolgen zijn voor een geest vaak wat pijnlijk. U weet, dat elk gevolg op zich weer een oorzaak is. Maar als ik eenmaal heb geholpen een sterke afwijking van een voor de mens normale oorzaak-en-gevolg-verhouding tot stand te brengen, dan heb ik in dit gevolg en dus in de oorzaak zelf mede deel. Geesten zijn eigenwijs, zoals mensen. Als je eenmaal a heb gezegd, dan weet je dat het beter zou zijn om a2 te zeggen, maar je zegt a, b, c, omdat je het altijd hebt gezegd. En dan blijkt, dat geestelijke groepen, die zich sterk betrokken voelen bij een gevolg, in hun poging om de gevolgen die daaruit voortkomen ook materieel en anderszins toch zo gunstig mogelijk te maken, op het ogenblik dat een gevolg oorzaak is geworden vaak eenzijdig zijn.

In de geest heb je daarmee misschien meer bewust te maken dan de mens. Maar als je weet, dat omwentelingen op velerlei terreinen op deze wereld onvermijdelijk zijn en je ziet hoe de geest voortdurend bezig is om daaruit geestelijke winst te halen en gelijktijdig probeert om ook stoffelijk de zaak in een juister verband te brengen, dan word je gefascineerd door al die invloeden uit de kosmos, die eigenlijk bepalen wat je op een gegeven ogenblik wel en niet kunt doen. Van ons standpunt is "timing" dan ook erg belangrijk. Wij moeten op het juiste moment iets zeggen, op het juiste moment iets brengen. De grootste wijsheid, die op een onjuist ogenblik wordt verkondigd of in een niet-harmonische vorm, zal de mensen nooit bereiken. Datgene, wat op een ogenblik wordt gebracht in directe overeenstemming met de op dat moment heersende invloeden en uitgaande van bestaande harmonieën, zal aanslaan. Zelfs de begrippen, die wij proberen mede te delen, zijn daarvan sterk afhankelijk. En daarom is "timing" voor ons belangrijk.

De geest wil meespelen in het spel van oorzaak-en-gevolg. Zij wil de mens helpen om als een oorzaak eenmaal bestaat daaruit de geestelijk meest juiste gevolgen te doen voortkomen. En daarvoor moet ze zich dan ook op de hoogte stellen van alle invloeden uit de kosmos, van de tendensen van een historische spiraal. Zij moet zich realiseren welke straal op dit moment sterk is. Ze moet zich realiseren in hoeverre en in welke mate de uitstralingen van de Heren van wijsheid harmonisch zijn met een bepaald deel of met het geheel van de aarde en van de geest. Het is een werkje, dat eigenlijk een beetje doet denken aan het programmeren van een computer. Je moet alle feiten bijeen brengen en dan voortdurend verdergaan met alle mogelijke ontwikkelingen te herhalen, totdat er één klikt en je zegt: Dit past bij alles: bij het doel dat je je hebt gesteld, bij je persoonlijkheid, bij de straal waartoe je behoort, bij de kracht die op dit moment optreedt en het harmonieert met de kracht der wijsheid, die op dit moment op aarde het sterkst werkzaam is.

Ik hoop u hiermede enig inzicht te hebben gegeven in de invloeden, die uw milieu en uw gedrag kunnen beïnvloeden. Daarnaast hoop ik u ook nog wat meer inzicht te hebben gegeven in het werk van de geest, dat niet - zoals menigeen denkt - bestaat uit het weldoend rondzweven boven de mensheid om goede gedachten te zaaien, maar wel degelijk bestaat uit een zeer concreet én bewust werken met krachten, die je bewust moet erkennen of - zo je dit niet kunt - waarbij je de leiding moet aanvaarden van hen, die die krachten wel kennen.

Op de juiste tijd werken, de juiste kracht geven en de juiste invloeden a.h.w. overdragen aan anderen, dat maakt het voor de geest mogelijk om oorzaak-en-gevolg mede te hanteren als een instrument voor de bewustwording van de mensheid, als een middel om zichzelf te openbaren en als een mogelijkheid om harmonieën van grotere en meer kosmische geaardheid tot stand te brengen.

VOLKEREN EN NATIES

Als een groep mensen een taal en vele gebruiken gemeen heeft, dan ontstaat er een gemeenschappelijke mentaliteit. Het wonderlijke daarbij is, dat deze mensen allen een kracht

projecteren, waardoor een astrale figuur wordt geschapen. Dat is een schijnbeeld. Maar dit schijnbeeld wordt over het algemeen snel beziend door entiteiten, die hoog genoeg zijn om een overzicht te hebben over de groep en die pro beren om de groep te helpen. Het wonderlijke hierbij is, dat elke groep haar eigen beeld projecteert en aan de hand van dat beeld ook bepaalde entiteiten aantrekt.

Men heeft wel eens gedacht, dat een volksgroep, een natie werd geleid en bestuurd door iemand, die helemaal losstaat van alles wat met de volksaard samenhangt. Dat is niet helemaal waar. Het is zelfs mogelijk, dat een natie uiteenvalt in twee afzonderlijke groepen, die elk op zich een eigen groepsgeest hebben. Een typisch voorbeeld hiervan is Duitsland geweest in de nazi-periode.

Oorspronkelijk had de Duitser een bepaalde mentaliteit en die werd nationaal tot uitdrukking gebracht; o.a. een zekere serviliteit t.a.v. gezag was daarbij belangrijk. Maar daarnaast had hij ook heel veel goede kwaliteiten en eigenschappen. De nazi's kwamen op en hadden aanvankelijk eigenlijk niet veel invloed op de mensen. Pas toen de crisisverschijnselen hun hoogtepunt gingen bereiken en dus vele mensen het gezag niet meer konden accepteren als iets wat zuiver redding en leiding gaf, was er een vatbaarheid voor het gevoel van meerwaardigheid, waarop het nazidom was geënt. Vanaf dat ogenblik ontstond er een tweede groepsgeest speciaal voor de nazi's, die echter ook beladen was met alle slechte kwaliteiten, die in de stellingen en idealismen waren gelegen, zoals ook de goede kwaliteiten daarvan tot uiting kwamen. Het is de vorm, die bepaalt of een entiteit deze kan aanvaarden of niet.

Het gevolg is, dat wij in bepaalde landen op het ogenblik vele groepsgeesten aantreffen, die gezamenlijk werken in een natie. Zolang het begrip "ons land", "ons volk" als totaliteit bij een ieder bestaat, zal er echter nog de mogelijkheid zijn dat dergelijke groepsgeesten door een soort nationale geleidegeest worden gedomineerd. Een typisch voorbeeld is de Ver. Staten.

In de Ver. Staten hebben we liefst te maken met 7 verschillende groeperingen, die elk een eigen beeld uitzenden en die ook worden geleid door een eigen geestelijke kracht. Maar daar de meesten van hen bovendien hun land in ere houden, bestaat er ook nog een soort nationale entiteit. Het is deze entiteit, die veel heeft te maken met de reacties van het volk als geheel tegenover de buitenwereld.

Als wij de Nederlandse geest nemen, dan zou u misschien denken, dat die in de laatste tijd ook gespleten zou moeten zijn. Wonderlijk genoeg is dit niet het geval. Een typerend voorbeeld voor de wijze, waarop verschillende eigenschappen geestelijk gezien aanvaardbaar en in een gezamenlijk geprojecteerd astraal beeld aanwezig kunnen zijn. Wat blijkt nu namelijk.

De tegenstelling tussen jong en oud is in Nederland vooral op moraal gebaseerd. Die moraal is echter uiterlijk. Het gaat dus om verschijnselen. Maar degenen, die de vrije liefde prediken, benaderen dit principe even calvinistisch als de anderen de rechtlijnigheid en de heiligheid van het gezin, zodat in één entiteit deze verschillende groeperingen wel degelijk voldoende harmonie kunnen vinden en dus één kracht voor praktisch het gehele Nederlandse volk kan optreden.

Het aantal geesten op de wereld is groter dan het aantal naties. Er zijn landen te vinden, waarin 3 of 4 groepen bestaan met elk een eigen geest, een eigen volksmentaliteit en daardoor een eigen controversie t.a.v. het andere.

Als wij kijken naar Yougoslavië, dan zien wij daar typische verschijnselen van, ook in Roemenië trouwens. In Rusland komt die verdeeldheid al heel sterk tot uiting, omdat we daar zelfs groepen hebben van de z.g. wit-Russen en van de Mongoolse Russen. Daarnaast hebben we te maken met de Kaukasische en Oekraïense groepen, die wel weer een gezamenlijke groepsgeest bezitten, maar die als groep en met de groepsgeest zich zeer sterk afscheiden van de anderen. Dat is misschien de verklaring voor de wijze, waarop in een volk een eenheid kan bestaan ondanks alles, terwijl elders ondanks alle neiging tot eenheid juist een verdeeldheid blijft bestaan. De werking van een dergelijke groepsgeest zou ik u graag nader omschrijven.

Stel als voorbeeld een Nederlandse groepsgeest. We hebben dan te maken met een uitstraling, waarin abstracties vaak boven feiten gaan en gelijktijdig een zekere bezitszin een grote rol

speelt. De geest, die zich daarin uit, moet dus enerzijds begrip hebben voor zeer materialistische neigingen en anderzijds in staat zijn te reageren op vaak toch wel wat abstracte idealismen.

Deze entiteit heeft een voorgeschiedenis. In die voorgeschiedenis moet hij kennis hebben gemaakt met de verschillende vormen van idealisme: de neiging als wereldverbeteraar op te treden (iets wat bij de Nederlander wel bijzonder sterk tot uiting pleegt te komen) en ook de neiging hebben gehad te dromen, idealen op te bouwen en ook een zekere trouw. Die entiteit zal verder - al is Nederland nu niet direct een groot volk - een zeer behoorlijke achtergrond moeten hebben. Dat wil zeggen, dat hij een geestelijke ontwikkeling heeft moeten doormaken, zich doorgaans bewust is van zijn totale bestaan inclusief alle incarnaties, alle verblijven in de sferen. Bovendien zal hij een harmonie moeten hebben met een aantal niet meer vormkennende sferen, omdat een deel van het denken van het Nederlandse volk tóch ondanks alle schijnbare nuchterheid daarmee verwant is.

De geest, die deze vorm accepteert, kan die niet altijd maar blijven bezielen, want de vorm wordt voortdurend weer verbouwd. De geest kan proberen dat tegen te houden, maar er komt een ogenblik, dat er een ommekeer komt in wat je de mentaliteit zou kunnen noemen. In Nederland heeft een dergelijke wisseling plaatsgevonden tussen de jaren 1919 tot 1923. Toen werd een zodanige verandering van denken en mentaliteit kenbaar bij een groot deel van het volk, dat de entiteit daarin zich niet langer ermee harmonisch gevoelde. Er is toen een andere entiteit gekomen, degene die er nu nog is. Deze heeft het een hele tijd uitgehouden en zal het ook nog wel wat langer uithouden.

Deze entiteit moet nu proberen dat volk inhoud te geven. Dat kun je alleen doen, indien je de gemeenschap beïnvloedt. Deze geest heeft getracht Nederland te maken tot een soort toetssteen voor de vooral meer abstract uitgezonden gedachten van andere landen. Nederland vervult ook nu die functie. Het is een soort brandpunt van ideeën, waarin weinig origineels ontstaat, maar waarin een voortdurende synthese van tegenstellingen mogelijk wordt. Door die synthese wordt een bijzondere waarde voor de wereld, maar ook een bijzondere geestelijke bewustwording voor vele Nederlanders geschapen. Dit impliceert ook dat een ieder, die in het Nederlandse volk incarneert, eigenschappen moet bezitten, die bij dit volk behoren. Vergeet u niet, wij spreken over Nederland als een voorbeeld. Voor elk ander land geldt dat evenzeer.

Belangrijker wordt het echter, als wij ons gaan realiseren dat sommige mensen in Nederland zich niet bij de Nederlandse entiteit kunnen aansluiten. Een typisch voorbeeld kan men vinden bij de Surinamers. Er zijn er onder, die ondanks afwijkende achtergronden en vaak een wat afwijkend gedrag zich toch snel harmonisch kunnen voelen met de Nederlandse entiteiten daardoor ook contact hebben met de Nederlanders en de Nederlandse samenleving. Anderen verwerpen dit. Men zou verwachten dat ze dan teruggrijpen naar hun eigen origine, maar dat blijkt niet waar te zijn. Hun grootste harmonie blijkt te liggen in Noord-Frankrijk waar ook een bepaalde groep actief is en ook een eigen geest heeft. Zij behoren dan tot deze groep, omdat de invloed van het eigen vaderland hen onvoldoende kan bereiken.

In Nederland vinden wij ook mensen, die sterk Duits georiënteerd zijn. Dat betekent niet dat ze aan de grens behoeven te wonen; ze kunnen net zo goed in Den Haag of ergens anders wonen. Maar door hun mentaliteit zijn ze daarmee verwant.

Het beeld dat je krijgt van de geestelijke werking van de Nederlandse entiteit is dat Nederland weliswaar het centrum is, dat de vorm én de mogelijkheid van het astrale voertuig dat is geschapen wel door de Nederlanders als geheel wordt bepaald, maar dat de Nederlanders een invloed hebben, die gaat tot in Zuid-Frankrijk, tot in Noord-Italië, die zich uitstrekt over delen van België en in Duitsland vaak heel belangrijke reflexen wekt, zelfs tot in Oostenrijk toe. Aan de andere kant stimuleert ze Engeland sterk en heeft daarmee een grote wisselwerking, zelfs ook met bepaalde delen van de Ver. Staten, vooral de zuidelijke delen. Op een tekening zou dus elke nationale of groepsentiteit er uit moeten zien als een wezen, dat een plaatselijk brandpunt heeft, dat men op een kaart kan aantekenen, maar daarnaast een lijnennet verspreidt, waardoor die invloed zich wat diffuser uitbreidt over andere delen van de kaart. Het wonderlijke hierbij is, dat bepaalde delen van de wereld gewoon overgesprongen kunnen

worden Het is b.v. zo, dat de Nederlandse invloed praktisch niet optreedt in Noord-Frankrijk, maar dat ze in de buurt van Lyon en verder zuidelijk weer zeer sterk wordt; en dat heeft niets met toerisme te maken.

De entiteit zelf programmeert. Je bent beperkt door het voertuig dat je hebt, dat is duidelijk. Maar als je ziet, dat die synthese zich in Nederland voltrekt, dan kun je zeggen: We moeten aan die synthese bepaalde elementen toevoegen. En dan kun je proberen die elementen aan te trekken en gelijktijdig het werken daarmee bij de Nederlanders aan te moedigen. Je kunt dus bepaalde idealen op de voorgrond schuiven. Je kunt tegenstellingen, die elders bestaan in Nederland maar in beperkte mate tot stand brengen en zo de reacties allemaal samenvoegen, tot er iets nieuws wordt geboren.

Nederland is op het ogenblik - misschien wat wonderlijk - een van de grote brandpunten van het westelijk deel van de wereld. En dat komt niet, omdat de groepsgeest zo groot en zo machtig is, maar wel omdat hij het vermogen 'van synthese in zeer sterke mate bezit.

Andere geesten isoleren zichzelf juist. En dan bent u waarschijnlijk geneigd te denken aan groepsgeesten, die achter het ijzeren gordijn leven, maar dat is niet waar. In verscheidene van die landen bestaat zelfs een geestelijke uitwisseling met het westen, die heel sterk is. Soms met bepaalde westelijke groepsgeesten en dus met de landen waarover zij heersen.

Als we kijken in delen van Spanje, Italië, bepaalde delen van landen in Afrika, dan zien wij daar een typisch isolement. Hier wordt de invloed van buitenaf afgewezen en is men bezig een volkomen eigen beeld op te bouwen en te verwezenlijken. Dat komt uit het volk voort maar de geest bevordert dat. Hij doet dit om in dit volk bepaalde eigenschappen en mogelijkheden te scheppen.

Mijn voorganger heeft u allerlei bijzonderheden voorgelegd omtrent de kosmische krachten, invloeden, tendensen en de historische invloeden die optreden. Nu moet u proberen mijn redenering in dezen eens te volgen.

Indien er in een bepaald land of in een bepaalde groep een deling van mentaliteit ontstaat, dan zijn er vaak historische invloeden en kosmische tendensen, die dit onvermijdelijk maken. De groepsgeest heeft nu de mogelijkheid zich terug te trekken. Indien hij dat doet, ontstaat er wat men noemt versplintering. De entiteit tracht zichzelf dan meestal na korte tijd geheel terug van beïnvloeding, omdat hij zijn beeld of voorstelling niet meer, kan waarmaken en niet meer beschikt over de astrale mogelijkheden, die hij begeert. Dat is b.v. gedurende de 30-jarige oorlog in Duitsland het geval geweest. Het gevolg was dan ook de nationale versplintering van Duitsland.

De situatie wordt nog veel interessanter, als men zich gaat realiseren, dat wat hier in Duitsland gebeurde en wat dus overal kan gebeuren, ook inhoudt dat nieuwe geesten gaan optreden. Men heeft het gevoel: als er een natie is, er ook een geest is en dat die geest altijd aanwezig blijft. Toen good old England werd veroverd door William, was dat het begin van het nieuwe Engeland en ontstond daar een nieuwe nationale geest. Maar dat is niet waar. Die nationale geest heeft zich verscheidene malen gewijzigd. Op het ogenblik is Engeland dadelijk weer sterk verdeeld.

Altijd is er weer iemand die zegt: Hierin vind ik mijn mogelijkheid, mijn waarheid. Zoals een geest, die incarneert en dit volledig bewust doet, zich van tevoren op de hoogte stelt van de mogelijkheden van het voertuig dat hij aanvaardt en de mogelijke belevingen daarin, zo zal ook de geest, die een groep gaat leiden, zich van tevoren afvragen: Wat zijn de middelen, die mij ter beschikking staan? Wat zijn de ontwikkelingen, die ik kan verwachten? Hij aanvaardt dan die taak, omdat hij:

- a. harmonisch is met de bestaande mogelijkheid en
- b. in die mogelijkheid een uitbreiding ziet voor zijn bewustwording en een mogelijkheid tot taakvervulling.

Het resultaat hiervan is, dat de entiteit voor Nederland sedert 1919-20 in dit land de taak heeft gezocht van de synthese, maar dan op elk terrein. Dat betekent dus ook, dat Nederland

binnenkort weer een periode zal doormaken van wetenschappelijke synthese, waardoor vele uitvindingen, die elders zijn gedaan en vele principes, die elders zijn ontdekt in Nederland een totaal nieuwe betekenis gaan krijgen. Het betekent, dat in Nederland een nieuwe vorm van geloofsbenadering ontstaat, waarin vele problemen en neigingen, die elders bestaan tot eenheid worden gebracht. Dat wil niet zeggen, dat hetgeen er dan ontstaat ideaal is, maar het wil wel zeggen dat er een vernieuwing wordt geschapen uit het bestaande.

Zo kunnen wij aannemen dat de entiteit, die op het ogenblik WestDuitsland voor een groot gedeelte domineert, binnenkort pogingen zal doen te komen tot wat men een politieke synthese zou kunnen noemen, Het is een poging om met een enigszins terzijde stellen van het westers democratisch denken zelfs te komen tot een socialisme, waardoor een zeer grote en intense samenwerking mogelijk wordt met de landen, die nu nog achter het. ijzeren gordijn liggen. Dat komt uit het volk voort.

De tegenstand, die daartegen bestaat, is niet teen de vernieuwing, Dat zou men misschien denken, als men de politici hoort. De tegenstand bestaat tegen het verbreken van een bestaande orde, omdat de sociale rangorde in Duitsland en de groepsbelangrijkheid nog zeer sterk tellen.

Maar als blijkt, dat de groepsbelangrijkheid kan worden gehandhaafd of uitgebouwd, dan zullen wij in zeer korte tijd die synthese tot stand zien komen. Ook: hier dus een uitgrijpen van de nationale geest naar buiten toe.

Men houdt zich niet alleen bezig met de Duitsers, de Nederlanders, de Amerikanen, de Canadezen of wie dan ook. Men houdt zich bezig met alles wat er op de wereld gebeurt. De nationale geest, de groepsgeest, zelfs de groepsgeest van dieren oriënteert zich uit de aard der zaak op datgene, waartoe hij behoort. Dus als er een grote geestelijke kater is, die alle katten regeert bij wijze van spreken, dan zal hij in de eerste plaats reageren vanuit het kattenstandpunt. Maar daarnaast zal hij proberen te zien wat er in die wereld nodig is om poes aan te passen. De eigenschappen en kwaliteiten, ja zelfs de raseigenschappen veranderen dus door. mutatie, opdat deze katachtigen in de wereld kunnen blijven bestaan. En als die bestaansmogelijkheid ophoudt, trekt de geest zich terug en zien wij een ras in zeer korte tijd verdwijnen. Dan is er geen samenhang meer. Dan zien wij ook, dat plotseling een deel van de instincten wegvallen.

Ik meen u hiermede een aardig beeld te hebben gegeven. Maar het zou niet volledig zijn, indien ik niet probeerde er op te wijzen dat een nationale geest over het algemeen ook nog behoort tot een bepaalde kosmische invloed.

Men zegt wel eens, dat een zeker sterrenbeeld een bepaalde staat regeert. Vooral in de Chinese opvatting van de astrologie komt dat heel duidelijk naar voren. Dat is natuurlijk niet helemaal juist. Maar het is wel juist dat men eigenschappen toeschrijft aan de sterrenbeelden, die een grote overeenkomst hebben met de eigenschappen van een astraal beeld, dat op een gegeven ogenblik uit een natie of uit een ras is ontstaan. En dat betekent dat de invloeden, die behoren bij dat sterrenbeeld, bij die bepaalde kosmische straling, bij de geestelijke straling voor dat volk bijzonder belangrijk zullen zijn.

Harmonieën en disharmonieën spelen verder een grote rol in het verloop van de historie van een volk. Je kunt je niet aan de rassengeest onttrekken, zo min als de rassengeest zich - zonder alle invloed prijs te geven - zal kunnen onttrekken aan de groep waartoe hij behoort. Maar als in een volk een bepaalde groep in één opzicht dus niet in alle opzichten - voortdurend afwijkt van hetgeen. in het geheel noodzakelijk is (b.v. een verwaande Godvrezendheid bij een deel van de mensen, die storend is voor de harmonische ontwikkeling van de anderen, dan komt er een natuurramp, een ziekte of iets anders, waardoor deze groep a.h.w. wordt verspreid, de invloed in deze groep wordt veranderd en ook de mentaliteit van de mensen een langzame, maar zich voortzettende verandering ondergaat. Er is voortdurend een poging om een eenheid te creëren.

Als je binnen een bepaalde natie incarneert, dan betekent dit -dat je met het op dat ogenblik heersende groepsbeeld en met de entiteit, die daarin werkzaam is in zekere zin harmonisch moet zijn. Je kunt dus niet in Nederland worden geboren, zonder dat er een primaire

overeenkomst bestaat met de geestelijke invloed, die Nederland op dit moment grotendeels beheerst.

Zo ziet u, dat er een voortdurende samenhang is en blijft tussen alle geesten, die leiding geven aan volkeren, aan groepen, aan rassen en aan degenen, die worden geboren. En deze gezamenlijk zijn eveneens in harmonie met krachten, die van verderaf komen. Het is deze wonderlijke eenheid, die bepaalt wanneer naties te gronde zullen gaan of groot zullen. Het is deze eenheid, die vaak betekent een absolute ommekeer in betekenis.

Het Romeinse rijk, dat in feite een rijk van krijgslieden was geworden, maakte plaats voor een Rome dat schijnbaar onbetekenend was, maar dat gelijktijdig uitgroeide, tot een geestelijk wereldrijk. Ook dat was een ommekeer, zoals in de Italiaanse mentaliteit eveneens een verandering tot stand kwam. Nu is deze weer naar het materialisme omgebogen, maar gelijktijdig grijpt men weer naar een nieuwe abstractie, waaruit de materialistische benadering kan worden omgebogen naar een geestelijke invloed, die men in de wereld heeft.

Altijd weer wisselwerking. En daardoor kan er ook nooit één land, één groep of één natie zijn, die voor zeer lange tijd de wereld domineert. Je kunt het misschien een paar eeuwen volhouden, als je heel harmonisch bent met de rest van de wereld, maar er komt altijd weer een ogenblik, dat je plaats moet maken voor een ander. Soms blijkt dan veel later, dat bijna vergeten werkingen en invloeden weer opleven.

Dan is het laatste punt, waarop ik u vandaag wil wijzen; de oosterse filosofie, die nu in het westen zo 'n grote opgang maakt. Ze is in feite al oud. Ze past niet meer in het oosten. En nu zien wij het wonderlijke beeld, dat een paar oosterlingen en een bijna gelijk aantal westerlingen weer het ideaalbeeld opbouwen; waarin eens een entiteit een volk heeft geregeerd. De kans is nu groot dat die entiteit toch nog weer terugkeert en hier in plaats van leider van een natie, leider van een geestelijke groep wordt: En dat impliceert weer, dat de betekenis van de oosterse-filosofie en de oosterse mystiek, zoals die op het ogenblik door velen wordt gezien en ervaren, zal worden omgebogen tot een vorm, die veel westers is dan men zich ooit kan voorstellen en dat de benadering daarvan misschien grotendeels christelijk wordt en niet beperkt blijft tot dingen als yoga, transcendentale meditatie en dergelijke. Ik hoop, dat u enig gevoel krijgt voor de groepsentiteiten zoals ze bestaan. En ik hoop bovenal, dat u zult begrijpen dat u op dit moment wel een heel belangrijke eigen groepsentiteit bezit. Want de groepsentiteit in Nederland, die in haar streven naar synthese reeds vele waarden een juister vorm heeft gegeven waarden die niet origineel Nederlands zijn, zou wel eens in de komende tijden het zaad in zich kunnen dragen voor een wereldrevolutie, die voor iedereen aanvaardbaar is. En al is Nederland klein en onbelangrijk en het Nederlandse volk - u vergeve mij - zeker niet het meest excellente ter wereld, het bezit echter wel die specifieke eigenschappen waardoor deze groepsgeest met het volk kan werken en bijna zonder besef van de enkelingen grote zaken voor een nieuwe tijd tot stand kan brengen.

Nederland zal in de Aquarius-periode, zeker in de eerste 500 jaar, zeer belangrijke veranderingen mede helpen veroorzaken, die een groot deel van de wereld zullen omvatten.

Ik hoop, dat hetgeen u op deze avond heeft gehoord voor u ergens een wereldbeeld mogelijk maakt, dat u ook in uw eigen leven een klein beetje meer zelfvertrouwen geeft, een beetje meer begrip voor het onvermijdelijke en daardoor ook het vermogen juist dáárin te grijpen waar uzelf iets kunt doen en kunt zijn:

NATUUR

De wereld, waarin je leeft, wordt geregeerd door krachten. Die krachten noem je de natuur.

Iedereen weet wat er uit de natuur voortkomt. Bijna niemand weet wat de natuur is. De natuur is in ieder geval niet zo lieflijk als de mens haar zou willen zien en bergt in zich naast enorme schoonheid vaak een afgrond-diepe wreedheid; naast een voortdurende bewogenheid, die leven intenser en blijder maakt een haat of een duisternis of een onverschilligheid, die je

steeds weer doet schrikken. Waarden, die voor de mens belangrijk zijn als leven en dood, schijnen voor de natuur niet belangrijk te zijn. Ze spelen slechts een rol bij de handhaving van bepaalde regels en wetten. Zou de mens zich dan moeten bezighouden met die natuur?

Hij heeft getracht de natuur aan zich te onderwerpen, maar de natuur is altijd sterker. Men heeft getracht de wetten van de natuur te ontleden en haar zo te beheersen. En het blijkt altijd weer, dat ze sterker is dan de ontleders van haar werkelijke regelmaat.

De natuur is in zekere zin voor de mens een goddelijk gebeuren, waarvan je delen kunt begrijpen, hanteren en beheersen, maar waarvan het geheel steeds weer aan je greep ontsnapt.

De natuur is iets wat de mens zelf vaak tegen zijn wil in beheerst.. En toch kan hij niet. gaan zonder het natuurlijke in zijn bestaan te aanvaarden. Misschien is dit voor ons een les. Wij moeten niet mediteren over de mogelijkheid om de natuur te aanvaarden of te beheersen. Wij moeten mediteren over onze eigen verbondenheid met al die dingen, die wij buiten ons beschouwen als wetten, regels. of waarden van de natuur.

Wie als mens beseft hoezeer hij gelijktijdig product en deel is van die totaliteit rond hem, van het z.g. dode van de materie en van het leven van planten en dieren tot het hoogstmenselijke toe, hij zal - naar ik meen- in dat besef van verwantschap: leren ervaren al waarvan hij deel is. Voor zo iemand zullen de planten spreken; zullen de dieren een eigen taal krijgen en zullen zelfs de stenen luidkeels zeggen: Hier ben ik. Zo ben ik.

Als de wereld zo voor je gaat spreken, omdat je het gevoel hebt deel van haar te zijn, behorend bij het geheel van aarde en natuur, dan kan er in je geest een beeld ontstaan van de werkelijkheid, waardoor je aan je gebondenheid - ook in natuurlijke zin - langzaam maar zeker kunt ontgroeien. Want daar; waar de kracht van de geest volledig ontwikkeld is, daar zal zij de natuur niet weigeren of teniet doen, maar ze zal, haar aanpassen binnen haar wezen aan de regels en noodzaken en behoeften van het "ik". Dan word je niet slechts deel van een natuur die geschapen is, maar dan ben je herscheppend mede deel van de natuur, waartoe je als mens behoort of hebt behoort. En uit het werkelijk scheppende, dat in je leeft en dat je zo tot uiting brengt, komt de inhoud van alle leven scherp naar voren en tekent zich als een kenbaar en beseftbaar deel van het eigen "ik" af.

Wie de grenzen van een wereld wil overwinnen, moet leren de natuur geestelijk aan te passen aanzijn noodzaak, zonder ooit de natuur het recht te ontzeggen haar eigen wezen en wet te volgen. Zo mediterend mogen wij ons voornemen eerst de natuur en de waarden van de natuur te aanvaarden, want eerst uit die aanvaarding zal een erkenning en begrip ontstaan. En krachtens dit begrip en de erkenning van onszelf zullen wij in staat zijn de scheppende of herscheppende functie, die de mens vanuit het Goddelijke werd opgelegd, waarlijk te vervullen in alle wereld en sfeer, waarin wij vertoeven.

LES 5 - VREEMDE KRACHTEN

Zoals we in een regelmatig stelsel van sterren wel eens een komeet zien, een lichaam dat zich met zo'n grote baan voortbeweegt dat het onregelmatig lijkt op te treden, zo hebben wij ook in de krachten, die de aarde, het zonnestelsel en andere sterren en planeten beïnvloeden, verschillende krachten, die meteen schijnbare onregelmatigheid optreden. Daarover zou ik u vanavond het een en ander willen vertellen.

Wij hebben vorige keer erop gewezen, dat er historisch verschillende parallellen in jaren te vinden zijn, die in de 2160 jaar-cyclus niet helemaal passen en dat wij daarin verschuivingen zien, Ik heb getracht duidelijk te maken, dat desondanks in de tijdspiraal toch wel van een parallel kan worden gesproken. Je zou kunnen zeggen, dat er vreemde krachten optreden, die soms het gebeuren en de tendensen, versnellen, soms deze ook vertragen ten aanzien van het normale verloop. Hierbij dient u rekening te houden met het feit, dat we in een tijdspiraal, als wij het middelpunt bereiken bij gelijke bewegingssnelheid, altijd een veel snellere opeenvolging van gebeuren krijgen.

Deze vreemde krachten zou men misschien het best kunnen omschrijven als zwervende entiteiten. Misschien zou men hen ook zendelingen kunnen noemen. Het zijn bezielde krachten, maar ze kunnen niet worden gerangschikt onder de stralen, de Heren of wat dan ook. Ze zijn er eenvoudig: Als wij daaraan een karakteristiek willen verbinden, dan zouden we kunnen zeggen: Het zijn een soort Aartsengelen. Ze zijn zo iets. als de vreemde krachten: de Ruiters uit de Apocalypse. Want deze krachten met hun persoonlijkheid, met hun vaak enorm grote vermogens treden maar een korte tijd op.,

Het optreden van een grote kracht kan gepaard gaan met een onmiddellijk daardoor bepaald gebeuren. Maar dan moet die kracht wel precies parallel lopen met zonne-invloeden en niet strijdig zijn met het optreden van kosmische invloeden, die wij met kleuren plegen te definiëren. Is het echter het geval dat ze volledig uitwerken, dan wordt de totale werking daarvan geschat binnen 20 jaar op aarde volledig te zijn verwerkt. Er blijft dan nog wel heel wat over dat moet worden geregeld, want er zijn heel veel veranderingen gekomen, maar aan de andere kant kun je zeggen: Met die 20 jaar is het eigenlijk wel bekeken.

In die 20, jaar vinden wij dan meestal 5 tot 6 kroondata; d.w.z. datums waarop bijzondere omwentelingen, bijzondere gebeurtenissen plaatsvinden, die vaak vele eeuwen lang hen. stempel op de verdere ontwikkeling kunnen drukken.

Ik kan u al deze vreemde ,krachten niet afzonderlijk definiëren. In dit deel van het Melkwegstelsel treffen wij er een tiental aan en als wij rekening houden met enkele krachten, die met een zeer ongeregelde periodiciteit het gehele Melkwegstelsel doorlopen, dan komen we tot een iets hoger aantal, dan komen we waarschijnlijk aan 50 of 60. Laten we proberen één van die krachten een gestalte te geven, dat verduidelijkt de zaak meestal. Als wij ons hem moeten voorstellen, dan is hij een soort Zoon van de Wind, Boreas. Wij kunnen hem ons voorstellen als een stormwind, die komt aanrazen en plotseling alles ontwortelt. Een stormwind, die gelijktijdig met een enorme gloed de hartstochten doet oplaaien, en aan de andere kant alles wat mors is kan breken. Deze invloed pleegt de aarde op schijnbaar onregelmatige tijden te benaderen, waarbij wij kunnen opmerken dat hij onder sommige omstandigheden 4 a 5 keer in een eeuw de aarde benadert (althans het zonnestelsel), terwijl hij daarna vaak 8 à 900 jaar wegblijft. Het is een heel curieuze kracht.

Als wij proberen zijn uitwerking op aarde te definiëren, dan moeten wij zeggen dat dat natuurlijk ligt aan de maatschappij, waarin die invloed werkzaam is en verder ligt het ook veel aan de mensen: hun geladenheid en hun denken. Maar altijd is het eindresultaat, dat een bestaande machtsverhouding totaal omkeert: Er blijft weinig van over. Het is geen revolutie maar gewoon een afbrokkelen. Als die kracht in deze tijd komt (ik geloof, dat wij nog wel

enkele jaren de tijd hebben voordat hij weer langs komt), dan zou dat kunnen betekenen dat b.v. alle satellietlanden van Rusland plotseling een afkeer krijgen van de Russen en een nationale politiek proberen op te bouwen en dat gelijktijdig in Rusland verschillende nationalistische groepen met zeer grote activiteit zich ook beginnen onafhankelijk te maken én 'dat de centrale machthebbers op een gegeven ogenblik niet meer in staat zijn het geheel te beheersen. Hetzelfde zou dan ook kunnen gelden voor de Ver. Staten en de daarbij behorende satellieten, pardon, bondgenoten:

De situatie is dan verder meestal zo, dat nieuwe denkbeelden vat krijgen! Degenen, die bij de oude periode behoren, krijgén ontzettende heersers- en playboy-neigingen. Dezen worden dan geconfronteerd met mensen, die alle macht ontkennen en die de neiging hebben om zelf groepen samen te stellen. Wij zien dan een verbroekeling van een maatschappelijk geheel in vele kleine, onderling vaak intrigerende en actief zijnde groepen, die soms even met elkaar samenwerken, maar altijd toch weer met elkaar in botsing komen. De bestaande instellingen kunnen een dergelijke spanning niet verdragen, ze brokkelen af. Steeds meer delen van een maatschappelijk geheel. blijken dan niet meer in staat te zijn om mee te spelen. De geestelijke invloed daarvan is vreemd genoeg betrekkelijk klein.

Deze Boreas-achtige kracht is eigenlijk een zeer materialistische kracht. Het gaat om de materiële veranderingen. De geestelijke veranderingen, die daaruit voortkomen, worden niet door deze entiteit of kracht beïnvloed. Ze worden eigenlijk alleen maar middels het stoffelijke eventueel gestimuleerd. Ik geloof zelfs niet dat wij hier van een bewuste stimulans mogen spreken - omdat de meeste van deze vreemde krachten wonderlijk genoeg zich niet met geestelijke facetten bezighouden.

Er is een andere kracht,-dié ik misschien Typhon zou kunnen noemen en die de neiging heeft om bepaalde levensvormen enorm te versnellen. Deze komt gemiddeld eens per 300 tot 450 jaar voor, dat varieert iets, en heeft een hoogste krachtperiode van ongeveer eens in de 10.000 jaar. Die 10.000e keer is nog een eindje weg. De karakteristiek van deze kracht is b.v. het plotseling uitbreken van vele ziekten. We krijgen a.h.w. de grote plagen der mensheid: het uitbreken van builenpest, de zwarte dood en dat soort dingen.

Daarnaast zien wij gelijktijdig vergiftiging van water, regen van een bijzondere kleur, grote verstoringen in de atmosfeer. Hiermee gepaard gaat heel vaak maar niet altijd een reeks uitbarstingen op de zon, waardoor de straling, die de atmosfeer treft, aanmerkelijk wordt versterkt. Wij nemen aan, dat deze kracht een van degenen is geweest, die heeft gezorgd voor de mogelijkheid dat half-eiwitten zich konden vormen.

Een ander type kracht is een typisch vindingrijke invloed. Ik zou hem misschien Mechanicus moeten noemen. Hij heeft de neiging om rustig, bijna ongemerkt naderbij te komen en dan de mensen de dingen plotseling anders te laten zien. Maar ook de dieren. In een dergelijke periode zullen dieren vaak iets van hun levensgewoonten veranderen. Mensen zullen heel vaak op een andere manier kijken naar de middelen en mogelijkheden waarover ze beschikken. Wij krijgen dan omvormingen. De uitvinding van het rad., het vuur e.d. zijn op, zijn instigatie ontstaan.

Ik geef u nu drie van die krachten als voorbeeld. U heeft waarschijnlijk begrepen wat ik met deze vreemde krachten bedoel. Het zijn entiteiten. Ze hebben een wil, ze hebben een wezen, ze hebben een leven. Maar ze zijn vreemd genoeg niet gebonden aan het Melkwegstelsel. Van enkele krachten - ik ken van deze soort er ongeveer 600 - weet ik zelfs dat ze verscheidene sterrenniveaus beroeren. Hun periodiciteit is echter betrekkelijk groot, zodat wij moeten aannemen dat ze voor de verplaatsing toch wel enige tijd nodig hebben. Eén daarvan, die een bijzondere invloed heeft op de vorming van sterrenplasma, is in uw heelal te zien met een, periodiciteit van. ongeveer 400 á 500.000 jaar, maar hij schijnt daarnaast ook nog in enkele andere sterrenniveaus te opereren.

Wat willen ze?

Wij nemen aan, dat hun denken hoofdzakelijk is gericht op het vormen en hervormen van de materie. Zoals u weet heeft de materie een verval-element in zich. Van alle krachtomzettingen blijft steeds een klein percentage achter, dat niet meer wordt teruggevonden. Zo wordt dus de

energie van het heelal minder. Maar als deze entiteiten optreden, dan verandert er iets en daardoor neemt het gemiddelde krachtniveau weer toe. Misschien zijn ze wel Gods deegkloppers ergens in het deeg van de ontwikkeling. Ik weet het niet. Zeker is wel, dat wij met deze krachten rekening moeten houden, wanneer ze de aarde kunnen benaderen.

Op dit ogenblik zijn we althans in een periode, dat een benadering van dit zonnestelsel door vreemde krachten 4 of 5 verschillende factoren bevat binnen 300 jaar. En dat impliceert toch wel, dat er enorme veranderingen kunnen plaatsvinden. Eén daarvan, die zeker de mens wat minder sympathiek zal, zijn, heeft de tendens de baanhellingshoek van een planeet te veranderen of aan te tasten, vooral als de as van die planeet al schuin staat t.o.v. de omloopellips en de planeet dus een tollende beweging maakt. Indien dat gebeurt, heeft u kans dat er een poolverplaatsing optreedt, die ernstig kan zijn. Dat wil zeggen, dat de pool ergens komt te liggen waar nu de equator is b.v. Het kan ook een betrekkelijk geringe poolverplaatsing zijn, waardoor de werkelijke poolas wordt verschoven met laten we zeggen 400 mijl. Dat is nog een aardige schok en betekent over het algemeen, dat een dergelijke planeet nogal wat moeilijkheden krijgt te verwerken: watersnoden, vulkanische uitbarstingen, heel veel aardbevingen.

Nu zal die entiteit naar schatting over 160 jaar kunnen optreden. De vraag is alleen, of de mensen tegen die tijd geestelijk rijp genoeg zijn. Het vreemde is, dat je vaak intuïtief deze invloeden kunt aanvoelen. Iemand, die zo'n invloed aanvoelt, weet voordat de kracht werkzaam is geworden eigenlijk al waar ze naartoe gaat en hij kan zich meestal in veilig stellen, hij kan zich soms aan bepaalde gevolgen daarvan onttrekken, maar in ieder geval zich veel beter dan anderen aan deze invloed en de resultaten daarvan aanpassen.

Een wat minder interessante invloed, die wij in de komende à 5 jaar verwachten, is er een, die de tendens heeft een revolutionair denken te veroorzaken, Hier zit iets bij wat u wel magisch zult noemen, omdat die de neiging heeft de ontplooiing van geestelijke krachten te bevorderen.. Nu moet u daarbij niet denken aan-hocus-pocus pas, maar wel aan veranderde sensitiviteit, een veranderde emotionele instelling van vele mensen. Dat is geen geestelijk element, het is een verandering, die in feite alleen maar een placering in het milieu bepaalt. Maar toch, het zou mogelijk zijn dat daaruit inderdaad allerlei opzienbarende ontwikkelingen zouden voortkomen.

Onze revolutionaire vriend,, die ik u zo even al heb genoemd, treedt ook op in de komende tijd. En dan krijg ik zo het gevoel, datt wij in een heel kritieke periode zitten. Want waar deze vreemde krachten optreden, worden hun werking en invloed grotendeels bepaald door de normale kosmische werkingen. Deze kunt u dan voor een groot gedeelte aflezen aan de hand van de astrologische gegevens, aan de hand van de kosmische stralingen, zoals ze uit het Melkwegstelsel komen en zoals bepaalde geestelijke invloeden op de mensheid worden uitgestraald.

Indien die drie factoren zouden meewerken met die krachtgin, dan zou u verwachten dat de aarde misschien ondersteboven gaat. Ik verwacht dat eerlijk gezegd niet. Want als ik kijk naar de lichtende tendensen (kosmische tendensen), die zullen optreden, dan zie ik dat het rode licht over ongeveer 12 jaar veel minder frequent zal voorkomen en dat wij een veel frequenter optreden van de z.g. blauwe en paarse invloed krijgen. Dit impliceert, dat de hartstochtelijkheid (die moeten wij dan niet in zuiver lijfelijke termen vertalen maar hoofdzakelijk in temperamentstermen: de reactie op de wereld) zal plaats maken voor een zekere beschouwelijkheid, die bij sommigen tot mystiek zal worden; maar bij zeer velen ook een grotere helderheid van denken teweeg lal brengen. Ik meen, dat een kracht, die chaotisch schijnt in te werken :met een dergelijke invloed weinig kan doen. Die blauw-in-vloed blijft ongeveer 3 á 31/2 jaar overheersen, zodat wij wat betreft de invloeden, die over 4 a 5 jaar optreden mogen rekenen op een tegenwerking wat het bestaan van het menselijk ras aangaat.

Dan zijn er bovendien bepaalde zonne-invloeden, die ook erg rustgevend zijn in die tijd. U kunt het astrologisch een beetje narekenen; 1978 geeft een veel rustiger beeld dan 1972. Ook 1977 is helemaal zo gek nog niet. Het zijn jaren waarin je zegt: Alle tendensen zijn rustig.

De verschuivingen zullen betrekkelijk geleidelijk optreden. Daar noem ik een woord: verschuiving.

Als een vreemde kracht inwerkt, dan kan onder omstandigheden de verandering plotseling zijn; Maar als alle andere invloeden dempen, dan blijft die energie toch wel voor een deel hier op deze wereld. Misschien mag ik hier een vergelijking maken. Je kunt water, oppompen naar een hooggelegen tank. Laat je hem ineens leeglopen, dan krijg je een enorme water vloed, maar slechts voor een korte tijd, Je kunt het ook kanaliseren en dan kun je uit de volle tank een lange tijd een paar, kranen bedienen, waarmee je water aftapt naar believen Zou de mens een absolute beheersing over zichzelf hebben, dan zou hij een dergelijke kracht gewoon gebruiken, als hij die nodig heeft. De reserve is er. Het is een zeker momentum dat in de materie is gegrift, maar de mens kan het temperen, hij kan het beheersen.

Ik neem niet aan, dat de fessen zover gevorderd zullen zijn in 5 à 6 jaar. Ik denk, dat ze daarvoor nog eeuwen nodig zullen hebben. Ze zullen echter - gezien de blauw-tendens die gaat domineren - waarschijnlijk wel in staat zijn de gevolgen van die kracht te herkennen op het ogenblik, dat ze zich aandient en beperkende maatregelen tegen die kracht te nemen. Ze kunnen, natuurlijk niet alle elementaire gebeurtenissen op aarde veranderen. Als er een aardbeving komt, veroorzaakt door zo'n kracht, dan kunnen ze niet zeggen: Wij zullen hem even stilleggen, of, we maken er een bibbertje van. Maar wij kunnen wel zeggen: Als een dergelijke kracht een muterende invloed heeft, of als daardoor een verandering in stralingsverhoudingen komt, dan kunnen we ervoor zorgen dat wij ons langzaam aanpassen en gelijktijdig kunnen we voorkomen, dat de resultaten daarvan ons gaan domineren. Men heeft dus de mogelijkheid om er iets tegen te doen.

De spreiding, die kan plaatsvinden, kan soms twee eeuwen omvatten, Dat betekent, dat de aarde onder zo'n invloed, die dan meestal niet meer dan 30 jaar actief kan zijn en in vele gevallen zelfs veel korter, als een soort accumulator werkt. Je zou kunnen zeggen; de aarde krijgt een zeker momentum; en dat momentum moet uitwerken. Maar je kunt dat doen van: God zegene de greep, waar we terecht komen komen we terecht, of we kunnen zeggen: We moeten de zaak kanaliseren. We moeten proberen de richting te bepalen. We kunnen de ontwikkeling niet tegenhouden, maar we kunnen rails aanleggen waardoor de stuwkracht van die ontwikkeling in de door ons bepaalde richting gaat. En dat is een element: dat van heel groot belang kan zijn.

Ik veronderstel, dat na het optreden van de eerste krachten (het zijn er twee, die u krijgt binnen 6 jaar) de mensen dan genoeg geleerd zullen hebben om te gaan kanaliseren. Want we kunnen nu wel ontkennen dat er een kosmische kracht is (sommige mensen doen dat graag), we kunnen ontkennen dat toevalskrachten uit het Al ons soms bereiken en dan veranderingen tot stand brengen, maar als wij zien dat zo optreden, dan komen: wij met een ontkennen niet verder. We moeten proberen te ontlenen. Eh juist als je de zaak wilt spreiden, moet je ook heel goed weten wat je doet. Laat mij u een voorbeeld geven om dit wat duidelijker te maken.

Stel, dat er een materiële kracht is, die de aarde, de materie, maar ook alle ééncellige wezens kan beïnvloeden, Indien die kracht ééncellige wezens beïnvloedt, zal hij ook op het menselijk lichaam invloed hebben. De mens is in feite ook uit cellen opgebouwd. U moet dus begrijpen: de invloed ligt op celniveau, maar ze is voor elk lichaam (elk meercellig wezen) aanwezig.

Nu is er kans, dat wij tijdelijk een hoog bewustzijn krijgen Met dat hoog bewustzijn kunnen wij ons lichaam dirigeren. Denkt u maar aan bepaalde vormen van yoga, waardoor de mens in staat is om een groot gedeelte van zijn lichaamsprocessen bewust te reguleren Een goede yogi kan zelfs zijn hartslag regelen, zijn ademhaling, kortom, zijn stofwisselingsproces kan hij bewust vertragen of versnellen. Dat zou u misschien ook kunnen doen. U kunt de verandering niet tegengaan, maar u kunt voorkomen dat ze ziekelijk wordt.

Nu kijken wij wat er voor kosmische invloeden zijn. Er is goud. Een milde levenskracht. Maar die geldt voor alles, ook voor de cellen. Dan is er een sterke blauw-invloed. Prima, want ik kan overwegen. Uit de samenwerking ontstaat bovendien de geloofswaarde, die wij dan met groen aangeven. Groen is geen zelfstandige kleur - in dit verband althans - maar wel een kracht, die als zodanig kenbaar is.

Nu blijkt geloof naar twee kanten te kunnen werken. Het kan werken in de richting van levenskracht en ook in de richting van wetenschap. Ik veronderstel dus dat de mens in dat geval enerzijds wetenschappelijk (zuiver materieel) in staat zou zijn de processen die zich afspelen te onderkennen (iets wat hij waarschijnlijk een versnelde mutatievorm zal noemen) en te zien hoe ze ook voor zijn eigen organisme een zekere betekenis hebben. Hij zal daarnaast natuurlijk weten hoe hij die kan beperken. Hij kan het onderzoeken. Hij heeft er inzicht in. Aan de andere kant, omdat hij dat geloof heeft, weet hij ook hoe hij de nodige kracht moet, opbrengen om de processen enigszins te beheersen. Dan zal een mens onder dergelijke omstandigheden, juist door zijn beheerstheid tijdelijk iets terugvallen t.a.v. de ontwikkeling van zijn milieu. Dieren hebben dit in veel mindere mate, planten hebben het niet.

Wij zien dat er veranderingen zijn. De mens kan die zien. Hij weet waar ze vandaan: komen. Hij kan deze ook, voor zover ze voor hem schadelijk zijn, waarschijnlijk voor een groot gedeelte reguleren. Dan moet de totale kracht natuurlijk wel uitwerken. Maar als je in een auto zit en je trekt binnen 8 seconden op tot 120 km, dan heb je wel het gevoel dat je rug iets daaronder geleden heeft. Als je datzelfde doet in 3 minuten, dan merk je het haast niet. Zo is dat ook hiermee.

Stel nu eens, dat we astrologisch bepaald een sterke Marsinvloed hebben. Deze Mars-invloed geeft ook weer een eigen karakteristiek, een zekere strijdvaardigheid, maar kan ook - indien er beheersing bij is - een buitengewone edelmoedigheid geven. Dat zou ervoor kunnen pleiten, dat de mensen onder die invloed tot een veel grotere samenwerking komen en dat de verschillen liggen in werkwijze, niet in de bestrijding van elkanders resultaten. En dat zou, voor de mensheid van heden werkelijk iets bijzonders worden. Met dit voorbeeld wordt alweer duidelijk, dat die vreemde kracht enorm veel kan doen voor de wereld.

Waar komen die vreemde krachten vandaan?

Ik heb geprobeerd daarover het een en ander te vinden en ben tot de conclusie gekomen, dat er kosmische stormen zijn. Deze stormen op zichzelf hebben natuurlijk met het wezen niets te maken, maar ze zijn er waarschijnlijk de oorzaak van, omdat als een sterrennevel in wording is deze stormen met een enorme intensiteit en een lange duur optreden. Een bezieling daarvan is dan mogelijk. Deze kosmische stormen hebben, grote invloed op het gedrag van de sterren, die zich aan het vormen zijn. Ze zijn nog niet volledig massief geworden; de massa moet nog een, enorme verdichting ondergaan. Het is eigenlijk een gaswolk met spin.(draaiing).

Nu krijgen we de kracht, die dat kan bevorderen en kan afremmen: Hierdoor zou volgens mij de neiging een rol spelen om iets bewuster de ene ster wat sneller te laten draaien en de andere wat trager. Je voelt je misschien een beetje schepper en de neiging om processen te versnellen en de ervaring, die je daarbij hebt opgedaan, zul je dan waarschijnlijk blijven uitleven, ook als het gaat om gevormde sterren. Ook dan zijn er nog verhoudingen, die je kunt bepalen. Je kunt misschien zorgen dat planeten verdwijnen (nova- verschijnselen) of dat de invloed van bepaalde sterren op elkaar heel groot wordt. Een massadelingsverschijnsel, waardoor planeten kunnen ontstaan. Ze kunnen dus de eigen massa-activiteit van een zon vergroten. Afstoting van delen materie, waardoor eveneens weer een planeet ontstaat. Volgens mij heeft zo'n entiteit dan deel aan een scheppingsproces.

Anderen hebben zich misschien hoofdzakelijk beziggehouden met stralingen, waarmee ze de stabiliteit en instabiliteit van een ster konden bepalen of waarmee ze zelfs het ontstaan van bepaalde gasniveaus en gaswolken konden veroorzaken. Het manipuleren daarmee heeft weer de interesse gewekt voor het manipuleren van vergelijkbare vormen.

De studie, die wij daarvan hebben gemaakt (u begrijpt wel, dat ik het niet in mijn eentje heb uitgezocht) wijst erop dat de eersten van deze entiteiten al aanwezig waren op het ogenblik, dat de eerste zonnen ontstonden. We kunnen ze niet terugvinden op het oermoment: het moment, dat de totale kracht zich omzet in een evenwichtsverstoring, waardoor materie ontstaat, gasdruk, beweging, lichtdruk op den duur en al die dingen meer; Maar ze zijn ergens tussen het moment van de primaire explosie en de gevormde sterren ineens aanwezig.

Waar komen ze dan vandaan? Misschien uiteen ander heelal? Dat is denkbaar. Nu denk ik hier aan de theorie van Brahman - Brahma: "Er is een eeuwigdurende adem. Maar de ziel, die de

nacht doorleeft, die in staat is zichzelf in zichzelf te bevatten op het ogenblik dat d11e leven dooft, die is in staat om - wanneer de schepping herontstaat - als schepper op te treden."

Nu heb ik het gevoel, dat men daarmee op zo'n vreemde kracht doelt. Want aan te nemen, dat één kracht het gehele Al volledig schept en dat die kracht dan een soort gesublimeerd menselijk bewustzijn is, lijkt mij ver gegrepen. Aan de andere kant zou je je kunnen voorstellen, dat er een heelal is, waarin entiteiten een enorme hoogte hebben bereikt, maar zich nog niet helemaal vrij kunnen maken van alle materiele bemoeiingen. Dan kan ik mij voorstellen, dat zij als projectie optreden op het ogenblik, dat een nieuw heelal weer in wording is. Dit lijkt mij een heel redelijke veronderstelling; meer dan dat is het niet.

Wat is hun kracht?

Als ik die krachten beschouw, moet ik zeggen: het lijkt wel, alsof zij ruimte kunnen omzetten in een vorm van energie. Die energie blijkt op vele verschillende manier kenbaar te worden. Ze treedt soms op als een zeer sterke straling van kleinste deeltjes, soms treedt ze op meer in de richting van de hogere golven (u kunt daarbij denken aan radio of lichtgolven). In andere gevallen blijkt ze op te treden als een roterend veld: een kracht, die in zichzelf permanent beweegt, maar alles wat in die beweging is bevat daarin wordt iets van het eigen vermogen geïnduceerd. In alle gevallen is de kracht, waaruit waarschijnlijk wordt geput onbeperkt.

Het is onbegrijpelijk, dat ze met zo'n enorm vermogen in verhouding zo weinig doen. Want als je alle kracht kunt gebruiken, die er in de gehele ruimte aanwezig is en je brengt dan alleen maar een kleine mutatie op een ster tot stand of je vezandert een pool iets van stelling, van hoek, dan zeg je: het is eigenlijk maar heel weinig.

Ook hier kunnen we de werkelijke bron van de kracht niet vinden. We kunnen zeggen: Het is God. Dat is mogelijk. We kunnen ook zeggen: Het is de structuur van de ruimte, waaruit ze die kracht putten. Je zou zelfs kunnen zeggen, dat het een meer-dimensionale omzetting van vermogen is. Voor geen van de stellingen is een bewijs aan te voeren.

Wat beweegt hen tot actie?

Wel, in de eerste plaats ziet het ernaar uit, dat ze een betrekkelijk vaste baan hebben. Ik geloof, dat in het begin voor hen een baan is vastgesteld en dat het een soort gewoontepad is geworden, een soort wildwissel. Ze blijken soms, maar dat gebeurt maar zelden, van die vaste baan enigszins af te wijken en soms ook op die baan te versnellen of te vertragen. Dat schijnt in verband te staan met wat men ook psi-signalen zou kunnen noemen: signalen op telepathisch niveau. Deze komen niet uit de geest. Ze schijnen soms te worden voortgebracht door planeten; in andere gevallen komen uit het onbekende. Dat kunnen we niet constateren.

Dan vraag je je verder af: Zijn het bewust levende wezens? Dat lijkt mij heel moeilijk vast te stellen. Ik geloof niet, dat we hen als bewust levend kunnen omschrijven in de menselijke zin van het woord. Toch moet er ergens, gezien hun reactie op de signalen van bepaalde planeten, een bewustzijn bestaan dat de mogelijkheid tot reactie moet hebben. Zien wij hoe belangrijk het werk is dat ze verrichten, dan moeten we ook nog aannemen dat er ergens ook een wil bij is, want ze werken niet overal op gelijke wijze. Als het één invloed was, dan zou je zeggen: Dat is ingebouwd. Maar een selectief inwerken op alles wat je passeert, dat bewijst volgens mij een bewuste uitwisseling met de omgeving en daarnaast een bewust reageren op die omgeving. De stelling, dat deze entiteiten een bewustzijn hebben, ook in het heelal waarin u leeft, lijkt mij niet te ver gegrepen.

Wat moeten wij over die vreemde krachten nog meer vertellen? Misschien dat ze soms op een vreemde manier gezamenlijk optreden. Ik heb in het begin van dit betoog gezegd: ze lijken op de Ruiters van de Apocalypse. Die Ruiters worden door God losgelaten. Ze krijgen dan zeer menselijke namen als Pest, Honger, Dood, Oorlog. Maar als er een reactie is op signalen, dan blijkt dat bepaalde, normaal langs een andere baan zich bewegende krachten samenkomen in één brandpunt. Als ze dan gezamenlijk optreden, dan moet dat volgens mij ook een doel hebben. Dat kan geen zuiver toeval zijn, omdat ze normalerwijze elkanders krachten zouden opheffen of .gezamenlijk een vernietiging veroorzaken waar niets tegen bestand is. Maar dat gebeurt niet. Wij hebben lang gezocht om daarvan een voorbeeld te vinden, Ik heb er maar

één kunnen vinden. Het betreft hier een planeet, de nogal ver van u weg ligt, ik zal haar niet eens nader aanduiden.

Deze planeet bevond zich met de daar aanwezige levensvormen in een crisisperiode. Het ging voornamelijk over het benaderen van het leven; het was kennelijk een nogal filosofisch ras. Sommigen waren geneigd het leven mechanisch te maken, terwijl anderen daarentegen juist de denkkraft zoveel mogelijk wilden losmaken van de materie. In die periode zien wij op die planeet 6 kosmische krachten optreden binnen 90. jaar (aardjaren). Wij zien dan dat die krachten, die normaal een zon tot nova hadden kunnen maken, op de planeet zelf praktisch geen invloed hadden. Er waren wat meer stormen uit de sterren, een paar explosies, maar dat mag toch eigenlijk geen naam hebben. Wel blijkt, dat er in die tijd een aantal vreemde lichamen uit de ruimte werden ingevangen (er ontstaan wat extra manen. Verder blijkt dat - niet op de bewoonde planeet maar twee planeten verder - op een planeet een ramp heeft plaatsgehad. Dit betekent een verstoring van het gehele zonnestelsel en een enorme schok voor die planeet. Een kosmische ramp, die echter vreemd genoeg in verhouding zeer weinig leven eist. Ik meen, dat er ongeveer 3 a 4 op de 10 het slachtoffer worden. De rest overleeft. En bij dit overleven blijken geestelijke eigenschappen (niet mechanisch werken maar het werken met geestelijke krachten de boventoon te voeren. Degenen, die voortleven, worden achtereenvolgens getroffen door een ziekte, die echter psychisch kan worden overwonnen. Een heel vreemd verschijnsel. De wezens worden door een soort hongersnood geplaagd, waarbij de honger op zich er wel is, maar waarvan men door met elkaar samen te werken de gevolgen ervan kan neutraliseren. Bovendien is er een verandering van het zuurgehalte, dat als regen uit de atmosfeer naar beneden komt. Dat betekent dus voor die mensen dat ze zich moeten aanpassen. Ze zoeken bescherming tegen die voor hen onaangename regen. Dan blijkt dat het telepathische contact enorm wordt versterkt.

Dit zijn dan, de hoofdgevolgen. Ik kan u de hele fase niet vertellen. Het is een geschiedenis van honderd jaar op een planeet met een geheel andere levensvorm. Het eindresultaat is, dat wij te maken krijgen met entiteiten met enorme geestelijke vermogens; met vermogens tot projectie van zichzelf, met een intens telepathisch contact en het gebruik psychische krachten waardoor men in groepen kan samenwerken. Dit is wel bepalend geweest voor alle verdere ontwikkeling op die planeet. Zij is daardoor in dat deel van het Melkwegstelsel bijna uniek geworden. Die planeet is 3000 lichtjaren van hier verwijderd. U zult haar dus toch nooit bereiken.

Deze entiteiten zouden volgens mij wel in staat moeten zijn om indien ze van deze aarde zouden weten en contact zouden kunnen opnemen met een persoon op deze aarde - telepathisch zelfs - uw aarde te bereiken. Ze hebben enorme vermogens. Dat kan alleen door de samenwerking van de 6 krachten binnen 90 jaar.

Er is geen enkele verklaring voor dat deze krachten elkaar op zo'n manier opvolgen, dat er juist die ontwikkeling ontstaat. Toch maakt het geheel op mij de indruk van een bewust en volgens plan voortgezette ontwikkeling. Je zou kunnen zeggen: het zijn een soort tuinlieden, die achtereenvolgens spitten, eggen, bemesten, uitzaaien. Dat zijn dan die vreemde krachten, waarvan wij ons op een ander ogenblik afvragen: Hebben ze nu eigenlijk persoonlijkheid of niet? Ik neem aan, dat er een kosmische verbinding tussen hen bestaat, maar die zal dan volgens mij mede moeten bevatten - op het allerhoogste niveau misschien - wat wij noemen de Heren van wijsheid, van licht, van kracht en al die anderen. Ik geloof, dat zij deel uitmaken van een organisme van minder stoffelijke aard, dat uitwerkt op deze aarde zo goed als op al de kenbare materie als geheel.

Ik ben mij ervan bewust, dat dit betoog een beetje vaag blijft. Het is heel erg moeilijk om daarover definitieve gegevens te vestrekken om de doodeenvoudige reden, dat er eigenlijk geen definitieve gegevens te vinden zijn. We kunnen zeggen: Waarschijnlijk binnen. 5 of 6 jaar komen die en die krachten. Maar wij kunnen het niet eens met zekerheid zeggen, want het is mogelijk dat ze afwijken van hun baan. Wij kunnen zeggen: Ze hebben normaal deze invloed. Maar we kunnen niet zeggen of het intens of mild zal zijn en wat daardoor zal worden veroorzaakt. Je kunt er alleen maar naar gissen. Het lijkt wel, alsof er een kosmisch plan is, waarin deze vreemde krachten een bijzondere rol spelen; een soort controlerende

geneesheren, die onderzoeken, medicijnen geven en verdergaan. Dan denk je aan de ontwikkelingen nu op aarde, want voor u is de aarde toch belangrijker dan de rest van de kosmos. U kunt wel anders beweren, maar u zet uw voeten niet op de kosmos maar op .aarde. U eet geen sterrengraan maar tarwe uit de een of andere staat. U drinkt geen licht; maar een kopje koffie of wat sterkers. Dus de aarde is wel belangrijk.

Nu zien we voor die aarde: Aquarius-tijdperk is begonnen. Bepaling van een bepaalde gerichtheid. Die gerichtheid wijst op broederschap, op technisch begrip enerzijds maar geestelijke ontwikkeling en zelfs paranormale ontwikkeling anderzijds. vlij zien dat er krachten optreden, die normaal de grondslagen van de materie kunnen. aantasten, Maar onder de invloed van Aquarius zou er volgens mij een samenwerking moeten ontstaan, die dan waarschijnlijk een paar hevige schokken zal betekenen voor de mensen, maar ik geloof niet een vernietiging, Ik denk dat de trend van Aquarius op een bijzondere en misschien wat eenzijdige manier zal worden bevorderd.

Dan kijken we verder naar wat er te verwachten is,, Dit jaar (1972) is een kritiek jaar. Dit jaar zullen we wel doorkomen. Veel ellende, veel prikkelbaarheid; maar wanneer heb je die eigenlijk ziet. In de periode echter, dat deze krachten werkelijk töt uiting komen, is de tendens - ook astrologisch gezien - rustiger. Dat zou er ook op kunnen wijzen, dat op de een of andere manier hun werking ever een langere periode zal worden gespreid.

We kunnen aannemen, dat - gezien de overgang tussen twee tijdperken (Vissen ligt pas kort achter u) - de invloed erg groot zal zijn op een ieder, die het Vissen-tijdperk nog aanhangt, Het zou' kunnen leiden tot totale veranderingen op het gebied van de godsdienst, gezagsverhoudingen, staatsbegrenzingen.

Wat zou dat voor de gewone mens betekenen? Gezien de geleidelijkheid zullen heel veel mensen eraan voorbijgaan op het moment dat het gebeurt en zich later met grote verbazing bewust worden van de enorm snelle verandering en ontwikkeling; die er in enkele jaren hebben plaatsgevonden. Het zal materieel grote veranderingen moeten brengen.

Die veranderingen liggen o.a. vreemd genoeg op het gebied van levensvormen. Er zullen wat levensvormen anders gaan reageren. Het zou erop kunnen wijzen dat we allerlei soorten dieren weer zien verschijnen. De mensen zullen wel zeggen, dat ze het verleden hebben teruggefokt, maar in feite zal het wel wat vooruitgaan. Men denkt altijd, dat je iets uit het verleden kunt terugbrengen, zoals b.v. het oerpaard. Maar dat is niet het echte oerpaard. Het benadert het wel enigszins; het is qua intellect wat minder en qua bewegingssnelheid en uithoudingsvermogen iets meer dan het oerpaard. Het is echter niet identiek. Ik denk, dat wij verschillende levensvormen, die nu uitgestorven heten te zijn, binnen 10 jaar overal weer op aarde zullen zien verschijnen, maar met gewijzigde eigenschappen. Dat kan in ieder geval hoopgevend zijn voor de mensen, die het belangrijk vinden dat er een nieuw ecologisch evenwicht ontstaat.

Dan denk ik verder, dat deze aarde ook wat schokken zal ondergaan. Gezien de geleidelijkheid verwacht ik niet-een alomvattende aardbeving, een grote ramp met veel erupties in die periode, maar ik verwacht toch wel dat er iets gaat gebeuren; en dat iets zal zeer ,waarschijnlijk te maken hebben met het veranderen van hoogte. Ik wil niet zeggen, dat de bergen ineens gelijkvloers komen te liggen, maar ik zou wel denken dat b.v. Nederland t.a.v. het zeeniveau anders zal komen te liggen. Dat zal voor vele andere landen ook het geval zijn. In het midden van de Ver Staten is ook een gebied, dat zonder dat het nu.direct grote schade betekent toch zeker een 10 tot 12 meter zou kunnen dalen t.o.v. het huidige niveau. Dergelijke dingen zullen wel gebeuren.;

Dan krijgen we de vraag: Zal het op het klimaat invloed hebben? Ik neem aan van wel. De eerste paar krachten zullen misschien niet zo enorm zijn, maar we hebben 20 jaar en in die tijd hebben we toch altijd nog q. krachten. Als die er geweest zijn, verwacht ik dat het klimaat zich aanmerkelijk zal hebben gewijzigd. Zeer waarschijnlijk zal dat vooral op het zuidelijk halfrond een grote rol spelen.

Ik neem verder aan, dat dit op de ontwikkeling van Afrika en Zuid-Amerika een grote invloed zal uitoefenen. Want verandering van klimaat betekent ook verandering van milieu;

verandering van milieu is verandering van reactie. De mensheid zal in die korte periode wel een momentum krijgen van een totaal nieuwe ontwikkeling.

Als ik dat zo bekijk op grond van die vreemde krachten, dan kan ik daaraan alleen toevoegen: A1 deze dingen maken steeds weer duidelijk hoezeer wij in grote lijnen gebonden zijn aan krachten en vermogens, die wij, als mens en als geest niet kunnen beheersen, maar die wij voor een gedeelte - voor zover zij ons treffen althans - zodanig kunnen beteugelen, dat we de uitwerking ervan enigszins in de hand hebben.

En dat sluit onmiddellijk aan bij hetgeen wij in de vorige les hebben gezegd over de wijze, waarop de geest werkt, indien er kosmische tendensen optreden. Gok de geest probeert niet die krachten ongedaan te maken. Zij weet, dat het onmogelijk is, maar zij zal wel proberen ze zo te richten, dat volgens haar inzicht een maximum aan nut wordt bereikt. En dat zou hier ook wel mogelijk zijn.

Deze periode, waarin vreemde krachten ook uw zonnestelsel weer gaan beroeren,, zal een vorming veroorzaken die over een paar honderd jaar (2150), als een groot aantal van die krachten wederom hier in de buurt schijnt te komen (de baan kruist niet geheel maar toch wel bijna de baan van de zon de mens zal voortbrengen met de geestelijke uitrusting, waardoor hij in staat is die krachten goed te verwerken en waarschijnlijk zelfs ook de technische vermogens heeft om zich aan de rampzalige invloed, die sommige van die krachten toch wel enigszins hebben voor de mensen,.te onttrekken.

Er is ergens men groot plan. De kosmische krachten, zoals ze voor ons optreden, zijn invloeden, die wij soms tot in hun bron kunnen terugvolgen, soms ook niet. Maar in feite zijn ze eerder aanduidingen, waardoor we weten hoever is gevorderd dan krachten, die geheel spontaan optreden. Dan kan ik daar ten laatste nog aan toevoegen: Omdat wij in het grote gebonden zijn, moeten wij onze vrijheid zoeken in het kleine. Wij kunnen een kosmische kracht niet afwijzen. Wij kunnen ons slechts aanpassen. Maar die aanpassing moet dan gaan volgens datgene wat wij persoonlijk belangrijk vinden en wat wij persoonlijk kunnen doen.

Een mens, die weet dat krachten optreden, zal daarmee rekening houden en zo misschien zich schijnbaar van zijn doel verwijderend toch vaak een zeer grote afstand kunnen afleggen in de richting van de bestemming, die hij voor zichzelf heeft bepaald.

Kosmische krachten zijn vaak als een tegenwind. Je kunt er niet recht tegenin varen. Dan laveer je maar en kun je met een paar slagen toch nog een heel eind komen. De mensen zullen in de komende tijd door die vreemde krachten uit de kosmos moeten leren laveren. Ik wil niet afsluiten zonder u nog iets te zeggen over deze lopende maand februari 1972.

1. Houdt u er rekening mee, dat deze maand een paar crisispunten kent. De eerste ligt rond de 15e, de tweede rond de 23e. U zult in die periode, omdat er een sterke rode invloed blijft doorwerken en hier en daar nog een wit-invloed erbij komt, waarschijnlijk sterk gespannen zijn. U zult het gevoel hebben, dat u niets aankunt dat de wereld onrechtvaardig is - ik heb dat gevoel tenminste. Laat u daardoor niet afleiden, indien u verstandig bent, doet u alles zelfs een beetje tegen uw zin in om het normale peil zo goed mogelijk te bereiken en te handhaven.
2. Laat u niet tot drift verleiden. Het zou gevolgen kunnen hebben, die heel wat verdergaan dan u op dit ogenblik ook maar durft veronderstellen.
3. Er zullen veel massale ontwikkelingen zijn. Denk hierbij zowel aan het optreden van grotere groepen mensen tegen andere groepen als aan een plotselinge drang om een bepaald iets te forceren, misschien zelfs door een groot gedeelte van een volk. In dergelijke gevallen dient u -zich afzijdig te houden, want als u zich laat meeslepen door de massa - en dat geldt nu nog meer dan in de volgende maand - dan betekent, dat voor u het verlies van zelfstandigheid, van vrijheid en daardoor vaak het onvermogen om volgens eigen inzicht het beste te doen handel beheerste Probeer het normale zoveel mogelijk te handhaven en deze maand zal u waarschijnlijk rijker, gelukkiger en beter verlaten dan u er aan, begonnen bent. Maar laat u zich töt onbeheerstheid verleiden, meent u de wereld naar uw hand te kunnen zetten, haar te kunnen afwijzen,

dan zult u met verbazing ontdekken, dat u aan het einde van de maand staat met veel minder mogelijkheden, veel minder vrienden en veel minder innerlijke veerkracht dan 'u nu meent te kunnen opbrengen. Met deze raad wil ik dit onderwerp besluiten.

OPMERKINGEN OVER DEZE WERELD

Deze wereld bestaat uit vele groepen die zichzelf als exclusief beschouwen, dan wel zichzelf als een eenheid zien. Zo is er een volk, bestaande uit een aantal verschillende groepen, die tegen hun wil bijeen worden gehouden door de fictie van nationaliteit.

Dan hebben we verder de z.g. belangengemeenschappen, waarmee de mensen hun gemeenschappelijk belang. zozeer etaleren, dat zij vergeten dat hun. belangen in feite vaak tegengesteld zijn. Dat is b.v. het geval bij vakbondsleden en vakbondsleiders.

Verder kennen wij de religieuze groeperingen. Een religieuze groepering is over het algemeen een groep mensen, die geloven dat ze beter zijn dan anderen en op grond daarvan bijeen blijven, ongeacht de eigen verschillen. Zie de Orde!

Deze wereld bestaat uit vele soorten leven, gedrapeerd op een zeer dunne schil rond een zeer hete aardkloot. Deze verschillende soorten leven hebben de neiging elkander te beschouwen als ondergeschikt en onbelangrijk. Een mier zegt niet: Laten we de mens gaan pesten. Die zegt alleen: Daar ligt weer zo'n onhandzaam wezen in de buurt. Op dezelfde wijze zegt de mens: Mieren, ze hinderen mij. Weg ermee. En toch hebben ze elkaar nodig om te bestaan. Het wonderlijke is, dat mensen nooit begrijpen dat ze elkaar nodig hebben, voordat ze het elkaar onmogelijk hebben gemaakt om elkaar te helpen:

Verder worden er op aarde voor een groot gedeelte illusies gehandhaafd. Eén daarvan is deugd.

Deugd is over het algemeen zelfbedrog of een uiterlijke schijn, die ten koste van de gemeenschap wordt gehandhaafd.

Zonde. Zonde is, zoals ik reeds in het verleden heb gezegd; vaak een gemiste gelegenheid. Op deze begrippen bouwt men dan een samenleving op en men beschouwt deze als het toppunt van solidariteit. Mensen zijn. echter alleen solidair met elkaar, indien ze gemeenschappelijk zoveel belangen gemeen menen te hebben, dat ze elkaar op een gemene manier bijstaan, totdat- ze gemeen genoeg en machtig-genoege. zijn geworden om elkaar af te schaffen.

In deze wereld bestaan er verder illusies als democratie. Democratie is doorgaans het geklets dat wordt. gebruikt om te verhullen wat de heren werkelijk hebben besloten.

Dan kennen we idealisme. Idealisme is gewoonlijk gebaseerd op een misverstand omtrent de mens en misverstanden omtrent de menselijke mogelijkheden.

Al deze dingen tezamen klinken zeer pessimistisch. Maar als wij uw wereld bekijken is er alle reden om pessimistisch te zijn. Het enige optimisme, dat ik als mens op uw wereld ooit zou kunnen kennen, is de zekerheid dat ik haar ook eens zal moeten verlaten; Toch is het leven op uw wereld - naar men mij vertelt - op vele punten voor sommigen aangenaam. Ik geloof, dat het aangename in de wereld niet is gelegen in datgene, wat. de wereld rond je is, maar wel wat ze voor je betekent. Zoals veel van hetgeen men in de wereld zoekt te vinden en ook vanuit de kosmos op de wereld wil zien inwerken, wordt geïnterpreteerd volgens de wensdromen, die men zelf heeft. De mens heeft grote bouwwerken voortgebracht, maar zijn grootste bouwwerken zijn de luchtkastelen, die hij zelf nooit kan waarmaken.

Met al deze kritiek heb ik al enige opmerkingen geplaatst omtrent deze wereld, waarin u leeft. Misschien mogen wij daarbij een van de belangrijkste wezens even onder de loupe nemen, nl. de mens.

De mens is een wezen dat zichzelf menselijk acht, omdat hij uiterlijk eigenschappen bezit, waaraan hij innerlijk zo nu en dan pleegt te beantwoorden. De mens kan eerst werkelijk

menszijn op het ogenblik, dat zijn-mens-zijn en zijn menselijkheid niet afhankelijk is van uiterlijkheden, maar alleen wordt gebaseerd op grond van een innerlijk verstaan en begrip. De werkelijke eenheid onder de mensen kan niet ontstaan door uiterlijke omstandigheden, maar slechts door een wederkerig respect dat voert tot de neiging elkaar aan te voelen en te begrijpen.

Er is op deze wereld zeer veel dat binnen korte tijd gaat veranderen. De veranderingen op deze wereld zijn over het algemeen in tegenstelling tot datgene wat de meeste mensen verlangen en verwachten. Velen verwachten, dat de hele wereld voortdurend zal beantwoorden aan datgene wat zij zien als hun recht. Zij zullen zichzelf zeer onrechtvaardig behandeld vinden door de realiteit van de wereld, want deze wereld gaat uit van een taakverdeling, niet van een nutsverdeling.

De taak van een mens in het leven is: betekenis te hebben voor anderen, ongeacht de wijze. Op het ogenblik, dat hij voor anderen geen werkelijke betekenis meer heeft, kan hij - tenzij hij geestelijk in staat is die betekenis nog op een andere wijze uit te stralen - gevoeglijk zeggen: Mijn leven is voorbij.

Het leven van de mens is heilig. Niet omdat het iets bijzonders is - het komt eigenlijk veel te veel voor - maar doodgewoon, omdat de mens niet in staat is leven voort te brengen. Als hij leven voortbrengt, is het ondanks hemzelf, want hij kan geen leven maken buiten de biologische processen om. Op het ogenblik, dat hij leven kunstmatig zou kunnen vervaardigen, zal hij beseffen dat de heiligheid van leven is gelegen in het begrip en in de geest die erin leeft, niet in een bestaan zonder meer.

De mens, die denkt dat hij zijn meerwaardigheid tegen anderen kan uiten door hen ofwel vanuit zijn hoge standpunt de helpende hand te reiken, dan wel door hen af te breken totdat hijzelf boven hen uit meent te tronen, zal voortdurend ontdekken dat hij een mislukking is, want mensheid is eenheid. Op het moment, dat de eenheid in de mensheid is verbroken, richt de mensheid als geheel zich te gronde. Op het ogenblik, dat de eenheid door de mensen wordt beseft als een noodzaak, zullen zij steeds meer de schijnwaarde terzijde stellen en daarvoor in de plaats een nieuwe innerlijke werkelijkheid aanvaarden.

Voor de mens zijn enkele dingen belangrijk, omdat hij hun onbelangrijkheid nog niet voldoende beseft.

Daar is sex.

Nu is sex het zout in de pap. Maar heel veel mensen nemen het zout voor de pap en worden dan ook ontzettend dorstig.

Geloof.

Men meent, dat geloof het belangrijkste is dat er bestaat. Maar het belangrijkste dat er bestaat is een innerlijk begrip voor waarden, die in je bestaan. Indien die uitmonden in een geloof, dan is dat een zuiver persoonlijke zaak. Veel mensen denken dat één wijze van leven voor iedereen juist kan zijn. Het is even dwaas te verwachten, dat je vlooiën en paarden in één dressuur in een circus kunt vertonen. Je kunt hoogstens de vlo als de consumerende ruiters van het paard introduceren, maar zelfs dan blijft hij onzichtbaar.

Wij moeten proberen over deze wereld ook nog enkele positieve opmerkingen te maken. Eén van de meest positieve is wel deze;

Krachten van onmetelijke wijsheid en grootheid zijn voortdurend bezig, ook met uw wereld, met uw mensheid. En dit betekent, dat deze wereld - zij het misschien als vruchtbeginsel voor een veel latere grote bloei - van belang is.

Er zijn kosmische krachten van allerlei aard, die de mensheid voortdurend benaderen. Er zijn echter ook geestelijke krachten steeds aanwezig, die deze benadering van kosmische krachten trachten te leiden, zodat een maximum resultaat wordt bereikt. Hieruit blijkt wel, dat ook uit de geest de materiële groei en ontwikkeling belangrijk wordt geacht. Als dan een schijnbaar zo onbelangrijke planeet met een schijnbaar onbelangrijk ras toch door zovele zeer hoge krachten van groot belang wordt geacht, dan kan dit volgens mij alleen maar zijn, omdat wat uw wereld

is en de mensen op dit ogenblik zijn het zaad is voor de grootmachten, de grootkrachten van een latere tijd; van de eeuwigheid misschien, die eerst kan ontstaan uit een beef van tijd.

Als ik ten laatste probeer om in uw wereld nog enkele voor mij bijzonder belangrijke ontwikkelingen te signaleren, dan zijn het de volgende.

Steeds meer mensen komen tot de overtuiging, dat je je denken zelf moet doen. Het is een strop voor degenen, die anderen proberen te leren denken zoals zij denken, maar het betekent wel, dat de mensheid tot een grotere zelfstandigheid en daarmee tot een bewuster leven zal komen.

Er is een toenemende tendens bij de mensen om niet te wachten tot een ander wat doet, maar zelf ook wat te doen. Dit betekent, dat degenen, die geneigd waren om voor een ieder op vaderlijke wijze het goede te doen, het moeilijk zullen krijgen. Maar het betekent gelijktijdig, dat veel meer mensen door een bewust oorzaak-en-gevolg-beleven-tot een dieper geestelijk inzicht zullen komen en tot een grotere ontplooiing van geestelijke mogelijkheden.

Bij het afnemen van het geloof en het toenemen van het Z.g. bijgeloof zien wij dat steeds meer mensen gevoelig worden voor ontwikkelingen en krachten, die buiten het normaal stoffelijke liggen. Het betekent in wezen de verovering van een nieuwe dimensie door een steeds toenemend deel van de mensheid. Dit beduidt volgens mij, dat de mensheid van heden zich reeds zover ontplooit, dat komende geslachten waarschijnlijk een totaal nieuwe wereld, groter, belangrijker en met een grotere inhoud aan kracht en mogelijkheden zullen bewonen en beleven. Daarom zou ik willen zeggen;

Indien men op uw wereld en op de mensheid voortdurend negatieve commentaren kan afvuren en zeer veel onjuiste, onredelijke, ondenkbare en onmenselijke punten in het menselijk gedrag kan aanvoeren, zo moet men toch stellen dat het product van dit proces ongetwijfeld goed zal zijn en dat daarom het totaal van uw werelden het vele dat daarop bestaat zinvol moet zijn.

LES 6 - VERPERSOONLIJKTE INVLOEDEN

Het zal u bekend zijn dat wij gemiddeld per sterrenbeeld, dat een periode domineert, een Leraar of Meester op aarde zien verschijnen. De meesten van u zullen daarover niet verder hebben nagedacht. Maar als wij spreken over kosmische invloeden, dan hebben wij hier wel degelijk te maken met iets wat in kosmisch verband functioneert. Dat die telling bij ons nu toevallig wordt gedaan dankzij het systeem van de astrologie, dat zich betrekkelijk vroeg heeft ontwikkeld via de sterren, maakt niet zoveel uit.

Als wij zeggen dat in het Vissen-tijdperk Jezus optreedt, is dat heel begrijpelijk. Het is voor ons zonder meer een aanduiding en het komt zelfs tot uiting in het feit, dat de eerste christenen als geheimteken twee visjes hadden. En dat was heus niet om aan te duiden dat er een wonderbaarlijke vermenigvuldiging van vis en brood was geweest. De nadruk daarop is pas veel later gekomen. Het was doodgewoon om aan te geven: wij behoren eigenlijk tot deze periode. De vis was het teken van de christen.

Zo zijn er in 't verleden ook andere tekenen geweest, die eveneens een rol hebben gespeeld. Nu Aquarius komt, kent ook dit teken weer zijn eigen symboliek, zijn eigen Leraren en Meesters.

Een dergelijke Meester of Leraar is direct met de aarde verbonden. Het is altijd een wezen, dat op aarde incarneert. Maar dat wezen staat in relatie met wat men zou kunnen noemen de kern van de kosmos. Dat impliceert, dat overal waar een planeet is Meesters verschijnen volgens het ritme van die planeet, zodat elke periode wordt gekenmerkt door een leer, een soort openbaring of hoe u dat ook wilt noemen, die de karakteristieke ontwikkelingsmogelijkheid aangeeft voor de komende periode.

Nu vraag je je wel eens af: Hoe zit het eigenlijk? Want wat Jezus heeft geleerd is in feite tijdloos. Datzelfde kunnen wij ook zeggen van de Boeddha en in zekere zin ook van Mohammed, Krishna, Esir (een van de vroege Egyptische Meesters wiens naam later is verbasterd tot Osiris). Hun leer is weliswaar kosmisch en alomvattend, maar ze moet in een bij de tijd passende vorm worden gegoten. Je ziet dan een soort ritme optreden.

Er is één kosmische kracht, die zich voortdurend opnieuw openbaart. Die kracht geeft vanuit zichzelf niet alleen maar een lering voor het juiste gedrag e.d., al denken de mensen dat, maar ze geeft vooral aan hoe de mens zelf kan ontkomen aan te sterke aardgebondenheid. Waarom? Wel, omdat in het ritme waarin zonnen en dus ook planeten leven altijd weer de mens of het menselijke de rol speelt van intermediair. De mens is een brug die ligt tussen het universum van de materie en het universum van de geest en vandaaruit ook nog een brug moet vormen naar wat men zou kunnen noemen het universum van de ziel. Deze samenvoeging is essentieel voor het leven. Waarom weten wij niet. Maar het blijkt wel dat op het ogenblik, dat deze overdracht van materiële waarden naar geestelijke waarden niet meer op de juiste manier plaatsvindt, er grote veranderingen komen; dat er b.v. een ras uitsterft en zelfs dat bepaalde planeten eenvoudig verdwijnen, dat ze tenietgaan. Alle leven daarop verdwijnt.

Ik heb getracht, hoe moeilijk het ook is voor een onderwerp als dit, een benadering van de werkelijkheid te vinden in meer menselijke termen. Ik moet dan allereerst verklaren: ook wij kunnen niet alle dingen nagaan. Dat moet u wel begrijpen. Maar voor ons en vanuit ons standpunt ziet het er ongeveer als volgt uit:

Er is een centrale kracht (noemt hem God of noem hem anders, die zich uit en van zich uitgaande een soort stroming van kracht teweeg brengt, die zich dan als een paar zich kruisende velden in het materiële universum manifesteert. Deze kracht moet echter steeds vernieuwd worden, omdat er anders een voortdurend verlies van energie optreedt en er dus stilstand is. En waar stilstand is, is geen leven, geen bestaan meer.

De geest, die in de materie leeft, streeft natuurlijk naar bewustwording, naar het hogere toe. Maar in zijn pogen dit hogere in zich waar te maken, baant hij een weg, waardoor die goddelijke Kracht via de materie kan terugpulseren naar een geestelijke wereld en vandaar via hem of via anderen weer kan terugkeren naar de wereld, die wij dan maar die van de ziel noemen. Kortom, Gods kracht circuleert. Die circulatie blijkt ergens te moeten worden gereguleerd, omdat niet altijd dezelfde omstandigheden voor de verschillende werelden gelijkwaardig zijn. U zou misschien als menselijke vergelijking - het is dus niet helemaal reëel - het volgende kunnen stellen:

De drie werelden kunt u vergelijken met drie treinen, die naast elkaar rijden op een ronde baan. Maar de snelheid is niet precies gelijk. Het resultaat is dat u de ene keer een brug moet bouwen naar laten we zeggen; een locomotief, een andere keer naar de bagagewagen en de derde keer misschien naar het staartstuk van de trein. Die verandering betekent een andere instelling. De harmonie, die moet worden uitgedrukt tussen uw wereld en een geestelijke wereld verandert dus. Ook met de wereld van de goddelijke Werkelijkheid of de Wereld van de Ziel is datzelfde het geval. Wij kunnen niet altijd met volkomen gelijke middelen, instellingen en harmonieën die andere wereld bereiken.

Dan krijgen we de noodzaak tot aanpassing. Om die aanpassingen mogelijk te maken gaat er uit de kosmos, dus uit de kern, iets weg wat men misschien zou kunnen vergelijken met een zendbode of een signaal. Dat signaal manifesteert zich in de wereld van de geest in de daarvoor bestemde harmonische figuren. In die wereld van de geest zal dan over het algemeen degene die die krachten het best kan verdragen, het meest daarvan in zich kan verwerken weer zoeken naar een incarnatiemogelijkheid, die harmonisch is in de stof. Er is dus sprake van een door een goddelijke kracht bewogen entiteit uit de geestelijke wereld, die zich manifesteert in een stoffelijke wereld. En zo wordt de waarde van de wereld van de geest zowel als van de goddelijke Werkelijkheid (de wereld van de ziel weer in vormen uitgedrukt, die voor de mens begrijpelijk, aanvaardbaar en beleefbaar zijn. Op die manier komt hij dan langzaam maar ik zou zeggen onvermijdelijk toch wel in de richting van een eigen overbrugging. Je bouwt de brug terug. Een opvallend verschijnsel daarbij is dat dergelijke entiteiten, als zij zich manifesteren uit de volle kracht altijd onder bijzondere omstandigheden worden geboren. We horen, dan over maagdelijke geboorten e.d. Dat is natuurlijk wel een beetje overdreven. Theoretisch is het overigens mogelijk. De geboorte van dergelijke entiteiten gaat dus vergezeld van wat je kunt noemen een vortex, een warreling van geestelijke krachten, die proberen de incarnatie op aarde zo goed mogelijk te doen slagen.

Een ander verschijnsel dat er eveneens mee gepaard gaat, is dat bij de dood dergelijke wezens op de een of andere manier oplossen, verdwijnen en daarna vaak in een astraal voertuig of een materialisatie nog enige tijd op aarde kenbaar zijn om daarna geheel te verdwijnen. Er is dus een kringloop. Maar de persoonlijkheid blijft bestaan. Of dat nu in de wereld van de ziel is of van de geest, maakt weinig uit. Want door deze speciale verbinding is het wezen van een dergelijke leraar niet alleen geïmpregneerd met een goddelijke kracht, maar ook met de kracht van de materie. Het resultaat is, dat dergelijke entiteiten zich ook voortdurend op of rond uw wereld zullen manifesteren als ze tot uw wereld behoren of tot elke andere wereld worden aangetrokken waar zij hun boodschap hebben gebracht en daar een lange tijd een soort leidersprincipe blijven geven. Ook als andere Meesters de taak hebben overgenomen, blijven die oude krachten zich nog steeds met de wereld bezighouden.

Nu bestaat er een aardig gezegde in een bepaalde geestelijke sfeer. Daar zegt men, dat de kracht van de Meesters cumuleert naarmate de tijd van de mensen sneller gaat. Misschien zou u ook hier weer moeten denken aan het voorbeeld van de treinen dat ik heb gegeven en zeggen, dat als alleen de laatste wagon van de trein, waarin u zich bevindt nog net naast de locomotief komt van de trein, die u moet inhalen, er maar heel weinig mogelijkheden zijn om weer over te stappen. Zolang er een versnelling van de materiële ontwikkeling is t.a.v. geestelijke ontwikkeling, is het aantal mogelijkheden tot harmonie beperkt. Stel nu, dat de menselijke evolutie tijdelijk trager wordt. Uw trein gaat langzamer en er komt een ogenblik, dat de trein van de geest en de trein van de materie in hun volle lengte naast elkaar rijden. Dan zijn er vele mogelijkheden van uitwisseling. Alle Meesters, die op aarde zijn geweest en die zich nu in een deel van de wereld van de geest bevinden, kunnen dan, weer - indien zij dat

tenminste wensen - overstappen naar de trein van de materie en invloed uitoefenen op datgene wat er in die trein gebeurt.

Waarom ik dit een kosmische invloed noem? Natuurlijk in de eerste plaats omdat die onbekende kern er een rol bij speelt, maar in de tweede plaats omdat de ontwikkeling in dat materiële heelal (dus in de gehele kosmos van de materie) bepalend is voor de relatie. tussen de materiële wereld en de geestelijke wereld. Iets dergelijks menen wij (wij weten dat nooit zeker) ook te zien t.a.v. de wereld van de Volledige Erkenning, het Rijk Gods of de Lichtende Werkelijkheid en onze eigen werelden, waarin die werkelijkheid nog niet is bereikt. Er zijn dus ogenblikken, waarop er een veel grotere overdracht van geestelijke waarden mogelijk is dan normaal.

Nu wij dit hebben gesteld, is het misschien ook aardig te zien wat die waarheden in het verleden o.m. zijn geweest.

Opvallend is, dat onder de eerste leringen, die voor de mensheid (althans voor de homo sapiens in zijn ontwikkeling) van belang zijn geweest de boodschap is, dat er een wereld van de geest is. Die eerste lering is het duidelijk maken: je staat niet alleen. Er is een mogelijkheid tot overleven. De mensen interpreteren dat dan nog niet als een voortbestaan van elke entiteit. Zij denken, dat al uitsluitend voor bepaalde mensen geldt.

De daarop volgende lering - en dan komen we al in de richting van Esir, de krijger-priester, is: Er is een goddelijke wet. Er bestaat dus een goddelijk evenwicht, waaraan wij ook in de geest moeten beantwoorden. Hierbij wordt er een aantal analogieën in die leer gebruikt en die zijn o.a. de basis geworden van het Egyptisch Dodenboek.

Dan kunnen we een aantal leringen overslaan en laten we eens kijken wat Jezus heeft gezegd. Jezus heeft het weer uitgebreid. Hij heeft gezegd: Er is niet alleen een goddelijke wet, een rechtsverhouding, er is meer. Er is een directe relatie tussen elk schepsel en de Schepper. Als wij ons van die relatie bewust zijn, dan vinden wij een weg, welke tot die Schepper voert.

Hier wordt dus de overbrugging van een bijna onwillekeurig gebeuren tot een bewust gebeuren gemaakt. Eens was de mens iemand in wien de brug ontstond krachtens een wet, maar dit wordt omgebogen naar: de mens is niet alleen afhankelijk van die wet. De mens kan in zichzelf de toestand van harmonie bereiken, waardoor hij een brug wordt tot die geestelijke wereld.

Als wij nu kijken naar de nieuwe Wereldleraar, dan komen wij weer tot de conclusie, dat deze eigenlijk nog veel meer opzij zet.. Hij stelt heel eenvoudig: Er is niets belangrijk behalve dat ene, dat je met alle middelen die je tot je beschikking hebt de harmonie bereikt, die voor jou noodzakelijk is.

Als we dat allemaal optellen, dan zien we daar een lijn in; Deze lijn zal zich waarschijnlijk nog wel iets verder voortzetten. Maar er moet een ogenblik komen - of wij dat leuk vinden of niet - dat de geestelijke waarheid, waaruit harmonie kan worden geboren, weer beperkter. moet worden. We zullen op den duur weer Meesters zien, die de mens terugbrengen tot de wet; en vanuit de wet zal men waarschijnlijk weer overgaan tot het verkondigen van het voortbestaan als op zichzelf bepalend, want niet altijd kan een mens evenveel bereiken; Het feit, dat wij nu uit deze christelijke periode, waarin de mens duidelijk is geworden dat hij eigen mogelijkheden heeft, dat hij ook zelf een zekere kracht bezit, komen in een periode, waarin die mens wordt geleerd dat alle middelen waarover hij beschikt onderworpen dienen te zijn aan die kracht van harmonie, doet mij aannemen dat wij ongeveer op een top zitten. Maar als wij op een top zitten, dan betekent dat ook dat we in een zo groot mogelijke toestand van bereikbaarheid zitten. De treinen rijden bijna naast elkaar. Wij nemen aan, dat dit zal worden bereikt over ongeveer 5 'a 600 jaar. Dan zou dus de grootste ontplooiingsmogelijkheid van geestelijke kracht op aarde moeten bestaan.

De invloeden, die op dit moment ook vanuit de materiële kosmos op de mens inwerken, moeten zoeken naar een harmonie met deze geestelijke brug terug naar het Goddelijke. Want op het ogenblik, dat deze brug wordt verbroken, is er geen toevoeging van energie meer. Dan is er geen omzetting van energie meer, er is geen goddelijke kracht meer. En dan kan een

materieel proces nog lang doorgaan, maar is ook de kracht van de bezieling, waardoor b.v. de harmonie van de sterren onderling wordt bepaald, praktisch teniet gedaan, Je zou kunnen zeggen, dat de sterren en de grote krachten, die in de materiële kosmos leven, geen communicatiemogelijkheid meer hebben.

De toestand, waarin de wereld nu verkeert, maakt zelfs t.a.v. de kosmische invloed bepaalde veronderstellingen mogelijk. Ik zeg alweer: dit zijn veronderstellingen. Ik kan er niet voor instaan dat het letterlijk zo zal uitkomen als ik zeg. Maar de intentie van hetgeen ik ga zeggen zal ongetwijfeld zijn terug te vinden in de ontwikkeling der gebeurtenissen. Want indien er een zo groot mogelijke harmonie is tussen materie en geest, dan betekent dit dat de processen, waarmee de mens in het begin alleen de materie heeft kunnen benaderen, nu voor hem ook bruikbaar worden voor de wereld van de geest. Dan zal alles wat op het ogenblik nog magie, esoterie, godsdienst en geloof is moeten overgaan in een bijna-rationeel of misschien zelfs volledig rationeel beeld, waardoor de magie een vorm van natuurkennis wordt en de esoterie eigenlijk de logische opvolging is van de psychologie, waarmee de mens op het ogenblik bezig is. En dan zou dus het werken met bepaalde krachten uit een andere wereld, zoals bepaalde genezers maar ook andere mensen doen, heel normaal moeten worden. Er zou een maximum brug moeten bestaan tussen de wereld van de geest en die van de materie.

Als je zo'n beeld ziet, lijkt dat een beetje ongeloofwaardig: Maar de laatste Wereldleraar heeft eens gezegd:

Kijk eens, als we een bepaalde hoeveelheid aarde moeten verplaatsen en we hebben een machine om dit te doen, is het dwaas om het met de hand te doen. Met andere woorden, je moet de grootste kracht gebruiken, die je ten dienste staat om het doel te bereiken dat je je gesteld hebt. En daaruit blijkt wel, dat hij veronderstelt dat de mens over steeds meer middelen zal beschikken.

Er is echter ook nog iets anders dat hij heeft gezegd. Misschien zouden wij dit ook kunnen zien als een weerkaatsing van de kosmos. Hij zegt nl. op een gegeven ogenblik:

De mensen, die over goed en kwaad spreken, spreken altijd oppervlakkig. Er is een neutraal punt, dat niet goed en niet kwaad is. Dat punt is de grootste waarschijnlijkheid en de grootste waarheid. Maar het kwade is wel degelijk de actieve antithese van het goede en omgekeerd. Hij probeert hier duidelijk te maken dat wij in een spel van evenwicht zitten, waarbij wij niet alleen te maken hebben met één geestelijke mogelijkheid en met één mogelijkheid om die goddelijke Werkelijkheid te betreden, maar dat er op zijn minst twee mogelijkheden zijn. Het dualisme, zegt hij, bestaat niet tegenover God maar tegenover elk verschijnsel. Elk verschijnsel kan op twee manier worden gebruikt. Dat zou impliceren, dat als er een zo groot mogelijke brug wordt geslagen tussen de wereld van de geest en die van de materie - wat wel het meest nabij is naar ik aanneem - dan moeten wij ook aannemen dat zowel de krachten van kwaad als van goed sterker worden. Maar hoe dit te rijmen met de goedheid of de neutraliteit van de totale kosmos als zodanig?

Wel, wij hebben geprobeerd ook dat na te gaan en zijn tot de conclusie gekomen, dat als ik een kracht uitstraal en ik heb te maken met een totaliteit van kracht, die gelijk blijft (ik neem aan, dat dat bij God wel het geval is) die kracht ergens anders dus niet aanwezig kan zijn. Elke positieve uiting doet een negatieve ontstaan. En om nog even de Wereldleraar te citeren: De mens is in zichzelf een kleine kosmos, waarin alle waarden en krachten zijn vertegenwoordigd, die hij in de wereld buiten zich veronderstelt of erkent. Dus als wij denken aan een positieve kracht, die uit de kosmos komt, dan weten wij dat er ook een negatieve kracht moet zijn. En zoeken wij verder, dan komen wij tot een heel eigenaardige conclusie:

Er zijn, zoals u weet, heel wat Melkwegstelsels. Wij hebben getracht zo goed en zo kwaad als het ging om eens na te gaan hoe dat met die krachten zit.

Als een positieve kracht het Melkwegstelsel beroert, wordt de nevel, die in de buurt van Betelgeuse ligt, negatief beïnvloed. Gelijktijdig zien wij in de buurt van Cigni ook nog iets neutraals. Het is opvallend, dat de fasen in het Al afwisselen, maar dat ze ook zulke grote gedeelten van de kosmos, heeft zich toen de moeite getroost na te gaan wat die fasen,

betekenen. De conclusie, waartoe een aantal van mijn overigens wel zeer hoogstaande en zeer geleerde confraters zijn gekomen kan, menselijk het best als volgt worden omschreven:

Als een voor ons negatieve werking uitgaat naar een bepaald deel van de kosmos (b.v. een sterrennevel), dan constateren wij dat daarin een enorme vorming en nieuwe vorming van materie plaatsvindt. Sterren worden geboren, Maar leven in de kleinere vormen treedt niet op. Daar waar een positieve straling aanwezig is, zien wij in zeer korte tijd en op zeer vele plaatsen differente. vormen van meer persoonlijk leven ontstaan, die als voertuig voor de geest kunnen dienen.

Ik ben niet in staat deze conclusie te controleren. Ik kan alleen zeggen, dat ik haar voor mijzelf aanvaard. Dit zou impliceren, dat er een kracht in de kosmos is, die niet alleen te maken heeft met het bouwen van bruggen tussen de wereld van de materie en die van de geest, maar dat gelijktijdig de positieve stromingen nodig zijn om weer materiële vormen in een vanuit het leven beschouwde negatieve vorm mogelijk te maken; En dan lijkt het heelal een beetje op een perpetuum mobile: een zichzelf bewegend geheel. Dat zou eeuwig kunnen doorwerken, onbeperkt in tijd, indien daar niet het voortdurende energie-lek was, dat - naar men aanneemt - naar een anders dimensionale ruimte gaat, waarin een heelal kan ontstaan op het ogenblik, dat er voldoende kracht is overgevloeid uit een naburig actief heelal.

Het zijn heel mooie stellingen. Maar als mens zeg je: Het is allemaal erg abstract. Het gaat over perioden van miljarden jaren, het heeft te maken met enorm grote ruimten van bijna 10.000 lichtjaren, wat moet ik daarmee doen?

Wat moet u daarmee doen? Inderdaad. U moet proberen, dit algemene beeld te gebruiken als achtergrond voor het optreden van de verschillende meesters. Ze zijn kennelijk niet alleen maar redders van zielen zonder meer: Neen, ze zijn deel van de feitelijke beweging van de schepping als totaal. Hun leringen zijn daarbij ongetwijfeld belangrijk voor de mens als persoonlijkheid. Zij kunnen in de persoonlijkheid van de mens dezelfde harmonie en eenheid tussen de verschillende krachten van de stof, de geest en de ziel tot stand brengen als er kosmisch bruggen worden gebouwd. Maar als wij zeggen, dat het een genade is dat zo'n Meester verschijnt, dan maken wij toch een fout. Wij moeten zeggen: Het verschijnen van de Meester is onvermijdelijk, gezien het geheel der kosmische werkingen. Alleen de wijze, waarop hij voor ons persoonlijk een uitbreiding van onze mogelijkheden binnen het bereik brengt, is voor ons persóónlijk een genade, opdat onze persóónlijke band met hete Goddelijke voor ons als klein deel van de schepping toch mogelijk wordt.

Deze stof is misschien wat zwaarder dan u gewend bent en wijkt ongetwijfeld een beetje af van al hetgeen wij tot nu toe over al die invloeden hebben gezegd. Maar er komt een ogenblik, dat je niet meer kunt blijven stilstaan alleen maar bij enkele Meesters en Heren van dit en van dat. Dan moet je proberen verder te gaan. En als je dan dat verdergaan, zoals wij dat nu hebben geprobeerd, tot een redelijk begrip en besluit brengt, krijg je pas de kans te zeggen: Hé, .Jesus viel onder een andere Heer dan de Wereldleraar. Hoe komt dat?

Dan blijkt, dat wat wij noemen: van de Heren van wijsheid, van kracht, de Heren der stralen enz. (de Heren der stralen zijn overigens het ministerie van financiën voor de invloeden die door de andere Heren kunnen worden gemanipuleerd) op een gegeven ogenblik één bepaalde Heer een dominerende invloed. heeft. Hij is de kracht, de verbinding, waardoor een maximale harmonie kan worden bereikt met de kern van het Al, met de brom van het bestaan, het begin van alle kracht. Ook dat lijkt mij een gedachtengang, waaruit we zeer veel kunnen putten, maar wat wij in het kader van deze cursus maar summier zullen doen.

Dan stel ik: Wat Jezus bracht, was in de eerste plaats emotioneel van inhoud, niet rationeel. De benadering van de huidige Wereldleraar was aanmerkelijk rationeler. Gaan we terug in het verleden, dan vinden wij bij Esir wel degelijk ook een rationele invloed, want hij is niet alleen maar degene, die de mens een bepaalde leer brengt omtrent de wetten, maar die dat ook omzet in de mogelijkheid om b.v. de landbouw op de juiste manier te bedrijven. Hij is dus ook een culturele invloed.

Van Jezus kun je dat niet zo zeggen. Jezus is een geestelijke invloed, die het gedachtenleven wel vorm geeft, maar die met al zijn wetten geen vernieuwing in cultureel-technisch opzicht tot stand brengt.

Van de Wereldleraar, zoals die is opgetreden en zeker van de Wereldmeester moeten wij juist weer aannemen, dat hun leringen en bepaalde verklaringen daarin, die in de loop der tijd heel voorzichtig overal op de wereld worden uitgezaaid, aanleiding zullen zijn tot nieuwe vormen van onderzoek. Een nieuwe techniek, een nieuw gebruik van krachten. Dat impliceert voor mij weer een rangorde, die er moet bestaan tussen de Heren van kracht, van wijsheid enz. Het betekent verder voor mij, dat de stralen op zichzelf (die wij eenvoudigheidshalve maar tot 7 stralen reduceren, we zouden ze ook tot 3 plus een hoofdstraal kunnen terugbrengen, dat hangt er maar van af hoe je rekenen wilt betrekking hebben op bepaalde delen van de mensheid en op bepaalde delen van een geestelijke wereld,-die met de goddelijke Werkelijk (de Lichtende Werkelijkheid) het grootste contact hebben. Dat wisselt af. Als de afwisseling bestaat, dan zou het ook kunnen betekenen dat er in onze ontwikkeling, zoals die geestelijk bestaat, een zeker ritme moet zitten dat wordt bepaald door de kracht, waaronder wij ressorteren.

Het is erg vervelend dat te zeggen, want nu zeg je: Niet iedereen heeft gelijke kansen. Maar gelukkig telt de tijd voor het "ik" heel anders in de wereld van de geest dan in een materieel bestaan en heb je daar geen last ervan. Maar het zou inderdaad kunnen betekenen dat degenen, die nu ressorteren onder precies dezelfde straal; waaronder de huidige Wereldmeester en Wereldleraar ressorteren, geestelijk een veel snellere opgang naar de hoogte vormloze sferen kunnen maken dan degenen, die op het ogenblik tot een van de Heren van kracht behoren en tot een andere straal. De Heren van wijsheid plus de blauwe straal geven op het ogenblik wel de mooiste resultaten.

Is dat rechtvaardig? Ik weet het niet. Ik weet niet wat rechtvaardigheid is. Zo min als ik kan uitrekenen, of het wel rechtvaardig is dat op hetzelfde ogenblik dat wij hier zitten te praten er ergens in het Al een planeet sterft, in geweld uit elkaar spat en er ergens anders het eerste leven wordt geboren, dat als de mensen misschien allang vergeten zijn een grote beschaving door een deel van de ruimte zal kunnen dragen. Het is heel moeilijk om precies na te gaan wat recht is en wat niet. Wij kunnen alleen zeggen: Alles komt tenslotte, voor zover wij het kunnen bezien, bij dezelfde kracht terecht. Het ziet er echter naar uit, dat de stralen een soort spaken van een wiel zijn: En indien u zich bevindt op dat deel van het Rad van Leven dat tegenover de juiste spaak zit, u daardoor ook het centrum kunt bereiken.,

Er is hierover heel veel te speculeren. Maar laten wij teruggaan naar uw eigen wereld en proberen nog enkele effecten in deze tijd aan te geven, die door de kosmische invloed en beïnvloeding verwacht mogen worden.

1. Een geestelijke verandering. De geestelijke verandering zal o.m. inhouden een afnemen van alle verering voor het materiële. Het materiële, dat al lange tijd de mensen heeft gedomineerd; wordt steeds meer teruggebracht tot een instrument dat wordt gebruikt, als de mens zijn doel van innerlijk vredig en gelukkig te leven niet kan bereiken zonder uiterlijke middelen.

2. Elke machtsstructuur,-die op zuiver materiële verhoudingen is gebaseerd is in gevaar en zal in elkaar storten. Dat betekent, dat de samenhang van juist op materiële en materialistische waarden gebaseerde structuren van macht steeds sterker zullen worden aangetast. Het betekent aan de andere kant, dat steeds meer mensen, zonder dat zij komen tot een bepaalde gezagsstructuur of organisatie op aarde zelf grotere geestelijke en innerlijke belevingen zullen hebben. Dat zou volgens mij moeten impliceren, dat zij door die belevingen ook demogelijkheid krijgen meer krachten van minder stoffelijke aard op aarde te manifesteren.

De totale tendens van Aquarius is hierbij een leidsnoer, dat wij kunnen hanteren. Want per slot van rekening, als wij geen landkaart hebben, dan kunnen de wegwijzers ons toch wel ongeveer vertellen waar we ons bevinden. De landkaart, die wij nodig zouden hebben, zou een inzicht zijn in het wezen van deze goddelijke Werkelijkheid en de krachten, die zij over de verschillende delen van het bestaan heen (dus via de ziel, de geest en de materie in deze

voortdurende cirkelgang tot uiting brengt. Maar al kunnen wij dat niet, de wegwijzers zijn er. Zij zijn de kracht van Aquarius. Het zijn de bepaalde krachten, die uit de meer materiële kosmos komen en die wij met een kleur aangeven, Het zijn de geestelijke krachten, die uit de kosmos komen en die wij gemakshalve meestal met soortgelijke kleur-codes aangeven, ofschoon ze qua geaardheid iets verschillen. Deze krachten zeggen ons wat er aan de hand is. Zij zeggen ons, dat de kosmische kracht in haar grootste volheid op een bepaalde manier werkt. En als je nu daaraan weer een directe conclusie voor een mens wilt verbinden, dan zou je kunnen zeggen, dat in deze periode door de Saturnus-invloed, de flitsen van wit licht en een lichte blauwtendens t.a.v. het werk van de nieuwe Wereldleraar bijzonder goede mogelijkheden zijn geschapen. De verbreiding daarvan zou - waarschijnlijk niet als officieel van hem stammende maar grotendeels inspiratief sterk moeten toenemen. Hoe lang zal dat duren? Als wij die invloeden bekijken, dan zal dat ongeveer 4 maanden zijn. In 4 maanden moet dit bijzonder sterk tot uiting komen. Daarna volgt er een rood-tendens en daarin kunnen we niet verwachten dat de redelijke achtergronden, die er in deze kracht uit de kosmos zitten, voor de meeste mensen gemakkelijker redelijk en bewust te ontvangen en te verwerken zijn. Zij zullen er niet door beroerd worden. Maar die kracht blijft natuurlijk actief. Ik heb u de vorige maal gewezen op: grote emotionaliteiten, die in verschillende landen zouden optreden. U heeft in uw eigen land gezien hoe de emoties vaak tot het onredelijke toe zijn opgezweept. De mensen zullen dat zelf niet beseffen. Voor hen is hun emotie een geldig argument. Ik geloof niet, dat dat waar is en ik heb u toen gezegd; Houdt u er beetje afzijdig van. Dat is de manier om rijker te worden. Maar als u erin opgaat, dan komen er controversen tot stand, die heel lang kunnen blijven bestaan en die u heel veel van hetgeen u heeft bereikt kunnen afnemen. Het huidige ministerie (van Justitie ?) zal ongetwijfeld de weerslag van de emotionaliteiten ervaren, maar ook bepaalde politieke partijen en de mensen die eraan hebben deelgenomen. Dat is niet alleen in Nederland zo geweest. In andere landen is dat precies hetzelfde, al heeft voor u niet zo de nadruk daarop gelegen.

Dat betekent, dat het menselijk gedrag mede te bepalen is. Maar als wij het menselijk gedrag aan de hand van die invloeden kunnen bepalen plus bepaalde kosmische invloeden en werkingen voor zover ze de mens bereiken; dan kunnen wij daardoor zelfs komen tot een zij het summier overzicht van de betekenis, die het werk van een bepaalde Wereldleraar of Wereldmeester in een periode zal hebben.

En daarmee wil ik besluiten. Mijn conclusie is, dat - ofschoon er nu een korte periode is waarin het werk van de Wereldleraar betrekkelijk sterk zal worden verbreid en waarin krachten, die verbonden zijn met zijn eigen kosmische zending, - op aarde manifest worden ertoch gerekend moet worden op een periode van misschien zelfs 7 á 8 jaren, waarin dit geheel alleen maar vaag blijft en door de gehele mensheid nog niet bewust aanvaard en gebruikt zal worden.

Dan is mijn conclusie verder dat degenen, die in deze tijd tot bepaalde inzichten komen - inzichten, die zij positief weten te uiten, dat is belangrijk! - hierdoor een ruggesteun krijgen voor de komende periode en dat ze aan het einde van die tijd waarschijnlijk een zeer grote verlichting in zeer korte tijd kunnen ervaren.

Het betekent verder, dat in die periode van een paar maanden een aantal inwijdingen onvermijdelijk is geworden en dat vele mensen ook bepaalde krachten - vooral geestelijke krachten - in hun dagelijks leven bewust of onbewust sterker zullen gaan gebruiken.

DE OUDE TIJD

Als je de wereld van vandaag bekijkt, dan ga je proberen overeenkomsten te vinden in het verleden. En er zijn er nogal wat. Als ik denk aan de periode van Atlantis, ongeveer 80.000 jaar geleden, dan vind ik in die tijd en in die wereld met de soort mensen die er toen leefden toch een aantal ontwikkelingen, die mij sterk doen denken aan wat er vandaag aan de dag gebeurt. Wat was er nl. aan de hand?

Men was langzaam :maar zeker gekomen tot een complexe maatschappij. Men beschikte over werktuigen. Men begon zelfs om wat wij magie noemen en wat in die tijd ook als een soort goddelijke kracht of tovenarij werd beschouwd op meer commerciële manier. te exploiteren. Het resultaat bleef niet uit.

In de eerste plaats bleken de mensen plotseling over vele dingen te beschikken, die ook als wapen konden worden gebruikt. En de vooruitgang in de richting van het betere wapen was nu niet direct goed voor alle betrokkenen. Er ontstonden in die tijd magische stellingen, die de plaats innamen die de H-bommen in uw wereld innemen.

wilden handhaven, hebben de zaak maar moeizaam overleefd. Degenen, die zich aan de rampen wisten te onttrekken, waren zij die zich met de wereld niet al te veel bezighielden. Het waren ook wel magiërs, maar het waren mensen die in de eerste plaats uitgingen van de krachten van harmonie en genegenheid, zoals die overal konden worden overgebracht. Mensen, die niet in de toekomst keken om een bepaalde handelsexpeditie te voren even na te gaan, maar die dat wel deden, indien het ging om het heil van de een of andere mens. Ik meen, dat deze parallel met die goede oude tijd te opvallend is om er helemaal aan voorbij te gaan.

Ook in deze dagen zijn er veel mensen bezig de maatschappij te hervormen en er zijn ook veel mensen bezig om het gezag te handhaven. Daartussen door zien wij echter een kaste van mensen ontstaan - als ik het zo mag noemen die neutralisten lijken in de ogen van anderen. Zij hebben nu niet bepaald iets tegen macht en politiek, ze zijn ook niet tegen de rechten van het volk en de gelijkheid van iedereen, maar ze denken meer in de richting van menselijk geluk, menselijke vrede. En indien er grote botsingen zouden komen op uw wereld (wat de hemel verhoede, en als de hemel het niet verhoedt, neem ik aan dat het toch nog een tijd zal duren, voordat dat gebeurt), dan zullen het deze mensen .zijn, die zich zullen bezighouden met het geluk, niet voor zichzelf maar voor een ieder, die het verst zullen komen.

Toen Atlantis zich ontwikkelde, hebben wij daar grote steden zien verrijzen. Zij hadden koloniën. Kolonialisme en imperialisme bestonden in die tijd net zo goed als in uw dagen. Wij zagen overal tempels bouwen. Maar God werd op den duur ook daar een soort machtsinstrument; iets waarmee je de massa in bedwang kunt houden. De tempel werd langzaam maar zeker zoiets als een grote Beurs waar men allerlei handelswaren, promessen e.d. kon uitwisselen. De meesten van u weten dat misschien niet, maar dat is een van de gebruiken, die later zelfs in Egypte nog is blijven bestaan: de tempels waren de banken van die tijd; Ze waren vaak de geldschietters. En ik moet zeggen, dat zij hun hypotheeken meestal ook heel hardhandig wisten te innen. Wat dat betreft waren ze net zo menselijk als menige bankinstelling in deze dagen.

De situatie ongeveer 40.000 jaar geleden was er één, waardoor een ramp onvermijdelijk werd. Dat kon niet anders. Het was barsten of breken. Dat land, dat zich eigenlijk had ontwikkeld uit een kolonie van bijna nog niet menselijke wezens, werd langzamerhand overheerst door machtsbegeerten en grote opstandigheden. Dat is ook duidelijk te zien. 40.000 jaar geleden hebben we de eerste trek van bepaalde slavenvolkeren. Ongeveer 10.000 jaar geleden zien wij ook weer zoiets; dan trekken er weer slaven rond. Als je dat zo eens nagaat, zeg je. Er is altijd een periode van uitbreken geweest.

Wat gebeurt er als een menselijke maatschappij op de een of andere manier door conflicten uiteenvalt? De onderdrukten trekken weg. De situatie wordt dan voor de heersers natuurlijk erg moeilijk, want dan zijn er koningen zonder dienaren, generaals zonder soldaten en priesters zonder vereerders van God, die bereid zijn hun salaris te betalen. Dat is waarschijnlijk ook indirect de oorzaak geweest van de grote rampen, die dat land hebben getroffen.

Nu is de wereld groter geworden. Waar ze eens met hun handelsscheepjes (die waren maar heel klein; het waren meer vloten dan wat anders) probeerden nieuwe landen te vinden, proberen ze nu naar de maan en de planeten te gaan. Maar de tendensen blijven toch eigenlijk wel dezelfde. Voor mij zijn er dan ook grote overeenkomsten tussen wat er in die tijd is gebeurd en wat er in deze dagen gebeurt.

U heeft misschien al opgemerkt, dat je bijna overal inspiratief hoort spreken door mensen, die afwijkende waarheden verkondigen.

En dan mag. iemand als mgr, Simonis het- daar niet mee eens zijn, maar ze zijn er. Ze spreken in regeringen, in kerken. Ze komen naar buiten langs mediamieke weg. Op een soortgelijke manier zien wij in deze tijd plotseling geheel nieuwe tendensen in bepaalde esoterische groeperingen en bewegingen. Zo was het toen, zo is het nu. Er is een grote vergelijkbaarheid van werking.

Nu kunnen we aanhalen, dat het niet hetzelfde teken en dezelfde heerser is, waaronder die omwenteling plaatsvindt. Maar als - ik mij afvraag wat de kenmerken zijn, dan kom ik tot de conclusie dat het verval van een wereld, die niet meer beantwoordt aan de krachten welke op die wereld inwerken, meestal ongeveer gelijk is. Waarom zijn de wijzen, de verlichten, de voorgangers van de Editte Broederschap ook naar wij aannemen uit Atlantis weggetrokken en ook dat in verscheidene golven? Waarom hebben zij zich naar allerlei verborgen plaatsen in de wereld begeven en zich daar teruggetrokken?

Ik geloof, dat er wijsheden en kundigheden zijn, die je altijd voor het nageslacht moet bewaren. Ik heb eenzelfde tendens in deze dagen ontdekt. U bent zich daarvan misschien niet helemaal bewust, maar men heeft in verschillende landen op het ogenblik al de neiging om geheime plaatsen klaar te maken, waarin alle kundigheden van de volkeren verzameld worden. En wie zegt ons dat er niet vandaag of morgen, als het conflict op de wereld onvermijdelijk lijkt, iemand komt die zegt: Ik neem alles wat er in die schuilplaats is zoveel mogelijk mee. En al moet ik naar de maan of naar een andere planeet gaan, als het maar bewaard blijft, dan zullen wij uit die wijsheid later weer iets kunnen scheppen, waarmee de mensen verder kunnen gaan.

Eén van de erfstukken dat in die tijd verdween was een z.g. Spiegel van Tijd of Spiegel van Waarheid, Het is later zelfs terecht gekomen in een rotstempel ergens in de aanloop van de Karakoroum. Deze Spiegel van Wijsheid is eigenlijk niets anders dan een op een bijzondere manier geslepen stuk glas (een zeldzaamheid in die tijd) gevat in metaal. De mengeling van glas en metaal en de reflexen had een zeker hypnotisch effect. De spiegel gaf allerlei beelden te zien, maar die waren alleen maar de reflex van hetgeen de mensen dachten. Je zou kunnen zeggen: het was een middel om telepathie te versterken. Die uitvinding is een hele tijd gebruikt om mensen met zichzelf te confronteren (een soort niet voor het lichaam bestemde LSD) en is daarna het middelpunt geworden van een eredienst.

Er zijn in deze tijd bepaalde uitvindingen gedaan (natuurlijk topsecret vanwege de mogelijkheid ze militair te gebruiken), waarvan het waarschijnlijk is dat die uitvindingen worden weggebracht. Dat lijkt vreemd, als je ziet met hoeveel voorzorg die dingen allemaal worden bewaard; en dat op het ogenblik bepaalde geheimen, die in feite meer te maken hebben met het para-psychische en het paranormale dan met gewone wetenschap langs onbegrijpelijke wegen worden uitgewisseld tussen de verschillende landen. Het is krankzinnig, dat gegevens van het Rhine-instituut in het Pavlov-instituut in Leningrad terecht komen vaak drie tot vier dagen nadat men de constatering heeft gedaan. En het is al even vreemd, dat gegevens uit het Pavlov-instituut en uit het Rhine-instituut korte tijd later door Italiaanse verwerkers worden gekend en mede beschouwd als deel van hun experiment en dat zij hun eigen opzet erdoor bepalen, Ik zou denken, dat ze ook bezig zijn om ergens een soort para-psychische wonderspiegel te fabriceren, waarschijnlijk bestaande uit een mengsel van suggestie, paranormale krachten en meer wetenschappelijke benaderingen. Er schijnt o.a. ook nogal, wat electronica bij te pas te komen, die wel eens zou kunnen dienen om de mens van heden met zichzelf te confronteren maar daarnaast ook om hem bewust te maken van de waarheden, die er in hem leven. Ik ben ervan overtuigd, dat als er ooit een grote ramp de mensheid zou treffen een dergelijk iets niet teloor zal gaan; zeker niet als de uitvinding klaar is.

Als ik denk aan de manier; waarop men in het verleden bepaalde wijsheden zag versluierd heeft gepubliceerd - voor zover er van publicatie sprake was, zo ontdek ik dat ook in deze tijd overal geschriften op belangrijke plaatsen verschijnen en dank zij de druktechniek voor de gehele wereld toegankelijk zijn, waarin geheimen a.h.w. bemanteld worden medegedeeld. U

denkt misschien dat het zo'n vaart niet zal lopen. U weet misschien niet dat men in verschillende landen grote bureaus heeft, die niets anders doen dan alle tijdschriften nalezen, die er in een bepaald land verschijnen. Uit die tijdschriften alleen al halen ze voldoende gegevens om precies na te gaan wat b.v. de nieuwe Russische wapens zouden zijn, wat de veranderingen in de Russische strategie zijn t.a.v. de Amerikanen, of omgekeerd wat de nieuwste uitvindingen van de I.B.M. zijn of. wat het nieuwste experiment van Bell-telefoon is. Kennelijk hebben de ingewijden er belang bij om elkaar gegevens toe te spelen. Maar dat zijn niet - dat moeten we wel begrijpen - de gedresseerde wetenschappelijke onderzoekers. Dat zijn de mensen, die iets anders zoeken dan alleen maar hun wetenschap. Dat zijn de onderzoekers, die denken dat ze iets voor de gehele mensheid doen en die dat ook aan de gehele mensheid willen doen toekomen.

Die geschriften zijn indertijd voor een groot gedeelte overgebracht naar Tibet, voor een ander gedeelte naar de Karakorum en voor een kleiner gedeelte eerst naar Afrika en vandaar later ook noordelijker via Egypte in de richting van de Karakorum getransporteerd. Die boeken zijn nu weer ergens anders gebracht. Al die geschriften bevatten de grote geheimen van het verleden: Het boek Dzyan b.v. is niet alleen maar, zoals de theosofen denken, een bijzonder belangrijk geestelijk boek. Het is een boek, dat ook- zij het versluierd - bepaalde magische en technische aanwijzingen geeft en o.m. duidelijk maakt op welke manier natuurkrachten door mentale kracht kunnen worden beheerst.

Ik denk, dat die boeken uit het verleden op een gegeven moment juist in deze tijd weer een rol kunnen gaan spelen. In die oude tijd wisten ze het wel en ze hebben het vastgelegd. Maar in deze tijd ontstaan er zoveel parallelle tendensen, dat er mensen moeten komen, die niet meer verblind worden door de onbegrijpelijkheid maar die door de uiterlijke vormgeving heen de waarheid gaan zien.

Dat dit nu zonder meer tot allerlei vernieuwingen aanleiding zal zijn? Ach, wat is er mee gebeurd? Al die gegevens zijn in delen van Azië terecht gekomen. Het werd daar bewaard en er waren mensen, die er mee wisten te werken. Maar wat ontdekken wij?

In de brahmaanse wijsheid zijn die gegevens aanwezig en enkelen van hen weten er mee te werken, maar ze houden het nog meer topsecret dan het Pentagon het nieuwste plan. van de een, of andere generaal. En in Tibet zelf, dat toch zo lang belangrijk is geweest, hebben we helemaal niet te maken met een groot-geestelijk reveille, integendeel. Er ontstaat daar een betrekkelijk vreemde godsregering met een levende god aan het hoofd nog wel; dat is altijd erg gemakkelijk. In die situatie zijn kloosters ingevoegd, waarvan een heel klein gedeelte aan ingewijden behoort: zoals het klooster van de Zeven Wijzen, het klooster van de Drie Blinden. Dat zijn kloosters, die tot voor kort - zelfs nog tijdens de overheersing van de Chinezen - bepaalde profetieën wisten te geven. Het is overigens vreemd, dat deze kloosters, die voor een klein deel bezet zijn door heel oude mensen, met rust worden gelaten en dat men naar hun mening informeert. Ik zou zeggen, datzelfde moeten wij ook voor de toekomst verwachten.

Veel van hetgeen erin deze tijd aan nieuwe kennis wordt bereikt, zal wel niet onmiddellijk worden geopenbaard. Maar er moet toch een ogenblik komen, waarin het algemeen wordt gebruikt:

In Atlantis ging de periode van gebruik vooraf aan de laatste machtsstrijd. Het is bekend, dat op de z.g. Gouden Tafelen van de Wet, die in het midden van de vergaderplaats stonden waar de koningen van de Atlantische staten bijeen kwamen (ook een soort Atlantic Pact; weer een parallel), bepaalde waarheden waren gegrift achter die wetten, waardoor de magische macht kon worden gebruikt. Dat waren machtsformules waarvan de koningen, als ze ingewijd waren, gebruik konden maken. Maar de meeste koningen dachten, dat ze het niet nodig hadden en daardoor hebben ze gefaald. Maar iets is ervan bewaard gebleven, want wij vinden in de historie van Ierland Cuchelain, een grote held, terug. Deze maakt op een gegeven ogenblik gebruik van magie, die kennelijk is ontleend, zelfs in de legende, aan bepaalde bestaande Atlantische kundigheden.

Ik denk zo, dat deze wereld, gezien de parallellen met Atlantis, nog heel wat conflictsituaties tegemoet zal gaan, zodat de grotere kennis en vooral de wetenschappelijk-geestelijke kennis,

die in deze tijd worden bereikt, zullen onderduiken. Maar omdat het een ander teken, een andere invloed is, waaronder het geheel staat, neem ik niet aan dat de vernietiging, die een hofdrol in Atlantis heeft gespeeld, zal plaatsvinden. Toen was het namelijk een kwestie van wisselvalligheid; van een wereld met twee aangezichten, waarvan er één in een bepaalde stemming kon overwinnen. Nu hebben wij te maken met een wereld, waarin juist het gevoel van verwantschap, van broederschap gaat toenemen,

Wel weten wij dat voor die z.g. rustperiode (je zou het een duizendjarig rijk kunnen noemen) de mensen aanmerkelijk harder worden. Niet harder in de zin van gemener in optreden, maar harder in een realistisch benadering van de wereld en de problemen. Ik geloof zelfs, dat dat ook de aanleiding is geweest voor bepaalde tempels en voor de z.g. zwart-magiërs, zoals wij ze nu noemen, om allerlei machtsmiddelen te gaan gebruiken en zo oorlogen tot stand te brengen. Ik meen, dat wij nu nog niet toe zijn aan een dergelijke vernietiging, maar dat wij heel dicht staan bij iets wat je met een beetje goede wil toch giet duizend-jarig rijk zou kunnen noemen, al duurt het waarschijnlijk niet zo lang.

Dan heb ik in dat oude verleden nog een paar andere leuke dingen teruggevonden.

Toen Atlantis ontstond, kwam er eigenlijk ook een nieuw soort mens.

Zij kwamen uit een ander rijk: M^u. Doordat ze leefden onder heel andere omstandigheden, in een ander klimaat en bovendien in die periode de zonnestraling ook sterker werd, kregen ze de kans om anders te worden. Hun hersenen gingen anders functioneren, hun lichamelijke eigenschappen wijzigden zich iets. Niet zodanig, dat degenen in het moederland zeiden: Wat een gedochten, of: Jullie kijken sterk af. Het waren allemaal kleine dingen, die tezamen toch heel belangrijk waren, die bepalend waren voor de mogelijkheden van Atlantis.

Zonder de parallel nu helemaal te willen doortrekken zou ik toch erop willen wijzen, dat wij heel veel tekenen kunnen vinden in de afgelopen paar eeuwen dat er van die vreemde veranderingen hebben plaatsgehad. Wij moeten niet denken aan mensen, zoals Hofmann (?) de man uit het niet e.d., maar wij moeten wel denken aan al die mensen, die plotseling heel vreemde kundigheden ontwikkelen. Meestal horen wij daarvan voornamelijk als ze jong zijn, omdat bij kinderen iets dergelijks meer treft. Maar er zijn mensen, die zichzelf wetenschappelijk ontwikkelen; die dus niet leren, maar die van zich uit denken.

Als wij nu kijken naar- Thomas Alva Edison, dan lijkt het misschien dat hij alleen maar een man was met doorzettingsvermogen. Maar hij moest toch ook nog iets anders hebben. Zijn hele mentaliteit, zijn benadering van problemen verschilde zoveel van wat in zijn tijd normaal was, dat wij hem als een afwijkend type mens mogen beschouwen. En nu kun je wel op de borst kloppen en zeggen: Het was een genie uit ons volk voortgekomen. Goed. Maar het was toch iemand, die verschilde.

Nu blijkt, als je je de moeite getroost na te gaan wat er is gebeurd, dat dergelijke afwijkende persoonlijkheden met kennelijk heel andere begaafdheden en vooral met een veel grotere versatilititeit in de laatste paar eeuwen heel veel zijn voorgekomen en dat ze juist in deze tijd vreemd genoeg niet meer schijnen voor te komen of alleen maar nog een enkele keer op de voorgrond treden en dan meestal met een schouderophalen worden afgedaan.

De Atlantiden (met excuus aan M. Benoit voor het gebruik van de term) waren mensen, die waren gegroeid naar iets anders. Ik neem aan, dat er in deze tijd mensen zijn, verborgen tussen u of misschien in kleine groepen samengekomen ergens in dorpjes of in steden, die qua capaciteit, qua denkvermogen en misschien ook qua lichamelijke mogelijkheden iets verschillen - op een niet al te opvallende manier van de normale mensen. En dan blijkt, dat juist deze mutatie - al is het dan een betrekkelijk onopvallende - in Atlantis een heel grote rol heeft gespeeld bij het scheppen van die rustperiode. Het zijn deze mensen geweest, die in staat waren de intriges van de vorsten, de grote handelslieden, de grote krijgsheren en van de tempel voortdurend te frustreren. Zij waren in staat om alles precies iets anders te doen uitvallen dan iemand verwachtte en zij waren ongetwijfeld ook in de latere periode de voornaamste leveranciers van de mediterende monniken, die altijd op een bergtop zaten, in ieder geval in de eenzaamheid, in de natuur en die contact opnamen met hogere krachten en machten.

Dat de mensen die dingen niet begrijpen daar kan ik inkomen. Maar zoals zij toen belangrijk zijn geweest en vorm hebben gegeven aan dat tijdperk en vooral aan de resultaten, die ervan zouden overblijven, zo geloof ik dat er nu mensen zijn, die het einde van het Vissen-tijdperk vorm zullen geven en daarmee voor een groot gedeelte het menselijk beginkapitaal van de Aquariusperiode gaan bepalen.

Het is altijd aardig terug te blikken in het verleden. Je moet het natuurlijk niet doen om te zeggen: Wat was het toen goed! Want toen deugde er ook niets. Als je er nu in zou zitten, dan zou het ook niet deugen. Maar als je terugblijkt, dan zie allerlei sohijnparallellen, maar vooral gebeurtenissen die in de hele mensheid een rol spelen.

Zo zie je b.v. in Polynesië, in de periode dat Atlantis eigenlijk aan zijn tweede ramp toekomt, plotseling een grote omwenteling in de volksgodsdienst. We zien ineens de Tiki-verering heel sterk op de voorgrond treden. Tiki, een God van licht, die tegenover de oorlogsgoden, de wrede goden van de zee staat. Wij zien iets dergelijks trouwens ook, als wij denken aan de confrontatie, toen het volk der joden voor het eerst Israel bereikten. Dat was ook een confrontatie tussen Jahwe, die toch eigenlijk een lichtgod was en Dagon, een zeegod. Dat is heel opvallend en dat vinden wij overal terug.

Daaruit zou je de conclusie moeten trekken, dat een dergelijke confrontatie tussen bestaande macht en nieuwe macht in deze tijd onvermijdelijk is; dat het nieuwe ras daarvan waarschijnlijk de drager is; en dat wij niet moeten veronderstellen dat deze nieuwe mensen alleen maar behoren tot één ras of één nationaliteit. Ik zou zeggen, dat ze overal op de wereld zijn. Maar door datgene wat ze anders zijn - en nu denk ik heus niet aan telepathisch begaafde super-wezens, maar gewoon aan mensen met een wat anders gevoelsinhoud en een andere relatie tot het gemeenschappelijk bewustzijn en misschien enkele lichamelijke veranderingen - zullen zij met elkaar verwant zijn.

Deze verwantschap met mensen over de gehele wereld zou kunnen betekenen, dat er een veiligheid ontstaat voor de mogelijkheid tot inwijding; dat de grote geestelijke krachten, die altijd op deze wereld aanwezig zijn, ook altijd begrepen zullen worden. De wisselwerking blijft bestaan.

Ten laatste en zeker niet ten leste: de werkelijke waarde van uw tijd en uw maatschappij, de restanten van dit Vissen-tijdperk en van uw technische ontwikkelingen - voor zover ze werkelijk belangrijk zijn zullen voor de mensheid bewaard blijven. En misschien zal dan veel later iemand, die tot een inwijding tracht te komen, ergens lezen in wat dan het boek Marx heeft of wat mij betreft het boek Biesheuvel - de naam zegt meestal weinig - en hij zal daarin dingen lezen, die hij erg wijs vindt, totdat er iemand komt die daar doorheen weet te kijken en dan ontdekt, dat de oude wereld voortdurend aan nieuwe geslachten en nieuwe tijden haar essentiële bereikingen en Waarden overdraagt.

U staat aan het begin van een nieuw tijdperk. Zoals gebruikelijk zullen bepaalde kosmische waarheden in dit tijdperk een beginpunt hebben. Zoals gebruikelijk zullen bepaalde openbaringen een rol gaan spelen. Daaronder zullen ook openbaringen zijn uit een ver verleden. En juist daarom geloof ik, dat de mensheid een fantastische, een wonderlijke periode tegemoet gaat, waarin uit alle onrust tenslotte de rustperiode zich kristalliseert, waarin de mensen dan in staat zullen zijn de werkelijke kennis van een ver verleden weer in zich op te nemen, waarin allerlei oude werken en boeken - of het nu Zend-Avesta is of iets anders opnieuw zullen worden beschouwd, niet alleen maar op de geestelijke leer of mythe, maar als versluisde aanduiding van feiten en processen.

Wanneer dat gebeurt, heeft de mensheid een hele sprong voorwaarts gemaakt in haar geestelijke ontwikkeling. De stoffelijke ontwikkeling zal dan ook ongetwijfeld na de gebruikelijke strubbelingen en storingen voldoende vorm krijgen om ook Aquarius weer zijn eigen bijdrage zowel aan de geestelijke ontwikkeling als aan de menselijke kennis van komende tijdperken te doen geven.

AANVAARDING

Ik vind dat een wonderlijk woord. Het impliceert de berusting, waarmee de mens al wat het noodlot brengt aanvaardt, alsof het door een engel aan de deur wordt afgeleverd via een kosmische ptt: Wilt u even tekenen, hier is uw noodlot.

Aanvaarding is voor mij de erkenning van het onvermijdelijke. Er zijn zaken in jezelf, rond jezelf, waaraan je werkelijk niets kunt doen. Aanvaard die voorlopig; d.w.z. laat ze rusten, omdat er andere zaken zijn waarmee je je wel kunt bezighouden, waarin je wel iets kunt bereiken. Maar zeg niet: Ik aanvaard mijn lot, omdat het mij is opgelegd.

Vele mensen zeggen: Wij moeten aanvaarden wat God ons oplegt. Waarbij helemaal in het midden wordt gelaten hoe God dat doet en of God dat wel doet. Het wordt eenvoudig gesteld.

Als God ons alle mogelijkheden geeft waarover wij beschikken, dan betekent het dat aanvaarding in religieuze zin een niet bij de pakken neerzitten inhoudt, een niet zich neerleggen bij al wat er is, maar juist impliceert een zoeken naar de verklaring, een proberen de processen te begrijpen, een trachten ook om datgene wat je onaanvaardbaar vindt te beheersen en te veranderen zoveel je maar kunt.

Men zal zeggen dat dit trots is. Ik geloof niet dat je trots bent, als je werkt met de middelen die je hebt gekregen.

Sommige mensen zitten als bedelaars langs de weg, vragend om een vrucht, die hun honger kan stillen, terwijl achter hen de bomen rijkelijk vruchten dragen. Zij zeggen: Ik aanvaard nederig mijn lot. Maar ik zou zeggen: Zij verdienen niet de vrucht die ze vragen, maar een schop onder hun zitdeel, opdat zij opspringen en zelf de vruchten plukken, die binnen hun bereik zijn, want die zijn ook voor hen aanwezig.

Nogmaals, er zijn dingen, waaraan je werkelijk niets kunt doen, waar je machteloos staat. Aanvaard die tot je sterk genoeg bent om het probleem opnieuw aan te pakken. Zeg niet: Dit is onvermijdelijk of onveranderlijk. Zeg alleen: Nu heb ik geen mogelijkheden, dus zal ik eerst andere zaken in het reine brengen.

Dit is ongetwijfeld niet de fraaie en religieuze meditatie, die men van mij over dit onderwerp zou verwachten. Toch is het een oprechte meditatie en een oprechte waarheid.

Wanneer wij geloven in een God, Die de wereld heeft geschapen en Die ons heeft geschapen en ons de mogelijkheden heeft gegeven in ons leven, dan zijn wij mijns inziens dwaazen, als we de rechten en mogelijkheden die God ons geeft opzij werpen, opdat aanvaarding zo mooi, zo edel en zo goed is.

Iemand, die uit louter edelaardigheid sterft, terwijl hij kan leven, is voor mij geen martelaar of held maar een dwaas. Slechts hij die sterft, omdat hij daarmee iets bereikt voor anderen, zodat hij niet de dood aanvaardt maar gebruikt, is voor mij een held en een martelaar.

Ik meen, dat ik hiermede duidelijk heb gemaakt wat ik denk aangaande dit onderwerp. Ik hoop, dat u mij zult vergeven, dat in mijn overwegingen geen plaats is voor de zoetelijkheid, gepaardgaande vaak met de belofte van beloning in een hiernamaals.

U leeft met uw mogelijkheden en uw middelen en u kunt meestal meer dan u denkt. Uw mogelijkheden bevatten meer dan u op het eerste gezicht zou veronderstellen. U moet maar eens nadenken en zoeken. Als u dan komt met aanvaarding als een excuus voor uw daadloosheid, als een verklaring voor de lusteloosheid waarmee ge u laat drijven door het leven zonder te worstelen voor een uiterste beleving en bewustwording, dan zeg ik u, vrienden, vergeet liever dat een begrip als aanvaarding bestaat. Want dan maakt ge uzelf tot minder dan datgene waarvoor ge geschapen zijt.

LES 7 - VERBORGEN MACHTEN OP AARDE

In een ver verleden is de geestelijke ontwikkeling van de mensheid begonnen. Er hebben zich toen een paar groeperingen afgesplitst die vandaag aan de dag nog bekend zijn. Een daarvan stamt uit het oorspronkelijke rijk Mu en is het z.g. Verborgene Priesterrijk. De tweede is van Atlantische origine en heeft zich ontwikkeld tot de bekende Witte Broederschap. Deze beide groepen hebben op aarde heel wat meer invloed dan u zou denken, omdat zij in staat zijn de kosmische werkingen en invloeden heel juist te schatten en daarnaast door hun eigen contacten met zelfs de hoogste sferen ook in staat zijn vanuit die sferen een bepaalde invloed uit te oefenen: Hun manier van werken wordt voor een groot gedeelte - dat moeten wij toegeven ~ bepaald door de mogelijkheden. Aan de andere kant echter is hun poging de mensheid te ontwikkelen toch altijd weer gebaseerd op de eigen kennis en de leiding vanuit de werkelijk hoogste vormen van bewustzijn.

Het Verborgene Priesterrijk is naar ik meen o.m. bekend bij bepaalde Rozenkruisergroepen en maakt daarnaast op een wat vreemde wijze deel uit van de overleveringen en legenden van heel veel Afrikaanse volkeren en stammen en is daardoor misschien ook bekend in bepaalde delen van Zuid-Amerika bij de armeren; U denkt misschien Ach, dat is allemaal fetichisme en voodoo. Maar op de achtergrond ligt het verhaal van grote machtige priesters en magiërs die zich op een gegeven ogenblik uit de wereld hebben teruggetrokken.

Als wij dat historisch willen plaatsen, dan is dat waarschijnlijk ongeveer 5000 jaar na de eerste kolonisatie van Atlantis geweest. Deze verborgene priesters hebben zich vervolgens over de gehele toen bekende wereld verspreid en ze hebben daar op hun eigen wijze getracht op de ontwikkelingen invloed uit te oefenen.

Kijken wij in de latere historie, dan ontdekken wij dat hun teken, dat over het algemeen de zon en de maan bevat, veel voorkomt. Wij vinden dit teken b.v. in de ruïnes van Simbabwe, maar wij vinden het ook terug bij overigens zeer bijzondere tempels in India en in Egypte. Wij vinden het symbool (vaak als magisch teken en als het even kan versierd met een paar tijger- of haaiantanden, dit ligt aan de streek] ook bij negerstammen. Ik noem dit maar om enkele voorbeelden te geven van een teken dat is blijven voortbestaan. Dit symbool van zon en maan is in de christelijke aera bovendien nog veranderd in zon en kruis, ofwel oerkracht en manifestatie, want zo werd in het oude priesterrijk de werking van zon en maan ook al gezien. Hun denken is ongeveer als volgt;

De mens leeft onder de invloeden van de kosmos. Hij kan zich daarvan niet geheel bevrijden. Maar de mens heeft de vrijheid om op die invloeden te reageren en die vrijheid van reactie bepaalt voor de mens wat hij geestelijk betekent en daarnaast wat hij materieel tot stand kan brengen.

In het Verborgene Priesterrijk is wetenschap heel wat belangrijker dan in de Witte Broederschap. Hier is wetenschap instrument en meer niet. In het Verborgene Priesterrijk daarentegen is weten en wetenschap een intrinsiek deel van de bewustwording. Men gaat van het standpunt uit dat het weten de mens de mogelijkheid verschaft zijn wereld anders te zien en dat hij door de beheersing, die hij daarover verkrijgt ofwel door de inzichten die hij heeft verkregen in de werkingen rond hem, in staat zal zijn meer bewust zijn eigen ontwikkeling te richten en ook zijn betekenis in de wereld te bepalen.

Het Verborgene Priesterrijk heeft een groot aantal op aarde levende representanten: Velen worden beschouwd als adepten. Niet allen zijn het. Er zijn op het ogenblik van het Verborgene Priesterrijk op aarde werkelijk ingewijd - meen ik - zo ongeveer 17 á 18 personen. Het werkelijke aantal priesters dat zich daar omheen groepeerde belooft enkele duizenden. Deze mensen manipuleren als volgt:

De ingewijden brengen een contact tot stand met hogere sferen. Zij zijn degenen, die een soort waarschuwingdienst hebben en vaak via orakels maar ook via telepathische boodschappen aan de priesters en eventueel zelfs aan de wereld kenbaar maken wat er te verwachten is. Zij hebben dus een soort kosmisch-metereologische dienst, die vertelt wat voor type invloed er binnenkort op aarde zal arriveren. De tendensen worden bepaald door hun wetenschap. Er is dus niet, zoals bij de Witte Broederschap, sprake van een voortdurend opnieuw plaatsvindende planning voor een komende periode. Men heeft die wetenschap ongeveer als volgt opgesteld.

Het leven van de mens is één fase op een voortdurende cirkelgang, die loopt tussen chaos en oneindigheid. Het is het doel van de mens om zich zowel in chaos als in het uiterste licht (de gevormde oneindigheid) zo lang mogelijk bewust te blijven. Daarom zal hij alle invloeden moeten gebruiken om zoveel mogelijk begrip voor zoveel mogelijk omstandigheden op te brengen. Indien hij op aarde dingen kan aanvaarden, dan kan hij deze ook accepteren in zijn gang na de dood.

De kwestie van reïncarnatie, die bij de Witte Broederschap wat meer op de voorgrond komt, wordt door het Verborgene Priesterrijk wel erkend maar als tamelijk onbelangrijk terzijde geschoven. "Want," zo zeggen zij, "als je één leven hebt gehad, maak je eerst die geestelijke kringloop door en pas daarna begin je aan een nieuw leven. Als jij je in die kringloop volledig bewust bent geweest, zul je ook de rest volledig bewust afmaken en zijn de verschijningsvormen van geen betekenis, omdat je dan met het geheel één bent."

Het is misschien een wat wonderlijke opvatting. Ik moet toegeven, dat wij ons in de Witte Broederschap ondanks alle samenwerking wel eens afvragen, of het nu wel redelijk is om de uiterlijkheden en de belevingen zover terzijde te zetten als het Verborgene Priesterrijk pleegt te doen. Maar goed, hun wijze van handelen heb ik gedeeltelijk reeds aangeduid.

Om hun kennis te kunnen verbreiden op een manier, die gelijktijdig het contact met dit zeer geheime gezelschap op aarde tot stand zou kunnen brengen, vormen ze meestal z.g. mantelgroepen. Deze krijgen dan het karakter van een esoterische school, een inwijdingsgenootschap, in enkele gevallen zelfs een magische groep waar bepaalde rituelen worden voltrokken of - althans in één geval een kerkelijke secte. Die mantelorganisaties worden gebruikt om de waarschuwing te verbreiden. Uit deze organisaties worden dan de mensen gekozen, die in staat zijn om innerlijk tot een hoger begrip te komen. Heel vaak laat men daarvoor de mensen binnen een bepaalde groepering allerlei z.g. inwijdingen doormaken (dit zijn grotendeels pseudo-inwijdingen) en als ze eindelijk zover zijn gekomen dat er een ontvankelijkheid ontstaat, wordt er geprobeerd door telepathisch contact deze mensen sterker te betrekken bij de actie van de werkelijke adepten. Ze worden dan langzamerhand de spreekbuizen voor deze adepten. Hun eigen taak begint dan ook wat losser te staan van de groepering waarin ze misschien zijn opgegroeid.

De waarschuwing kan op velerlei manieren worden gegeven. Ook hier zien wij een typisch verschil tussen de wijze van ingrijpen die de Witte Broederschap kent en de wijze van beïnvloeden die het Priesterrijk gebruikt. Waar de Witte Broederschap waarschuwingen geeft, maar vooral probeert om de mensen zelf hun wezen te laten verraden en zo de waarheid naar voren te brengen, gaat men in het Verborgene Priesterrijk werkelijk uit van de theoretische kant.

Bij ons is economie alleen belangrijk in zoverre ze invloed heeft op de menselijke gedragingen. Wij beschouwen de economie als iets secundairs dat hoogstens een keer kan worden gebruikt om een zeker gedrag af te remmen. Bij het Verborgene Priesterrijk gaat men zuiver theoretisch redeneren: Door welke economische ingreep (dus gebruikmakend van economische kennis kunnen wij een toestand creëren, waardoor zoveel mogelijk mensen worden geconfronteerd met voor hen nieuwe omstandigheden en waarheden?

In de wetenschap zal de Witte Broederschap wel eens iemand inspireren, maar zij gaat van het standpunt uit dat iemand het voornamelijk zelf moet opknappen. Men is wel bereid iemand een paar inspiraties te geven, maar dan geeft men dat niet aan één persoon. Men kiest daarvoor meestal een aantal van 8 tot 10, personen in verschillende gebieden en landen uit en

geeft hun dan de mogelijkheid om ieder op zijn eigen wijze die inspiratie om te zetten in iets van meer praktische betekenis. "Neen," zegt het Verborgen Priesterrijk, "als je zo werkt, dan geef je die mens een zelfstandigheid waardoor hij zijn aardse belangrijkheid te hoog gaat schatten. Wij geven die mens een geheime kennis. Die kennis wordt eerst uitgedrukt in geestelijke termen en normen en pas daarna, als het is aanvaard wordt er gewezen op de mogelijkheid die geestelijke normen ook op de materie toe te passen."

Er is dus wel een verschil tussen Witte Broederschap en Verborgen Priesterrijk. Nu kent u de Witte, Broederschap. Daarover heeft u al zo veel gehoord, dat ik geen bijzonder verhaal behoef te vertellen. Kort samengevat:

De Witte Broederschap is een naam die eigenlijk ruim 2000 jaar ongeveer bestaat. De gemeenschap is ontstaan uit de z.g. bewusten of, ingewijden van Atlantis: de priesters, die in een beschouwend bestaan voortdurend contact met hogere geesten tot stand wisten te brengen en de velen die hen gevolgd zijn in hun wijze van beleven van het hogere.

De Witte Broederschap wordt dus bepaald door innerlijke beleving. Elk ingrijpen op aarde dat daaruit plaatsvindt is gebaseerd op een deelgenootschap. Hierbij is men meer pragmatisch ingesteld. Men vraagt zich dus niet in de eerste plaats af: Wat is volgens de normen en regels van onze groep. het best? Men vraagt zich eenvoudig af: Hoe kunnen wij een bepaalde toestand voorkomen of forceren? Hoe kunnen wij het begeerde effect zo snel mogelijk tot stand brengen? Dat er hierdoor wel eens geschillen ontstaan tussen Witte Broederschap en Priesterrijk, zal een ieder duidelijk zijn. Ze hebben beiden echter hetzelfde einddoel.

Men zou deze groepen kunnen vergelijken met Rooms en Gereformeerden. Ze hebben één geloof; de bewustwording van de mensheid. Ze hebben één gezamenlijke stelregel: de eenwording in geest en vooral in zielekracht van de gehele mensheid. Alles wordt daaraan ondergeschikt gemaakt.

Ik zou zeggen, dat de Witte Broederschap wat roomser aandoet, omdat ze nogal pragmatisch te werk pleegt te gaan, terwijl het Verborgen Priesterrijk sterk gereformeerd aandoet, omdat het boek, de formule, de formulering voor hen vaak belangrijker is dan het resultaat. Maar ze vullen elkaar aan en zodra ze gezamenlijk komen te staan tegenover een invloed die op aarde duister is, zullen ze er niet over gaan twisten wat nu misschien theoretisch de meest juiste oplossing is. De Witte Broederschap begint en het Priesterrijk voegt zijn pogingen daarbij, met dit voorbehoud dat ze zelf met hun ingrijpen niet ingaan tegen de regels die ze als juist hebben. erkend, maar dat ze ook geen maatregelen nemen in overeenstemming met die regels, die de Witte Broederschap .moeilijkheden 'zouden kunnen bezorgen. Als het Priesterrijk ingrijpt (en dat is vooral in esoterische en religieuze ontwikkelingen), dan zal de Witte Broederschap zeker niet proberen om daar een stokje voor te steken, omdat ze denken dat het anders beter gaat. Er is sprake van een wederkerig respect en van een wederkerige samenwerking, al is die - dat moeten we toegeven - hier en daar wel wat beperkt.

Nu denkt u misschien dat dit een heel gewoon betoog is. Maar geloof me, u zult op deze wijze niet vaak over die twee groepen horen. De tegenstellingen worden door de meesten liever verzwegen: Ik meen, dat het in het kader van deze cursus waar we het over kosmische werkingen van allerlei aard hebben, goed is te begrijpen coat er tegenstellingen kunnen bestaan ook tussen grote en geestelijk zeer hoogstaande groepen, die tenslotte hetzelfde doel nastreven.

In de titel heb ik gewezen op verborgen machten op aarde. Verborgen, dat is logisch. De Witte Broederschap is wel bekend, ook onze eigen Orde behoort daaronder, en ze geeft op nogal wat punten regelmatig haar overwegingen, ook haarjaarprogramma is enigszins bekend, maar er is toch niemand, die kan zeggen: deze behoort wel tot de Witte Broederschap en gene niet. En wat meer is, niemand weet precies - en dat wordt ook nooit helemaal zuiver precies verteld - wat de Witte Broederschap nu wel kan en wat ze niet kan, waar haar mogelijkheden ophouden.

Wat het Verborgen Priesterrijk betreft, daarvan is nog veel minder bekend. Alleen degenen, die bij de mantelorganisaties behoren, worden met het bestaan ervan geconfronteerd. Maar zelfs die confrontatie is zo onvolledig, dat je pas als je zelf direct contact begint te krijgen met de

ingewijden, gaat begrijpen wat de mogelijkheden zijn. Wat nu is de werkelijke macht, die door het Verborgen Priesterrijk kan worden uitgeoefend?

Het Verborgen Priesterrijk kunnen we vergelijken met degene, die in het verkeer de waarschuwingborden en richtingaanwijzers plaatst, de bewegwijzering dus. De Witte Broederschap daarentegen is degene, die eerder zorgt voor de berijdbaarheid van de weg. Ze hebben elkaar ergens nodig. Het werk van de een is zonder het werk van de ander niet compleet. Het is duidelijk, dat een wegebouwer iets meer bekend zal zijn dan de man die wegwijzers plaatst. Dat is een vage, anonieme organisatie: Maar de wegebouwer ken je en je weet wat zijn instrumentarium is. Daarom is de Witte Broederschap bekender dan het Priesterrijk.

Wat kan het Priesterrijk dan verder doen? Wel, ze zijn in staat waarschuwingen te geven. Waarschuwingen kunnen worden geformuleerd op zeer abstracte wijze en ze kunnen zeer realistisch worden gezegd: Als wij te maken hebben met een waarschuwing, die uit het verborgen Priesterrijk komt, dan is het tegen b.v. een staatshoofd het volgende "De toenemende ellende van een groot deel var, uw volk betekent een gevaar; doe er iets aan." De Witte Broederschap zal onder dergelijke condities waarschijnlijk zeggen "Als u niet vlug verandert, komt er revolutie! Beide bedoelen hetzelfde. U zult wel inzien dat dergelijke waarschuwingen, langs welke weg ze ook worden gegeven, grote invloed kunnen hebben op het verloop van een eventuele opstand. Op dezelfde manier is dat ook mogelijk in de wereldhandel.

Als wij weten dat er schaarste zal zijn en wij kunnen iemand ertoe brengen om voorraad aan te leggen, dan zal door die voorraad weliswaar een prijsstijging optreden op den duur, maar het bepaalde artikel blijft voldoende verkrijgbaar. En dat betekent ook weer, dat je op die manier een zeker economisch evenwichtigheid kunt scheppen of -indien je het belangrijk vindt - die kunt verstoren.

Als ik kijk naar het optreden van de verborgen priesters in de laatste 3 jaren, dan valt mij op dat zij voortdurend bezig zijn een vredesgedachte overal ingang te doen vinden. Dat is in overeenstemming met Aquarius. Vrede is voor hen het harmonisch beleven van de omgeving en als zodanig kunnen ze daar dus heel wat aan doen. Met de resultaten ben ik persoonlijk niet al te gelukkig, maar goed, ieder zijn smaak.

In diezelfde tijd heeft de Witte Broederschap ervoor gezorgd dat er in de economie een verandering kwam door het onder druk zetten van bepaalde valuta's niet te verhinderen of te beperken, maar integendeel te bevorderen. Een proces, dat overigens zelfs op dit ogenblik nog aan de gang is. Ze hebben daardoor de machtsverhoudingen op aarde veranderd. Evenzo heeft de Witte Broederschap getracht bepaalde ongelukken te doen plaatsvinden. Niet omdat ze daarmee de mensen wil kwellen, maar omdat het gevaar van bepaalde experimenten voor eigen land (denk aan de z.g. biologische aanvalsmiddelen) heel vaak gelijktijdig betekent een grotere voorzichtigheid en een beter begrip voor de aansprakelijkheid die men heeft.

De mensen van het Verborgen Priesterrijk zullen in zo'n geval proberen om op morele gronden de onaanvaardbaarheid duidelijk te maken. De Witte Broederschap zegt: Daar lopen ze toch niet zo gemakkelijk in. Laten er maar eerst eens 40 of 50 wetenschapsmensen doodgaan die aan die projecten bezig zijn, dan zal men vanzelf komen tot een beter begrip voor de gevaren die eraan verbonden zijn.

Zo hebben wij in de laatste tijd vanuit de Witte Broederschap al het een en ander gedaan voor een bepaalde schijnbaar kleine industrie in de Ver. Staten. Er zijn 24 slachtoffers gevallen. Dat is niet veel, maar er is gevaar geweest voor een stadje met toch altijd nog; 40.000 inwoners. De gevolgen zijn tamelijk spectaculair, ofschoon geheim. Wij hebben de overtuiging, dat wij op die manier iets kunnen doen. Het getuigt toch wel van een zekere macht, als het ons gelukt om bepaalde experimenten te doen ophouden. Het getuigt van een zekere macht, als wij weer eens de een of andere persoonlijkheid gewoon zijn beheersing kunnen laten verliezen, zodat hij een waarheid zegt die eigenlijk geheim had moeten blijven. Dat is kort geleden in Rusland gebeurd. Daar heeft iemand zijn mond voorbij gepraat. Hijzelf heeft daardoor zijn oord van

verblijf wel moeten veranderen, maar hij heeft het zo duidelijk gedaan, dat hierdoor een geheel nieuwe evolutie op gang komt.

De mensen van het Verborgen Priesterrijk hebben zich in de laatste tijd ook enorm ingespannen om de godsdienstigheid in de z.g. atheïstische delen van de wereld te bevorderen. Ze zijn er inderdaad aardig in geslaagd, zou ik zeggen: De religiositeit in landen als Rusland en de satellietstaten neemt op het ogenblik snel toe in plaats van verder af. Maar voor ons is zoiets bijkomstig. Wij zeggen. Voor de religiositeit kun je wel de daarvoor ontvankelijke mensen krijgen, maar de rest bereik je niet. Je bereikt een lichte verandering in de geestelijke verhouding, maar je verandert niet de noodzakelijkheid.

Als wij op onze manier ingrijpen (het is allang voorbij, dus kan ik er wel een paar dingen over zeggen, dan krijgen wij b.v. de manier waarop wij na de dood van Stalin hebben gewerkt, Wij zijn na Stalins dood bezig geweest om duidelijk te maken dat een verbetering van levensomstandigheden mogelijk was. Dit heeft tot allerlei spanningen in de Partij gevoerd. Dit was indirect aansprakelijk voor Chroesjtsjovs bekende rede, waarin hij het stalinisme ontkende. Het was aansprakelijk voor de decentralisatie van een deel van de industrie; iets wat eigenlijk helemaal tegen de doctrine ingaat. Het is zelfs aansprakelijk geweest voor bepaalde acties, die Brezjnev op het ogenblik toch moet goedkeuren. Acties, waardoor het levenspeil verandert, maar gelijktijdig het denkbeeld van het communisme aan het veranderen is.

Een ander succes dat wij hebben behaald door praktische ingrepen is wel het toenemende begrip bij de mensen dat het communisme eigenlijk verloren is. Nu. hebben wij niets tegen het communisme als zodanig, dat moet u begrijpen. Maar wij vinden dat het absolutisme dat van deze grondleer uitgaat onaanvaardbaar is en zeer gevaarlijk voor de menselijke ontwikkeling. Wat hebben wij nu gedaan? Wij hebben de communisten duidelijk gemaakt dat ze maar heel weinig kans hebben een werkelijke wereldrevolutie tot stand te brengen. En daarmee is ook de houding veranderd. Men gelooft niet meer aan een communistische wereld. Men gelooft alleen nog aan het behouden van de macht in eigen structuur, in eigen machtsblok en zelfs dat is op den duur niet houdbaar.

Ik geef toe dat door het ingrijpen van het Verborgen Priesterrijk met het doen optreden van b.v. visioenen maar ook door het propageren van kennis van het paranormale, dingen die o.m, ook in Rusland gebeuren, ook resultaten zijn behaald op een andere manier. U zult begrijpen dat voor een aantal ongelovigen, die alleen aan de materie willen geloven het toch wel een schok is te ontdekken dat je met telepathie dingen kunt doen. Die kun je dan wel menselijk verklaren, maar er zitten teveel hiaten in. Je moet dan teruggrijpen - zoals men inderdaad heeft gedaan naar esoterische leerstellingen uit het verleden, die tot dan toe als bijgeloof werden uitgekreten. En het is wel opvallend te zien hoe men dat heeft ontwikkeld.

De Russen hebben op hei ogenblik een stelling dat het beste telepathische contact tot stand komt tussen twee personen, die in een zo groot mogelijk drukverschil (zwaartekrachtverschil) zitten. Zij hebben zelfs al geprobeerd uit te maken op welke wijze dat voor de ruimtevaart belangrijk zou kunnen zijn. Er zijn in ruimtevaartprojecten inderdaad proeven genomen met telepathische berichtoverbrenging. Die waren wel niet volmaakt, maar het heeft toch wel geleid tot allerlei vreemde ontwikkelingen bij het psychologisch onderzoek aldaar. Ook .dat is natuurlijk een aantasting van menselijke zekerheden en menselijke verwaandheid. En op zijn beurt zal naar ik meen dat bijdragen tot een grotere instabiliteit van het dogmatisme van de mensen.

Maar stel nu eens, dat zowel het Verborgen Priesterrijk als de Witte Broederschap worden geconfronteerd met een noodsituatie; dat we iets moeten doen. Het kan niet anders meer, we moeten daadwerkelijk en direct ingrijpen. Het Verborgen Priesterrijk, dat alle invloeden kent, zou zeggen: Wij geven een visioen of een verlichting. Wij maken een groot aantal mensen gelijktijdig van iets bewust en hun reactie daarop zal dan de rest wel doen. Wij bij de Witte Broederschap zouden zo iets misschien kunnen doen, maar wij beschikken eerlijk gezegd niet over de techniek om dit van de aarde af te laten gebeuren, zoals dat bij het Priesterrijk wel kan. Wij zouden het alleen kunnen doen, indien de hogere Chohans in de geest worden ingeschakeld. Maar wij kunnen wel weer iets anders doen: Wij zijn in staat om met middelen,

die op astraal vlak liggen (dus vlak bij het menselijke) wensen weg te nemen of uit te schakelen, acties te laten mislukken, defecten te veroorzaken. Als wij zeggen: Dat vliegtuig mag niet aankomen, dan verongelukt het, gelooft u mij. En dan kunnen wij zelfs nog bepalen, of het te pletter valt of dat het alleen maar materiële schade wordt en iedereen nog wordt gered. Wij kunnen dus wel wat. Dit zijn voorbeelden van de macht waarover wij beschikken.

Ik heb mij wel eens afgevraagd wat het zou worden, indien de Witte Broederschap én het Priesterrijk tezamen zouden optreden in een wanhopige poging om de mensheid van zichzelf te redden. Ik ben toen tot de meest krankzinnige conclusies gekomen. Het blijkt nl. door deze geestelijke kracht mogelijk te zijn om een groot gedeelte van alle op elektrische potentialen en magnetisch potentiaal gebaseerde verschijnselen, tijdelijk teniet te doen. Dat betekent, dat atoombommen kunnen vallen zonder dat ze exploderen. Dat betekent, dat motoren en vliegtuigen opeens kunnen worden stopgezet.

Verder blijkt ook onder omstandigheden de mogelijkheid te bestaan van transmutatie. De kennis daarvoor berust voor een groot gedeelte bij het Verborgene Priesterrijk, maar de energie vooral toch wel bij de Witte Broederschap. Wij zouden b.v. bepaalde materialen van kwaliteit kunnen veranderen in een zeer korte tijd; en dit op een bepaald deel van de wereld of over bijna de gehele wereld. Dat betekent, dat je heel - wat kunt doen. Wij zijn daarvoor - dat moet ik even onderstrepen - natuurlijk afhankelijk van hetgeen er uit de kosmos op de mens wordt losgelaten. Indien wij zouden proberen om b.v. staal in goud te veranderen, dan zouden wij dat alleen kunnen doen op het moment van overgang van een roodinvloed naar een geel-invloed. Dus twee kosmische werkingen zouden elkaar moeten treffen en dan hebben wij de mogelijkheid om die manipulatie uit te voeren; niet als één van beide invloeden domineert, ook niet als er een andere invloed is. Dit lijkt misschien wel mooi, maar technisch zou dat veel moeilijkheden baren. Met een gouden tank kun je wel pronken, maar je kunt er niet mee vechten. Een gouden geweer kun je moeilijk afvuren; je kunt het wel aan de muur hangen.

Deze verborgen machten op aarde zijn dus wel degelijk van vele kosmische invloeden afhankelijk. Maar het vermogen om die invloeden te manipuleren en de kennis omtrent de wijze van manipulatie zijn bij beide groepen wel zodanig aanwezig, dat er toch heel wat tot stand kan worden gebracht.

Om mijn betoog af te ronden wil ik nog een ogenblik terugduiken in het verleden.

Toen voor het eerst de leer van de priesters van Mû tot een geheimleer werd en de eerste school daaruit voortkwam, legden al degenen die aan die school wilden studeren, de volgende gelofte af:

"Ik zal mij slechts wijden aan de krachten. uit de geest. Ik zal betrouwen op de wetten van de geest. Ik zal mijzelf van alle menselijke acties onthouden opdat de grote kracht van de geest zich ten volle kan openbaren." En dan wisten ze nog helemaal niet waar het verder over ging. Die gelofte en de formulering zijn, geloof ik, erg belangrijk geweest in de hele geschiedenis van die leer. Als wij zien hoe het Verborgene Priesterrijk ongeveer 2500 jaar v. Chr. manipuleert, dan ontdekken wij niet alleen dat de priesters scholen stichten, maar ook dat ze bezig zijn de studie te bevorderen.

De meesten van u zullen wel eens gehoord hebben van de priesters van Thoth. Thoth was een god van wijsheid maar ook de god van het duister, van de dood .... De priesters van Thoth bestudeerden het menselijk lichaam. Zij bestudeerden de ontwikkeling van de geest, de geestelijke krachten. Zij hielden zich bezig met het bezweren van geesten en kwamen van daaruit tot een redelijke beheersing van een aantal paranormale krachten. De scholen, die zij toen hebben gesticht, ontvaardden al heel vlug in zwart-magische scholen. Dat zie je meer. Maar onmiddellijk gingen een aantal ingewijden uit de priesters van Thoth over naar de Osiris-Isis-verering. Weliswaar twee goden, maar ze werden in één tempel vereerd. Die priesters brachten de nieuwe magische inwijdingsleer, die over het algemeen werd omschreven als de Isis-inwijding, maar die in feite was gebaseerd op de wisselwerking Isis-Horus en waarbij de Osiriskracht als een zich ontwikkelend beginsel tegen de achtergrond van de natuur (die door Isis werd gerepresenteerd) optrad.

Toen ook daar de situatie wat moeilijker werd, bleken zij zich alweer goed te hebben ingespeeld, want ongeveer 700 v. Chr. zien wij dat ze plotseling opduiken in een school voor horoscopie of astrologie. Hun invloed blijft daarin bestaan tot practisch 1000 na Chr. Bepaalde grote wetenschapsmensen en geeerden daarvan hebben ofwel direct contact gehad met het Verborgene Priesterrijk, dan wel zij zijn door mensen uit dit Priesterrijk voortdurend a.h.w. gestuwd en geïnspireerd. Dan zwakt de zaak weer wat af, maar onmiddellijk grijpt men alweer naar een nieuwe mogelijkheid.

Er heeft zich nl. in Griekenland een klein groepje gevormd onder leiding van een adept van het Verborgene Priesterrijk, dat zich heeft beziggehouden met wat men alchemie en kabbalisme kan noemen. Van hieruit zetten ze alchemistische inwijdingsscholen op, die rond 1500 voor een deel worden getransformeerd in filosofische scholen. En op deze wijze bestaat het Priesterrijk als een actief onderwijzend geheel tot vandaag de dag op uw wereld.

De Witte Broederschap is wat minder reglementair gegroeid Het waren oorspronkelijk mensen, die een band hadden met de geest en het hoger bewustzijn en die na de overgang hun belangstelling voor de wereld en de mensheid behielden. Langzaam maar zeker kwam er in de Atlantische periode een gevoel voor achtergronden. De Witte Broederschap is b.v. aansprakelijk geweest voor een groot gedeelte van de religieus-filosofische ontwikkelingen, maar vooral ook voor het vormen van rijken, beschavingen, die bepaalde waarden wisten uit te dragen.

De Witte Broederschap is o.m. ook aansprakelijk geweest voor de dominantie, die de Romeinen hebben gekregen over Noord- en West-Europa. Waarom? Wel, omdat deze mengeling van Latijnse kennis en het bestaan van een inwijdingsleer onder de legionaires, waardoor het mogelijk werd een zekere esoterische kennis over te dragen, van belang leek om een deel van de toenmalige wereld te ontwikkelen, dat zonder dat waarschijnlijk een andere, een meer agrarische en veel minder op directe wetenschap gebaseerde ontwikkeling zou hebben doorgemaakt.

De Witte Broederschap vormde niet alleen een inspiratie voor o.m, het optreden van de hoofden (Claudius Civilis is één van degenen geweest die door de Witte Broederschap werd gestimuleerd), maar ze waren ook de stimulators van de handel. Er was - laten we dat niet vergeten - altijd een handel. In de ijstijd en kort daarna is er al handel geweest, die liep van Denemarken tot aan de Middellandse Zee. Maar het ontplooiën en ontwikkelen van die handelsroutes was erg belangrijk om culturele vermenging tot stand te brengen en daarmee ook weer een nieuwe ontwikkeling. Ik geloof wel, dat men de Broederschap aansprakelijk moet stellen voor de ontwikkeling van West-Europa en voor de mogelijkheid om West-Europa in het Vissen-tijdperk een geheel nieuwe stuwkracht te doen geven aan de totale wereld.

Vergeet niet, dat het West-Europa van vandaag nog steeds de gehele wereld stimuleert. Zonder West-Europa zou er geen Noord-Amerika zijn geweest, maar ook geen westerse techniek, geen invloed in b.v. Japan, Er zou geen omwenteling tegen de Mantsjoe-dynastie zijn geweest in China. Er zou geen stand van ontwikkelde mensen zijn geweest, waardoor landen als Pakistan en India zelfstandig verder kunnen gaan zonder daarbij een geïsoleerd geheel te blijven. Dit geldt zelfs voor Indonesië. Indonesië zou niet mogelijk zijn zonder de kolonisatie van Nederlands-Indië. Dat moet u goed begrijpen. Je kunt door het stimuleren van bepaalde ontwikkelingen bepalen wat er gaat gebeuren.

De Witte Broederschap is misschien wat minder kieskeurig in de keuze van haar middelen dan het Verborgene Priesterrijk. Men handelt bij de Broederschap: zo ongeveer als een dokter, die op een gegeven ogenblik zegt: We hebben te maken met een te hoge bloeddruk, aderlating is noodzakelijk. Als dus de agressiviteit op aarde, die door de Witte Broederschap als deel van elke mens wordt beschouwd, te ver oploopt, dan moeten wij bepaalde beperkte terreinen vinden waarop die ontlading kan plaatsvinden. Een algehele wereldoorlog zou een algemene vernietiging zijn. Dus beperkte conflicten, waarin de mensen hun agressie enigszins kunnen uitleven en daarnaast het creëren van andere conflicten, waardoor o.m. de centralisatie wordt afgeremd en tegengegaan. Tot vandaag aan de dag werkt de Witte Broederschap met deze middelen en bereikt op haar manier ook grote resultaten.

Met dit zeer beperkte overzicht van wat die twee verborgen machten tot nu toe hebben betekend op de wereld kan ik zo langzamerhand dit betoog gaan afsluiten:

Het ging mij niet in de eerste plaats erom u te verbazen met de invloeden, die op aarde zijn en die uw aller lot helpen bepalen. Het was eerder mijn bedoeling u te confronteren met historisch gegroeide en uit de mensheid zelf voortgekomen - dat laatste is belangrijk! machten, die door hun vermogen om voortdurend in contact te staan met hoge sferen en de kosmische werkingen te kennen langzaam maar zeker zijn gaan optreden als een soort roerganger voor de menselijke ontwikkelingen. Zij zijn het die richting aangeven. Zij zijn het die de hulpeloosheid, die menig mens t.a.v. de gebeurtenissen kan bevangen, proberen om te buigen in de juiste reactie die niet alleen voor één mens goed is maar voor de gehele mensheid. We zullen ongetwijfeld een volgende maal nog wat verder moeten ingaan op dergelijke machten.

Het zal u duidelijk zijn, dat b.v. het optreden van de Wereldleraar ook zijn invloed heeft achtergelaten en dat ook de hergeboorte van bepaalde primitief christelijke groepen die tegenwoordig christelijk-esoterisch of christelijk-filosofisch optreden maar gelijktijdig een steeds grotere invloed krijgen op de jeugd, ook van belang zijn. Maar voordat zij er waren, waren er al het Verborgene Priesterrijk en de Witte Broederschap. En als het erop aankomt, dan zullen dergelijke invloeden en groepen als het ware worden geabsorbeerd of soms als heerser worden aanvaard in één van beide of in beide verborgen machten op aarde, want de mensheid is één geheel. De ontwikkeling van die mensheid als geheel is het enige dat voor alle mensen en voor alle geesten, die de menselijke ontwikkeling hebben gekend, van werkelijk belang is.

ZIJN ER DENKENDE KRACHTEN IN DE KOSMOS?

Als wij horen hoe er tegenwoordig een UFO-rage is en iedereen zich bezighoudt met buitenaardse intellecten, is het misschien wel interessant na te gaan in hoeverre er in de kosmos bewustzijn voorkomt en daarnaast in hoeverre dit bewustzijn invloed kan hebben op de werelden op welke wijze.

Als wij nagaan hoeveel sterren er zijn en aannemen dat misschien één op de duizend van die miljarden sterren planeten hebben dat weer één van de duizend daarvan een bewoonde planeet-, althans een leven-dragende planeet. met. zich voert, .dan zijn er in deze ruimte dus heel wat planeten waarop bewustzijn zich ontwikkelt.

Nu is de mens geneigd om als hij denkt aan vreemd intellect en vreemde denkende wezens zich onmiddellijk ruimtevaartuigen voor te stellen, buitenaardse beschavingen en wezens, die met grote vaart naar de aarde toe snellen om die voor haar eigen dwaasheden te behoeden. Maar heeft men zich wel eens gerealiseerd, dat er in de' kosmos heel wat denkende wezens mogelijk en voorstelbaar zijn, die helemaal niet beantwoorden aan de menselijke norm van bestaan?

Als wij ons voorstellen, dat er b.v. plantenleven is dat tot een zeker bewustzijn komt, dan zal dat ongetwijfeld een heel ander leven zijn dan u kent. Wij zouden ons de een of andere planeet kunnen indenken, die in een zuiver tropische periode verkeert waar allerlei planten langzaam maar zeker een bewustzijn hebben ontwikkeld en tot een soort telepathie komen. Dat zal geen denken zijn dat je met dat van de mens kunt vergelijken. En wat meer is.- dat denken zal voor een groot gedeelte - althans vanuit menselijk standpunt - uit emoties bestaan. Woorden zullen er niet veel in voorkomen. Maar als een dergelijke planeet nu eens in harmonie zou komen, zodat al die miljarden wezens; die plantaardig op de planeet bestaan, beginnen te denken, wat zou dan het gevolg zijn?

In de eerste plaats natuurlijk een sterk gedirigeerde gedachten sfeer rond de planeet, waardoor alle leven - ook eventueel dierlijk leven - wordt gedomineerd.

De verhoudingen op zo'n planeet zullen zuiver symbiotisch zijn, naar ik aanneem, waarbij de ene levensvorm helpt de andere in stand te houden. Naar buiten toe zou zoiets ook wel eens invloed kunnen hebben.

De invloeden, die van een dergelijke planeet uitgaan, zullen door de ruimte snellen (en dat meestal met een snelheid die aanmerkelijk groter is dan die van het licht, omdat telepathische signalen eveneens de ruimte kunnen doordringen. En alle wezens, die in de omgeving zijn, zullen die emoties ondergaan, indien zij ook maar enigszins telepathisch gevoelig zijn.

Stel nu, dat een dergelijke invloed de aarde zou beroeren, dan hebben we te maken met een zuiver voortgebrachte invloed en met gevoelens, die misschien worden veroorzaakt door een storm, door angst, voorzichtigheid of misschien de vreugde die wordt ervaren op die planeet, omdat toevallig alles (de vochtigheid, het weer, de zon precies in overeenstemming is met wat de meeste planten voor hun leven nodig hebben.

Die emoties komen dan hier op aarde aan. Ze worden opgevangen. Er zijn mensen die blij zijn zonder reden en er zijn mensen die bang zijn zonder reden. Zij zullen daarop dus menselijk reageren. Een dergelijke invloed zou dan erg verwarrend voor de mens kunnen zijn.

Laten we een ander voorbeeld nemen. Wij weten dat er bepaalde beschavingen zijn, die zich langzaam maar zeker hebben ontwikkelen tot denkers. Een soort filosofen, die in staat zijn hun gedachtenstraling met betrekkelijk grote gerichtheid door het Al te laten gaan en bovendien het vermogen hebben te constateren of daar leven is met een bewustzijnsnorm die voldoet aan de eis tot contact. In dergelijke gevallen krijgen we een selectief contact dat bijna menselijk kan zijn. Want aangezien de gedachten van die wezens vaak vertaald kunnen worden in woorden (vroeger hebben ze een woordcommunicatie gekend, zullen de mensen op aarde dat als boodschappen in woorden horen. Dat daarbij nog wel eens verwarringen. in de betekenis zullen optreden, verwarringen ook t.a.v. bepaalde begrippen, die op aarde misschien laag ontwikkeld zijn en bij die andere wezens hoog ontwikkeld of niet bestaand, moeten wij toch toegeven dat op een dergelijke manier bepaalde filosofen kunnen proberen een zekere gedachtengang op aarde ingang te doen vinden. Die invloed zal uit de aard der zaak de telepathisch gevoeligen weer beroeren.

Maar stel nu eens, dat er een ander ras is. Een ras dat emotioneel is. Emotioneel zoals onze planten maar overigens dierlijk ontwikkeld. Laten wij aannemen dat het ook is voortgekomen uit de vertebraten net als de mens, dan zal een dergelijk ras emoties ontvangen en uitstralen. De emotionele gevoeligheid van veel mensen is zeer groot. Er zijn ook dieren die erg gevoelig zijn; een paard en een kat zijn heel erg gevoelig voor emoties. Dan zouden dergelijke wezens wel eens bewust bepaalde emoties kunnen gaan uitstralen. Emoties, die de aarde beroeren en die daardoor niet alleen de mensen maar ook een deel van het hogere leven in de natuur beïnvloeden en daar stemmingen veroorzaken.

Ik heb u maar enkele voorbeelden gegeven van denkende wezens, die inde ruimte kunnen voorkomen. Ik wil er onmiddellijk bijvoegen, dat ik hier soorten van leven heb opgenoemd, die zelfs in uw eigen nevelstelsel aanwezig zijn.

Op de vraag, of er denkende wezens in de kosmos zijn, kunnen wij zonder meer antwoord geven, want dit zijn allemaal wezens die een beetje in de buurt liggen van wat nog menselijk is.

Maar er zijn ook gaswolken in de ruimte. In die gaswolken kunnen spanningen zijn. Daar kunnen wezens in voorkomen, die vergelijkbaar zijn met bepaalde elementen op aarde. Wezens, die leven in een bepaald element, die daarin een zeker kracht- of energiepatroon uitdrukken, maar die ook persoonlijke reacties kennen op de omgeving.

Stel, dat er een gaswolk ergens tussen de sterren drijft en dat daarin een dergelijk soort leven bestaat. Dat leven beschikt niet over de emotionaliteiten die voor de mens begrijpelijk zijn. De taal, de uitdrukking, de wereld, de visie van die wezens, hoe hoogbeschaafd ze misschien ook zullen worden, zijn voor een mens niet begrijpelijk. Maar het is ook energie. En dan kunnen wij ons voorstellen dat zo iemand naar de aarde toe gaat denken. Maar dan doet hij dat misschien in een samenstelling van harde straling en magnetische patronen. Wat is daarvan op aarde het gevolg? Waarschijnlijk een magnetische wervelstorm. En dan kan de mededeling eenvoudig niet begrepen worden.

Ik haal dit voorbeeld aan om u duidelijk te maken dat er heel wat denkende wezens in de ruimte kunnen zijn, die -ongeacht hun op zich zeer hoog peil van ontwikkeling en beschaving - niet beschikken over de middelen waardoor communicatie niet de mens mogelijk is.

Men heeft vroeger op aarde wel eens gedacht: Als er levende wezens zijn in het zonnestelsel of misschien daar buiten, dan moeten we in de Sahara een heel grote driehoek van spiegels opbouwen. Dan zullen die wezens dat zien en zeggen: "Dat is door mensen gemaakt". En als we dat later - na een paar maanden b.v. - een veranderen in een vierkant of een cirkel, dan zullen ze wel antwoord geven. Wat de mens daarbij vergeet is, dat zijn denken een bepaald structuurdenken bevat dat is gebaseerd op de wijze waarop hij persoonlijk zijn wereld beleéft en niet alleen maar op de wijze dat die wereld is. Je kunt zeggen: wiskunde is een intergalactische taal. Dat is het ook, mits de wijze waarop wij die wiskunde hanteren overal gelijk is; en dat zal niet het geval zijn.

Er is wel degelijk vreemd bewustzijn, vreemd denken in de ruimte. En als wij de kosmos nog wat verder nagaan, komen we in andere dimensies terecht en dan zijn daar ook wezens die denken, maar hun wereld verschilt van die van de mensen. Dan zouden wij tot de conclusie kunnen komen dat wezens, die op zich een zeer hoge beschaving hebben, die goed leven volgens hun eigen normen en die in harmonie zijn met God en de kosmos, voor de aarde wel eens een demonisch karakter zouden kunnen krijgen. En dat lijkt mij een punt, waarover wij ook eens mogen nadenken. Want als we het hebben over al die kosmische invloeden, dan vergeten wij maar al te vaak dat er ook bewuste en onbewuste contacten rijen tussen deze wereld en andere werelden,

Stel, dat uw eigen wereld of zelfs maar uw eigen zon in communicatie is met een ster, die misschien duizend lichtjaren verder staat. Dat geeft niet. In hun tijdsnorm kunnen ze heel rustig met elkaar spreken. Dan zijn ze ongeveer als de twee huisvrouwen op de televisie, die tegen elkaar staan te schreeuwen in de stormwind hoe het komt dat de een witter wast dan de ander. Voor die sterren is die communicatie heel normaal. Maar als de krachten van planeet tot planeet of zelfs van planeet tot zonnestelsel zijn gericht, dan vormen ze een draaggolf, die het bewustzijn, kan meenemen van degenen die erop wonen. Dat zijn dan invloeden waarmee je geen raad weet. Heel veel van de demonen, die de mensen op aarde menen te kennen, zijn geen echte demonen. Dat wil zeggen: ze zijn niet duivels. Het zijn niet de direct onstoffelijke wezens, van wie men veronderstelt dat die de mens voortdurend komen plagen. (Ik geloof trouwens niet dat er een wezen kan bestaan, ooit geestelijk, dat de mens meer kan plagen dan de mens zichzelf plaagt) Dat zouden heel goed alleen maar gedachtenstromen kunnen zijn uit een wereld, die met de uwe niet harmonisch is. En gedachten, die over een dergelijke afstand worden geprojecteerd, zouden ook nog krachten kunnen blijken te zijn, vooral als wij spreken over een draaggolf .

Wij kunnen ons die gedachten, krachten interdimensionaal misschien niet zo gemakkelijk voorstellen, maar bij galactische contacten is dat toch zeker denkbaar. Het zou dan wel eens kunnen zijn, dat - voor zover het de mens betreft - de kosmische energie van de trage, misschien 100 tot 200 jaar durende woorden, die de planeten elkaar toeschreeuwen door die kleine vibratie een boventoon krijgt, die voor de mens in een stoffelijke vorm tot uiting komt; Wij hebben daaromtrent een paar aardige ontdekkingen gedaan op astraal gebied. Daarmee zou ik u vandaag willen confronteren.

Er zijn denkende wezens, overal. Ook als wij in andere dimensies komen: denkende wezens, bewustzijn, activiteit, oordeel, dit alles is praktisch overal aanwezig hier in meerdere mate daar in mindere mate.

Overal kunnen er condities ontstaan waardoor dergelijke gedachten of invloeden de aarde beroeren. Maar wat vinden wij vlak bij de menselijke wereld? Wat is het deel van de levenssfeer die dok rond deze aarde ligt? De z.g. astrale wereld.

In de astrale wereld echter kunnen de gedachten van andere planeten uit andere dimensies evengoed vorm krijgen als die van mensen. Er kunnen dan wezens ontstaan, die zich zodanig verdichten dat ze zich zelfs kunnen manifesteren. Er zijn ons enkele gevallen bekend dat astrale vormen aan de mens verschenen zijn. Astrale vormen die behoren tot de normale

wereld van denkers elders, maar die hier werden gezien als enorme verschijningen van goden of demonen. Er zijn heel wat sprookjes en verhalen opgebouwd op beelden, die wij bij een onderzoek naar denkend vermogen in de kosmos ergens anders als een normaal wereldbeeld aantreffen. Ik meen, dat dat wel een aanduiding moet zijn voor een overdracht van waarden waarin ook astrale vormen of schillen door die gedachtenvorm een rol spelen.

Dan zien wij nog iets vreemds. Indien dergelijke verschijningen optreden, zijn de mensen geneigd daaraan invloeden en eigenschappen toe te kennen. Zij beginnen dan de schil, die eenmaal door anderen is gevormd, zelf te vullen met hun hoop en verwachtingen; Zo ontstaat er een wezen, dat weliswaar enigszins aardgebonden is door zijn oorsprong, maar dat in zijn krachten en vermogens sterk afhankelijk is van de mensen. Bij het onderzoeken van o.m. een aantal demonen of tempelwachters in de astrale werelddie die op het ogenblik nog actief zijn, hebben wij de conclusie moeten trekken dat de vormen niet tot stand zijn gekomen vanaf de aarde of vanuit de geest. Er blijft dan alleen nog maar over dat ze door een ander bewustzijn geprojecteerd zijn dan de voor ons kenbare in de menselijke wereld. Zo kwamen we dus op het denkbeeld, dat er in de kosmos zeer veel rassen zijn die een soort gemeenschappelijk bewustzijn hebben dat onder omstandigheden ook de menselijke wereld kan beïnvloeden.

Het omgekeerde moet natuurlijk ook waar zijn. De mensen denken. Zij hebben een gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Dat gemeenschappelijk bovenbewustzijn bevat ook emoties, bepaalde stellingen, bepaalde denkbeelden en niet te vergeten; een zeker vormbewustzijn. Het is heel goed mogelijk dat een projectie daarvan op een andere planeet vele lichtjaren verder door de mensen daar wordt ontvangen als goden; en dat zelfs een deel van de menselijke kennis op deze wijze - zij het licht gevarieerd - wordt overgedragen.

Als je zoekt naar al die invloeden uit de kosmos, dan vergeet je wel eens dat dergelijke toevalligheden - want daar komt het vaak op neer - ook een rol kunnen spelen. Het is voor de mens zo gemakkelijk te denken dat hij alleen in deze kosmos is, dat het Al eigenlijk gecreeerd is voor hem en dat hij de top is van alle ontwikkelingen. Dat is natuurlijk zeer vleidend voor zijn eigenliefde, maar het pleit niet erg voor zijn logisch inzicht.

Indien de mens echter deze visie eens even terzijde stelt en zich gaat realiseren hoeveel verschillende vormen van leven er kunnen zijn, hoeveel werelden er kunnen zijn, die worden omringd door een bewustzijnssfeer, die - ik heb de condities waaronder dat gebeurt zoeven al aangeduid - invloed heeft op aarde, dan ga je je ook afvragen- Bestaat er misschien een interrelatie tussen het denken van de mensheid als geheel en het denken van de bewoners van andere planeten als geheel'?

Ons onderzoek, dat wij het laatste anderhalf jaar hebben gedaan naar de oorsprong van vele astrale vormen, wijst sterk in die richting. Ons onderzoek naar de bewoondheid van het Al heeft eveneens in die richting gewezen. Dan vraag ik mij alleen maar af, of daaruit ook geen consequenties moeten voortkomen voor de totaliteit van leven. Want zolang een groot verschil van inhoud kan betekenen dat een wereld, die op zichzelf goed is en misschien zelfs heel dicht bij de hoogste bereikingen in de stof leeft, demonisch kan worden voor anderen, dan vraag ik mij ook af, of hier de wetten van evenwicht soms aan het werk zijn. En als die wetten van evenwicht aan het werk zijn, dan zou dat moeten inhouden dat er een gemiddelde norm moet bestaan, waardoor alle werelden elkaar kunnen aanvaarden. Die aanvaarding zou dan moeten betekenen. een delen in elkaars geestelijke krachten zowel als in elkaars materiële bereikingen. Voor dat laatste zijn enkele indicaties te vinden, maar het merendeel ziet er wel wat anders uit.

Wij hebben b.v. geconstateerd dat landingen uit de ruimte op deze aarde vaak hebben bijgedragen tot een sprongontwikkeling in de technologie, in de benadering van het leven. Het is b.v. heel opvallend dat er het ene ogenblik nog geen landbouw is en het volgende ogenblik de eerste grascultures tot stand komen; dat we het ene ogenblik nog niet eens weten wat we met een slede moeten doen en er het volgende ogenblik ineens een rad is. Dat je het ene ogenblik alleen nog werkt met een stok, die een beetje in vuur gehard is en dat vlak daarop er ineens een veelheid van stenen werktuigen ontstaat, waarvan die plotselinge en algemene ontwikkeling alleen nog maar verklaarbaar is, indien wij aannemen dat er inderdaad een gemeenschappelijke invloed is geweest die niet alleen één klein groepje mensen maar de

totale wereld heeft benaderd. En dan zien wij dat er in die wereld bepaalde groepen zijn, die het praktisch tot uitvoer brengen en een zekere invloed hebben. Hier in uw land vinden ze op het ogenblik nog stenen bijlen, die gemaakt zijn ergens in Spanje en sommige die zelfs in Afrika zijn vervaardigd. Dat is geconstateerd. Niet veel, maar ze zijn er, zo goed als er stenen bijlen worden gevonden die kennelijk uit het Noorden komen. Al die mensen gaan plotseling over van het ene cultuurpatroon naar het andere. Dat kan alleen, indien er een dergelijk contact heeft plaatsgehad.

Geestelijk zien wij dat ook heel vaak. Als wij verwachten dat er in deze Aquariusperiode een grote omwenteling zal komen, dan rekenen wij natuurlijk in de eerste plaats met de directe onzichtbare invloeden uit de kosmos en met de inwerking van allerlei krachten die op aarde werkzaam zijn, zoals de geest, de Witte Broederschap en weet ik wat al meer. Maar wij vergeten één ding: Als inderdaad de gemiddelde mentaliteit van de mens en daarmee de bewustzijnssfeer rond die mens verandert, dan zou dat ook wel eens kunnen betekenen dat men harmonisch wordt met andere werelden en daaruit plotseling nieuwe gegevens verkrijgt, die van filosofische, technische en godsdienstige aard kunnen zijn, kortom, die van alles zouden kunnen inhouden. Op grond van dit alles hebben wij provisorisch - het is nog niet afgewerkt' -,al een stelling bereikt. Deze luidt heel eenvoudig:

Gezien de mogelijkheid tot wederkerige beïnvloeding en onderlinge ontwikkeling en harmonie van alle levende soorten, die wij in de kosmos hebben aangetroffen, nemen wij aan dat voor alle leven één gemiddelde norm van bewustzijn kan ontstaan, die niet slechts alle leven omvaamt maar gelijktijdig de volledige betekenis van alle leven tot uitdrukking brengt.

Een dergelijke conclusie. moge verwarrend lijken, maar ze lijkt mij hoop gevend. Niet één enkele wereld bepaalt wat er gebeurt. Niet één enkel ras in zijn opgang of ondergang bepaalt de geestelijke ontwikkeling in een deel van het Al. Het is de wederkerige beïnvloeding, ook van planeet tot planeet, van denken tot denken, waar het ook bestaat in de kosmos, in welke dimensie dan ook, waardoor de werkelijke bewustwordingsmogelijkheden worden bepaald. En dat houdt volgens mij in, dat de mogelijkheid tot geestelijke ontwikkeling en vooral ook versnelde ontwikkeling van geestelijke mogelijkheden in de stof voortdurend aanwezig is en ongeacht het menselijk logische - een zeer grote waarschijnlijkheid geniet ook in deze dagen.

LES 8 - INTERNE KWESTIES

Als wij spreken over kosmos en kosmische werkingen, dan denken wij altijd aan iets wat ver weg is en wij vergeten heel vaak dat wij eigenlijk deel zijn van de kosmos en dat die kosmos in ons doorwerkt. Er zijn in de oudheid en ook wel in modernere tijden heel wat geschriften geweest, waarin men trachtte de mens iets duidelijk te maken juist van die kosmische werking. De flits van innerlijke verlichting b.v. waarover in sommige inwijdingsleren wordt gesproken, de stem Gods die tot ons spreekt en die we in bepaalde godsdiensten vinden. Indien we daaraan een definitieve naam geven, wordt de zaak wat moeilijk, want wij gaan ons begrip gebruiken om iets te definiëren dat ver boven ons vermogen uitgaat. Als wij spreken over God in een bepaald verband en wij doen dat om een wezen aan te duiden dat wij menen te kunnen omschrijven, dan zijn wij als de hond, die probeert het denken van zijn baas te definiëren. Het is nu eenmaal een ander vlak van bestaan; dat kunnen wij dus niet. Maar de werking op zichzelf blijft desalniettemin bestaan.

Wat ik u vanavond ga voorleggen zijn vereenvoudigde, theorieën (ik kan niet alles wat wij in onze wereld daarvan denken in woorden omzetten) en daarnaast, naar ik hoop, ook enkele meer praktische gegevens.

De mens is deel van de kosmos. Dit deel-zijn zou kunnen worden uitgedrukt als bestaande uit dezelfde energie waaruit de totaliteit bestaat. De vorm waarin wij bestaan is daarbij misschien een bijkomstigheid, maar ze is desalniettemin opgebouwd uit dezelfde energie waaruit alles bestaat. Het is dus duidelijk, dat wij door onze geaardheid - ongeacht onze vorm - een resonantie kunnen vertonen met alles wat er in de kosmos bestaat. Er is een gelijkheid van basis.

Als het "ik" in zichzelf verzonken is, dan kan het natuurlijk in zich een z.g. esoterische bewustwording doormaken, waarin het zichzelf beschouwt. Maar er is ook een andere mogelijkheid. Het "ik" kan op een gegeven ogenblik zijn waarneming zover buiten het "ik"-begrip uitstrekken, dat een contact wordt gemaakt met een andere wereld, een andere vorm van bestaan als het ware. Deze vorm wordt dan heel vaak toegeschreven aan een bepaalde wereld of sfeer. De voorstellingen, die wij in de beleving vinden, kunnen inderdaad tot een wereld of sfeer behoren. De werking op zichzelf echter moet als kosmisch worden beschouwd.

De inwerking op ons kan heel verschillend zijn. Als wij ons bezighouden met b.v. het Tibetaans dodenboek, dan worden wij gekonfronteerd met de flits van licht na de overgang. De mens sterft, hij krijgt een ogenblik van algehele verlichting, waardoor hij dus de totaliteit van de kosmos een moment ondergaat; Hij kan dat niet helemaal verwerken, komt daardoor tot afwijzing en kan daardoor dus ook in bepaalde hellewerelden komen, omdat hij zijn oude gewoonten wil voortzetten zonder daarvoor de benodigde voertuigen te hebben. Zo stelt men dat zeer eenvoudig voor.

Nu zeg ik op mijn beurt: Die omschrijving op zich is niet zo dwaas. Maar waar het mij om gaat is niet het feit, dat wij dat licht een ogenblik zien en dan de moeilijkheid hebben het te accepteren. Het gaat mij om het feit, dat dat licht niet kan bestaan buiten ons, maar dat het in ons bestaat. Het is een deel van onze persoonlijkheid waarmee wij worden geconfronteerd, niet een kosmos buiten ons. In deze persoonlijkheid ligt de totale kosmos.

Dan stel ik: Op grond daarvan ben ik verwant met de gehele kosmos en kan ik uit die gehele kosmos voor mijzelf - het voorgaande aannemende als juist - alle gegevens verkrijgen op elk ogenblik. Ik ben daarbij uitdrukkelijk niet afhankelijk van bepaalde zon-, maan- of sterrenstanden. Ik ben daarbij ook niet afhankelijk van bepaalde inwijdingswoorden of riten. De enige afhankelijkheid, die voor mij kan bestaan, is die van mijn eigen persoonlijkheid. Op het ogenblik, dat ik t.a.v. mijzelf voldoende objectief ben en daarnaast mijn besef kan

uitbreiden, zodat het objectief beziene "ik" als deel van een geheel wordt geconcipieerd., ervaar ik uit de kosmos, uit de ruimte allerlei waarden. Dit klinkt wat verward en wat overdreven, maar toch hebben wij dit als basis. nodig. Want wat gebeurt er?

Er zijn in uw heelal, als wij het alles bij elkaar rekenen, zo'n 160 sterrenniveaus. Elke sterrenniveau is een soort persoonlijkheid. Ze heeft eigenschappen, ze heeft kwaliteiten. Die sterrenniveaus wisselen onderling gegevens uit. Dit resulteert dan weer o.m. in vibraties, die in de kern het sterkst zijn, maar die naar buiten toe kenbaar werden als bepaalde stralingen. Kosmische conversatie resulteert in op aarde nog niet helemaal constateerbare straling.

Maar als ik kosmisch ben, dan ben ik ergens ook deel van het wezen van die sterrenniveau. Op menselijk niveau sta ik daar tegenover als een stofje dat in het zonlicht dwarrelt, gedreven door de lichtdruk, maar dan tegenover de grootste zon die wij ons maar kunnen voorstellen. Op het ogenblik echter, dat wij gaan kijken naar de geestelijke, de innerlijke waarden, dan blijkt dat zodra er een reëel "ik" is geconcipieerd en dit "ik" objectief wordt gezien als deel van de totaliteit, dit "ik" op voet van gelijkheid staat met een dergelijke entiteit. Het zou zelfs denkbaar zijn, dat wij t.a.v. de kosmos op gelijke voet zouden staan, ofschoon wij wat dat betreft bij ons geen ervaring hebben. Wij kunnen dan de taal die wordt gesproken niet verstaan, maar ze 'werkt op ons in door in onszelf associaties op te roepen, dus zoiets als bij telepathie.

Als dat kan t.a.v. een hele sterrenniveau - of wij nu daartoe behoren met onze stoffelijke woonplaats of niet - dan moet dat ook mogelijk zijn t.a.v. sterren en van zwervende krachtvelden. Dan moet dit zelfs mogelijk zijn t.a.v. bepaalde ruimtelijke situaties. Het is allemaal deel van dezelfde kracht. Zolang daarin een besef, een weten aanwezig is, hoe dan ook. kunnen wij er deel aan hebben.

Dit zijn stellingen. Maar wij moeten ons nu toch gaan afvragen, of wij de kosmische stralingen, die wij onderscheiden in rode, witte, blauwe en gele straling en die wij zo ijverig nagaan, stoffelijk ondergaan? Wij kunnen geestelijk daarmee harmonisch zijn. Deze harmonie zal in haar betekenis voor een deel worden bepaald door de straal waartoe wij behoren. Die harmonie is voor een ieder mogelijk. Ik kan dus de taal verstaan van elke kracht, die uit de kosmos op de aarde inwerkt. Maar ik heb een bepaald aantal grondbegrippen en ik behoor tot een bepaalde straal.

Ik zal dan de boodschap van die entiteit vertalen met mijn eigen woorden en daarbij de nadruk leggen volgens mijn eigen oriëntatie. Wij zitten dan heel dicht bij magische begrippen. Wat doet een magiër? Een magiër gebruikt zijn wetenschap omtrent het onzienlijke om zichzelf in harmonie te brengen met dat onzienlijke en om van daaruit krachten te stimuleren of -ook in vele gevallen - werkingen te voorzien, die hij dan voorspelt en aan zichzelf toeschrijft.

Wij hebben het echter over alle kosmische werkingen, alle kosmische stromingen die er zijn. Als wij nu denken aan de Witte Broederschap, dan zijn we geneigd te zeggen: Die Witte Broederschap kan ons beïnvloeden. Ja, natuurlijk! Maar zij is deel van dezelfde kosmos waarvan ook wij deel zijn. Je kunt er dus ook aan deel hebben. Je kunt de essentie van het willen, zelfs van de taal van de Broederschap in jezelf terugvinden. Je zult erop reageren volgens je eigen wezen, maar je kunt het geheel begrijpen.

(Dat zou overigens wel eens belangwekkend kunnen worden, want wat ik zo heb gehoord zijn de krachten wel van buitengewoon wonderlijke en tweeledige aard geweest. We moeten dus wel aannemen, dat er na de Wessac een groot aantal tegenstrijdigheden tot uiting zullen komen. Welke balans daarvoor wordt gevonden, weet ik nog niet, maar het ziet er naar uit dat die balans voorlopig zal worden gezocht op psychologisch vlak.)

Ik wilde met het voorgaande hoofdzakelijk duidelijk maken, dat u niet tot die Orde behoeft te behoren om daarvan toch deel te zijn. Er is een groot verschil tussen het bewust deel hebben aan het streven van deze groep en het kennen van al datgene wat er in die groep leeft. Dat is een kwestie van harmonie. Deze dichtbij liggende kosmische invloed kan in u volledig beseft, begrepen en verwerkt worden, zonder dat u ook maar op enigerlei wijze meewerkt aan die groep of zelfs maar weet hoe ze precies is.

Datzelfde geldt voor vele inwijdingen. Als wij horen over het Verborgene Priesterrijk, dan worden wij geconfronteerd met een soort inwijding en met een aantal hoogste ingewijden. En dan denk je: Ach, wat sta ik daar eigenlijk klein naast. Dat is waar zolang ik uitga van mijzelf als afzonderlijk staand van al het andere. Maar zodra ik mijzelf beschouw als een functionerend deel van het geheel, werkend op dezelfde basis, voortkomend uit dezelfde kracht, dan is het voor mij mogelijk om op elk moment deel te hebben aan de kracht en het weten van de hoogste ingewijde. Een beetje wonderlijk en voor velen ongeloofwaardig, maar waar.

Er zijn enorm veel krachten die inwerken. Op het ogenblik zijn wij ons aan het voorbereiden op een paar crisismomenten op deze wereld, waarbij zich allerlei vreemde verschijnselen zullen voordoen. Heel in de verte bestaat er misschien zelfs de mogelijkheid, dat er binnenkort enkele wonderlijke vormen van massahysterie zullen optreden. Ik vermoed, dat dat over een maand of twee is. Dat zou tot allerlei visioenen aanleiding kunnen geven.

Maar wij zijn meer dan alleen maar het slachtoffer van de krachten. Deze krachten bepalen ons milieu, dat is waar. Maar wij zijn daardoor nog niet beperkt in onze vrije wil. Wij worden niet gedomineerd door wat er uit de kosmos op ons komt afstuiven. Wij zijn één met die kracht. Wij kunnen die kracht in onszelf volwaardig erkennen, verwerken en -wetend wat er zich ontwikkelt - daarop reageren. Wij zijn niet afhankelijk van de veranderingen in ons milieu, omdat wij die veranderingen erkennende en voorziende daarop kunnen reageren, voordat ze een feit zijn en zo de uitwerking ervan voor onszelf kunnen wijzigen. Dit is en blijft theorie, want om zover te komen moet je eerst weer naar dat moment van innerlijke verlichting terug.

In die innerlijke verlichting word je geconfronteerd meteen zijn in iets wat niets lijkt: Dit klinkt krankzinnig "iets wat niets lijkt". Een bestaan, kort en goed, waarin de gedachte als zodanig eigenlijk geen betekenis heeft en schijnbaar geen echo heeft. Een vorm van zijn, waarin je volledig onderworpen bent aan absolute stilte, waarin de kenbaarheid van alle dingen groot is maar gelijktijdig het onderscheid tussen alle dingen schijnt uitgeblust te zijn. Dit te verdragen is heel erg moeilijk. Misschien kunnen we een vergelijking maken.

U kent allen wel dat oude beeld van de oude man in de grot. Wij zien niet de werkelijke verschijnselen, maar slechts de schaduw, die zij werpen door het vuur van het leven waar voor zij een ogenblik treden. Wij zien echter slechts de wand en de schaduwen die daarop spelen. Zo zou je ook kunnen zeggen: Wij worden zelf voor een ogenblik degene, die voor de blanke wand staat. Er is het licht, wij zijn er zelf en verder is er niets. Nu kiezen wij uit die totaliteit door ons bewustzijn en ons voorstellingsvermogen de vorm, die zal ontstaan. En op dat ogenblik zijn wij creatief geworden.

Denkt u niet dat dat iets krankzinnigs is. Er is een tijd geweest (ongeveer 800.000 jaar geleden, dat er mensen waren bij wie het derde oog ontwikkeld was. Deze mensen leefden in de wereld als helderzienden. Voor hen waren allerlei verschijnselen normaal. Nu kunnen wij uitleggen hoe dat zo tot stand is gekomen. Die mensen leefden in een wereld met een dichte atmosfeer. Ze hadden dus een waarnemingsvermogen nodig dat onder meer voor rood, infra-rood en bepaalde violettinten bijzonder gevoelig was. Maar daarmee was het ook gevoelig voorgebieden, waarin astrale openbaringen mogelijk zijn, waarin geesten zich laten zien. Kortom, ze hadden een organisme dat normaal waarnam wat tegenwoordig alleen helderziend of visionair kan worden waargenomen. Ik zie niet in waarom de mens dat niet zal terugkrijgen:

Je zou het misschien bijbels kunnen zeggen: Adam wandelde met God. Dan moet hij Hem dus hebben gezien. Op dezelfde manier zouden wij kunnen zeggen: Wij kunnen wandelen met God of met de werkelijkheid of met de kracht of hoe u het verder noemen wilt, op, het ogenblik dat wij innerlijk ontwaken voor al datgene wat zich openbaart. En dan scheppen wij zelf. Wij zijn degenen, die benoemen, die namen geven. Wij zijn degenen, die alle fasen samenvoegen tot één geheel. Wij zijn het, die de betekenis van de getallen opnieuw vaststellen en daardoor het gezicht van de schepping voor onszelf bepalen. Wij zijn dan niet machteloos meer, Zo groot zijn wij natuurlijk zelden. En wanneer wij die grootheid hebben bereikt, dan is het de vraag hoelang wij dat volhouden.

Ik heb daarnet het Tibetaanse Dodenboek aangehaald. Dat zegt: die periode loopt van een oogopslag (een tiende seconde tot ongeveer 45 dagen. Probeer dat eens in tijd te formuleren. Ik zou dat niet zo exact durven zeggen, maar ik weet dat wij dat niet permanent kunnen volhouden. Dat is ook niet nodig, want indien wij de innerlijke verlichting hebben, dan is de harmonie met de kosmos voor ons ook een uitdrukken van feitenmateriaal. Een groot gedeelte daarvan is niet rationeel uit te drukken, maar het is wel aan te voelen. Het wordt dan een gevoelskwestie, een kwestie van instinct. En die instinctieve waarde bepaalt ook onze reactie en maakt het ons mogelijk ons uit te drukken.

De conclusie is eenvoudig genoeg. Al zal de mens niet een volledig scheppende kracht kunnen zijn, doordat hij werkelijk het lege vlak geheel vult met wat er in hem leeft, hij kan toch voldoende van het licht en de mogelijkheden daarvan concipiëren om althans kleine fragmenten werkelijkheid te kunnen veranderen.

De mens is niet gebonden. Hij heeft, indien hij dat niveau weet te bereiken, een vrije wil, want hij is meester over de omstandigheden. Maar hij kan dit alleen zijn op grond van datgene wat er in de kosmos bestaat.

Nu moet u uitgaan van het volgende standpunt:

1. Er kan geen kosmische invloed of werking voor mij bestaan waaraan ik niet deel heb, omdat de essentie van deze werking en de essentie van mijn wezen identiek zijn en ik dus deze kracht te allen tijde zal moeten erkennen als deel van mijzelf.
2. De bewuste erkenning of ontkenning van deze kracht doet niet ter zake. Alleen zal de bewuste erkenning van de kracht kunnen inhouden dat ik daardoor de werking van de kracht, voor zover het mij betreft, ten dele kan bepalen en voor zover ik haar niet geheel kan bepalen, kan wijzigen of althans mijn eigen houding daartegenover op de juiste wijze kan stellen.
3. Alle kosmische invloeden zijn vergelijkbaar met de invloeden, die in mijn eigen wezen bestaan. Dit is een waarde voor mijzelf, dus niet van kosmische aard. Voor mijzelf geldt deze regel.
4. De wijze waarop ik mijn wil, mijn besef uitdruk, is niet van belang. Wel is van belang, dat ik in mijzelf het beeld concipieer dat noodzakelijk is en harmonisch met de kracht, die ik erken.

Als ik, terwijl ik een invloed aanvoel, in mijzelf een juist denkbeeld koester, dan zal ik dit denkbeeld haast magisch verwezenlijken; althans de mogelijkheid van een gebeuren veel dichterbij brengen alleen door die gedachte. Het is niet nodig, dat ik daarvoor een rite ken of dat ik daarmee bewust alles omschrijf. Het is voldoende, dat ik het aanvoel en daarop reageer. Als ik één keer zo'n schijnbaar magische procedure heb volbracht, dan zal het de tweede keer misschien niet gaan, want ik zal mij altijd moeten aanpassen aan de kosmische werking, die optreedt. De beïnvloeding, die u tijdens een rood-periode kunt gebruiken, is dus niet de beïnvloeding die werkzaam is, wanneer er een blauw of een wit-periode optreedt. De resultaten zijn dan anders. Ik moet mij instellen op de omgeving, op de kosmos zoals ik die aanvoel. Ik kan nooit uit de kosmos zoveel gegevens verkrijgen, die menselijk logisch, rationeel verwerkbaar zijn, dat ik daarmee iets concreets kan opbouwen. Maar ik kan wel uit de totaliteit een andere kracht putten, namelijk het synthetisch vermogen. Het vermogen tot samenvoeging, tot coördinatie van de verschillende schijnbaar onsamenhangende gaven, vormen van kennis en besef, die wij bezitten. Het is dan ook heel erg belangrijk dat u begrijpt: wij kunnen niet zonder meer uit de kosmos nieuwe kennis halen, maar wij kunnen een kosmische patroon gebruiken om in ons het totaal van de aanwezige en voor ons bereikbare kennis zodanig te groeperen, dat er een eenheid ontstaat en de tegenstrijdigheden, die in ons redelijk en vaak ook emotioneel bestaan, worden opgelost. Het laatste tijdelijk of blijvend.

Nu zult u zich afvragen. Hoe weten wij dan wanneer er een kracht optreedt? Hoe weten wij nu dat er rood, blauw of wit licht is? Hoe weet ik welke engelen inwerken? Hoe weet ik wat de Witte Broederschap nu met mij wil doen? Het antwoord op al die vragen is veel eenvoudiger dan u denkt. U hoeft dit niet eens bewust te weten! Indien u zich verlaat op wat men wel

intuïtie of aanvoelen noemt (sommigen noemen het instinct) dan zult u uw harmonie, die u niet geheel vermijden kunt- gezien dezelfde basiskracht voor u en voor alle optredende krachten - omzetten in een juiste oriëntatie. Het is niet belangrijk, dat u weet welke kracht optreedt. Het is belangrijk, dat u in harmonie bent met die kracht en door die harmonie in u de nodige groepering van besef, maar ook de nodige groepering van krachten tot stand brengt. Als een mens gelóóft, dan weet hij niets. En wat hij gelooft is onzin. Maar de onzinnigheid van zijn geloof dient als voertuig voor de niet-redelijke invloeden, die hij in zich ondergaat. Ze worden daardoor voor hem acceptabel en niet meer onderworpen aan de kritiek der rede. Zodra dit gebeurt is de mens dus a.h.w. ingesteld op de heersende kracht en werking. Geloof doet wonderen. Maar alleen, indien uw geloof en de instelling daaruit voortvloeiende overeenstemt met de heersende kracht.

Het voorgaande is, zoals u zult begrijpen, deels theorie en voor een groot gedeelte ervaringen, zoals wij die in onze sferen hebben opgedaan en die zijn weergegeven in de beperkte termen, waarin het volgens ons nog net begrijpelijk is. Maar laten we nu eens trachten de zaak heel reëel te zien.

In het verleden hebben er onnoemelijk veel rassen op deze wereld bestaan. Er zijn rassen bij geweest, die helemaal niet mensachtig waren volgens uw conceptie van mens zijn. Toch hadden zij geestelijke eigenschappen en kwaliteiten, die ergens overeenstemden met wat er in u leeft. Het is heel waarschijnlijk, dat u op de een of andere manier aan deze fase van bestaan herinneringen draagt. Een deel daarvan misschien in de formatie van uw lichaam, een ander deel echter in de oriëntatie van uw geest. U bent op het ogenblik de samenvatting van een onnoemelijk lange reeks voorouders. Niet al die voorouders hebben in het menselijk ras geleefd, want uw geest kan ook in andere vormen hebben geleefd. Het heden drukt dus het hele verleden uit. Toch kent u dit verleden niet, maar u wordt daardoor wel beïnvloed. Een groot gedeelte van uw conditionering komt daaruit voort.

Als wij ons realiseren, dat er al magie is bedreven in een tijd dat er volgens de geleerden nog geen mensen waren (dat is wel honderd miljoen jaren geleden, dan kunt u zich ook realiseren, dat de binding met geestelijke krachten iets is wat voor dat gehele voorgeslacht van de mensheid een bijzonder belangrijke rol heeft gespeeld. En dan hebben we het niet over het geloof en het bijgeloof als zodanig maar eerder over de verwantschap met de wereld en met de natuur. Het is uit die verwantschap met de omgeving, met de natuur en ook door de waarnemingen, die men vroeger wel heeft gedaan van delen van de natuur waarvoor u tegenwoordig blind bent, dat uw wezen, uw mogelijkheden en instelling is gegroeid. Is het dan niet logisch aan te nemen, dat zoals u instinctief een oog dicht doet als er een stofje komt aanwaaien dat u niet eens bewust ziet, u evenzeer instinctief zult reageren, als er een kosmische straling op u afkomt, een kosmische invloed u nadert, ja, zelfs een geest probeert u te beïnvloeden? Al deze dingen zijn in het verleden gekend en die indrukken zijn voor uw geest bekend. Ze zijn vaak eveneens voor uw lichaam bekend. Ze liggen ergens ver achter in de genetische achtergronden verscholen, maar spelen ook in het heden een rol mee. Zouden wij daarop niet in de eerste plaats kunnen vertrouwen?

In deze tijd is men geneigd te specialiseren. Als je gaat kijken naar een dokter, dan moet je-eerst bij de gewone dokter zeggen welke teen b.v. pijn doet, dan zendt hij je door naar de specialist voor de kleine teen, de grote teen of de tussenliggende tenen. Overdreven, maar niet helemaal onjuist. En als je bij de man van de kleine teen komt, dan bemoeit hij zich niet met de grote teen. Daardoor ontstaan er blindbeden op elk terrein. Toch heeft elke arts voldoende kennis om zich ook, indien nodig met uw hart, uw hersenen, longen of spieren bezig te houden. Door de specialisatie komt hij er niet toe die kundigheden te gebruiken.

U bent iemand, die een kosmische opleiding heeft ontvangen, anders zou u niet als mens bestaan. In deze kosmische opleiding zit ook de harmonie met de kosmos opgesloten en de mogelijkheid de verschillende werkingen niet te zien als afzonderlijk optredende krachten, maar als functies van een geheel. Zodra wij het geheel kennen en de functie daarvan, is het optreden van de krachten een beredeneerbaar en een berekenbaar verschijnsel geworden. Dat kunt u niet mentaal doen, maar u kunt het wel doen met het totaal van de persoonlijkheid.

Naarmate u zich meer specialiseert (geestelijk of anderszins) zult u minder kunnen begrijpen van wat er rond u gebeurt en zult u minder juist reageren op hetgeen er rond u aanwezig is.

Indien we dus met kosmische werkingen en invloeden te maken hebben, dan hebben we te maken met dingen die wij kennen als een geheel. De uitwerkingen moeten wij weliswaar afzonderlijk vaststellen;... zo goed als je kunt zeggen " ik gebruik nu mijn handen en dan mijn voeten", maar wij begrijpen dat ze deel zijn van één lichaam. Wij weten, dat het gehele lichaam de mogelijkheden van een hand of een voet mede bepaalt. Op deze manier moeten wij staan tegenover de kosmos en de kosmische invloeden. Dan namelijk zijn wij niet meer gespecialiseerd en dus niet meer blind. Specialisatie impliceert een toenemende blindheid voor alle aspecten, die niet tot het eigen specialisme behoren. Allround mens zijn, allround geest zijn: Als wij dat bereiken, wordt het ook duidelijk, waarom de door mij genoemde kosmische invloeden met kleuren worden aangeduid en in een bepaald schema elkaar opvolgen en soms doorkruisen.

Er is een actie aan de gang. Als wij die actie voor uw aarde willen beschrijven, dan zeggen wij: Het is in de eerste plaats Aquarius, maar het is in de tweede plaats - en dat is toch ook wel belangrijk de z.g. hergeboorte, de omwenteling van een ras. het betekent menselijk gezien een totale omkeer in moraliteit, in maatschappelijkheid, een grote verandering in waarden als geloof, samenleving en samenlevingsverhoudingen. Het is dit basispatroon dat de wisseling bepaalt. Je zou kunnen zeggen: Er zit de een of andere kosmische kracht te breien. Wat wij zien, zijn de afzonderlijke bewegingen van de naalden, maar dan in een traag tempo, zodat we ze steeds van richting zien veranderen. Elke richting, geven wij een andere naam, maar het geheel is een complete beweging waarbij steeds een steek wordt gemaakt. Ik wil niet zeggen, dat er in de kosmos geen steken kunnen vallen, maar ik heb het nog niet meegemaakt.

Nu kunnen we op grond hiervan een eenvoudige regel geven voor het optreden van die krachten. Dan geldt:

Overal waar wij te maken hebben met een aanloop voor verandering, zal er een rode kracht of rood licht optreden.

Overal waar wij te maken hebben met het omslaan, het vastleggen van de verandering, zodat zij een invloed wordt in de mens, hebben wij te maken met wit licht.

Op het ogenblik, dat een functie is voltooid, hebben wij te maken met blauw licht.

Als de gehele functie beseft en voltooid is, als een cyclus dus beëindigd is, dan hebben wij te maken met geel licht. Dit is de hoofdcyclus, die zich voortdurend herhaalt: rood - wit blauw - geel.

Deze vier kleuren kunnen voorkomen in positieve en negatieve zin. Nu geldt over het algemeen: indien de eerste kleur vanuit menselijk standpunt positief is, zal de inwerking van de tweede kleur negatief zijn. Er is dus een voortdurende wisseling van positief en negatief.

Heeft u de hoofdtendens (wij zijn op het ogenblik aan het overgaan naar een wit-periode), dan kunt u vandaaruit de verdere volgorde kennen, als ik erbij zeg dat dit witte licht op het ogenblik positief is. De lengte waarin elke periode optreedt is echter niet geheel gelijk. Om die tijdsduur te kunnen bepalen zullen wij een eenvoudige vuistregel moeten gebruiken. Die vuistregel klopt niet helemaal, maar voor degenen, die ongeveer willen weten wat er aan de hand is, is ze zeer bruikbaar.

Elke volgende periode wordt gerekend te zijn van gelijke duur aan de voorgaande, tenzij daarin een z.g. resonanskleur voorkomt: Is dit niet het geval, dan tellen wij in de cyclus als volgt gaande van rood;

Indien rood 7 dagen duurt, dan duurt wit 2 dagen, blauw duurt ,3 dagen en geel duurt over het algemeen 4 dagen. De gemiddelde periodeduur moet dus in deze verhouding worden berekend.

Indien ik u vertel dat de komende wit-periode (die om het heel precies te zeggen voor uw land begint op de 6e mei omstreeks 7 uur 's morgens een looptijd heeft van ongeveer 14 dagen, dan kunt u aan de hand daarvan de volgende perioden berekenen. Houdt u er rekening mee

dat dit als een algemene regel kan worden gebruikt om te zien hoe ongeveer, de hoofdwerving is.

Nu de z.g. resonanskleuren.

Een resonanskleur betekent niets anders dan dat een invloed op een gegeven ogenblik elders bezig is en dan in de kosmos een zodanige reactie wekt, dat de aarde dit ondergaat. Wij spreken dan van b.v. een rood-periode met een wit-invloed van 2 of 3 dagen. Een wit-periode kan nooit een extra wit-invloed hebben, dat kunnen de drie andere kleuren - positief of negatief - wel hebben. Nu behoeven we dat niet helemaal te bepalen. Wij weten echter, dat gemiddeld per 5 (?) perioden gesproken kan worden van een resonanswaarde, die ongeveer een derde van de looptijd eist. Is er sprake van een periode van 15 dagen, dan hebben wij dus een resonansfase van 5 dagen en gemakshalve situeren wij die dan maar in het midden van de periodes wat niet helemaal juist is, maar voor een vuistregel weer voldoende. Dan zeggen wij: Daarom zal deze periode alleen dan 15 dagen duren, indien de voorgaande periode ook 15 dagen heeft geduurd. - Het waarom zou ons te ver voeren op dit moment.

U beweegt zich a.h.w. in een kosmische carrousel. Daarin zitten spiegels. Nu komt er een ogenblik, dat een lichtstraal, die niet op uw karretje in de carrousel staat, op een spiegel zodanig valt dat ze precies op u weerkaatst (dat is dan die z.g. extra-invloed, terwijl u normaal direct in het licht van de schijnwerper staat. Dan moet u zich verder realiseren:

Bij elke z.g. resonanswaarde blijft de hoofdtendens bepaald door de optredende kracht. Dus: als er een rood-periode is en er komt een blauwtendens, dan zeggen wij: De hele geschiedenis verloopt in levenskracht of strijd lust (is het negatief, dan is het ruzieachtig, hartstochtelijkheid en drift en komt de blauwtendens erin, dan zal door die blauwtendens een beter besef van de toestand kunnen ontstaan, zonder dat daardoor de ontwikkeling der dingen plotseling wordt onderbroken. Je zult je de zaak alleen beter realiseren..

De laatste vuistregel. Deze is misschien wel de eenvoudigste:

Wanneer van onze kant een invloed wordt genoemd, dan kunt u eerst eens narekenen of het wel klopt. U luistert of daarbij een ongeveer duur wordt aangegeven. Die duur is dan mede bepalend voor de daaropvolgende periode. Elke cyclus bestaat uit tenminste 4 kleuren, 4 hoofdtendensen. Als een cyclus opnieuw begint en daarin geen variant van een tusseninvloed is geweest, dan zijn alle perioden even lang en is ook de nieuwe cyclus even lang.

Er is een vaste verhouding tussen de kleuren. Indien daarin echter een secundaire invloed is opgetreden, dan is de duur van een kleur gelijk aan die van de voorgaande kleur, Op grond daarvan treedt er een verschuiving op. Wij nemen echter aan, dat de verhouding nog steeds wordt bepaald volgens het oorspronkelijke schema. Zeg ik dus $A = 5$ en $B = 2$, dan kan wat 5 is 10 worden en dan wordt de volgende periode 4. De verhouding blijft gehandhaafd. Hierdoor ontstaan de variaties in duur en ook de variaties in tijd bij het optreden van bepaalde invloeden.

Ik hoop, dat u hiermee praktisch iets zult kunnen doen. Vindt u het moeilijk, dan laat u het rustig liggen. U heeft in u voldoende vermogen om, indien u zich werkelijk daarop instelt, die kracht.en toch wel aan te voelen. Maar dan moet u van uw intuïtie uitgaan.

NOOT

Ik wil hier nog bijvoegen waarom die invloeden, zo optreden.

De aarde beweegt zich met de zon in een bepaalde baan ten aanzien van het centrum van uw sterrennevel. Hierdoor ontstaan: interrupties, die worden bepaald door de omlooptijden en de eigen beweging van bepaalde grote sterrenmassa's. Soms bestaan die uit vele sterren. Hierdoor ontstaat er een intermitterend licht uit de zeer dicht bezette kern van uw Melkwegstelsel, Daar dit ritme zich wel wijzigt, maar over het algemeen eerst na jaren, kan er 'n vuistregel worden gegeven, die voor de mens bruikbaar is voor minstens 5 à 6 jaar, voordat enige variatie merkbaar is. En als vuistregel zou men het - enige onnauwkeurigheden daarbij niet meegerekend - misschien nog wel een eeuw kunnen gebruiken. Daarna verandert de situatie. Wij hebben hier te maken met krachten, die mede worden bepaald door stoffelijke

effecten en die geestelijk worden gebruikt. Er zijn altijd wel geestelijke krachten, die daarop inhaken. Maar als wij het grondpatroon kennen, dan weten wij ook wat die geestelijke kracht doet.

DE TWEE STRATA VAN BEWUSTZIEN

De mens heeft twee strata van bewustzijn. Het eerste is datgene wat hij zijn bewustzijn pleegt te noemen; kortom, de verwarring van waaruit hij pleegt te denken. Het tweede is het geestelijk bewustzijn, dat voor de mens maar zelden volledig toegankelijk is en waarin zijn besef van de werkelijkheid waarin hij leeft in grotere mate wordt gerepresenteerd en waaruit hij voor zich het totaal van kosmische krachten kan wekken.

Om te begrijpen hoe het mogelijk is, dat er twee strata van bewustzijn bestaan, welke bij de mens slechts zelden tot één geheel samenvloeien, zullen wij eenogenblik de mens zelf aan een beschouwing moeten onderwerpen.

De mens leeft geconditioneerd door zijn milieu. Hij is in zijn denken geschoold tot een drie-dimensionale zintuiglijkheid, waarbij hij het vierdimensionale begrip "tijd" slechts ten dele pleegt te verwerken en alle andere dimensionale verhoudingen die aanwezig zijn eenvoudig negeert. Omdat hij daardoor in zijn verstandelijk denken al datgene wat werkelijkheid is en niet past bij de in hem bestaande concepten terzijde schuift, zal hij elke invloed uit het tweede stratum van bewustzijn eenvoudig afwijzen, daar het niet past in het kader van zijn normale manier van bewust denken. Toch zullen bij de mens beide strata van bewustzijn een rol moeten spelen. Nu blijkt, dat in vele gevallen het z.g. directe bewustzijn of waakbewustzijn bij de mens wel aansprakelijk is voor de registratie van feiten, maar geen invloed heeft op de ontwikkeling van de feiten. ik zal proberen u dit kort te demonstreren.

Een mens zegt, dat hij ten koste van alles vrede op aarde wenst; en als iemand het niet met hem eens is, slaat hij deze een blauw oog. Zijn bewustzijn, zoals hij dit hanteert, maakt vrede voor hem een noodzakelijkheid, een begeerlijkheid. Zijn tweede stratum van bewustzijn echter zoekt naar zelferkenning en niet naar vrede en doet hem een blauw oog slaan; wat hij later ongetwijfeld theoretisch zal betreuren, maar waarover hij zich innerlijk verkneukelt. Dergelijke voorbeelden zijn te over te geven. Je doet niet wat je zegt te willen en je wilt niet altijd wat je denkt te willen.

Het innerlijk bewustzijn echter omvat de werkelijk wil van de mens. Dit is het z.g. tweede stratum. Hier wordt bepaald wat je werkelijk wilt, omdat hierin het totaal van het bewustzijn; niet belemmerd door afwijzingen, een rol speelt. De reactie op de omgeving, zoals deze waakbewust wordt geregistreerd, wordt in de meeste gevallen gedictieerd door het tweede stratum van bewustzijn, hetwelk meer omvat dan het onderbewustzijn alleen.

Het tweede stratum van bewustzijn zal de erkenning van de kosmos bevatten, zoals deze geestelijk bestaat en daarnaast het totaal van waarnemingen en herinneringen, die op aarde of in vorige levens zijn vergaard; te weten; een aantal associatieve mogelijkheden, die het totaal van het "ik" en het totaal van het bestaan bevatten.

Daar de reacties van het "ik" (al is het alleen maar voor het zelfbehoud ervan) gebaseerd moeten zijn op de totaliteit van het wezen, zal elke door het waakbewustzijn gedicteerde wil terzijde worden geschoven op het moment, dat het totaal-bewustzijn (tweede stratum) en hiermee de eigen ontwikkeling en d.e. instandhouding van de geestelijke totaliteit wordt bedreigd. Dit zal u kunnen helpen te begrijpen waarom u altijd weer datgene doet wat u eigenlijk niet wilde; en waarom u datgene wat u wel wilde voortdurend nalaat.

Het is voor u niet belangrijk, dat u beantwoordt aan de redelijke norm, die u zelf in uw leven pleegt te gebruiken. Het is belangrijk, dat u voortdurend geestelijke stimuli ervaart, waardoor het geheel van uw wezen geestelijk zowel als stoffelijk en omvattend het totaal van uw werkelijk bewustzijn een harmonisatie en een uitbreiding ondergaat.

Voor degenen, die zich hier afvragen, of het niet mogelijk is het directe bewustzijn één te maken met dit tweede stratum, kan ik alleen antwoorden. Deze mogelijkheid bestaat kennelijk wel; omdat er mensen zijn geweest op aarde, die dit tot stand hebben gebracht. Zij worden dan veelal ingewijden genoemd, ofschoon zij in feite alleen mensen zijn, die leven als een totaliteit, zonder een innerlijke verdeeldheid al dan niet als gevolg van een opgedrongen bewustzijn. Maar aangezien zij zelden voorkomen, mogen wij voor de gemiddelde mens stellen. hij heeft. twee strata van bewustzijn.

Als wij het tweede of hoogste stratum bezien, dan weten wij hoe de mens zal reageren. Als wij zijn redelijk denken bezien en de daarbij voorkomende associaties, dan, weten wij alleen- hoe hij zich zal gedragen in een wereld, die beantwoordt aan de voorstellingen die hij in zich koestert.

Dit is misschien voor u ook wel belangrijk om te weten; Indien u - hetzij impulsief, intuïtief of op welke andere wijze dan ook - uit het hoogste bewustzijn (het tweede stratum) put, dan beschikt u over alle mogelijkheden, alle capaciteiten en ervaringen van uw totale wezen, bevattende alle bewuste geestelijke waarden plus alle herinneringen omtrent vroegere stoffelijke levens. Daardoor kunt u vaak intuïtief, inspiratief of spontaan reageren en veel beter handelen dan als u dat bewust of beredeneerd doet. Daaraan zou ik dan enkele conclusies willen verbinden.

Als u spontaan zegt, dat iets niet in orde is, dan blijkt dat dit redelijk bezien niet zo zal zijn. Houdt u er rekening mee, dat dat toch wel het geval is. Het redelijk element in de wereld wordt altijd door een hogere waarde van besef overvleugeld. U weet vaak veel beter wat er in een mens leeft dan u zich zou toegeven. U weet vaak veel beter wat er in u bestaat dan u dat ooit in gedachten voor uzelf zou durven omzetten. Het is dit innerlijk weten dat uw wil uitmaakt.

Dus, mijne vrienden, u wilt allen het goede. Dat is beredeneerd. Maar wat doet u? Wat is regelmatig weer uw falen ten aanzien van uw voornemens? Als u dat weet, dan weet u ook een klein beetje wat voor u belangrijk is.

Veel mensen denken dat alles wat niet in bewuste gedachten kan worden omgezet nutteloos is. Op dezelfde wijze zou je kunnen zeggen, dat de fles belangrijker is dan de drank die erin zit. Want wat wij redelijk bezitten, gebruiken wij alleen maar om in onze redenatie en ten aanzien van onszelf het door ons niet besepte aanvaardbaar te houden. Onze verklaringen en verontschuldigungen zijn niet een erkenning van fouten. Ze zijn een poging om het beeld van onszelf in. de wereld te kunnen handhaven, terwijl wij gelijktijdig ons innerlijk beeld leven. Hierdoor heeft u vele dingen gedaan, die waarschijnlijk in de ogen van uw medemensen onaanvaardbaar of verwerpelijk zijn. U heeft waarschijnlijk heel wat dingen nagelaten; die u. volgens anderen had moeten doen. En u heeft vooral heel wat dingen willen doen, waarvan nooit iets terecht is gekomen. Dat laatste zult u zich misschien nog het best herinneren. Realiseer u dan wel:

Deze nalatigheden komen voort uit mijn werkelijke persoonlijkheid.

Ik kan dit niet compenseren door in mijn dag- en waakbewustzijn sterk iets te willen. Ik kan het slechts doen door mijn eigen instelling zo te veranderen, dat de fout die ik heb gemaakt overbodig wordt; niet beredeneerd, maar voor mijn eigen gevoel.

Dan wil ik dit betoog beëindigen met de volgende opmerkingen:

Omdat u twee strata van bewustzijn heeft, die ook stoffelijk in u voortdurend actief zijn, zult u over het algemeen uzelf niet helemaal begrijpen. Indien u begrijpt, dat dit wanbegrip voortkomt uit een onvolledige realisatie van uw persoonlijke inhoud, zult u er vrede mee kunnen hebben. Indien u vrede heeft met uzelf, kunt u komen tot een zodanige harmonie, dat het tweede stratum van bewustzijn als een directe intuïtieve invloed steeds meer duidelijk maakt omtrent uw werkelijke behoeften en noodzaken. Is dit het geval, dan zult u tot uw verbazing zien dat u ook over de noodzakelijke bekwaamheden beschikt.

DWANGGEDACHTE.

Een waanbeeld, dat ons voortdurend achtervolgt. Een voorstelling, waaraan wij ons niet kunnen onttrekken. Anders gezegd. een denkbeeld dat wij voortdurend nodig hebben, omdat wij alleen daardoor de situatie waarin wij leven nog kunnen aanvaarden. Het is het projecteren van al datgene, wat er in ons leeft en onaanvaardbaar is naar anderen,, Zolang wij ons achtervolgd gevoelen door eigen fouten, zullen wij die achtervolging zien in anderen. Indien wij zelf voelen, dat wij niet meer helemaal deugen, zullen wij aannemen dat geen enkele mens deugt behalve wij. Het is een omkering van waarden.

Indien u dus door een dwanggedachte wordt geregeerd, zou ik u de raad willen geven om in de eerste plaats te zeggen;

Dit ligt niet in de wereld, dit ligt in mij. In de tweede plaats: niet te zeggen: Hoe kom ik er af? Maar: Hoe leef ik ermee? Een dwanggedachte houdt op te bes taan. op het ogenblik, dat wij haar hebben aanvaard als zijnde uit onszelf voortkomend en een deel van onszelf omschrijvend. Daarmee is namelijk de projectienoodzaak vervallen en zal de wereld ons weer normaal voorkomen. Wij kunnen dan uit die wereld weer indrukken krijgen, die belangrijker zijn dan, de. waanbeelden, die wij enige tijd als een soort zelfhandhaving hebben gebruikt.

Er zijn vele waandenkbeelden en vele dwanggedachten :op deze wereld. Er is soms de dwanggedachtes God is voortdurend met mij. Zolang u zich daarvan bewust bent, stelt u zich tegenover God. Als u gewoon leeft, is God wel bij u, maar dan hoeft u. er niet over te praten of te denken. Dat is. een feit, datje voortdurend waar maakt door te leven.

Indien u meent, dat u een grote zondaar bent, heeft u waarschijnlijk groot gelijk. Indien u zich daardoor achtervolgd gevoelt, maakt u een fout. Het is niet belangrijk, dat u een zondaar bent, het is belangrijk dat u steeds minder zondigt volgens uw eigen gevoel. De theorieën van anderen hoeft u daarbij niet als belangrijk te zien.

Als u bang bent voor uw leven of voor het einde daarvan, dan beseft u niet voldoende hoe onbelangrijk datgene wat u bent en doet in wezen is. Belangrijk is uw existentie zonder meer. Deze existentie kan niet teniet worden gedaan: Iemand, die zijn lichaam verliest, verliest een voertuig om daarvoor in de plaats een grotere vrijheid van beweging te herwinnen.

Ik hoop, dat dit voor degenen die door dwanggedachten ten aanzien van dood en lijden worden achtervolgd een troostrijk woord is geweest.

LES 9 - KRACHTUITSTORTING.

Als men ooit de Wessac-bijeenkomst bijwoont, dan zal in de eerste plaats opvallen, dat er een soort amfitheater is opgebouwd. Er zijn wat men zou kunnen noemen zijvleugels, er is een halve maanvormige opstelling en in deze opstelling een vierkant. Voor dit geheel bevinden zich dan de hiërophanten: degenen die in de stof aanwezig zijn bij een uitstorting van kracht. Het aantal aanwezigen loopt nogal wat uiteen. Er zijn altijd enkele mensen in de stof aanwezig, waaronder vaak ook adepten, die op het ogenblik een speciale taak op aarde hebben in de Broederschap. Verder heel veel mensen in de geest, sommigen met een astraal voertuig, anderen alleen maar als waarnemers met hun eigen waarnemingsvermogen.

Als men de uitstortingen van kracht ziet die daar plaatsvinden, dan valt op dat het verschijnsel zich voordoet als komende van bovenaf. Indien men echter in staat zou zijn om dat heel langzaam te bekijken, zoals men b.v. uitermate vertraagd een film van een afgeschoten kogel kan afdraaien, dan zou men het volgende kunnen zien;

Er ontstaat beneden een soort lichtgolf. Deze golf krimpt wat, dijt wat uit en krijgt tenslotte een bijna pyramide-achtige structuur. Ze blijft licht gebogen, als een soort gothische boog. Dan begint er een vonkenspiel. Wij zien aan de bovenkant een soortgelijk verschijnsel en pas dan ontstaat eigenlijk de eerste zuil, de kern.

Die kern heeft een eigen kleur, die bepalend is voor de hoofdgeaardheid van de krachten, die kunnen worden verwacht. Daarnaast zien wij dan allerhande nevenverschijnselen optreden. Hoe gaai dit alles in zijn werk?

De Wessac is eigenlijk een feest dat wordt gevierd, omdat het traditie is. Het is dus niet zo, dat de Wessac nu de enige en noodzakelijke bijeenkomst is waarop al deze dingen gebeuren. Het is veeleer dat men lange tijd (eens per 364-365 dagen) die bijeenkomst heeft gehouden altijd omstreeks dezelfde periode van de maan in dezelfde tijd van het jaar en men van beide zijden - zowel uit de geest als uit de stof weet: dit is eigenlijk het ogenblik. Maar men zou op elk gewenst moment die samenkomst kunnen houden. En indien die bijeenkomst voldoende bekend is, zouden daar soortgelijke verschijnselen kunnen optreden.

De opbouw is als volgt;

Wij hebben in de halve maan-opstelling mensen, die eigenlijk latent aanwezig zijn. Zij leveren enige kracht. Die kracht is een concentratie van wat wij het Altaar zouden kunnen noemen. Dan hebben we het vierkant in de halve maan-vormige opstelling. Hierin bevinden zich degenen, die meer bewust zijn, die ook meer bewust deelnemen en dezen geven die kracht in zekere mate vorm en stuwung. De hiërophanten tenslotte zijn het brandpunt van die kracht. Zij kunnen die kracht verdragen en gebruiken die om haar in harmonie te brengen met wat men de "hogere wereld" kan noemen.

In die "hogere wereld" zijn ook vele entiteiten, die ook kracht moeten hebben. Deze kracht wordt genomen uit wat wij wel een kosmisch veld noemen: d.i. een hoeveelheid energie van hoofdzakelijk geestelijke geaardheid, die echter wordt onttrokken aan practisch het geheel van de Melkweg. Het is betrekkelijk weinig kracht wat je overal weghaalt, maar de verhoudingen van een compleet Melkwegstelsel komen in de basiskracht mede tot uitdrukking.

Dan is er verder het hoog-geestelijk bewustzijn van wat men de Meesters pleegt te noemen. Groot-Krachten dus, die in de basiskracht nog weer hun eigen kracht plus een besef van het Goddelijke en soms ook krachten uit het Goddelijke injecteren. Ook hier hebben wij dus te maken met iets wat in het begin een veld is waarbij concentratie optreedt. Die concentratie wordt zodanig gericht, dat ze op de materie wordt afgesteld. Zij is echter hoofdzakelijk van geestelijk kosmische geaardheid en kan dus niet zonder meer de aarde bereiken. Daarom zijn dus de hiërophanten en de aanwezigen in de stof nodig. Wat zij doen, is een harmonie,

scheppen op een vlak dat bijna stoffelijk is, maar dat volledig harmonisch kan zijn met een zuiver kosmische kracht.

Wanneer in beide gevallen voldoende energie aanwezig is, dan zien wij iets dat doet denken aan electriciteit; het overslaan ervan op de tussenliggende ruimte; een soort bliksemschichten, die niet alleen van boven naar beneden, maar ook van beneden naar boven gaan. Als die vreemde uitwisseling plaatsvindt tussen wat u twee potentialen moogt noemen, dan ontstaat er op een gegeven ogenblik een zodanige wederkerige aantrekking, dat tussen de beide velden, zoals die op aarde en in de geest op basis van de kosmos zijn opgebouwd, een contact wordt gelegd. Dit contact is dan het optreden van de uitstorting van kracht.

Nu heeft u waarschijnlijk in beschrijvingen ervan wel eens gehoord dat men zei; De kern was wit. Wit is een kleur van zuivere kracht en komt bij praktisch elke uitstorting wel voor, meestal in de kern daarvan. Het is alsof de eerste vonken langzaam uitkristalliseren tot de basis van kracht zonder meer. Maar als die kracht er is, gaat zij uitstralen. Zo wordt de omgeving verzadigd met delen van die witte kracht (de kern) in overeenstemming met de kwaliteiten van die omgeving. Wij krijgen dan het optreden van de kleuren.

Kleur is een woord, dat de essentie niet helemaal zuiver weergeeft, maar we kunnen het daarvoor gebruiken. Ik weet niet, of u wel eens een oude radiobuis heeft gezien. Als die in functie is, dan begint er op den duur aan de buitenkant op het glas een parelmoerachtig blauw vlekje zich af te tekenen, een soort glans. Men zegt: het is een neerslag. Goed, het zal een neerslag zijn, maar het verschijnsel doet heel sterk denken aan hetgeen er bij de Wessac-bijeenkomst gebeurt.

Nu zijn dus de draaggolven aanwezig. Er is een verbinding gemaakt. In die verbinding kunnen degenen, die de hoge kracht regeren (de hiërophanten van de geest alles wat er aan bewustzijn, aan erkenning naar hen toe is gekomen omtrent de toekomst tot uitdrukking brengen. Zij zenden in verschillende golven uit wat zij weten en beseffen. Daarop kunnen degenen, die op aarde zijn alleen antwoorden volgens het besef, dat zij op aarde bezitten. Hierdoor ontstaat er een wisselwerking.

Nu zult u ook begrijpen waarom het zo belangrijk is dat enkele hiërophanten in de stof leven en dat dat meestal adepten zijn, die op het ogenblik op aarde bestaan. Die heb je nodig, want dat zijn mensen of wezens, die dus het stoffelijk denken en de stoffelijke wereld kennen, ook als zij de geestelijke wereld kunnen accepteren.

Nu straal je uit wat er op de stofmens op dit ogenblik inwerkt: de historie, de ontwikkeling op de wereld. Die werp je a.h.w. tegemoet aan de meer, ideëel denkende en niet zo in details denkende grote geesten. Dezen en de adepten ontmoeten elkaar en er ontstaat een mengeling. Deze mengeling zien wij dan heel vaak als lichtbogen en soms zelfs als lichtfiguren, die zich naast de zuil (de krachtuitstorting zelf) manifesteren. Deze manifestatie zal ook aanduiden welke kracht overheerst.

Als namelijk in het geheel een stoffelijk probleem of een problematiek overheerst, dan zien wij dat de kleurstraling of de vorm dicht bij het altaar heel intens is en er eventueel vormen net boven het altaar zweven. Domineert een grote kracht die van bovenaf komt, dan zien wij daar gestalten. Het is zelfs een keer voorgekomen dat wij engelen zagen zweven daarboven. We weten dan: dat is een indruk die uit de geest komt.

Er is nu een enorme energie opgebracht. Een kosmische energie, die veel sterker is dan wat de mens kan produceren. Aan de andere kant is er een enorme concentratie van wil, van levenskracht, van manas geproduceerd door degenen die in de stof aanwezig zijn. Deze krachten ontmoeten elkaar en in die ontmoeting vermengen zij zich.

Ook dit maakt weer begrijpelijk waarom je slechts ingewijden (adepten) kunt hebben aan het altaar zelf en je zeer bewuste mensen of entiteiten moet hebben, die zich in het vierkant bevinden, want dezen krijgen de eerste weerslag van de kosmische kracht. Degenen, die in de vleugels zitten zouden die kracht misschien niet eens kunnen verwerken. Zij zouden uitblussen of misschien een vorm van amnesie ontwikkelen. Kortom, zij zouden niet in staat zijn om daaruit iets zinnigs over te houden. En dan zou er in feite niets gebeurd zijn.

Ik wil u nu duidelijk maken hoe wij zo'n geval verwerken.

Wat wij zien is dus een uiting van een samenwerking tussen de aarde, de tendensen die op aarde bestaan, de kosmos en de tendensen uit de kosmos en nog eens de wil van de geestelijke krachten, die de kosmische tendensen proberen te richten. Wij weten op dat ogenblik wat de mogelijkheden zijn in kosmisch opzicht, wat de omstandigheden en mogelijkheden zijn tri menselijk opzicht en welke krachten er uit de geest actief zijn. Het resultaat is, dat er kan worden afgelezen wat de optimale mogelijkheid is om hoogste geest en materie te doen samenwerken.

Dit is in eerste beginsel nogal eenvoudig. U zou b.v. kunnen zeggen: De hoofdinvoel die dit jaar is geconstateerd, is er één van verandering, van omdraaien. Verandering van b.v. denken en daardoor dus ook van het tot stand brengen van een verandering in maatschappelijke vorm, in uiterlijkheden, in materiële levensomstandigheden en wat dies meer zij. Het is ook zeer duidelijk, dat die kracht alleen maar een begin is. Het is het uizaaien; het is nog niet het oogsten.

Daarnaast zien wij al die kleuren. Wij zien figuren optreden. Wij zien soms krachtlijnen die buitenom lopen, wel tussen de twee brandpunten in, maar op een heel vreemde, eigenaardige manier soms spiralen of lussen beschrijvend. Daaraan kunnen wij dus zien welke afzonderlijke werkingen er aanwezig zijn. En dan ga je rekenen. Want de afzonderlijke werkingen, de afzonderlijke mogelijkheden zijn gemakkelijker te bepalen dan de gehele kosmische tendens. Die kun je alleen maar vaag benaderen.

Zo worden er dus door hoge geesten en een aantal adepten in de stof waarnemingen gedaan. Zij zijn degenen die observeren. Zelf nemen zij meestal niet direct deel aan de plechtigheid. Zij slaan gade en fotograferen a.h.w. met hun bewustzijn elke afzonderlijke kracht. Een ieder heeft zijn eigen voorkeuren en zo zal een ieder dus de nadruk leggen op een paar andere punten, dat is duidelijk. Maar omdat je dat met een groot aantal entiteiten doet, krijg je een totaal beeld dat praktisch alles weergeeft wat er in de krachtuitstorting tot uiting is gekomen

Dan krijgen we de Raad. U weet, de Raad bestaat in de Witte Broederschap uit de z.g. Grote Raad en de Kleine Raad. Degenen die waarnemen zitten meestal in de kern van de Kleine Raad. Deze waarnemers komen nu samen met alle anderen, die de plechtigheid hebben meegemaakt of die eraan hebben deelgenomen en leggen aan hen voor wat zij hebben geconstateerd. Zij projecteren een soort plan. Dan komt de Hoogste Geest en zegt: Dat plan is wel mooi, maar je hebt geen nadruk genoeg gelegd op dit en op dat.

Nu wordt de wil van de Geest daar a.h.w. overheen geschreven en dan kijken wij op hoeveel punten er een overeenkomst is met hetgeen de Hoogste Geest tot stand wil brengen en met wat in die kracht mogelijk is. Pas als wij dat tot stand hebben gebracht, krijgen wij de representanten van de wereld erbij. Die zeggen: Ja, dat klinkt nu allemaal aardig wat je doet, maar wij moeten rekening houden met ....en dan noemen zij op: de atoombom, bevolkingsvraagstuk, luchtverontreiniging of een grote geestelijke crisis ergens. Ook dit, wordt weer eraan toegevoegd als een apart beeld. Nu gaan wij kijken op welke punten die drie beelden een redelijke mate van overeenstemming vertonen. Dat zijn dan de punten van waaruit men vertrekt. Dat zijn de uitgangspunten voor de discussies.

Nu moet u niet denken dat het zo iets is als een Kamerzitting of een bijeenkomst van de UNO. Er zijn entiteiten, die voor een bepaald onderwerp deelnemen aan de discussie en zich voor de rest rustig verwijderen, omdat zij geen interesse daarvoor hebben. Er zijn mensen, die proberen hun eigen visie erin te leggen. Zij ontdekken dan dat die visie op dit moment niet belangrijk is en gaan rustig terug naar hun eigen geestelijke school.

Tenslotte komt men dan tot een aantal zogenaamde kernpunten, die voor alle niveaus aanvaardbaar zijn, gezien de kosmische invloeden, gezien het streven van de hogere geest, gezien de mogelijkheden van het streven en denken van degenen die op aarde zijn. Deze kernpunten worden dan meestal weer omgezet in wat men noemt actie-schema's (dat gebeurt soms in de Grote, soms in de Kleine Raad); dus wat gaan wij ermee doen en wat gaan we eraan doen.

Op deze manier ontstaan dan de beslissingen van de Grote Raad, waarin dan b.v. wordt gezegd: Wij zullen de crisisverschijnselen verder moeten ontwikkelen, omdat alleen zo bepaalde machtsverhoudingen kunnen worden doorbroken en er dus een zekere vernieuwingsmogelijkheid ontstaat, ook voor de gewone mens. Een vernieuwingsmogelijkheid, die dan beantwoordt aan de kosmische werkingen en hun invloed, zoals wij reeds, hebben geconstateerd. Dit is trouwens één van de beslissingen, die op het ogenblik reeds genomen is.

En dan staan wij met het plan. De ontwikkeling van dat, plan begint nogal snel. Het eerste plan (de hoofdpunten) is meestal een week, soms tien dagen na de Wessac-bijeenkomst volledig bekend. Maar nu moet de actie beginnen. De voorrang moet worden bepaald en al die dingen meer.

Dat kan uitlopen tot drie maanden. U ziet, zelfs de geest is niet vrij van een zekere ambtenarij, ofschoon dit niet door ambtenaren maar door het begrip van democratische samenwerking tot stand komt. Want democratie heeft ook bepaalde verwarrende aspecten, zeker op de bijna anarchistische manier waarop zij bij ons in de Witte Broederschap wordt gehanteerd.

Hebben wij eenmaal de zaak afgesloten, dan blijft dus over: de invloed uit de kosmos. Nu werd deze op het Wessac-feest overal vandaan gehaald.

Zij werd enorm scherp gebundeld en in focus gebracht. Normaliter komt zij alleen maar diffuus door. U kunt dat misschien vergelijken met gewoon zonlicht en zonlicht dat door een brandglas op een bepaald punt, sterk wordt geconcentreerd. Daar waar door het brandglas vuur kan ontstaan, is daarbuiten alleen maar een zekere warmte aanwezig en misschien zelfs dat nog niet eens.

De vraag is nu: In hoeverre hebben wij juist gegokt? Wij hebben nu wel uit alle delen van dit stukje Al de invloeden en krachten samengebracht en wij weten wat er aanwezig is, maar in welke mate treedt .., dat op? We kunnen zeggen, dat de kracht van één zonnestraal zo groot is en dat wij zoveel zonnestrallen kunnen concentreren.. maar als wij nu niet weten, of het weer bewolkt of onbewolkt is, dan weten wij ook niet hoe scherp het licht zal zijn en wat dus de mogelijkheden zullen zijn. Hier ontstaat dus weer een onzekerheidselement. En om dat onzekerheidselement nu weer een klein beetje op te heffen gaat de Broederschap uit van wat zij noemt: de actiegroepen.

Een actiegroep wordt samengesteld uit vrijwilligers. Als je geen zin meer hebt, dan doe je niet mee. Als je zin krijgt, dan kun je zo invallen. Heel vrij dus. Wat doet zo'n groep?

Een groep baseert zich op een speciaal deel van de invloeden, die er in de kosmos aanwezig zijn en kiest dan gewoonlijk, omdat je op aarde werkt, die invloeden welke op aarde toch al sterk merkbaar zijn. Deze worden nu weer bij elkaar gebracht en eigenlijk als in een kleine Wessacbijeenkomst trachten wij nu een punt te vinden, waarop die ontlading mogelijk is. Dat is dus iemand, die op de een of andere manier harmonisch is met de kracht, die wij kunnen opwekken en die de intensiteit ervan zal kunnen verdragen. We krijgen nu het uitstorten van kracht vanuit kleine actiegroepen naar bepaalde personen, naar bepaalde plaatsen, bepaalde streken. Overal wordt dan dele kosmische tendens bijzonder sterk merkbaar. Het is alsof je een soort tegenstelling gaat wekken in plaats van de nivellering die er normaal is, omdat de aarde nu eenmaal in haar geheel in dat kosmisch veld aanwezig is. Door de verschillen, die wij zo opwekken, kunnen wij dus stimuleren en ook afremmen. Ik meende, dat dit voor u interessant genoeg zou zijn om daar eens aandacht aan te besteden.

Ik weet, dat er mensen zijn voor wie de Wessac-bijeenkomst eerder een soort sprookje is. Anderen zeggen: Nu ja, wat kunnen zij eigenlijk doen?

Wel, wat je kunt doen is bijsturen. Als je een schip stuurt, heb je een roer nodig. Met dat roer kun je een schip, dat veel vaart, heeft niet onmiddellijk wenden. Dat gaat eenvoudig niet. In zo'n geval zou het roer veel te groot moeten zijn. Maar je kunt wel een afbuigen van de koers veroorzaken. Dat geldt ook, als je de krachtbron niet zelf in de hand hebt. Zolang er maar een bepaalde beweging is, die groot genoeg is ten aanzien van de massa, is het mogelijk om te manoeuvreren. Dat stuurvlak is nu de krachtconcentratie, die wordt opgebracht door de adepten op aarde plus de actiegroep, die met hen samenwerkt. Op deze manier kun je dus

richting geven aan de historie. Je kunt haar niet stopzetten. Je kunt niet ineens de zaak veranderen of een totaal andere richting inslaan, maar je kunt de zaak afbuigen, zodat de ontwikkelingen langzaam maar zeker anders verlopen. Geen rechtlijnige oorzaak-en-gevolg werkingen meer, maar een afbuiging naar een nieuwe oorzaak-en-gevolg reeks. Dat is nu hetgeen de Witte Broederschap doet.

Als ik zo praat over deze grote krachtuitstorting, dan blijft dat een beetje op een afstand. U gelooft het misschien wel, maar u heeft het nooit meegemaakt. Wat er nu in het groot bestaat, moet ook in het klein bestaan. Een voorbeeld heb ik al gegeven, toen ik zei, dat een adept in het brandpunt kan staan van de kosmische kracht, die een bepaalde actiegroep wekt. Maar waarom zou het een adept moeten zijn? Zeker voor een bewuste wisselwerking is er ten minste een adeptus minor (lagere ingewijde) nodig. Maar als wij alleen van bovenaf werken met een harmonie en geen bewuste actie meer eisen, kunnen wij mijnheer Jansen of mijnheer Pietersen ook nemen.

Als een mens leeft, dan bouwt hij door zijn manier van leven een bepaalde denkwijze, een bepaalde gedragsnorm op. Dat betekent voor hem innerlijk een zeker aantal harmonieën en ook een serie disharmonische verschijnselen. Indien nu die harmonieën - want die zijn voor ons altijd het belangrijkste - passen bij de kracht die de actiegroep gebruikt, dan kunnen wij zo iemand een enorme hoeveelheid energie geven. Dan kan hij b.v. plotseling veel meer werk verzetten dan normaal. Dan kan hij ineens de dingen veel helderder zien dan normaal. Zijn prestatievermogen loopt op, maar ook zijn uitstraling krijgt grotere invloed op zijn omgeving.

In enkele gevallen kunnen wij ook disharmonieën gebruiken. Als wij weten, dat er in iemand een disharmonisch effect aanwezig is, dan kunnen wij ook dit versterken. Wij krijgen dan iemand, die zich verspreekt op een heel vervelende manier. Dan krijgen wij te maken met iemand, die dingen doet welke hij zonder die invloed eigenlijk liever niet gedaan zou hebben: Maar hij voelt zich op dat moment zo sterk en machtig, hij denkt dat hij het kan en demaskeert zo zichzelf tegenover anderen. Dat zijn heel belangrijke dingen, die gebruikt kunnen worden in de economie, in de politiek. Ze kunnen soms ook gebruikt worden om in een geloofsrichting een bepaalde verandering tot stand te brengen. Uitstortingen van kracht naar één persoon zijn dus mogelijk, ook als de persoon zich daarvan niet bewust is.

Maar hoe zit het nu, als iemand op aarde een uitstorting van kracht verlangt? Er zijn heel veel mensen, die zeggen: "Ach God, geef mij kracht om mijn leed te dragen, om te genezen" of voor iets anders. Mensen dus, die - al noemen zij het dan God - in feite een beroep doen op een kosmisch geheel. Ook hier is het natuurlijk belangrijk in hoeverre de persoon een zekere harmonie in zich, draagt. Iemand, die zegt: "Ach God, genees mijn" en daarbij denkt "maar zorg, dat ik niet uit de Ziekte wet raak", die komt niet ver. Maar een mens, die werkelijk op zo'n ogenblik gelooft en die zegt: "Die kracht moet er zijn, die is er", die krijgt op dat ogenblik een energie, die veel groter is dan hij zelf ooit zou kunnen opbrengen. Hij wordt geladen met kracht, omdat het past in het schema van een bepaalde werk- of actiegroep.

Ik haal hier de werkgroep erbij, omdat bepaalde groepen een soort arbeid op aarde plegen te verrichten. Sommige willen de mensen helpen om bewuster te worden, maar er zijn er ook die mensen willen genezen en weer andere groepen willen de mensen innerlijke rust geven. En ook deze groepen kunnen een deel van de krachten, die voor hen toegankelijk zijn in focus brengen op een persoon, die met hen harmonisch is. Zo kun je dus, als je aan paranormale genezing probeert te doen, soms fantastische resultaten behalen, zonder dat je eigenlijk helemaal weet hoe. Alleen omdat je instelling voldoende juist is om kracht te putten, die je wordt toegezonden door een bepaalde werkgroep of actiegroep. Dit is misschien ook een aardige verklaring voor soms onverklaarbare ontwikkelingen bij bepaalde personen.

Nu moet u ook rekening ermee houden dat de doorsnee-mens niet in staat is om veelzijdig te zijn. Hij kan door zijn innerlijke afstemming één, misschien twee harmonische mogelijkheden opbrengen, maar dat hij werkelijk de gehele scala van mogelijkheden, waarmee actie- en werkgroepen kunnen werken, kan omvatten, is onwaarschijnlijk. Wij zien dat mensen, die normaal een bepaalde kracht ontvangen, innerlijk veranderen, van werkgebied veranderen en dan plotseling met andere krachten werken, maar ook andere resultaten krijgen, terwijl de eerste kracht wegvalt. Dan heeft u wel eens het idee "ik ben verlaten". Maar dat is niet waar.

U heeft alleen geen toegang meer tot een bepaald deel van de kosmische krachtuitstortingen, omdat u daarvoor gesloten bent. U bent niet meer harmonisch ermee dus kunt u ze niet meer opvangen. Heeft u een andere harmonie ontwikkeld en wilt u daarin actief zijn, dan krijgt u automatisch daarvoor de kracht die nodig is.

Dit is misschien een beetje anders dan het primitieve belof van; als je maar in de geest vertrouwt, komt het wel in orde. Maar het is toch wel nodig dat je ergens in vertrouwt, want je moet een contactmogelijkheid erkennen. Hoe je die contactmogelijkheid construeert - of dat nu God en alle lieve heiligen zijn of een pact met de duivel of het optreden van een Indiaanse medicijnman uit de geest - maakt geen verschil uit. De aanvaarding van de krachtuitstorting is noodzakelijk wil je zelf iets positiefs ermee kunnen doen:

Kracht tussen geest en mens, kracht tussen geest en geest, het samenvoegen van kosmische krachten en deze naar bepaalde geestelijke of stoffelijke entiteiten sturen, dat alles hebben wij nu gezien. Maar er moet nog iets anders aan de hand zijn, want waar komt de kosmische kracht zelf vandaan?

Wij kunnen hier spreken over de krachtvelden, de onderlinge verhoudingen tussen sterren, de enorme hoeveelheden straling, die worden geproduceerd, vooral in het centrum van het Melkwegstelsel. Daarnaast kunnen wij natuurlijk spreken over hetgeen op geestelijk niveau gebeurt, maar als wij dat allemaal opsommen, dan hebben wij delen, wij hebben geen geheel. Het is een twee-dimensionale voorstelling. Er is nog een derde dimensie.

Die derde dimensie is de absolute verbondenheid, die er bestaat tussen alle geestelijke en alle stoffelijke niveau's. Er is een relatie te stellen tussen het hoog-geestelijke niveau en de mikrokosmos van het atoom bij wijze van spreken. Ook hier zijn selecte krachtuitwisselingen mogelijk. Wij stellen daarom:

Er is een totaalkracht, die ons allen mede omvat en waaruit wij voor onszelf datgene destilleren wat met ons harmonisch is, wat ons past. Indien dit voor ons geldt, zal dit ook gelden voor elke entiteit, die bestaat - in welke vorm dan ook - in dezelfde kosmos. Dan zal elke entiteit, die leeft in een ster of in een planeet, die zich misschien uit in de een of andere stofwolk in de ruimte, geestelijk voor zich krachten. putten uit het totaal.

Als wij dus spreken over kosmische krachten, dan hebben wij niet te maken met het totaal van de kosmische kracht, maar eigenlijk met datgene wat door de verschillende entiteiten of persoonlijkheden daaruit wordt geselecteerd. De kosmos zelf en de daarin optredende kracht zijn op zich harmonisch, maar de krachten die daaruit worden gedistilleerd door de verschillende persoonlijkheden behoeven op zich niet harmonisch te zijn, omdat het delen zijn van het geheel, die zelfs een tegengestelde inhoud en werking kunnen bezitten. Wij hebben dus te maken met een enorm aantal persoonlijke uitstralingen, die echter op een zeer hoog geestelijk vlak liggen en die daarnaast ook vaak een reflectie vinden in een stoffelijke bevoertuiging.

Als wij nu a1 deze krachten hebben, dan zal er altijd een bepaalde vorm domineren. Als bij wijze van spreken vele entiteiten meer aan vernietiging denken dan aan opbouw, dan zal het geheel van de kosmische kracht, zoals die zich voor ons en voor de Witte Broederschap manifesteert, dus voornamelijk vernietigend zijn. Maar wij kunnen die vernietiging dan gebruiken om dingen op te ruimen, die wij toch niet nodig hebben.

Indien wij b.v. kanker willen genezen, moeten wij de kankercellen vernietigen. Daarvoor zou een dergelijke kracht bruikbaar zijn. Als er bepaalde denkbeelden op de wereld zijn, die wij uitermate gevaarlijk vinden, dan kunnen wij de vernietigende kracht gebruiken tegen de originatoren van die denkbeelden zelf en ze daardoor tot een vorm van ontbinding dwingen. Het is dus niet zo dat een kracht, die op zichzelf vernietigend is, niet bruikbaar is. Maar het is, wel zo dat wij altijd gehouden zijn te werken met de persoonlijke uitstraling van alle groot-kosmische entiteiten bij elkaar.

Ik meen, dat in het voorgaande reeds duidelijk zou zijn geworden, dat de uitstraling in de materie bij dergelijke entiteiten enigszins parallel loopt aan de geestelijke uitstraling.

Als een zonnegeest bijzonder onevenwichtig en opgewonden is, dan zal de ster waardoor hij zich uit een periode doormaken van instabiliteit, van sterke temperatuurwisseling aan het oppervlak. Maar dat betekent dan weer dat de uitstraling van die ster eveneens sterk fluctueert en dat zal voor degenen, die in de omgeving zijn, direct merkbaar zijn. Maar aangezien zo'n ster ook nog bijdraagt aan de totale stralingsverzadiging, voor zover deze kan optreden in b.v. het geheel van een Melkwegstelsel, zal ook daarin - zij het in geringere mate - een variant voorkomen.

Zo ontstaat dus die kosmische kracht, die in de uitstorting van krachten op de Wessac-bijeenkomst wordt gezien. Zij is een samenvoeging van geestelijke en stoffelijke waarden berustend op de persoonlijke harmonieën van grote entiteiten.

Elk mens, deel-zijnde van dit grote geheel, zal zich aan deze stralingen niet geheel kunnen onttrekken. Hij heeft echter de aarde. De aarde is ook een persoonlijkheid. Zij zal haar eigenafstemming meestal baseren op een overeenstemming met b.v. de zon. Planeten onderling kunnen verschillen, maar alle planeten zijn geneigd om bij een oriëntatie een zekere harmonie met de zon in stand te houden. Dat komt nu eenmaal omdat zij voor kracht daaraan gebonden zijn en omdat de zon de planeetgeest meestal domineert.

De aarde kan dus een eigen instelling hebben. Die instelling werkt heel sterk in op alle mensen, die op aarde leven. Elke invloed, die met de eigen instelling van de aarde harmonisch is, zal dus in versterkte mate optreden, gemakkelijker te hanteren zijn en scherper gericht kunnen worden. Er zijn krachten, die je alleen betrekkelijk vaag kunt richten. Er zijn ook krachten, die je bij wijze van spreken op één cel van het lichaam van één persoon kunt richten. In het laatste geval hebben wij altijd te maken met een kracht, een tendens, die harmonisch is met de eigen kracht, met de eigen uitstraling van de aarde.

Op deze manier worden dus deze kosmische krachten, die wij als een onpersoonlijk geheel benaderen, toch door persoonlijkheden voortgebracht. Daar geestelijke uitstralingen bovendien beïnvloed zullen worden door de hoogste entiteiten die er in de geest bestaan (want ook daar zijn machts- en leerverhoudingen), moeten wij bovendien stellen dat de geestelijke inhoud, die in de stralingen mede tot uiting komt, zal worden bepaald door wat wij noemen de hoogste sferen.

Dan vloeit hieruit weer voort dat hoge geesten (onverschillig waar en in welke vorm zij ooit hebben geleefd, dat kan dus net zo goed Jezus zijn of Mohammed zowel als de een of andere onbegrepen persoonlijkheid van een verre planeet, mits deze tot een kosmisch bewustzijn is gekomen manipulerend kunnen optreden op geestelijk niveau en daarmee extra tendensen meegeven aan de bestaande kosmische straling van het meer stoffelijke geheel.

Op deze wijze kunnen Groot-Meesters ingrijpen en kunnen zij trachten hun eigen inzichten en harmonieën veel sterker op een wereld te doen gelden dan normaal gebruikelijk zou zijn. Ook zij maken deel uit van de kosmische invloed. En de uitstorting van kracht, die op de wereld in feite voortdurend plaatsvindt, maar in een meer diffuse vorm dan op het Wessac-feest, draagt in zich dan ook altijd weer het kenmerk van deze entiteiten. Hiermee heb ik mijn onderwerp eigenlijk beëindigd, maar ik zou er enkele opmerkingen aan willen toevoegen.

- Als er bij ons wordt gezegd dat Groot-krachten (en dan denken wij aan Jezus, aan bepaalde grote geestelijke Meesters) op een gegeven ogenblik dicht bij de aarde zijn, dan denkt een mens heel snel: Ach, dat is een kwestie van afstand. Zij dalen tot ons neer. Je zou eerder kunnen zeggen, dat zij vanuit zich een straling (een kracht) opwekken, die sterk harmonisch is met die van de wereld, waarin zij hun eigen persoonlijkheid, hun willen mede tot uiting kunnen brengen. Dus, als wij zeggen dat grote geesten dicht bij deze wereld zijn (iets wat ook dit jaar weer het geval is) dan betekent dit dat hun bijzondere invloed gemakkelijker merkbaar zal worden in het totaal der krachtuitstortingen die op aarde plaatsvinden. Zo denken de mensen ook heel vaak: Ach, die krachten, dat zal ik wel zien. Ik kan het hun niet kwalijk nemen. Maar u heeft misschien wel eens opgemerkt dat een mens, die zich op een bepaalde wijze oriënteert t.a.v. de wereld en ook ten aanzien van geestelijke zaken en van zijn innerlijke toestand, resultaten boekt. Die resultaten worden dan deels schijnbaar moeiteloos tot stand gebracht. Die moeiteloosheid is te danken aan het feit, dat kosmische krachten - van welke aard dan ook

- voor u werken, door u heen stromen, vanuit u werkzaam zijn. Het is dus voor een mens zeer belangrijk om zichzelf te oriënteren. Als u weer eens wat hoort over de besluiten van de Grote Raad, dan is het misschien wel interessant om zelf eens na te gaan welke punten daarin voor u bijzonder begrijpelijk en aanvaardbaar zijn. Indien u zich daarop gaat concentreren, zult u ongetwijfeld in harmonie komen met bepaalde actiegroepen. Deze actiegroepen zullen dan middels u - ook als u dat niet helemaal zelf kunt beseffen - werkzaam zijn.

Er wordt door onze Orde, maar daarnaast ook door heel veel geestelijke bewegingen geprobeerd om bepaalde harmonische kringen te stichten. Soms hebben deze kringen een bepaald doel. Het kan genezing zijn of meditatie, in andere gevallen hebben zij weer het karakter van een discussie club of een soort geestelijke gezelligheidsvereniging. In al deze gevallen gaat het voornamelijk om de harmonie van die mensen. Want door hun harmonie vormen zij een betrekkelijk breed vlak, waarop kracht kan worden geprojecteerd. Krachten, die je bij één mens niet nauwkeurig zou kunnen onderbrengen, kun je in zo'n groep wel kwijt. Zo kun je door middel van een groep krachten en mogelijkheden verbreiden; wat niet mogelijk is via één persoon of slechts in uitzonderlijke situaties middel één persoon. Je maakt dus het verwerken van bepaalde krachten van kosmische geaardheid gemakkelijker en je hebt een vlak, waarop krachtuitstortingen, die vanuit de geest worden gericht, gemakkelijker worden opgenomen en uitgedragen. Het is daarbij niet zo belangrijk, dat de groep zelf precies weet wat er aan de hand is. Fret is belangrijk, dat de groep harmonisch is en dat de groep op haar manier met aanvaarding en met inzet actief is. Zo ziet u, dat het werk van de Witte Broederschap en van alle krachten die daarbij een grote rol spelen eigenlijk toch terecht komt bij u op aarde. Want dat is het enige doel ervan dat voor u belangrijk is.

U ziet ook hoe belangrijk het voor u kan zijn om met enkele mensen harmonisch te zijn. Want door deze harmonie geeft u ons - en natuurlijk ook vele hogere entiteiten - de gelegenheid krachten op deze aarde tot uiting te brengen,

die alleen via bepaalde harmonieën, soms zelfs grotere groepen, te uiten zijn. Zo kan de gehele scala van kosmische invloeden op aarde beter worden uitgedrukt en gericht worden gebruikt om de bewustwording van de mensheid en daarmee voor haar het gewinnen van een persoonlijke kosmische staat mogelijk te maken.

EEN JUIST DENKBEELD

Een juist denkbeeld is voor een mens niet een denkbeeld dat met de werkelijkheid strookt; het is een denkbeeld dat strookt met zijn persoonlijkheid.

In het denken drukken wij het "ik" uit. Al datgene, wat voor het "ik" niet aanvaardbaar is of waarin het "ik" zichzelf niet volledig erkent, brengt voor ons strijdigheid met zich mede. Elke strijdigheid betekent onvermogen om krachten juist te gebruiken. Maar op het ogenblik, dat ik een denkbeeld koester en daaraan een volledige overgave ken, omdat daarin geen enkel voorbehoud, geen bedenking, geen verwerping en ook geen angst aanwezig is, dan heb ik een denkbeeld gevonden waarop ik mij kan baseren, indien ik mijn persoonlijkheid wil instellen op andere en mogelijk hogere waarden.

Het "ik" dat met dit denkbeeld bezig is, brengt daarmee alle strijdigheden die in het "ik" bestaan tot rust. Er is dus sprake van een ontspannenheid, terwijl men gelijktijdig door het denkbeeld veelal wordt gebiologeerd; men komt dus tot concentratie. Deze beide vormen tezamen de basis voor elke harmonie met hogere krachten.

Op het ogenblik, dat ik op aarde gespannen ben, zal een geestelijke kracht deze spanningen eerst moeten verbreken om zich te kunnen manifesteren of om de eigen krachten in die mens tot uiting te brengen. Daar waar de persoon ontspannen is, gebeurt dit zonder dat er weerstand is. Er wordt dus meer kracht gemakkelijker en sneller overgebracht. Maar ik kan alleen krachten overdragen op basis van een erkenbare harmonie. Het juiste denkbeeld is voor een mens dus dat denkbeeld, dat zozeer zijn eigen persoonlijkheid en misschien ook zijn eigen

wensleven tot uitdrukking brengt, dat hij daarin het geheel van zijn harmonische mogelijkheden haast onwillekeurig concentreert en uitstraalt. Er is daarmee een basis geschapen, die voor elke geest te benaderen is. Deze basis kent niet de weerstand van de innerlijke verdeeldheid. Integendeel, door de volledige ontspanning plus de absolute gerichtheid zal elke entiteit, die in zich harmonisch is met de teneur van het uitgestraalde denkbeeld het geheel van haar krachten en mogelijkheden in de persoon tot uitdrukking kunnen brengen.

Juist denken is voor vele mensen: denken aan de hand van een zeker schema, in overeenstemming met bepaalde regels of wetten. Nu zijn er voor ons wel degelijk schema's en regels en wetten, maar die liggen vast in onszelf en zijn het gevolg van onze gehele ontwikkeling als geest, onze stoffelijke geneigdheden en de wereld waarin wij ons bevinden. Hier kunnen geen algemene wetten gelden. Hier kan alleen datgene gelden wat in het "ik" wordt aanvaard en gekend.

Vergeet niets een wet die van buiten komt, kun je aanvaarden, maar er toch innerlijk onder lijden, een zeker verzet er tegen kennen. Maar datgene wat deal uitmaakt van je wezen en persoonlijkheid daartegen verzet je je niet, dat kun je zonder meer als juist en goed beleven en aanvaarden.

Hierin ligt dus weer het criterium; Ik heb geen werkelijkheid nodig. Ik heb mijn werkelijkheid nodig. Ik heb geen instelling. nodig die overeenkomt met bepaalde idealen, hoog-geestelijk of anderszins. Ik heb alleen mijzelf van node, want ik ben het punt waardoor een contactmogelijkheid wordt geschapen. Het is mijn geestelijke ontwikkeling, die zal bepalen met welke geestelijke sferen en niveau's ik in contact kan komen. Het is mijn instelling, die zal bepalen welke krachten, welke inspiraties, welke uitingen van de geest door mij ontvangen kunnen worden en welke daarvan ik terzijde zal schuiven.

Een mens verandert. Als je een juiste gedachte hebt, zal die niet altijd juist blijven. Er komt een ogenblik, dat je instelling, je denken moet veranderen om voor jezelf aanvaardbaar te zijn, en het is juist deze aanvaardbaarheid die noodzakelijk is. Want een mens, die zichzelf niet aanvaardt, is daardoor ook niet in staat om zelfs de hoogste goddelijke uiting te aanvaarden. De verwerping van het "ik" impliceert de afwijzing van alle krachten. Zo dien je steeds weer voor jezelf een gedachte te formuleren.

Het denkbeeld mag groeien en veranderen. De juiste gedachte voor harmonische contacten heeft veel weg van een soort vervolgdroom. Een verhaal, dat je jezelf voortdurend vertelt. Een verhaal, waarin de wereld voor jou steeds aanvaardbaar is en waarin je met de wereld in vrede kunt leven, waarin alle uitingen van die wereld voor jou goed zijn. Kortom, een uitdrukking van je wens:, van je wil, van de werkelijke vrijheid die je behoeft. En elk ogenblik, dat je wereld verandert, dat jij verandert, zal de droom veranderen. Want het is niet het beeld dat bepalend is, het is de essentie van het ervaren die op de achtergrond schuilt. Er is geen sprake van een denkbeeld waarin bepaalde vormen aanvaardbaar en andere verwerpelijk zouden zijn, tenzij je dit persoonlijk als zodanig ervaart natuurlijk. Elk beeld is aanvaardbaar, want het is een symbool. Het is niet de uitdrukking van een werkelijkheid, het is de uitdrukking van je wezen. Misschien mag ik u enkele voorbeelden geven.

Wij weten, dat bepaalde mensen in orgiastische bijeenkomsten zichzelf volledig verliezen en in dit zichzelf verliezen, waarbij een geloof aan hogere krachten ongetwijfeld een rol speelt, worden geïnspireerd en daaruit versterkt en met nieuwe innerlijke belevingen en kracht verrijkt verder kunnen gaan. Nu weten wij, dat dergelijke bijeenkomsten normaal worden afgekeurd. liet is echter niet de handeling die belangrijk is, het is de manier waarop zij zichzelf verliezen en toch in harmonie blijven met wat zij als deel van zichzelf erkennen.

Een ander mens zal misschien juist de gehele wereld afwijzen. Hij zal in eenzaamheid wonen ergens in een kluis diep in een bos of in een woestijn, ergens weggescholen misschien op een berg, zichzelf lijden van allerhande aard aandoen en ontberingen zoeken. Maar hierin vindt hij een vorm van bevrediging. Hierdoor heeft hij het gevoel zichzelf te kunnen aanvaarden. Zijn dromen zijn dan meestal een verder ontwikkelen van datgene wat hij doormaakt. Maar het is deze droom, dit denkbeeld, waardoor voor hem inderdaad het Allerhoogste kenbaar wordt.

Soms zien wij procedures, die betrekkelijk algemeen worden toegepast om dit juiste denken te ontwikkelen. Het wonderlijke hierbij is dat zowel overvloed, beproeving door angst als eenzaamheid, beproeving door honger en dorst een rol hebben gespeeld.

In het Oosten bestaat er een 40-daagse vasten. Men trekt zich terug in de eenzaamheid, vast gedurende 40 dagen en neemt in die periode zo weinig mogelijk vocht tot zich. Het lichaam verzwakt inderdaad.

Maar de mens wordt daartoe gedreven door een denkbeeld. Naarmate hij zich verder overwint en het vasten weet vol te houden, krijgt hij het gevoel dat zijn denkbeeld werkelijker wordt. Hij vindt vaak innerlijke verlichting en openbaring, die zeker niet aan het vasten en de eenzaamheid te danken zijn, maar die te danken zijn aan een soort zelfverwezenlijking, waarbij de mens eindelijk zichzelf aanvaard heeft zoals hij is.

Bij de Indianen kende men, evenals trouwens ook bij sommige negerstammen, het gebruik om jongelingen uit te zelden in de eenzaamheid, zeer summier of geheel niet bewapend. Zij moesten zich voeden met wat het land opleverde en moesten wachten totdat zij in hun dromen hun beschermgeesten (Manitoe's) zouden ontmoeten.

Ook hier weer: een mens wordt op de proef gesteld. Naarmate de proef zwaarder wordt en hij dus zichzelf meer aanvaardt om hetgeen hij doet, staat hij ook meer open voor de krachten, die met zijn wezen harmonisch zijn. Is het een wonder, dat de Indianen beweren dat tijdens een dergelijke beproeving een ieder op den duur juist dat symbool en die kracht zal ontmoeten, die persoonlijk bij hem passen? Is het een wonder, dat door deze vorm van inwijding een man méér kan worden dan een man? Hier krijgen wij vormen van handelen, inderdaad. Maar dit handelen is altijd weer gericht op het bereiken van het juiste denkbeeld, de juiste gedachte.

Voor u in uw wereld zijn deze dingen niet zo eenvoudig. Ik kan mij niets voorstellen, dat er onder u één is, die zich voor een 40-daagse vasten terugtrekt ergens op de top van een duin in het een of ander waterwingebied. U zou moeite hebben met uzelf, met de veldwachters en uzelf waarschijnlijk voor de gek houden. Daarom is het voor u niet aanvaardbaar. Maar ook voor u zijn er in uw leven bepaalde behoeften, angsten, begeerten. Als u deze kunt samenvoegen tot iets waardoor u niet meer bang bent, waardoor het beeld dat u heeft ontwikkeld voor u volledig aanvaardbaar is, innerlijk als het ware beleefbaar wordt, dan heeft u het juiste denkbeeld gevonden.

HET INNERLIJK LICHT

Het innerlijk licht is eigenlijk geen licht. Het is niet iets wat wij zien, het is iets wat ons doet zien. Licht in de natuur is datgene waardoor je visueel kunt waarnemen wat er, rond je is. Het innerlijk licht is datgene wat je mogelijk maakt te ontdekken wat er in je als werkelijke waarde bestaat.

De mens, die naar het innerlijk licht streeft, zoekt meestal naar het verschijnsel. Hij zoekt in zich die ademloze stilte, die verblinding, waarin hij voor een ogenblik ,opgaat, weggedragen in een droom van niet-zijn om met een vreugdig en versterkt gevoel weer terug te keren tot de werkelijkheid. Maar daarmee is eigenlijk niets veranderd.

Als wij een ogenblik opgaan in het innerlijk licht en wij keren terug, dan hebben wij het gevoel dat er iets groots is. Die beleving kan ons dan als zodanig sterken en steunen. Maar wij hebben niets méér ontdekt omtrent onszelf en onze relatie met de kosmos. Daarom os een langzaam ontwaken tot de werkelijkheid die in je bestaat m.i. te verkiezen. Indien men het innerlijk licht wil benaderen, moet men dus ook niet naar het licht zoeken, men moet proberen te zien. Zien die verschijnselen die in je leven. Zien die krachten die je plotseling aanvoelt als een deel van jezelf of als een voortdurende invloed in je persoonlijk leven. Op deze manier zul je vaak staan tegenover het "ik" als mens, die uit een verlichte gang ineens een duistere kamer

betreedt. Maar als je geduld hebt, als je in de schijnbare duisternis die onbegrijpelijkheden blijft waarnemen, dan tekenen zich langzaam vormen af.

Het alverblindende licht is iets wat wij niet eens kunnen verdragen. Ons innerlijk licht is misschien maar dat ene straaltje licht kan ons toch voldoende onze innerlijke wereld doen zien. En eerst wanneer wij die wereld zien, a.h.w. kennen, als we zien waar de meubels staan in onze innerlijke kamer, dan zijn wij misschien ook in staat naar de gordijnen te gaan en ze langzaam iets open te schuiven. En dan nog zullen wij dat niet doen om naar buiten te kijken, maar wij zullen eenvoudig - ziende waar de scherpste contour, de scherpste definitie is - proberen door concentratie daarop een duidelijker beeld te krijgen. Als die duidelijkheid ontstaat ten aanzien van één beseft deel van onze innerlijke wereld, dan kunnen wij rond ons kijken en ontdekken, dat die duidelijkheid eveneens alle andere, misschien minder goed begrepen of minder juist gedefinieerde waarden van het "ik" bevat.

Het innerlijk licht is een mogelijkheid tot zelferkenning, tot zelfontdekking. Het is zeker niet een kracht, die ons ontruikt aan onszelf.

Misschien vindt u het vreemd dat ik in een cursus, die over kosmische krachten moet gaan juist dit onderwerp aanstip. Maar wat is de kosmos ons waard, als wij niet weten waar haar krachten op inwerken? Als wij weten, dat wij ons bewegen en wij weten niet waarheen wij ons bewegen, hoe kunnen wij onze weg dar. bepalen? Slechts de mens, die een eerlijk en juist beeld begint te krijgen van al wat er in hem leeft, kan ook naar buiten toe bewust handelen. En wat meer is: hij zal de kracht van licht, die dan in hem doordringt leren erkennen in de wereld om hem heen. Zoals hij eens leerde eerst zichzelf te kennen, zo kan hij - nu hij eenmaal zichzelf kent - de waarheid zien achter de schemering van illusies, die overal rond hem bestaan. Hij dringt door in een werkelijkheid, die meer bevat dan menselijke feiten.

Als wij kosmische krachten beschrijven, dan is die beschrijving betrekkelijk nutteloos voor een mens, die niet in staat is de betekenis van de kosmische kracht voor zichzelf te beseffen.

Als wij vertellen welke bijzondere uitstortingen van kracht er plaatsvinden op deze wereld, zo is dit alles betrekkelijk zinloos en nutteloos, indien een mens niet zelf weet hoe zijn innerlijke structuur is en of hij daarmee in contact kan komen. Daarom is voor de bewustwording - althans in mijn ogen - het innerlijk licht een noodzakelijk deel van de bewustwording, ja, zelfs de basis van een bewustwording tot een werkelijke wereld. Het is ook daarom dat ik met nadruk juist dit punt belicht.

Laat mij besluiten met op te merken, dat het innerlijk licht, waarover wij spreken weliswaar van goddelijke origine is, maar een goddelijke origine die ook kan worden toegekend aan het werkelijke ego dat wij zijn. Het is onze ikheid, verbonden met het tijdloze, waaruit het licht van de werkelijkheid kan doordringen in de bekrompenheid - van ons tijdelijk besef in de een of andere wereld. Wij zien dan wat vluchtig en tijdelijk is. Wij zien wat schijnvormen zijn en wij erkennen wat als een onwrikbaar deel van ons wezen en denken op dit ogenblik in ons vastligt. Daarmee hebben wij de werkelijkheid gevonden. Daarmee zijn wij dichter gekomen tot een harmonisch bestaan, waarin het gehele ego - ongeacht de vele voertuigen waarin het zich misschien manifesteert - tot uitdrukking komt.

Beantwoorden wij aan datgene wat wij in de kosmos (het tijdloze vlak) zijn, zo beantwoorden wij aan elke vorm, die wij kunnen aannemen. Elke vorm, waarin wij verschijnen, krijgt zijn kosmische betekenis, indien ons besef in staat is het kosmisch "ik" te koppelen aan de tijdelijkheid der verschijnselen.

Ik hoop, dat ik met deze enkele opmerkingen omtrent het innerlijk licht heb bijgedragen tot een juistere waardering van de innerlijke verlichting, die zo menigeen nastreeft en ook een juister beeld heb gegeven van datgene wat u daarin moogt verwachten en wat u daarmee kunt bereiken.

EEN NIEUWE DAG

De meeste mensen denken elke nieuwe dag weer aan datgene wat zij gisteren hebben gedacht en daardoor beseffen zij niet wat zij vandaag beleven.

Gisteren is voorbij, morgen is nog niet gekomen. Ik ben vandaag alles wat ik geweest ben. Alles wat ik zal zijn is vandaag in mij. Vandaag ben ik de werkelijkheid, de eeuwigheid, alle dingen.

Ik kan spreken van een nieuwe dag, maar verander ik dan datgene wat ik kosmisch ben? Ik druk slechts hetzelfde op een andere wijze uit. Laat mij beseffen hoe oneindig ik ben hoe onbeperkt de werkelijkheid is van waaruit ik leef.

Ik zal elke nieuwe dag slechts zien als een uitdrukking van dat wat ik ben en in deze uitdrukking waarmaken datgene wat ik voel te moeten zijn. Zo beantwoord ik aan de drang, die in mij bestaat om mijzelf waar te maken. Zo beantwoord ik aan de eisen van de wereld, die van mij een voortdurende wisselwerking verlangt en zo word ik steeds meer bewust van mijzelf én van de wereld, zodat de eeuwigheid voor mij meer aanvaardbaar wordt.

LES 10 - DE MENS EN DE KOSMOS

Als wij spreken over kosmische invloeden en kosmische wetten, dan hebben wij het over een onmetelijk groot geheel. Van dat onmetelijk grote geheel zijn er enkele kleine invloeden die de mens bereiken, sommige van meer geestelijke aard, andere invloeden toch wel zuiver materieel.

Je bent als mens in die kosmos kleiner dan een korrel zand op het strand. Die kleinheid brengt je er wel eens toe de belangrijkheid van de kosmos te overschatten. Ik geloof, dat wij deze cursus niet kunnen beëindigen zonder de verhoudingen vanuit een menselijk standpunt te stellen en duidelijk te maken wat voor de mens de betekenis van de kosmos is. Wat de mens voor de kosmos betekent, daarover kunnen wij theorieën opbouwen, maar wij kunnen ze nooit bewijzen. Wat je als mens bent tegenover de kosmos, wat je vrijheden, je mogelijkheden zijn, dat kun je mijns inziens wel degelijk vastleggen.

Het zal u duidelijk zijn dat een mens, die wordt geconfronteerd met b.v. inspiratieve invloeden, die door de Witte Broederschap in deze tijd ook op de aarde worden losgelaten, zelf beslist wat hij daarvan accepteert en wat hij niet accepteert. Het zijn invloeden, die zich aanbieden, niet die u overweldigen. Als u zegt: Deze waarheden die in mij rijzen moeten zin hebben, deze gedachten moeten een bepaalde invloed weergeven die mij beroert, dit moet ergens een fragment van waarheid zijn, dan kunt u zelfs op die manier een zeer moderne inwijding vinden. Maar als u zegt: Die dingen interesseren mij niet, of: ik ga eraan voorbij, dan is er ook geen enkele kracht die zegt: je moet toch.

Zeker, u kunt niet voorkomen dat er mensen in uw omgeving worden beroerd en misschien anders reageren dan u doet. Daarover heeft u geen heerschappij. U kunt de veranderingen, die daardoor in uw milieu ontstaan, zeker niet bepalen. Maar u kunt wel degelijk bepalen wat u zelf bent, hoe u zelf denkt, hoe u zelf leeft. De gehele Witte Broederschap maakt halt op het ogenblik, dat u bewust en erkennende wat zij uitzendt haar verwerpt. Datzelfde geldt voor een groot gedeelte ook voor de kosmische invloeden van andere aard.

Er zijn invloeden, waaraan wij ons moeilijk kunnen onttrekken.

Uit de aard der zaak zijn wij soms lange tijd bezig in een ontwikkeling onder de Heer van de een of andere straal. En als wij die invloeden herkennen, dan is dat een beetje ons thuis, onze wereld. Wij reageren gemakkelijk daarop. Wij voelen ons daar beter in thuis. Maar aan de andere kant, als wij zeggen: Dit is onjuist, ik accepteer dit niet, dan zullen zelfs die invloeden halt maken. En dat zijn toch wel invloeden van zeer hoog-geestelijke, kosmische aard. Het zijn invloeden, die direct inwerken op het totaal van de schepping, niet alleen van één wereld of van één zonnestelsel, maar van ontelbare zonnestelsels. Toch kan die ene mens zeggen: Halt, ik wil niet. En in zijn bewust verwerpen (dat bewust is noodzakelijk!) kan hij afwijzen

Het is misschien wat moeilijker, indien wij met meer stoffelijke krachten te maken hebben. Als wij denken aan b.v. de golven van invloeden die uit het centrum van het Melkwegstelsel op de mens afstormen, want die beïnvloeden de gehele wereld. Ze veranderen het gedrag van alle mensen op een bepaalde manier. Behalve natuurlijk als je je ervan bewust wordt dat hier iets niet in orde is, dat hier een invloed is die je verandert, dan kun je zeggen: Ik reageer niet meer. En al zal dat wat meer moeite kosten, het is mogelijk.

Ik geloof, dat je als mens moet beseffen, dat die onmetelijke kosmos met haar hoge geestelijke krachten, met haar intense werking van de exploderende zonnen in het centrum van het Melkwegstelsel, niets kunnen doen om je innerlijk te veranderen en een bewuste afwijzing niet kunnen doordringen. Het is heel belangrijk dat u dit beseft.

Een mens lijkt soms zo ontzettend machteloos. Je voelt je hulpeloos dobberen op een oceaan, waarin de stromingen worden bepaald door winden, die je niet kent, winden veroorzaakt door

krachten die je nog minder kent. Maar dat is niet waar. In de mens is een vreemde kracht. Waarom die kracht in de mens zetelt ... ach, ik weet het zelf niet precies, maar ze is er en de geest, uit de mens voortgekomen, heeft diezelfde mogelijkheden.

Er is gezegd dat in het begin, toen God de wereld wilde scheppen en daarmee ook de mens, de engelen in opstand zijn gekomen (althans sommige van hen), omdat de mens méér zou zijn, dan een engel. Indien er in de mens een meerwaardigheid zou kunnen bestaan ten aanzien van hogere krachten, dan is dat geloof ik vooral zijn vermogen om af te wijzen, om "neen" te zeggen.

Er is een vrijheid, die bijna goddelijk is. Een vrijheid, die je moet leren gebruiken uit de aard der zaak. Een vrijheid, die je nog altijd bepaalt en beperkt tot jezelf, tot je eigen wereld en je mogelijkheden. Maar een vrijheid om binnen dat kader dan ook jezelf te zijn. Een vrijheid om te ontsnappen aan datgene wat je zou willen dwingen. Je kunt daaraan lichamelijk misschien te gronde gaan, dat is denkbaar. Maar daarmee is de vrijheid niet teniet gedaan, want de aanvaarding van een stoffelijke dood impliceert in dat geval het voortbestaan van de geest in de vrijheid, die ze voor zichzelf heeft gekozen.

Als wij de mens en de kosmos vergelijken, dan moeten wij ons niet laten verwarren door de afmetingen. Wij moeten afgaan op de mogelijkheden. En dan blijkt, dat die kosmos in staat is al uw stoffelijke mogelijkheden weg te vagen met één enkele explosie van één enkele zon. Maar dan blijkt ook, dat uw werkelijk wezen niet kan worden beroerd, dat er geen geestelijke invloed bestaat die u geestelijk teniet kan doen.

En dan wordt het ook duidelijk waarom het interessant is te weten wat er uit de kosmos op de mens afstormt. Binnen enkele dagen verwachten wij weer een golfje met allerlei vreemde gewelddadigheden over de gehele wereld. De oorzaak is een stoffelijke rood-invloed met enkele negatieve blauw-aspecten. Maar dat zijn dingen, waaraan je wel onderworpen kunt zijn, maar je hoeft het niet te zijn. Je kunt ze erkennen. Je weet: deze dingen passen in wezen niet bij wat ik ben en wil zijn. Je kunt dus "neen" zeggen. Je bent dus in dit opzicht althans vergelijkbaar met de kosmos. Eén enkele mens is in dit speciale opzicht net zo sterk als de gehele kosmos met al zijn kosmische krachten, met al zijn mogelijkheden. De wetten, die die kosmos bepalen, bepalen ook de mens.

Maar binnen het kader van die wetten is de mens even vrij als de kosmos.

Misschien vindt u het wat gewaagd omdat zo te zeggen. De mens ziet graag boven zich een hele hiërarchie van allerlei machtige krachten en wezens die meer zijn dan hij, meer kunnen dan hij en die de verantwoordelijkheid voor hem dragen. Maar waar is het daarom nog niet.

De mens zegt: Ik kan geen telepathische invloeden uitzenden. Hij kan niet bewust die invloeden uitzenden. Maar wie zegt u, dat niet ergens in een sfeer of zelfs op een verre wereld een stoffelijk wezen afleest wat u denkt? U zendt uit: ik kan niet ontvangen. Ja, u verwerpt misschien datgene wat u ontvangt. Maar u bent telepathisch ontvankelijk. Die ontvankelijkheid beperkt zich niet alleen tot de materie; die gaat zelfs tot de hoogste krachten. Als u ze kunt ervaren en formuleren, dan bestaat voor u de ontvangstmogelijkheid.

Ziet u, dat de mens er een beetje anders uit komt? Het is zo gemakkelijk te zeggen: In de kosmos zijn er krachten waarbij de mens maar heel nietig is. Dat is waar.

Als ik denk aan één van de enorme krachten, die verkeerd wel eens Saturnus wordt genoemd en die op het ogenblik een heel grote invloed gaat krijgen over 6 á 8 weken, dan zeg ik: Ja, daar is een mens eigenlijk niets bij. Deze kracht is zo groot, dat ze volledige tegenstellingen kan forceren, dat ze het weer van slag kan brengen, ja, zelfs dat ze de relatie tussen de zon en de aarde zou kunnen wijzigen, indien ze dat wilde. Inderdaad, haar werkingsterrein is veel groter. Maar de invloed, die een mens persoonlijk beroert, stuit nog altijd af op de ontkenning, op het "neen, dit ben ik niet, dit wil ik niet, dit zal niet." En dan gebeurt het niet. Dan kan de gehele wereld te gronde gaan, maar ook die Saturnus-kracht kan u niet maken tot een moordenaar, een opstandige, een dwaas. Als u zich dat realiseert, dan zegt u; de verhoudingen liggen een beetje anders.

De verhoudingen zijn zo, dat als we naar de Saturnus-kracht kijken (overigens niet te verwarren met de planeet Saturnus; in de astrologische betekenis van Saturnus vinden we wel aspecten van de macht terug maar niet volledig), dan beheerst hij een groter deel van zijn wereld dan de mens doet. De mens beheerst zichzelf en als hij heel erg goed is misschien een kleine omgeving met laten we zegen een straal van 500 meter. Misschien dat hij daarin een heerschappij kan bereiken. En als hij heel erg ingewijd en bewust is, kan hij misschien zijn kracht ook nog projecteren over een afstand van 200 à 400 m. met een zodanige invloed, dat anderen daarvoor moeten terugdeinzen. De mens heeft maar een heel klein gebied: zijn eigen aura en eventueel de uitbreiding daarvan, waarmee hij zijn wereld enigszins naar zijn hand kan zetten. Zo'n grote kracht kan werelden naar zijn hand zetten, maar hij kan niet de mens naar zijn hand zetten.

De maten van de wereld waarin u leeft zijn verschillend. Dingen, die voor u ontzettend belangrijk zijn, zijn voor dat grote wezen waarschijnlijk volkomen onkenbaar; zo nietig in détail dat hij er niet aan denkt. Misschien kunt u zich voorstellen dat een mier, die door een woud van grashalmen loopt te slepen met een zware last, denkt dat er een bewust ingrijpen is, wanneer een mens zijn voet neerzet en ineens buigen of breken alle grashalmen en hij moet daar dan in de wildernis zijn spoor verder gaan zoeken. Hij kan zijn last niet meer meenemen. De mier zegt dan:

Hier heeft hogerhand ingegrepen. Maar hogerhand wist het niet eens. Hogerhand was gewoon aan het wandelen of ging misschien naar de kraan om de tuinslang aan te sluiten. Dat is met die hogere kracht ook het geval.

Hun invloed op uw wereld is anders, omdat hun wezen groter is. Hun invloedssfeer is groter. Maar kan de mens de mier veranderen terwijl hij daar loopt? Hij kan het niet. Een heel bewuste kan misschien de relatie mens-mier veranderen voor een ogenblik, maar verder komt hij niet. Zo'n kracht als die Saturnus-kracht kan misschien in het beste geval, indien ze helemaal geconcentreerd is op een détail, de relatie tussen een mens en deze macht een ogenblik wijzigen. Maar dan moet die mens het ook nog accepteren, want de mens kan "neen" zeggen. Hij heeft een bewustzijn dat hem dat mogelijk maakt.

Het lijkt wel, alsof ik erg veel op één aambeeld zit te hameren. Ik geloof wel dat dat nodig is. Want als wij denken aan de astrologische schema's die wij kunnen ontwerpen, dan hebben wij het gevoel van; de mens is eigenlijk al bij zijn geboorte gefixeerd. Wij kunnen alle invloeden die hij onderweg ontmoet berekenen, Maar die mens is niet noodzakelijkerwijs gebonden aan zijn geboortehoroscoop. Hij kan veranderen. Die mens zal misschien die invloeden ontmoeten, maar of hij daarop reageert of niet is nog altijd zijn zaak.

Datzelfde kunnen wij zeggen zelfs van God. God is voor ons het onbekende, een kosmische macht of kracht, waaraan wij eigenschappen toeschrijven. Iets wat schijnbaar bestaat en waarin ons innerlijk bepaalde contacten schijnt te vinden. Maar zelfs die God staat ergens stil, als wij zeggen "neen". Niet dat wij groter of machtiger zijn dan God. Helemaal niet. Maar we zijn wel zo sterk geschapen, we hebben een zodanige waarde, dat wij zelfs tegen God "neen" kunnen zeggen, God kan ons oplossen in het niet, want Hij houdt ons in stand. Maar hij kan niet zeggen: ik dwing je. Je blijft wie je bent. Daarom moet u, indien u wordt geconfronteerd met al die kosmische invloeden, nooit in zuiver persoonlijke termen of in noodlotstermen denken. Alles wat er rond u gebeurt, is voor een deel bepaald door kosmische invloeden en werkingen. Maar uw reactie wordt niet bepaald, tenzij u zich zelf daaraan - bewust of onbewust - onderwerpt. Bent u zich van een invloed bewust, dan kunt haar weigeren. Dan kunt u onafhankelijk van die invloed verdergaan en wat meer is: er zijn perioden op deze wereld waarin twee, drie of meer invloeden kort achter elkaar of gelijktijdig aanwezig zijn. - Wij spreken dan b.v. over een blauwinvloed waarin een fase van wit licht voorkomt, terwijl even daarna het gouden licht doorkomt en het groen van geloof ook even op de voorgrond treedt. Een periode, die we waarschijnlijk eind oktober hebben.

Wanneer zoiets ontstaat, dan zou men zeggen dat wij die invloeden gewoon ondergaan. Neen. Als ik met het witte licht harmonisch wil zijn en ik begrijp wat die andere invloeden (de blauwe of de groene) zijn, dan kan ik zeggen; Neen. Ik wil het witte licht. Ik wil de waarheid. En dan krijg ik die waarheid en kan ik de rest uitsluiten. Het vergt echter wel een groot bewustzijn,

het vergt een kennis van die invloeden, dat ben ik met u eens. Maar iemand, die zich bewust is van datgene wat voor hem wezensvreemd is en zich toch aan hem opdringt, behoeft toch de naam niet te kennen?

Als u ergens in een bos loopt en er komt een slang op u af, kennelijk een gifslang, dan kunt u proberen uit de weg te gaan. U kunt het dier doodslaan, maar u zegt toch niet "slang, mag ik even weten wie je bènt, dan kan ik pas wat tegen je doen"? En misschien is die slang er op een gegeven ogenblik wel, u ziet hem niet, maar dan voelt u het. U heeft er dan op gerekend. U heeft stevige laarzen aan; daar komen de tanden niet doorheen. En vóór de tweede aanval kunt u de slang doodslaan. Dat vindt een mens heel gewoon. Dat weten ze. In de tropen zijn bepaalde gebieden waar je als blanke alleen loopt, indien je stevige laarzen aan hebt, want er zijn daar slangen en dat is gevaarlijk.

Als wij nu kosmische invloeden ontmoeten en we weten dat er invloeden bij zijn ,die voor ons niet passend zijn, dan kunnen wij ons daar toch ook tegen verdedigen. Dan kunnen wij zeggen: a priori of het er is of niet, ik aanvaard dit niet. Dan kunnen wij duidelijk maken wat voor ons niet aanvaardbaar is en wat wel. En dan kan die kosmische invloed niet op een onbewaakt ogenblik tot ons doordringen. Dan is de aanwijzing in onze aura ingebouwd.

Misschien interesseert u dit allemaal minder dan wat er zo te verwachten is. U heeft er al het een en ander over gehoord. We hebben u enigszins voorgelicht over hetgeen de Broederschap aan het doen is. Maar u moet er wel rekening mee houden, dat het nog wel een jaartje wordt dan zijn vaartje heeft. U heeft het al kunnen merken. Het weer: onberekenbaar. De mensen: precies hetzelfde. Als u verwacht dat ze staken, dan doen ze het niet. Als u verwacht dat ze demonstreren, doen ze het niet. Als u denkt: daarover maken ze geen drukte, dan maken ze daar juist wel drukte over. U kunt het overal om u heen zien. Het is zelfs zo met de burenen. Anders zitten ze met de bezem tegen het plafond te stompen, als u 's avonds na tien een grammofoonplaat draait en nu feesten ze zelf tot 2 uur 's nachts.

Al die vreemde dingen behoren tot de invloeden van dit jaar. U heeft waarschijnlijk zelf ook wel eens de neiging om de perken een beetje. te buiten te gaan. U heeft ogenblikken dat u denkt: ach, mensenkinderen, wat is het leven waard. Dan ben je moe en neerslachtig en niemand begrijpt je. U kent die buien wel. Die buien komen door invloeden van buitenaf. U behoeft ze niet te accepteren; u kunt er tegenin gaan. Dat alles ligt nu eenmaal in het jaar. Verscherping van allerlei conflicten, afrekening a.h.w. Maar u weet wat dit jaar doet, want dat hebben we u uitvoerig verteld. U kunt toch voor uzelf zeggen: Dit wil ik uit de geest, uit de kosmos aanvaarden en het andere niet. Stel u daarop in en u vindt een zeker meesterschap.

Het is duidelijk, dat op een gegeven ogenblik deze wereld, ook wat de natuur betreft, onder zeer grote spanningen komt te staan. Wij houden er b.v. rekening mee dat nog in deze maand (juli '72) ergens op de wereld en waarschijnlijk ook deels in Europa enorme onweders zullen losbreken. En het zou ons helemaal niet verbazen, als daarbij ook een paar aardbevingen zouden voorkomen. U weet het, het is een rood-invloed riet nogal wat negatieve aspecten.

Wij weten, dat onder de z.g. Saturnus-macht, de heerser van het jaar, plus het optreden van de heerser van de zon en de heerser van het uur dit zeer waarschijnlijk is. Ik neem niet aan dat het bij u gaat beven. Als het optreedt, kunt u niets daaraan doen, maar de panische invloed, de absolute ongedurigheid, de neiging tot het extreme op elk gebied die met deze fase gepaard gaan, kunt u afwijzen. U kunt zeggen: Ik denk dit op dit ogenblik, maar is het wel redelijk? En ik wil dit nu wel, maar kan het eigenlijk wel. U kunt er heel veel aan doen. Als u zich dat gaat realiseren, dan zult u zich al heel wat minder vermoeid en droevig voelen. Dan zegt u; het is een invloed, die ik vat op mij laat krijgen; niet een invloed waaraan ik mij niet kan onttrekken.

Dit is hetzelfde, wanneer wij ongeveer half augustus (voornamelijk 20 augustus en de dagen daar omheen) ook weer plotseling overal die grote mistroostigheid zien en al die negatieve reacties. Er zullen mensen van hun werk wegblijven, anderen voelen zich ziek, een paar stakinkjes ook, ofschoon die nog niet worden doorgezet; daarmee wachten ze tot de zomer wat voorbij is. Dan zeg je: Ik voel mij ook ellendig. Is dit wel waar? Overdrijf ik niet te veel?

Misschien kan ik veel meer. Laat mij daar eens over denken. Laat mij "neen" zeggen tegen iets wat zegt: je bent machteloos en het heeft toch geen zin.

Eind september, begin oktober is er weer zo'n periode dat je de neiging hebt om op te vliegen. Dan ben je bijzonder actief, maar je bent ook bijzonder geneigd om ieder ander, die niet zo actief is als jij op z'n duvel te geven. Daardoor zullen er heel wat botsingen komen. Ik denk, dat daardoor allerlei geweld op grotere en kleinere schaal kan uitbreken. Maar is het voor u nodig om daaraan mee te doen? U kunt neen zeggen. Het behoeft u niet te beroeren. En als u voelt dat het u beroert, dan kunt u het nog allemaal ombuigen in een richting waardoor het bruikbaar wordt. We hebben daarop in een van de eerste lessen ook al de aandacht gevestigd. De mens is dus niet machteloos.

Maar waarom heeft de kosmos dan deze invloed? Waarom a1 die geestelijke invloeden, als de mens "neen" kan zeggen? Waarom al die vreemde stralingen, die zelfs in dit achterbuurtje van een Melkwegstelsel zoveel eigenaardigheden tot stand kunnen brengen? De mens, die dat vraagt, denkt menselijk. Maar als je je gaat realiseren dat het hele Melkwegstelsel ook een soort organisme is, waarin geestelijke tendensen, mentale tendensen en lichamelijke processen moeten plaats vinden, dan ga je het misschien anders begrijpen.

Deze invloeden zijn de uiting van een leven op een schaal dat u niet kent. Ze zijn bovendien de zeer korte impulsen van een wezen, dat in tijd denkt; in miljoenen jaren waar u denkt in minuten. Maar al zijn we dan wel ergens ermee verbonden, wij zijn in wezen precies hetzelfde.

Een mens heeft een geest. Er zijn allerlei geestelijke invloeden, die zelfs voor een deel niet te ontleden zijn en die even mysterieus blijven als God zelf.

De mens heeft mentale gebieden. Hij heeft een levenslichaam. Hij heeft een astraalwaarde, waaruit de meest eigenaardige verschijnselen kunnen voortkomen. Hij heeft een lichaam, waarin organische processen een rol spelen. Hij heeft een bewustzijn, waarin bepaalde fasen van dit geheel regelmatig op de voorgrond komen.

De mens staat ergens dicht bij de kosmos. Als God de kosmos is, dan heeft hij de mens waarlijk geschapen naar zijn beeld en gelijkenis. Als wij die gelijkheid zien, dan zeggen wijs zomin als wij kunnen ophouden met ademen, zomin kunnen de grote sterren hun uitwisselingsprocessen stopzetten, zomin kunnen zij die enorme atoomreactie waardoor ze eigenlijk functioneren stilzetten. En de nevenproducten ervan kunnen ze evenmin terughouden of veranderen als u wat u uitademt (de verbruikte lucht van kwaliteit kunt veranderen. Die dingen zijn er. De reden dat ze bestaan is, geloof ik, gelegen in het bestaan van de kosmos zelf.

Dat er in die geestelijke invloed een groot aantal meer bewuste factoren meespelen ....Denk eens aan mij. Ik ben ook een bewuste factor in een geestelijke wereld. Ik zie mijzelf als een persoonlijkheid. Ik meen het te zijn, maar ik weet ook dat er een ogenblik komt, dat die persoonlijkheid voor mij eerder het op één punt vastleggen van ervaringen wordt dan een kwestie van bevoertuiging, van onderscheid tussen mij en het andere. Ik zeg; Ik ben ik. Daarom ben ik een geestelijke factor, die ook in uw bestaan kan optreden. Maar als u dadelijk naar huis gaat, wat neemt u dan mee? Datgene wat voor u betekenis had, wat doorklonk. Het andere kunt u duizend keer herlezen het laat hoogstens den vage onbevredigdheid achter. Verder komt u niet. Ik ben deel van dit totale organisme net zo goed als u. Maar ik ben een ikheid en kan ook "neen" zeggen tegen bepaalde factoren evengoed als u. Wat ik breng is mijn erkenning, mijn ervaring. En zo zijn er zeer vele.

Misschien zou men in die kosmos ook moeten zeggen: Temidden van de kosmische invloeden, die schijnbaar het Al bepalen, is het voor ons noodzakelijk onszelf te uiten om ons persoonlijk zijn, reageren en handelen nadrukkelijk te bepalen en daarbij onze onafhankelijkheid t.a.v. die invloeden althans innerlijk voor onze persoonlijkheid te stellen. Want alleen op deze wijze bereiken wij een innerlijke grootheid, waardoor een synthese mogelijk is tussen ons begrip en het totaalbegrip. Dan kunnen wij pas deel hebben aan de totaliteit. U moet begrijpen, dat deze lezing een poging is om duidelijk te maken: waar staan wij?

De mens heeft magische macht. Je kunt bewust gedachten naar anderen zenden. Je kunt bepaalde geestelijke invloeden inschakelen. Je kunt bepaalde krachten vanuit jezelf projecteren. Ja, zelfs een soort synthetisch dubbel opbouwen, een soort astrale figuur, die alleen uit jezelf voortkomt en die bepaalde taken in de astrale wereld of in je eigen wereld opdragen. Dat is allemaal mogelijk. Je bent als mens niet hulpeloos of machteloos, je bent je alleen van een groot gedeelte van je mogelijkheden onbewust. Als u dit alles kunt bereiken en dit alles kunt doen, dan is het dwaas om u neer te leggen bij invloeden, die voor u niet aanvaardbaar of niet harmonisch zijn. Misschien kan ik u daarvoor enkele regels geven:

1. Alles wat ons beïnvloedt, kan ons alleen dan deren, indien wij ons daarvoor kwetsbaar maken.
2. Ofschoon wij onze wereld niet kunnen beheersen, kunnen wij bewust onze persoonlijke relatie tot die wereld stellen en deze wel beheersen.
3. Wij kunnen bewust harmonie zoeken en bereiken met de hoogste krachten. Maar wij kunnen ook die hoogste krachten, indien zij met ons harmonie zoeken, afwijzen. Ditzelfde geldt voor het duister en voor alle krachten die daarin vertoeven. Wij zijn, zodra wij ons meer bewust worden van de beïnvloeding, zelf degenen die bepalen wat de invloed voor ons betekent.
4. De mens beschikt over een groot aantal kwaliteiten en capaciteiten, die hij normalerwijze niet gebruikt. Onder invloeden van buitenaf kunnen deze kwaliteiten soms scherper naar voren komen of meer actief worden beleefd: Ook dan zal de mens voor zichzelf moeten uitmaken of hij met deze kracht wil werken of niet. Hij kan ook dan verwerpen. Indien hij een kracht heeft aanvaard, kan hij op grond daarvan een harmonie opbouwen, waardoor - ook indien de beïnvloedingen in de buitenwereld zich wijzigen de door hem verworven harmonie met een bepaalde kracht of een bepaalde mogelijkheid in de kosmos blijft bestaan - en als zodanig zijn vermogen blijft behouden.
5. Wij duiden vele invloeden aan met kleuren. Dit is vergelijkenderwijs. U zult zelf ervaren dat invloeden, die voor een ander negatief kunnen zijn, voor u positief kunnen werken. Kies daarom vooral die krachten voor harmonie, waarvan u zich bewust bent dat ze voor u positieve resultaten geven. (Ik zal deze regel nader toelichten.) Over het algemeen geldt voor de mens, dat zijn beste periode ligt tussen nieuwe maan en volle maan. Maar in feite blijken er een aantal mensen te zijn, die pas dan een maximum aan prestatie, mogelijkheden, inspiratie, zelfs an, activiteit bereiken tussen volle- maan en nieuwe maan, dus bij afnemende maan. Hier wordt een adagium van de astrologie daadwerkelijk gelogenstraft. Het blijkt, dat sommige mensen, als er in de horoscoop een vierkant voorkomt, geen ongeluk ervaren maar integendeel juist door de in hen bestaande spanning dingen kunnen doorzetten waartoe ze anders nooit zouden zijn gekomen. Een omkering van betekenis is dus mogelijk, zelfs indien het een horoscoop betreft of een algemeen geldende regel.

Dit is ten aanzien van kosmische krachten evenzeer het geval. We zouden hier als aanvullende regels kunnen zeggen

a. Onze innerlijke gesteldheid plus harmonie bepalen alle betekenis van krachten, die buiten ons bestaan, alle invloeden uit toestanden die buiten ons bestaan en onze mogelijkheid tot beheersing daarvan.

b. Erkenning van eigen harmonieën verzekert de mens van de kracht en de macht, noodzakelijk om volgens die harmonieën zijn eigen weg te beheersen en te domineren in relatie met zichzelf.

Dan krijgen wij ten laatste nog te maken met een punt, waarover we maar heel weinig hebben gezegd namelijk de mystiek.

Mystiek is de filosofie van het onbepaalde dat wel waarneembaar maar zelden volledig uitdrukbaar is. Wij kennen allen in ons een zeker mysticisme, of dit nu gaat t.a.v. de mensheid, van God of van bepaalde krachten rond ons dan wel in ons. Laten wij goed begrijpen, dat de mystiek voor ons een relatie vormt, die emotioneel wordt ervaren, maar dat die relatie daarom niet minder

werkelijk is. Als ik mij verbonden gevoel met God, dan is het heel goed mogelijk dat ik alleen maar een geest aan de lijn heb. Maar voor mij is er een emotie, die de harmonie met God, de aanvaarding van God mogelijk maakt. Het is dit dat belangrijk is. In de mystiek is het dus niet de werkelijke relatie die bepalend is, het is de indruk die in mij wordt gewekt en de door mijn gevoelservaring mogelijk geworden harmonie t.a.v. de kosmos.

Wij hebben de neiging om de mystiek in bepaalde banen te leiden. Er zijn mensen, die alleen gelukkig zijn, als ze elke avond als ze naar bed gaan Jezus en de 12 Apostelen zien binnenkomen. Zelfs Judas willen ze erbij hebben. Dan zeg je: die voorstelling is natuurlijk onzin. Die goede Jezus heeft heus wel wat ander: te doen dan volwassen mensen goeden nacht te wensen en toe te dekken. Maar voor die mensen is deze voorstelling iets heel anders. Het is een identificatie met het Christusprincipe. Zeker, ze zoeken daarin een zekere belangrijkheid en er zijn bepaalde hysterische tendensen in te herkennen, maar als ze het volkomen ervaren als een geestelijke band met de Christus, dan hebben ze daardoor een harmonische afstemming gekregen met de Christuskracht. En wat die Christuskracht voor hen betekent door hun emotionele afstemming zal hen duidelijk worden. Eerst als ze de uitwerking verwerpen, ontstaat er een tweestrijd in hen en dan kunnen ze er nadeel van ondervinden.

Ik meen, dat je zelfs uit deze schijnbaar absurde vormen van mysticisme altijd nog weer de mogelijkheid tot harmonie zou moeten stellen. Het lijkt mij, dat er geen enkele ervaring is, hoe vreemd ook en op welke wijze ook tot uiting gebracht, die - als wij daarin ook. het hogere erkennen - niet een band met het hogere tot stand brengt.

De mystiek is voor ons, juist omdat ze gevoelsmatig is en niet redelijk, omdat ze uitgaat van allerlei voorstellingen die in wezen. ergens zinloos en zonder betekenis zijn, een sleutel tot de onbekende kosmos en zijn onbekende krachten. Maar ook hier zijn wij het die bepalen wat er gebeurt.

Als wij in de mystiek van Jezus niet de liefde voor de totale mensheid ervaren maar alleen een gevoel van zelfverheffing, dan scheppen wij conflicten. Dan wijzen we de macht, die in ons kan ontstaan, af. Als wij uit een contact met een Meester - al dan niet imaginair - wijsheid ontvangen en die gebruiken om zelfstandig te leven, dan zal uit die wijsheid voor ons een nieuw vermogen voortkomen zowel redelijk (occult) als geestelijk. Maar op het ogenblik, dat wij die Meester maken tot onze heerser en zelf niet actief daarop reageren, worden wij de slaven van een zelfbedrog. Het is ook belangrijk dat u deze dingen begrijpt.

Er bestaan een groot aantal regels voor allerlei zaken.

Paranormale genezing, Iemand heeft hoofdpijn. Men legde de hand op deze wijze op. Men stelle zich op de volgende wijze in en vervolgens voere men passes uit op deze wijze. Geloof u mij, als u het alleen met een gebruiksaanwijzing kunt doen, dan kunt u het beter laten. Maar als u werkelijk het genezend gevoel heeft, dan zult u reageren op een manier, die voor u juist is. Dan gaat u misschien uit van een gebruiksaanwijzing, omdat u nu eenmaal ergens moet beginnen. Maar dan vindt u uw eigen contacten met de mensen, uw eigen tactiek t.a.v. de disharmonie, de storing in de materie of in de geest, die voor een kwaal aansprakelijk is.

Als u werkt met magie, dan kunt u natuurlijk ritueel werken. Het is buitengewoon ingewikkeld. Het doet u erg belangrijk schijnen en het geeft u heel veel krankzinnige denkbeelden. Naar u kunt ook leren dat de magie alleen maar is een erkenning van bestaande relaties: de projectie van uzelf. En pas als u dat beseft, bent u een werkelijke magiër.

Je kunt spreken in de termen van de alchemie. Je kunt spreken van de transmutatie van geestelijke krachten en materialen zo goed als levenskracht. Op zichzelf is dat geen dwaasheid. Maar als de procedure voor jou alleen maar een regel blijft en niet een beleving is waardoor je verandert, waardoor je je gevoel, je erkenning en persoonlijkheid tot uitdrukking brengt, dan bereik je geen werkelijke resultaten. Ik zou deze reeks kunnen aanvullen tot in het oneindige bijna.

Rond ons zijn krachten, die wij niet allemaal kennen. Maar of wij ze kennen of niet, harmonie daarmee is voor ons mogelijk. Die harmonie brengt voor ons de mogelijkheid zelf werkzaam te zijn. De voorstellingen, die wij aan de kracht, haar inwerking op ons en eventueel aan onze

werkzaamheid verbinden, zijn van minder belang. Ze zijn de uitdrukking van onze onvolledige erkenning. Indien de harmonie plus het werken uit die harmonie echter door ons wordt gerealiseerd, dan hebben wij daarmee ons kosmisch harmonisch zijn vastgelegd en zullen onze mogelijkheden en resultaten voortgaan tot het ogenblik, dat wij zelf die harmonie ontkennen en daarmee haar verbreken.

Zo draait alles tenslotte weer om uzelf. Ik zeg niet dat u hier bij elkaar zit als grootmachtige wezens, die de kosmos kunnen domineren. Ik zeg, dat elk van u een erfrecht is gegeven op uzelf, op datgene wat u bent niet alleen in de wereld maar in alle tijd en alle sferen. U bepaalt zelf welke harmonieën u aanvaardt en verwerpt. De gehele kosmos met al zijn beïnvloedingen kan u niet aantasten, indien u dit zelf niet mogelijk maakt. Juist daarom moeten wij stellen:

Het is goed te weten welke kosmische werkingen en invloeden er bestaan. Het is goed te weten waaruit bepaalde invloeden in onze omgeving voorkomen. Maar ze zijn nimmer zo machtig, dat ze ons daadwerkelijk kunnen veranderen. Vlij kunnen onszelf blijven. En door onszelf te blijven op de juiste wijze, door waar te maken wat wij zijn, kunnen wij, op den duur juist onszelf maken tot een bewust, volwaardig deel van die totale kosmos en van de kracht die hem heeft georgineerd.

EENVOUD

Het is helaas zo, dat zij die over de eenvoud mediteren dat op een ingewikkelde wijze plegen te doen. En gezien de spreektijd mij ter beschikking staande, vraag ik mij af of ik mij aan deze verwarrende ontwikkeling zal kunnen onttrekken.

Een-voud. Alles is één. Niets is gescheiden van het andere, al zouden wij het soms graag willen. Maar als alles één is, dan zijn de verschillen eigenlijk onbelangrijk. Dan behoeven we alleen maar te ontkennen waar de eenheid ligt en wij hebben een antwoord op al onze vragen en al onze problemen. De moeilijkheid is natuurlijk, dat wij vaak een eenvoudig antwoord liever niet horen. Als ik filosofeerde en vroeg: Wat denk je ervan en ze zeiden: je bent gek, dan was dat ongetwijfeld een eenvoudig en zeer rechtlijnig antwoord; maar ik hoorde het niet graag.

Als de mens met vragen komt over deze moderne wereld, de ontwrichting van de maatschappij en hij zegt: geef mij een eenvoudig antwoord, dan zeg je: mens, begin zelf anders te leven. En dat willen ze niet graag horen, want dat is veel te eenvoudig. Ze zouden graag willen dat je hun vertelde hoe ze anderen ertoe zouden kunnen brengen anders te leven en hoe ze hun eigen ideeën in de wereld kunnen waarmaken. Maar het eenvoudige, enig juiste antwoord "verander jezelf" dat lijkt hen onvoldoende.

Ik heb het gevoel, dat dat voor de mensheid en zeker voor de mensheid van deze tijd eigenlijk de belangrijkste kwaliteit is. Men heeft geen aanvaardingsmogelijkheid meer voor iets dat eenvoudig is. Als men zegt: er is een gevaarlijke situatie ontstaan en wij moeten er iets aan doen, dan zou men moeten zeggen: hoe kun je het gevaar opheffen? Dat is eenvoudig. Maar neen, dat zou te eenvoudig zijn en daarom zijn er commissies nodig, na die commissies internationale besprekingen, na die besprekingen. conferenties die uitmonden in een topconferentie en dan zal men er misschien iets aan gaan doen. Maar dan is het meestal al niet meer nodig!

Eenvoud kun je voor jezelf misschien nog het best uitdrukken als: Ik ervaar, ik leef, ik geloof, ik ben. Niet meer dan dit. Niet: wat zou ik willen zijn? Gewoon: wat ben ik? Niet: wat ben ik in de ogen van God? Ach, dat kom je toch niet zo snel te weten. Gewoon: wat ben ik in mijn eigen ogen. Niet: wat is mijn taak in deze wereld? Maar eenvoudigweg: wat kan ik doen volgens mijn besef in de wereld, zoals ik haar zie?

De meeste mensen vinden eenvoud verwerpelijk, omdat ze voortdurend worden terugverwezen naar zichzelf. Als ik zeg: eenvoud betekent ook eenheid, dan zeggen de mensen: ja, natuurlijk, dat is waar. Maar als ik eenheid zeg, als ik verbondenheid zeg, waarom

moet ik dan grenzen trekken? Het lijkt zo eenvoudig te zeggen: wij kennen de juiste wet waarnaar je moet leven. Maar is het wel zo eenvoudig? Zou het niet eenvoudiger zijn te zeggen: ik voel, dat dit voor mij de wet is, volgens welke ik moet leven en bestaan?

Alles lijkt ingewikkeld. Het wereldbeeld met miljarden sterren en planeten, met de meest eigenaardige velden in de ruimte, met stofwolken, magnetische velden, het lijkt zo ontzettend ingewikkeld. En toch, is het ingewikkelder dan een hart? Een spier, verdeeld in wat kamers, die op een vreemde manier blijft kloppen en pompen en als liet er op aan komt meer werk verricht, klein als het is, dan vele grote pompen die de mensen hebben gebouwd roet ingewikkelde berekeningen.

Eenvoud is; aanvaarden dat iets is. Een eenvoudig mens zegt: Het regent vandaag. Ik trek mijn regenjas aan. Een minder eenvoudig denkend mens zegt: Maar gisteren zeiden ze dat het mooi weer zou zijn en waarom moet het nu juist vandaag regenen? Waar komt die regen vandaan? Is het een diep bij IJsland? Is het een hoog in Engeland? En als je het weet, regent het nog net zo hard.

Misschien zoeken wij teveel naar verklaringen. De meesten van ons beleven ergens in hun bestaan God. Maar zijn we ermee tevreden? Wel neen. Het eenvoudig erkennen: God is er voor mij, bestaat voor mij is niet voldoende. Wij willen weten, hoe God eruit ziet, wat God doet, waar God naar toe gaat. Wij gaan van de feiten over naar de veronderstellingen, van de veronderstellingen komen wij tot theorieën en voordat wij het weten is God weg en zitten wij met een diversiteit van veronderstellingen, waarmee wij niets kunnen doen.

U heeft mij opgedragen te mediteren over de eenvoud en zie eens waartoe ik al gekomen ben! Want zoals het een mens gaat, gaat het ook mij. Ook ik ben geneigd te denken aan wat niet eenvoudig is om de doodeenvoudige reden dat de eenvoud zelf met een paar woorden gekarakteriseerd is: de erkenning van de eenheid, de aanvaarding van

de feiten en het besef, dat je in die feiten volgens jezelf het beste moet doen en zijn.

En hoe gaat het dan? Ik heb een spreektijd, die moet liggen tussen de 30 en 45 minuten. Ik denk dan; wat zou ik meer kunnen zeggen? En voor ik het weet is de eenvoud teloor gegaan. Nu probeer ik toch elke keer weer terug te keren naar de niet complexe zaken. Maar ik gebruik alweer woorden, die voor velen wat moeilijk zijn. Ik maak het dus veel ingewikkelder dan nodig is.

Als ik zo de mensen zie, dan voel ik mij daarin niet zo heel erg schuldig, want dan erken ik dat ik in een fout verval, waarin alle mensen steeds weer vervallen. Het eenvoudige feit is niet voldoende. Wij willen ergens voor onszelf een gevoel van voldaanheid hebben. En iets dat eenvoudig is geeft ons dat gevoel niet, dus maken wij het maar ingewikkelder dan het is.

Eenvoudig leven betekent bestaan en misschien gelukkig zijn. Maar wij vinden het voor ons geluk noodzakelijk dat anderen zien hoe eenvoudig en gelukkig wij zijn; en dat maakt de zaak dan weer heel erg ingewikkeld. Wij willen van anderen de erkenning hebben. Wij volstaan er niet mee te beseffen, dat het zijn op zichzelf genoeg is.

Als ik zo naar die wereld kijk en ik herinner mij mijn verleden, dan maken wij de dingen toch wel heel wat moeilijker dan ze zijn. Ik had een goede vrouw. Alleen, ik had veel liever gehad dat ze niet zo veel had gesproken. Aangezien ik veel van huis was (ik zat in mijn kantoor, ik had mijn clubje, zoals dat onder notabelen gaat). was voor haar de tijd om met mij te praten het ogenblik dat ik wenste te rusten; de bekende bedpredikatie, die soms gelijktijdig boetpredikatie was overigens. Ik had mijn leven veel eenvoudiger kunnen maken. Ik had door een halfuur van mijn kantoor tijd af te nemen (die ik toch vleestal verknoeide) en een halfuur af te nemen van de tijd dat ik zat te wachten tot er een ander van het clubje kwam om samen wat te drinken en babbelen, met mijn vrouw kunnen praten. Dan had ik een rustige nachtrust gehad.

Toch geloof ik, dat ik met diezelfde vrouw zonder huwelijk net zo lang en net zo gelukkig geleefd zou hebben. Waarvoor was dan deze maatschappelijke bevestiging nodig? Ze was eigenlijk niet nodig. Indien een mens zich als een waar mens gedraagt, is heel veel overbodig dat nu in de maatschappij als zeer belangrijk wordt beschouwd.

We zijn van die eenvoud vervreemd. Onze hele maatschappij, ons denken, onze godsdienst is niet eenvoudig meer. Als de mensen het Evangelie lezen, zeggen zij ....en Jezus sprak ....en dan komen ze met een gelijkenis. Die gelijkenis duurt 5 minuten. Vervolgens predikt men een uur over de betekenis ervan en - ik weet niet of het nog zo is, ik hoop voor u van niet - in mijn tijd volgde daarop dan een betoog van ongeveer een uur over de hellepijnen die je zou ondergaan, indien je je niet hield aan hetgeen men uit deze gelijkenis had afgeleid. Voor veel mensen wars dat pas het ware geloof. Waarom kunnen wij niet eenvoudig lezen wat er staat en er niet over vechten waar het nu vandaan komt? Zeg: het is waar, voor mij. Dus maak ik het waar, voor mij. Kijk, dat is eenvoudig.

Eenvoud is niet zeggen: wij moeten dit grote bouwwerk van tevoren goed ontwerpen en alles voorbereiden en dan kunnen we het gaan uitvoeren. Maar zeggen: het is nodig. Laten we beginnen met bouwen en terwijl we bouwen zullen wij nagaan hoe we dat nu verder moeten doen. Zo hebben grote bouwmeesters in het verleden ook gebouwd.

In ons leven is het precies eender. Is het werkelijk nodig om voor onszelf uit te stippelen wat wij het volgend jaar gaan doen? Waar wij met vakantie heen zullen gaan? Zeker, het is gebruikelijk en zonder dat is het niet zo gemakkelijk. Dat ben ik met u eens. Maar is het nodig? Maakt het de dingen niet veel ingewikkelder? We leggen ons vast. We binden ons. Je maken onszelf slaven van regels, die wij zelf hebben geschapen. En dan zeggen wij dat we ongelukkig zijn!

Eenvoudig leven wil zeggen: beantwoorden aan jezelf. Waarmaken wat je bent. De vreugden kennen, die bij jou behoren en niet je vreugde laten aanpraten. Het betekent: gebruiken wat je voelt dat noodzakelijk is. Niet wat de burens denken dat je zou moeten hebben om mee te tellen.

Is dit nog een meditatie? Ik weet het eigenlijk niet. Maar aangezien mediteren ook betekent: overwegen, beschouwen, misschien toch wel. Waarom zou ik dat met zekerheid zeggen? Laat ieder van u het voor zichzelf uitmaken, dat is toch veel eenvoudiger.

Als u leeft, heeft u veel minder nodig dan u denkt. U zou het dus zonder moeten kunnen stellen. Maar dat zou moeilijk zijn. Waarom zou u 't zich moeilijk maken? Begin eenvoudig eens die dingen weg te laten, die je werkelijk niet nodig hebt, waarvan jezelf voelt dat ze overbodig zijn. Dan houd je toch nog teveel over. En als je dat te zwaar wordt, kun je daarvan ook nog een stukje verliezen.

Je hebt als mens veel ideeën van hetgeen je zou moeten doen. Als je nu eens deed wat je kunt? Dat je niet zegt: ik wil nu wonderen doen, maar gewoon: ik weet niet, of er wonderen bestaan, maar misschien kan ik deze mens mijn gedachten toezenden. Gewoon omdat ik voel: dat zou goed zijn. Laat mij het maar proberen. Zou dat niet veel beter zijn?

Wij hebben hier een cursus opgebouwd, waarin -u vele gegevens heeft gekregen. waarin u vele verschillende facetten van invloeden geeft gezien en ongetwijfeld ook sprekers heeft meegemaakt, die elk op hun eigen manier hebben geprobeerd iets duidelijk te maken. Maar waar komt dat eigenlijk op neer? Het wonderlijke is, dat het altijd weer neerkomt op wat je zblf bent; niet op wat je hebt, wat je hebt gehad en wat je kunt krijgen. Gewoon, wat je hebt en wat je -bent nu. En zelfs dan is het niet belangrijk wat je hebt.

Je leeft. Je bestaat. Je hebt dromen misschien. Is het belangrijk dat ze uitkomen? Ach neen, het is belangrijk dat je droomt. Is het belangrijk, dat de wereld beter wordt? Ach, de wereld is zo lang blijven bestaan en. als ze beter wordt voor de een, wordt ze slechter voor de ander. Het is echter wel belangrijk, dat je zelf het gevoel hebt dat je aanvaardbaar bent voor jezelf.

Ik geloof, dat de essentie van eenvoud is: alles terugbrengen tot datgene wat werkelijk telt voor u en voor. het heden, met de mogelijkheden die volgens u daarin bestaan.

Als wij hier samen zitten, zou het mij heel weinig moeite kosten om in plaats van terug te grijpen naar mijn huwelijks perikelen van eens vooruit te grijpen naar het geestelijk doel dat wij allen zouden moeten nastreven. En als wij daarover spreken en wij geloven daarin, dan komen we er misschien een beetje dichterbij. Maar aan de andere kant krijgen wij het gevoel: wat ik nu ben en wat ik nu doe is niet goed. Als je dat gevoel pas krijgt, als erover wordt

gepraat, dan is het al niet zuiver meer. Als een ander je kan vertellen wat goed en wat kwaad is, dan ben je al niet meer zelf in rapport met de oneindigheid.

Eenvoud betekent dat we deel zijn van een geheel. Als wij daarvan deel zijn, zal dat geheel zich in ons uitdrukken en duidelijk maken wat wij binnen dat geheel moeten zijn. Beantwoorden wij daaraan, dan hebben wij genoeg gedaan, Wij behoeven toch niet torens tot in de hemel te bouwen? Als het noodzakelijk is, leren wij wel vliegen. Het is toch niet noodzakelijk, dat wij de mensheid reguleren en uitbreiden. Het is alleen belangrijk, dat wij zorgen dat wat wij zblf zijn en doen juist is. Daar blijft het bij.

Al die kosmische invloeden zijn belangrijk om je wereld te begrijpen, wordt er gezegd. Zeker. Omdat je niet eenvoudig genoeg bent om te zien dat je relatie met de wereld belangrijk is.

Is het belangrijk, dat een mens goed is? is mij een keer gevraagd. Het eenvoudige antwoord daarop was: neen. Belangrijk is, dat hij gelukkig is. Want een gelukkig mens voelt zich in harmonie met de wereld en de kosmos.

Toch zijn er veel mensen, die zeggen: je moogt het geluk niet nastreven, dat is zondig. Waarom? Als het ons is gegeven, dan is het voor een doel gegeven. En wie zijn wij om uit te maken wat de Gever ermee heeft bedoeld? Laten wij ervan profiteren. Als je honger hebt, ga je toch ook niet vragen waarom je gebak krijgt in plaats van brood; dan eet je. Als je leeft en de wereld openbaart zich in vele mogelijkheden en je kunt ergens gelukkig mee zijn, je kunt het helemaal aanvaarden zonder enig voorbehoud en enig schuldgevoel, waarom zou je het dan niet doen? Voor mij is eenvoud eigenlijk de directe reactie, gebaseerd op de erkenning van jezelf.

Filosoferen is mooi en mediteren is mooi. Maar kan alle meditatie in de plaats komen van één enkele handeling? Het is maar een vraag. Het is mooi om een heel esoterisch systeem te kennen, natuurlijk. Maar kan alles wat je daarin leert en alle oefeningen, die je daarin doet, opwegen tegen één ogenblik van werkelijk gelukkig zijn, zodat je de hele wereld kunt accepteren?

Eenvoud is de erkenning dat alle systemen, die wij rond ons zien ontstaan, systemen waarvan wij zelf deel zijn en waarmee wij werken, voortkomen uit een bewust of onbewust geschapen complexiteit die overbodig is.

Rechtlijnige antwoorden zijn in de wereld niet bepaald gewild. Eenvoud wordt niet gewild. Eenvoud is alleen aanvaardbaar, indien ze als een soort masker voor grootheid dient. Maar dan is de grootheid belangrijk. En het accent, dat de eenvoud daaraan geeft, schenkt dan een zeker gevoel van tevredenheid en voldoening.

Men zegt: Onze Koningin is toch een machtige en rijke vrouw en ziet, hoe eenvoudig zij zich gedraagt! Maar dat soort eenvoud hebben wij toch niet nodig? Wat wij nodig hebben is gewoon het bewustzijn, dat wij vandaag moeten handelen, vandaag moeten reageren, dat wij niet onze wereld steeds ingewikkelder moeten maken. Dat wij integendeel steeds weer moeten terugkeren tot de essentie van het zijns het gelukkig, het harmonisch zijn met de wereld. Het jezelf aanvaarden en ook de wereld aanvaarden; en dat elk ogenblik opnieuw volgens de omstandigheden van de wereld en van jezelf.

Bewust reageren op kosmische krachten is deel van hetgeen er met u is besproken. Maar als die kosmische krachten door mij ervaren worden en ik mijzelf ben, trouw blijf aan mijzelf, dan behoef ik niet eens te weten, of er kosmische krachten zijn of niet; dan reageer ik juist. Dan heb ik de kennis niet nodig, omdat ik vanuit mijzelf juist zal reageren. Ik behoef niet alle wetenschap van de wereld te bezitten om iets te gebruiken van hetgeen die wetenschap voortbrengt. Als u een pil slikt, weet u ook niet wat erin zit. En u weet ook niet hoe het is ontdekt en dat het werkt voor bepaalde dingen. Als het u helpt, is dat toch voldoende?

Eenvoud zegt: Ik bepaal mij tot wat ik ben en wat ik zelf doe. Ik heb misschien bepaalde dingen, die ik als mijn taak zie. Laat mij die goed doen; maar dan volgens de mogelijkheden van het ogenblik, zonder te denken dat ik later méér zal zijn of. dat ik vroeger méér ben geweest. Ik doe het zo goed ik kan en voor de rest: ik probeer gelukkig en tevreden te zijn. Ik

probeer de wereld te ervaren als een voortdurende bevestiging van de eenheid, waarin ik leef. Als ik dat heb gedaan, dan heb ik genoeg gedaan. Zo denk ik over de eenvoud.

Daarmee staak ik deze bespiegeling. Was het eenvoudig genoeg? Ik denk het niet. Eenvoud is een van de dingen, die je kunt beleven, maar die je moeilijk kunt omschrijven.